

વિવિધ વિષય સંગ્રહ

: સંપાદક :

પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક મુનિમહારાજશ્રી
દીપચંદ્ર મહારાજ.

મિદડા, નાગલપુર તથા ભાડીઆની
શ્રાવિકાઓની આર્થિક સહાયથી
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

: પ્રકાશક :

મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ
દેશીવાડાની પેળા,
અમદાવાદ.

પીર સં. ૨૪૬૭]

વિ. સં. ૧૯૬૭]

સન ૧૯૪૧]

મૂલ્ય : પંદરપાઈન.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૭૮૪ કિંમત

ગ્રંથનામ વિવિધ વિષયક ગ્રંથો

વર્ગિક પૃ ૩૯: ૪

॥ श्रीकुशलचंद्रसूरीधरसहगुरुभ्यो नमो नमः ॥

श्री विविध विषय संग्रह

प्रवर्तिनि साध्वी लब्धीश्रीलना शिष्या कनकश्रील
तथा जगतश्रीलना सद्गुपदेशथी—शा टोकरसी जेलाभाध
तथा शा. लीमसी कुंवरल नेलुसी तथा शा.
नथु यांगुभाध तथा शा. वीरल कुंवरल
तथा शा. नेलुसी भूलल तथा पाठशाणान
आवीकाआ विगेरेनी आर्थिक सहायथी
छपावी प्रसिद्ध करनार
भहेता नागरदास प्रागलभाध
दोसीवागानी पोण—अमदावाद.

प्रत १०००

वीर संवत २४६७ वीकम संवत १९८७ सन १९४१

मूल्य पठन पाठन

मुद्रक—हीरालाल देवचंद शाह. “श्री शारदासुद्रणालय”
पानकोरनाका, जुमामसीद सामे—अमदावाद.

આ અથ છપાવવામાં આર્થિક સહાય કરનારના નામો.

નકલો	નામ	ગામનું નામ
------	-----	------------

૩૭૫ શા. ટોકરસીલાઇ ગેલાની વિધવા રાજ-
બાઇએ પોતાના પતિના સ્મરણાર્થે. નાગલપુર

૧૬૦ શા. કુંવરજી નેણસીની વીધવા નાથીબાઇ પોતાના
પતિ તથા સુપુત્ર ભીમસીના સ્મરણાર્થે. કચ્છના નાલાડીઆ

૧૫૦ શા. નથુ ચાંપુની વિધવા કુંતાબાઇના , કચ્છ બીદડા

૧૬૬ શાળાના મંડલની શ્રાવીકા વર્ગ તરફથી કચ્છ બીદડા

૭૫ શા. વીરજી કુંવરજીની વિધવા મહાંબાઇ
પોતાના પતિના સ્મરણાર્થે. કચ્છ બીદડા

૪૪ શા નેણસી મૂલજીની વિધવા હીરબાઇ
પોતાના પતિના સ્મરણાર્થે. કચ્છ નના લાડીઆ

આ ચોપડી કોઈપણ ભાઈએ તથા ખેડેને રખડતી ન
મૂકવી તેમ આશાતના ન કરવી.

સુસ્ત વિવેકી ધનાઢય જનો આવા પુસ્તકો વાંચી આવી
નામાવલી વાંચી પોતાના ધનનું સદ્વ્યય કરી જ્ઞાનના
પુસ્તકો છપાવી જનતાને જ્ઞાનમય બનાવે.

અનુક્રમણીકા

નંબર	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી મંગલાચરણ	૧
૨	„ સવાસો ગાથાનો સ્તવનર	
૩	„ પુન્યપ્રકાસનુ સ્તવન	૧૪
૪	„ જીવાપાંત્રીશી	૨૩
૫	„ પુણ્યછત્રીશી	૨૬
૬	„ ક્ષમા છત્રીશી	૨૯
૭	„ વૈકુંઠ	૩૨
૮	„ પૃથ્વીચંદ્રને ગુણસાગરનું	
	ત્રીઢાલીઓ	૩૭
૯	„ ગજશકુમારની સત્કાવ	૪૩
૧૦	„ દારિકાનગરીની સત્કાવ	૪૪
૧૧	„ દેવચંદ્રકૃત પાંચ ભાવના	૪૭
૧૨	„ બારભાવના	૫૫
૧૩	„ વૈરાગ્ય પચ્ચીશી	૬૮
૧૪	„ સમક્રીતસડસઠ બોલની	
	સન્નકાવ	૭૦
૧૫	„ પ્રભંજનાની સત્કાવ	૭૮
૧૬	„ નવકારનો છંદ	૮૨
૧૭	„ તાવનો છંદ	૮૪
૧૮	„ નાની આરાધના	૮૬
૧૯	„ સંક્ષેપ આરાધના	૯૦

નંબર	વિષય	પૃષ્ઠ
૨૦	શ્રીચારિત્ર મનોરથમાળા	૯૨
૨૧	„ શ્રાવક મનોરથમાળા	૯૭
૨૨	„ અગ્યારબોલની સત્કાવ	૧૦૦
૨૩	„ ઓગણત્રીશ ભાવના	૧૦૪
૨૪	„ ચાર શરણા	૧૦૭
૨૫	„ પદ્માવતી આરાધના	૧૦૮
૨૬	„ કામલતાની કહાણી	૧૧૦
૨૭	„ આદિનાથની વીનંતિ	૧૧૩
૨૮	„ મહાવીર વીનંતિ	૧૧૫
૨૯	„ ગર્વની સન્નકાવ	૧૧૬
૩૦	„ ગૌતમાષ્ટક	૧૧૮
૩૧	„ શત્રુંજય રાસ	૧૧૯
૩૨	„ જ્ઞાનપંચમીનું પંચ	
	ઢાલીયું	૧૨૪
૩૩	„ વીશસ્થાનકના દુહા	૧૨૯
૩૪	„ છનુદેવની ઓળી	૧૩૨
૩૫	„ વર્ધમાનતપની ઓળી	૧૩૪
૩૬	„ ચૌદ પૂર્વતપની વિધિ	૧૩૫
૩૭	„ વિજયની ઓળી	૧૩૬
૩૮	„ દશ પચ્ચખાણુનુ તપ	૧૪૧
૩૯	„ સોલ ભાવના	૧૪૨

॥ श्रीगौतमस्वामीना लघु रास ॥

श्रीवसुधुधुतो, भायापुढीय कुच्छिसंभुओ; गणधारधुधुधु,
 गोयभयुतो सुधुधुधुओ ॥१॥ रयणु विहाणु थयो प्रभात, गौतम
 समरं नगविष्णुयत; ऋद्धि वृद्धि नस भद्धिमा धणु, पयसेवे धरणी
 ना धणु ॥२॥ गौतमस्वामी लघुधीनिधान, गौतमस्वामी नवेनिधान
 सुरगोतमणि गौतम नाम, नेवे नाम तेवे परिणाम ॥३॥ गुप्तर
 गाम नन्मनो धाम, गौतमतणुं करे गुणु ग्राम; सधु अलोय आला
 पय लगे, लट्ट यट्ट अडुला ओलगे ॥४॥ गौतम गिरओ गुणुभंडार,
 कला अडुतेर पाम्यो पार; यडिद्ध विद्या न्णुअभ्यसी, नगतन्योत
 णसि मन वसि ॥५॥ वीरनणु यडिद्ध सद्धस शीश, तेमाहि
 पहेलो सुनगीश; तसुपय वंदु नामु शीश, आश इसे मननी निश-
 दिस ॥६॥ गीतारथ पढवीना धणु, सुरीश्वरनसुमढीमां धणु; गौतम
 भंत्र सदा स्मरंत, ततक्षणु विद्या सद्धुरंत. ॥७॥ तनप्रणामुं वयने
 संधुं, ओक यित्त यित्तं यित्तं; श्रीगौतम गणुधरनो नाम, भद्धिमा
 मोटो गुणुभणि धाम ॥८॥ ठंडता भेडंता सही, पंथ यावतां दैडे
 अही; गौतम गौतम कहेतां सुभे, सद्धय डाय ते सिने सुभे ॥९॥
 गौतम नामे आरति टले, गौतम नामे वंछित इहे; गौतम नामे
 नावे रोग, गौतम नामे पावे भोग ॥१०॥ गौतम नामे नासेव्याध
 गौतम नामे परमसमाध; गौतम नामे दुर्जन दूर, गौतम नामे
 लषं लरपूर ॥११॥ गौतम नामे लयधयवार, गौतम नामे सुंलणु
 नार; गौतम नामे सुगुणु सुपुत्र, गौतम नामे सद्धये भित्र ॥१२॥
 गौतम नामे ओच्छव होय. गौतम नामे न पराभव डाय; गौतम
 नामे भंगलतूर, गौतमनामे कुरकपूर ॥१३॥ गौतमनामे नयसंग्राम
 गौतम नामे तुडे स्वाम; गौतम नामे न छीपे पाप, गौतम नामे
 टले संताप; गौतम नामे विनय विवेक, गौतम नामे लाभ अनेक
 ॥१४॥ गौतम नामे न छीपे पाप, गौतम नामे टले संताप;
 गौतम नामे अपे सविद्धम, गौतमनामे होय शिवसर्भ ॥१५॥
 धणुधणुं हवे कडियें डिश्युं, थोडे तुमे न्णुण्णे धर्युं; गौतम
 समरंता नगिओ, ने लडिये ते ते भागीये ॥१६॥

कवश-धत्थं गौतम संस्तुति सुविद्धिता यंद्रैणु पाश्चादिना,
 लक्षित स्त्रीत मुदावयेन गणु भूत्पादां पुष्ट यंयुना;
 येतस्या स्मरणं प्रभात समये कुर्वति यंगात्मका,
 स्तेनित्यं मनस समीहितक्षवं सखी लभंते तरां. ॥१७॥

શ્રી વિવિધ વિષય સંગ્રહ

મંગલાચરણ.

ૐ પરમેષ્ઠિ નમસ્કારં, સારં નવપદાત્મકં ॥
આત્મરક્ષાકરં વજ્ર-પંજરાય સ્મરામ્યહં ॥૧॥
ૐ નમો અરિહંતાણું, શિરસ્કં શિરસિ સ્થિતં ॥
ૐ નમો સંવસિદ્ધાણું, મુખે મુખપટાંબરં ॥૨॥
ૐ નમો આચરિયાણું, અંગરક્ષાતિશાયિની ॥
ૐ નમો ઉવજ્જાયાણું, આયુધં હસ્તયોદ્ધં ॥૩॥
ૐ નમો લોચ્ચે સંવસાહુણું, મોચકે પાદયોઃ શુભે ॥
એસો પંચ નમુક્કારો, શિલાવજ્રમયીતલે ॥૪॥
સંવપાવપ્પણાસણો, વપ્રો વજ્રમયો બહિઃ ॥
મંગલાણું ચ સંવેસિં, ખાદિરંગારખાતિકા ॥૫॥
સ્વાહાંતં ચ પદં જ્ઞેયં, પદમં હવધ મંગલં ॥
વપ્રોપરિ વજ્રમયં, પિધાનં દેહરક્ષણું ॥૬॥
મહાપ્રભાવા રક્ષેયં, ક્ષુદ્રોપદ્રવનાશિની ॥
પરમેષ્ઠિપદોદ્ભૂતા, કથિતા પૂર્વસૂરિભિઃ ॥૭॥
ચંદ્રૈનાં કુરંતે રક્ષાં, પરમેષ્ઠિપદૈઃ સદા ॥
તંસ્ય ન ત્યાઙ્ લયં વ્યાધિરાધિશ્ચાપિ કદાચન ॥૮॥

સવાસો ગાથાનું શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન.

ઢાળ પહેલી

એક દિન દાસી દોડતી—એ દેશી.

સ્વામિ સીમંધર વીનતિ, સાંભલો માહરી દેવ રે; તાહરી આણુ હું શિર ધરું, આદરું તાહરી સેવ રે. ॥સ્વામી સીમંધર વીનતિ. ॥ ૧ ॥ કુગુરૂની વાસના પાશમાં, હરિણુ પરે જે પડ્યા લોક રે; તેહને શરણુ તુજ વિણુ નહીં, ટલવલે બાપડા ફેક રે. ॥સ્વામિં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન દર્શન ચરણુ ગુણુ વિના, જે કરાવે કુલાચાર રે; લૂંટે તેણે જન દેખતાં, કિંહા કરે લોક પોકાર રે. ॥સ્વામિં ॥ ૩ ॥ જેહ નવિ લવ તર્યા નિર-ગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે; એમ અજ્ઞણ્યા પડે કંદમાં, પાપ બંધે રહ્યા જેહ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૪ ॥ કામકુંભાદિક અધિકનું, ધર્મનું કેા નવિ મૂલ રે; દોકડે કુગુરૂ તે દાખવે, શું થયું એહ જગ શૂલ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૫ ॥ અર્થની દેશના જે દીએ, ઓળવે ધર્મના ગ્રંથ રે; પરમ પદનો પ્રગટ ચોરથી, તેહથી કેમ વહે પંથ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૬ ॥ વિષય રસમાં ગૃહી માગિયા, નાગિયા કુગુરૂ મદપૂર રે; ધૂમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે. ॥સ્વામિં ॥ ૭ ॥ કલહકારી કદાચહ લયા, થાપતા આપણા બોલ રે; જિનવચન અન્યથા દાખવે, આજ તો વાજતે ઢોલ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૮ ॥ કોઈ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઈ મત કંદ રે; ધર્મની દેશના પાલટે, સત્ય લાષે નહીં મંદ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૯ ॥ બહુ મુખે બોલ એમ સાંભલી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસ રે; હુંઢતા ધર્મને તે થયા, ભમર જેમ કમલની વાસ રે. ॥સ્વામિં ॥ ૧૦ ॥

ઢાળ બીજી

રાગ ગોડી, બોલીડા હંસા રે વિષય ન રાચોએ એ—દેશી.

એમ હુંઠતાં રે ધર્મ સોહામણો, મિલિએ સદ્ગુરુ એક;
તેહને સાચો રે મારગ દાખવે, આણી હૃદય વિવેક. ॥ શ્રી
સીમંધર સાહેબ સાંભલો. ॥ ૧૧ ॥ પર ઘરે જોતાં રે ધર્મ
તુમે કરો, નિજ ઘરે ન લહો રે ધર્મ; જેમ નવિ જાણે રે
મૃગ કસ્તુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ મર્મ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ જેમ
તે ભૂલો રે મૃગ દિશિ દિશિ કરે, લેવા મૃગમદ ગંધ; તેમ જગ
હુંઠે રે ખાહિર ધર્મને, મિથ્યાદષ્ટિ રે અંધ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥
જાતિ અંધનો રે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેખે રે અર્થ;
મિથ્યાદષ્ટિ રે તેહથી આકરો, માને અર્થ અનર્થ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥
આપ પ્રશંસે રે પરગુણ ઓળવે, ન ધરે ગુણનો રે
લેશ; તે જિનવાણી રે નવી શ્રવણે સુણે, દિએ મિથ્યા
ઉપદેશ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૫ ॥ જ્ઞાન પ્રકાશે રે મોહ તિમિર હરે,
જેહને સદ્ગુરુ સૂર; તે નિજ દેખે રે સત્તા ધર્મની, ચિદા-
નંદ ભરપૂર. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥ જેમ નિર્મલતા રે રતન સ્ફ-
ટિક તાણી, તેમ જે જીવ સ્વભાવ; તે જિન વીર રે ધર્મ
પ્રકાશીઓ, પ્રબલ કષાય અભાવ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥ જેમ તે
રાતે રે ફૂલે રાતડું, શ્યામ ફૂલથી રે શ્યામ; પાપ પુણ્યથી રે
તેમ જગ જીવને, રાગ દ્વેષ પરિણામ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥ ધર્મ ન
કહીએ રે નિશ્ચે તેહને, જેહ વિભાવ વડ વ્યાધિ; પહેલે અંગેરે
એણી પરે ભાખીયું, કરમે હોએ ઉપાધિ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥ જે
જે અંશે રે નિરૂપાધિપણું, તે તે જાણે રે ધર્મ; સમ્યગ્-
દષ્ટિ રે ગુણઠાણા થકી, જાવ લહે શિવશર્મ. ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥

એમ જાણીને રે જ્ઞાન દશા લજી, રહીએ આપ સ્વરૂપ;
પર પરિણતિથી રે ધર્મ ન છાંડીએ, નવિ પડીએ ભવદૂપ.
॥શ્રી० ॥ ૨૧ ॥

ઠાળ ત્રીજી

હવે રાણી પદમાવતી—એ દેશી.

જિહાં લગે આતમ દ્રવ્યનું, લક્ષણ નવિ જાણ્યું; તિહાં
લગે ગુણઠાણું ભલું, કેમ આવે તાણ્યું. આતમ તત્ત્વ
વિચારીએ. ॥ ૨૨ ॥ આતમ અજ્ઞાને કરી, જે ભવ દુઃખ
લહીએ; આતમ જ્ઞાને તે ટલે, એમ મન સદહીએ. આતમ
॥ ૨૩ ॥ જ્ઞાન દશા જે આકરી, તેહ ચરણ વિચારો;
નિર્વિકલ્પ ઉપયોગમાં, નહિં કર્મનો ચારો. આતમ ॥ ૨૪ ॥
ભગવર્ધ અંગે ભાખીઓ, સામાયિક અર્થ; સામાયિક પણ
આતમા, ધરો સૂઘો અર્થ, આતમ ॥ ૨૫ ॥ લોકસાર
અધ્યયનમાં સમક્ષિત મુનિ ભાવે; મુનિભાવજ સમક્ષિત કહ્યું,
નિજ શુદ્ધ સ્વભાવે. આતમ ॥ ૨૬ ॥ કષ્ટ કરો સંજમ
ધરો ગાળો નિજ દેહ; જ્ઞાન દશા વિણ જીવને, નહીં
દુઃખનો છેહ. આતમ ॥ ૨૭ ॥ બાહિર ચતના બાપડા, કરતાં
હહવાયે; અંતર જતના જ્ઞાનની, નવિ તેણે થાયે. આતમ
॥ ૨૮ ॥ રાગ દ્રેષ મલ ગાલવા, ઉપશમ જલ ઝીલો;
આતમ પરિણત આદરી, પર પરિણિત પીલો. આતમ
॥ ૨૯ ॥ હું એહનો એ માહરો, એ હું એણી બુદ્ધિ; ચેતન
જડતા અનુભવે, ન વિમાસે શુદ્ધિ. આતમ ॥ ૩૦ ॥
બાહિર દષ્ટિ દેખતાં, બાહિર મન ધાવે; અંતર દષ્ટિ દેખતાં,
અક્ષય પદ પાવે. આતમ ॥ ૩૧ ॥ ચરણ હોય લબ્ધલોકે;

નવિ મનને લાગે; ત્રીજે અધ્યયને કહ્યું, એમ પહેલે અંગે.
આતમં ॥ ૩૨ ॥ અધ્યાતમ વિષુ જે ક્રિયા, તે તનુ મલ તોલે;
મમકારાદિક યોગથી, એમ જ્ઞાની બોલે. આતમં ॥ ૩૩ ॥ હું
કરતા પર ભાવનો, એમ જેમ જેમ જાણે; તેમ તેમ અજ્ઞાની પડે,
નિજ કર્મને ધાણે. આતમં ॥ ૩૪ ॥ પુદ્ગલ કર્માદિક તણા,
કરતા વ્યવહારે, કરતા ચેતન કરમનો, નિશ્ચય સુવિચારે.
આતમં ॥ ૩૫ ॥ કર્તા શુદ્ધ સ્વભાવનો, નય શુદ્ધે કહીએ;
કર્તા પર પરિણામનો, બેઉ ક્રિયા ગ્રહીએ. આતમં ॥ ૩૫ ॥

ઢાળ ચોથી

વીરમતિ પ્રીતિ કારણી—એ દેશી.

શિષ્ય કહે જો પર ભાવનો, અકર્તા કદ્યો પ્રાણી; દાન
હરણાદિક કેમ ઘટે, કહે સદ્ગુરૂ વાણી. શુદ્ધ નય અર્થ મન
ધારીએ. એ આંકણી. ॥ ૩૭ ॥ ધર્મ નવિ દિએ ન વા સુખ
દિએ, પર જંતુને દેતો, આપ સત્તા રહે આપમાં, એમ હૃદયમાં
ચેતો. શુદ્ધં ॥ ૩૮ ॥ જોગ વશે જે પુદ્ગલ ગ્રહ્યા, નવિ
જીવનાં તેહ; તેહથી જીવ છે જૂજૂઓ, વલી જૂજૂઓ દેહ.
શુદ્ધં ॥ ૩૯ ॥ લક્ષ્મ પાનાદિ પુદ્ગલ પ્રતે, ન દિએ છતિ
વિના પોતે; દાન હરણાદિ પર જંતુને, એમ નવિ ઘટે જોતે.
શુદ્ધં ॥ ૪૦ ॥ દાન હરણાદિક અવસરે, શુભ અશુભ
સંકલ્પે; દિએ હરે તું નિજ રૂપને; મુખે અન્યથા જલ્પે.
શુદ્ધં ॥ ૪૧ ॥ અન્યથા વચન અભિમાનથી, ફરી કર્મ તું
આંધે; શાયક ભાવ જે એકલો, ગ્રહે તે સુખ સાધે, શુદ્ધં ॥ ૪૨ ॥
શુભ અશુભ વસ્તુ સંકલ્પથી, ધરે જે નટ માયા; તેટલે
સહજ સુખ અનુભવે, પ્રભુ આતમ રાયા. શુદ્ધં ॥ ૪૩ ॥

પર તણી આશ વિષ વેલડી, ફલે કર્મ બહુ ભાંતિ; જ્ઞાન
 દેહને કરી તે દહે, હોએ એક જે જાતિ. શુદ્ધ ૦ ॥ ૪૪ ॥
 રાગ દોષે રહિત એક જે, દયા શુદ્ધ તે પાલે; પ્રથમ અંગે
 એમ ભાખીયું, નિજ શક્તિ અનુઆલે ॥ શુદ્ધ ૦ ॥ ૪૫ ॥
 એકતા જ્ઞાન નિશ્ચય દયા, સુગુરુ તેહને ભાષે; જેહ અવિ-
 કલ્પ ઉપયોગમાં, નિજ પ્રાણને રાખે. શુદ્ધ ૦ ॥ ૪૬ ॥ જેહ
 રાખે પર પ્રાણને, દયા તાસ વ્યવહારે: નિજ દયા વિણ
 કહો પર દયા, હોએ કવણ પ્રકારે, શુદ્ધ ૦ ॥ ૪૭ ॥ લોક
 વિણ જેમ નગર મેદની, જેમ જીવ વિણ કાયા; ફેક તેમ
 જ્ઞાન વિણ પર દયા, જિસી નટ તણી માયા ॥ શુદ્ધ ૦
 ॥ ૪૮ ॥ સર્વ આચારમય પ્રવચને, લણ્યો અનુલવ યોગ;
 તેહથી મુનિ વમે મોહને, વલી અરતિ રતિ શોગ. શુદ્ધ ૦
 ॥ ૪૯ ॥ સૂત્ર અક્ષર પરાવર્તના, સરસ શેલડી દાખી; તાસ
 રસ અનુલવ ચાખીએ, જિહાં એક છે સાખી. શુદ્ધ ૦ ॥ ૫૦ ॥
 આતમરામ અનુલવ ભજો, તજો પર તણી માયા; એહ છે
 સાર જિન વચનનો, વલી એ શિવ છાયા. શુદ્ધ ૦ ॥ ૫૧ ॥

ઢાળ પાંચમી

પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારો મુજ વાત—એ દેશી.

એમ નિશ્ચય નય સાંભળીજી, બોલે એક અજાણ; આઠરશું
 અમે જ્ઞાનનેજી, શું કીજે પચ્ચખાણ; સોભાગી જિન સીમંધર
 સુણો વાત. એ આંકણી. ॥ પર ॥ કિરિયા ઉથાપી કરી જી,
 છાંડી તેણે લાજ; નવિ જાણે તે ઉપજે જી, કારણ વિણ
 નવિ કાજ. સો ॥ ૫૩ ॥ નિશ્ચય નય અવલંબતાં જી, નવિ
 જાણે તસ મર્મ; છોડે જે વ્યવહારને જી, લોપે તે જિન

ધર્મ. સોં ॥ ૫૪ ॥ નિશ્ચય દષ્ટિ હૃદય ધરી છે, પાલે જે
વ્યવહાર; પુણ્યવંત તે પામશે છે, ભવ સમુદ્રનો પાર.
સોં ॥ ૫૫ ॥ તુરંગ ચઢી જેમ પામીએ છે, વેગે પુરનો
પંથ; માર્ગ તેમ શિવનો લહે છે, વ્યવહારે નિર્ઝન્ય.
સોં ॥ ૫૬ ॥ મહોલ ચઢતાં જેમ નહિ છે, તેહ તુરંગનું
કાજ; સફલ નહિ નિશ્ચય લહે છે, તેમ તનુ કિરિયા સાજ.
સોં ॥ ૫૭ ॥ નિશ્ચય નવિ પામી શકે છે, પાલે નવિ
વ્યવહાર; પુણ્ય રહિત જે એહવા છે, તેહનો કુણુ આધાર.
સોં ॥ ૫૮ ॥ હેમ^૧ પરીક્ષા જેમ હુએ છે, સહત હુતાશન^૨
તાપ; જ્ઞાન દશા તેમ પરખીએ છે, જિહાં બહુ કિરિયા
વ્યાપ. સોં ॥ ૫૯ ॥ આલંબન વિણુ જેમ પડે છે, પામી
વિષમી વાટ; મુગ્ધ પડે ભવદ્રૂપમાં છે, તેમ વિણુ કિરિયા ઘાટ.
સોં ॥ ૬૦ ॥ ચરિત ભણી બહુ લોકમાં છે, ભરતાદિકનાં
જેહ; લોપે શુભ વ્યવહારને છે, બાધિ^૩ હણે નિજ તેહ.
સોં ॥ ૬૧ ॥ બહુ દલ દીસે જીવનાં છે, વ્યવહારે શિવયોગ;
છીંડી તાકે પાધરો છે, છોડી પંથ અયોગ. સોં ॥ ૬૨ ॥
આવશ્યકમાંહે ભાષિયો છે, એહજ અર્થ વિચાર; ફલ સંશય
પણુ જાણતાં છે, જાણી જે સંસાર. સોં ॥ ૬૩ ॥

ઢાળ છઠી.

ઝભખનો વંશ રચણાયર-એ દેશી.

અવર ઇસ્યો નય સાંભલી, એક ગ્રહે વ્યવહારો રે; મર્મ
દ્વિવિધ તસ નવિ લહે, શુદ્ધ અશુદ્ધ વિચારો રે. ॥ ૬૪ ॥
તુજ વિણુ ગતિ નહીં જંતુને, તું જગ જંતુનો દીવો રે;

૧ સુવર્ણની ૨ અમિનો તાપ. ૩ સમકિત.

જીવીએ તુજ અવલંબને, તું સાહેબ ચિરંજીવો રે. તુજ૦ ॥ ૬૫ ॥
 જેહ ન આગમ વારીઓ, દીસે અશઠ આચારો રે; તેહ જ
 બુધ બહુ માનીઓ, શુદ્ધ કહ્યો વ્યવહારો રે. તુજ૦ ॥ ૬૬ ॥
 જેહમાં નિજમતિ કદપના, જેહથી નવિ લવ પારો રે; અંધ
 પરંપરા બાંધીઓ, તેહ અશુદ્ધ આચારો રે. તુજ૦ ॥ ૬૭ ॥
 શિથિલ વિહારીએ આચર્યાં, આલંબન જે ફૂડાં રે; નિયત-
 વાસાદિક સાધુને, તે નવિ જાણીએ રૂડાં રે. તુજ૦ ॥ ૬૮ ॥
 આજ ન ચરણ છે આકરં, સંહનનાદિક દોષે રે; એમ
 નિજ અવગુણ ઓલવી, કુમતિ કદાચહ પોષે રે. તુજ૦
 ॥ ૬૯ ॥ ઉત્તર ગુણમાંહે હીણુડા, ગુર કાલાદિક પાખે રે;
 મૂલ ગુણે નહિ હીણુડા. એમ પંચાશક લાખે રે. તુજ૦
 ॥ ૭૦ ॥ પરિચહ અહ વશ લિંગીયા, લેઇ કુમતિ રજ
 માથે રે; નિજગુણ પર અવગુણ લવે, ઇન્દ્રિય વૃષલ ન
 નાથે રે. તુજ૦ ॥ ૭૧ ॥ નાણુ રહિત હિત પરિહરી, નિજ
 દંસણુ ગુણુ લૂંસે રે; મુનિજનના ગુણુ સાંભલી, તેહ અના-
 રજ રૂસે રે. તુજ૦ ॥ ૭૨ ॥ આણુ સમ દોષ જે પરતણુ,
 મેરૂ સમાન તે બોલે રે; જેહશું પાપની ગોઠડી, તેહશું
 હિયડણું બોલે રે. તુજ૦ ॥ ૭૩ ॥ સૂત્ર વિરૂદ્ધ જે આચરે,
 થાપે અવિધિના ચાલા રે; તે અતિ નિખિડ મિથ્યામતિ,
 બોલે ઉપદેશમાલા રે. તુજ૦ ॥ ૭૪ ॥ પામર જન પણુ
 નવિ કહે, સહસા જૂઠ સશૂકો રે; જૂઠ કહે મુનિ વેષ જે,
 તે પરમારથ ચૂક્યો રે. તુજ૦ ॥ ૭૫ ॥ નિર્દય હૃદય છ કાયમાં,
 જે મુનિવેષે પ્રવર્તે રે; ગૃહ અતિ ધર્મથી બાહેરા. તે નિર્ધન
 ગતિ વર્તે રે. તુજ૦ ॥ ૭૬ ॥ સાધુ ભક્તિ જિન પૂજના,

દાનાદિક શુભ કર્મ રે; શ્રાવક જિન કહ્યો અતિ ભલો, નહિ
મુનિ વેષ અધર્મ રે. તુજા ॥ ૭૭ ॥ કેવલ લિંગધારી તણો,
જે વ્યવહાર અશુદ્ધ રે; આદરીએ નવિ સર્વથા, જાણી ધર્મ
વિરૂદ્ધ રે. તુજા ॥ ૭૮ ॥

ઢાળ સાતમી

આગે પૂરવ તાર નવાણું-એ દેશી.

જે મુનિ વેષ શકે નવિ છંડી, ચરણ કરણ ગુણ-
હીણા જી; તે પણ મારગ માંહે દાખ્યા, મુનિગુણ પક્ષે
લીણા જી; મૃષાવાદ ભવકારણ જાણી, મારગ શુદ્ધ
પ્રરૂપે જી, વદે જીવ વંદાવે મુનિને, આપ થઇ નિજરૂપે
જી. ॥ ૭૯ ॥ મુનિગુણ રાગે પૂરા શૂરા, જે જે જયણા
પાલે જી; તે તેહથી શુભ ભાવ લહીને, કર્મ આપણાં
ટાલે જી; આપ હીનતા જે મુનિ ભાષે, માન સાંકડે
લોકે જી; એ દુર્ધર વ્રત એહનું દાખ્યું, જે નવિ કૂલે
ફેકે જી. ॥ ૮૦ ॥ પ્રથમ સાધુ બીજે વર શ્રાવક,
ત્રીજે સંવેગપજ્જી જી; એ ત્રણે શિવ મારગ કહીએ,
જિહાં છે પ્રવચન સાખી જી; શેષ ત્રણ ભવ મારગ કહીએ,
કુમત કદાચહ ભરિયા જી; ગૃહિ યતિલિંગ કુલિંગે લખીએ,
સકલ દોષના દરિયા જી. ॥ ૮૧ ॥ જે વ્યવહાર મુગતિ
મારગમાં, ગુણઢાણાને લેખે જી; અનુક્રમે ગુણશ્રેણિનું ચડવું,
તેહજ જિનવર દેખે જી; જે પણ દ્રવ્ય ક્રિયા પ્રતિપાલે, તે
પણ સન્મુખ ભાવે જી; શુક્લ બીજની ચંદ્રકલા જેમ, પૂર્ણ
ભાવમાં આવે જી. ॥ ૮૨ ॥ તે કારણ લક્ષ્મણદિકથી પણ,
શીલ હરે જે પ્રાણી જી; ધન્ય તેહ કૃતપુણ્ય કૃતાસ્થ,

મહાનિશીથે વાણી જી, એ વ્યવહાર નયે મન ધારો, નિશ્ચય
નય મત દાખ્યું જી; પ્રથમ અંગમાં વિતિગિચ્છાએ, લાવ
ચરણ નવિ લાખ્યું જી. ॥ ૮૩ ॥

ઢાળ આઠમી (ચોપાઇની દેશી.)

અવર એક લાખે આચાર, દયામાત્ર શુદ્ધ જ વ્યવહાર;
જે ખોલે તેહ જ ઉત્થાપે, શુદ્ધ કરે હું મુખ ઈમ જપે.
॥ ૮૪ ॥ જિનપૂજાદિક શુભ વ્યાપાર, તે માને આરંભ
અપાર; નવિ જાણે ઉતરતાં નઈ, મુનિને જીવદયા કયાં ગઈ.
॥ ૮૫ ॥ જો ઉતરતાં મુનિને નદી, વિધિ જોગે નવિ હિંસા
વદી; તો વિધિજોગે જિનપૂજના, શિવકરણ મત ભૂલો
જના. ॥ ૮૬ ॥ વિષયારંભ તણેા જ્યાં ત્યાગ, તેહથી લહીએ
લવજલ તાગ; જિનપૂજમાં શુભ લાવથી, વિષયારંભ તણેા
ભય નથી. ॥ ૮૭ ॥ સામાયિક પ્રમુખે શુભલાવ, યદ્યપિ
લહિએ લવજલ નાવ; તો પણ જિનપૂજાએ સાર, જિનનો
વિનય કહ્યો ઉપચાર. ॥ ૮૮ ॥ આરંભાદિક શંકા ધરી,
જો જિનરાજ ભક્તિ પરિહરી; દાન માન વંદન આદેશ,
તો તુજ સખલો પડ્યો કલેશ, ॥ ૮૯ ॥ સ્વરૂપથી દીસે
સાવધ, અનુબંધે પૂજા નિરવધ; જે કારણ જિનગુણ બહુમાન
જે અવસરે વરતે શુભ ધ્યાન. ॥ ૯૦ ॥ જિનવર પૂજા દેખી
કરી, ભવિષ્ય ભાવે લવજલ તરી; છ કાયાનાં રક્ષક હો વલી,
એહ લાવ જાણે કેવલી. ॥ ૯૧ ॥ જલ તરતાં જલ ઉપર
યથા, મુનિને દયા ન હોએ વૃથા; પુષ્પાદિક ઉપર તિમ જાણ,
પુષ્પાદિક પૂજાને ઠાણ. ॥ ૯૨ ॥ તો મુનિને નહિ કિમ

પૂજના, એમ તું શું ચિંતે શુભમના; રોગીને ઔષધ સમ
એહ, નીરોગી છે મુનિવર દેહ. ॥૯૩॥

ઢાળ નવમી (પ્રથમ ગોવાઝા તણે ભવેછ-એ દેશી.)

ભાવ સ્તવ મુનિને ભલો છ, ખેડ લેદે ગૃહી ધાર;
ત્રીજે અધ્યયને કહ્યો છ, મહાનિશીથ મઝાર. સુણો જિન
તુજ વિણ કવણુ આધાર. ॥૯૪॥ વલી તિહાં ફલ
દાખિયું છ, દ્રવ્ય સ્તવનું રે સાર; સ્વર્ગ ખારમું ગેહિને છ,
એમ દાનાદિક ચાર. સુણો ॥૯૫॥ છઠે અંગે દ્રૌપદી છ,
જિન પ્રતિમા પૂજેય; સૂરિયાલ પરે ભાવથી છ, એમ
જિન વીર કહેય. સુણો ॥૯૬॥ નારદ આવ્યે નવિ થઈ છ,
હલી તેહ સુખણુ; તે કારણુ તે શ્રાવિકા છ, ભાખે આલ
અખણુ. સુણો ॥૯૭॥ જિન પ્રતિમા આગલ કહ્યો છ,
શકસ્તવ તેણે નાર; જાણુ કુણુ વિણુ શ્રાવિકા છ, એહ વિધ
હૃદય વિચાર. સુણો ॥૯૮॥ પૂજે નિજપ્રતિમા પ્રતે છ;
સૂરિયાલ સુરરાય; વાંચી પુસ્તક રત્નનાં છ, લેઈ ધર્મ
વ્યવસાય. સુણો ॥૯૯॥ રાયપસેણી સૂત્રમાં છ,
મહોટો એહ પ્રબંધ; એહ વચન અણુમાનતાં છ, કરે કર-
મનો બંધ. સુણો ॥૧૦૦॥ વિજયદેવ વક્તવ્યતા છ,
છવાલિગમે રે એમ; જો થિતિ છે એ સુરતણી છ, તે
જિનગુણુ થુતિ કેમ. સુણો ॥૧૦૧॥ સિદ્ધારથ રાયે
કર્યા છ, યાગ અનેક પ્રકાર; કદપસૂત્રે એમ ભાખિયું છ, તે
જિન પૂજા સાર. સુણો ॥૧૦૨॥ શ્રમણોપાસક તે કહ્યા છ,
પહેલા અંગ મઝાર; યાગ અનેરા નવિ કરે છ, તે જાણુ
નિરધાર. સુણો ॥૧૦૩॥ એમ અનેક સૂત્રે ભણ્યું છ,

જિનપૂજા ગૃહિ કૃત્ય; જે નવિ માને તે સહી ૭, કરશે
બહુ ભવ નૃત્ય. સુણો ૧૦ ॥ ૧૦૪ ॥

ઢાળ દશમી (એણે પુર કંબલ કોઈ ન લેસી-એ દેશી.)

અવર કહે પૂજાદિક ઠામે, પુણ્યબંધ છે શુભ પરિણામે;
ધર્મ ઇહાં નવિ કોઈ દીસે, જેમ વ્રત પરિણામે મન હીસે.
॥ ૧૦૫ ॥ નિશ્ચય ધર્મ ન તેણે બણ્યો, જે શૈલેષી અંત
વખાણ્યો; ધર્મ અધર્મ તણો ક્ષયકારી, શિવસુખ દે જે ભવ-
જલ તારી. ॥ ૧૦૬ ॥ તસ સાધન તું જે જે દેખે, નિજ
નિજ ગુણદાણને લેખે; તેહ ધરમ વ્યવહારે બણો, કારજ
કારણ એક પ્રમાણો. ॥ ૧૦૭ ॥ એવંભૂત તણો મત ભાખ્યો,
શુદ્ધ દ્રવ્યનય એમ વલી દાખ્યો; નિજ સ્વભાવ પરિણતિ
તે ધર્મ, જે વિભાવ તે ભાવજ કર્મ. ॥ ૧૦૮ ॥ ધર્મ શુદ્ધ
ઉપયોગ સ્વભાવે, પુણ્ય પાપ શુભ અશુભ વિભાવે; ધર્મ
હેતુ વ્યવહાર જ ધર્મ, નિજ સ્વભાવ પરિણતિનો મર્મ.
॥ ૧૦૯ ॥ શુભ યોગે દ્રવ્યાશ્રવ થાય, નિજ પરિણામ ન
ધર્મ હણાય; યાવત યોગ ક્રિયા નહીં થ'લી, તાવત જીવ છે
યોગારંભી. ॥ ૧૧૦ ॥ મલિનારંભ કરે જે કિરિયા, અસદ્ધા-
રંભ તણને તરિયા; વિષય કષાયાદિકને ત્યાગે, ધર્મ મતિ
રહિએ શુભ માર્ગે. ॥ ૧૧૧ ॥ સ્વર્ગ હેતુ જો પુણ્ય કહીને,
તો સરાગ સંયમ પણ દીને; બહુ રાગે જે જિનવર પૂજે,
તસ મુનિની પરે પાતક ધ્રુવે. ॥ ૧૧૨ ॥ ભાવ સ્તવ
એહથી પામીને, દ્રવ્ય સ્તવ એ તેણે કહીને; દ્રવ્ય શબ્દ છે
કારણ વાચી, ભર્મે મ બૂલો કર્મ નિકાચી. ॥ ૧૧૩ ॥

ઢાળ અગીઆરમી (દાન ઉલટ ધરી દીજીએ-એ દેશી.)

કુમતિ એમ સકલ દૂરે કરી, ધારીએ ધર્મની રીત રે;
હારીએ નવિ પ્રભુ બલ થકી, પામીએ જગતમાં જીત રે;
સ્વામી સીમંધર તું ભયો. ॥ ૧૧૪ ॥ ભાવ બાણે સકલ
જંતુના, ભવ થકી દાસને રાખ રે; બોલિયા બોલ જે તે ગણું,
સફલ જો છે તેજ શાખ રે. સ્વામીં ॥ ૧૧૫ ॥ એક છે
રાગ તુજ ઉપરે, તેહ મુજ શિવતરૂ કંદ રે; નવિ ગણું તુજ
પરે અવરને, જો મિલે સુર નર વૃંદ રે. સ્વામીં ॥ ૧૧૬ ॥
તુજ વિના મેં બહુ દુઃખ લહ્યાં, તુજ મિલ્યે તે કેમ હોય
રે; મેહ વિણ મોર નાચે નહીં, મેહ દેખી માચે સોય
રે. સ્વામીં ॥ ૧૧૭ ॥ મન થકી મિલન મેં તુજ કિયો,
અરણુ તુજ ભેટવા સાંધ રે; કીજીએ જતન જિન એ વિના,
અવર ન વાંછીએ કાંઈ રે. સ્વામીં ॥ ૧૧૮ ॥ તુજ વચન
રાગ સુખ આગલે, નવિ ગણું સુર નર શર્મ રે; કોડિ જો
કપટ કોઈ દાખવે, નવિ તણું તોએ તુજ ધર્મ રે. સ્વામીં
॥ ૧૧૯ ॥ તું મુજ હૃદય ગિરિમાં વસે, સિંહ જો પરમ
નિરીહ રે; કુમત માતંગના જ્યોતથી. તો ન કશી પ્રભુ મુજ
બીહ રે. સ્વામીં ॥ ૧૨૦ ॥ કોડિ છે દાસ પ્રભુ તાહરે,
માહરે દેવ તું એક રે; કીજીએ સાર સેવક તણી, એ તુજ
ઉચિત વિવેક રે. સ્વામીં ॥ ૧૨૧ ॥ ભક્તિ ભાવે ધન્યું
ભાખીએ, રાખીએ એહ મન માંહી રે; દાસનાં ભવદુઃખ
વારીએ, તારીએ સો ગ્રહી બાંહી રે. સ્વામીં ॥ ૧૨૨ ॥
બાલ જેમ તાત આગલ કહે, વિનવું હું તેમ તુજ રે;
ઉચિત બાણે તેમ આચરું, નવિ રહ્યો તુજ કિન્યું શુભ રે.

સ્વામીં ॥ ૧૨૩ ॥ તુજ હોજો ચિત્ત શુભ ભાવથી, ભવ ભવ
તાહરી સેવ રે; યાચીએ કોડિ યતને કરી, એહ તુજ આગલે
દેવ રે. સ્વામીં ॥ ૧૨૪ ॥

કલશ (હરિગીત છંદ)

ધમ સકલ સુખકર દુરિત ભયહર, વિમલ લક્ષણ ગુણ-
ધરો; પ્રભુ અજર અમર નરિંદ વંદિત, વિનવ્યો સીમંધરો;
નિજ નાદ તર્જિત મેઘ ગર્જિત, ધૈર્ય નિર્જિત મંદરો,
શ્રી નયવિજય બુધ ચરણ સેવક, જસવિજય બુધ જય-
કરો. ॥ ૧૨૫ ॥

પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન.

(દુહા.)

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીશે જિનરાય;	
સદ્ગુરુ સ્વામીની સરસ્વતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય.	૧
ત્રિભુવનપતિ ત્રિશક્તિ તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;	
શાસન નાયક જગ જયો, વર્ધમાન વડ વીર.	૨
એક દિન વીર જિહુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;	
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ.	૩
મુકિત મારગ આરાધીએ, કહો કિણ પરે અરિહંત;	
સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાષે શ્રી ભગવંત.	૪
અતિચાર આલોષએ, મત ધરીએ ગુરુ શાખ;	
જીવ ખમાવો સયળ જે, ચોનિ ચોરાશી લાખ.	૫

૪વિધિશું વળી વોસરાવીએ, પાપસ્થાનક અઢાર;
આર પશરણુ નિત્ય અનુસારો, ૬નિંદો દુરિત આચાર ૬
૭શુભકરણી અનુમોદીએ, ૮ભાવ ભલો મન આણુ;
૯અણુસણુ અવસર આદરી, ૧૦નવપદ જપો સુઝણુ. ૭
શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવ પાર. ૮

ઢાળ ૧ લી. (કુમતિએ છેડી કીધાં રાખી-એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણુ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર;
એહ તણા એહ ભવ પરભવના, આલોધએ અતિચાર રે,
પ્રાણી. જ્ઞાન ભણો ગુણુખાણી, વીર વદે એમ વાણી રે.
પ્રાણીં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ ગુરૂ ઓળવીએ નહીં ગુરૂ
વિનય, કાળે ધરી બહુ માન; સૂત્ર અરથ તદુભય કરી સૂઢાં
ભણીએ વહી ઉપધાન રે. પ્રાણીં જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાનોપગ-
રણુ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાલી; તેહ તણી કીધી આશા-
તના, જ્ઞાનભક્તિ ન સંભાલી રે. પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૩ ॥ ઇત્યાદિક
વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી
રે ભવોભવે મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૪ ॥

પ્રાણી સમક્તિ દ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે એમ વાણી
રે, પ્રાણી સમક્તિ દ્યો શુદ્ધ જાણી. જિન વચ્ચને શંકા
નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુ તણી નિંદા પરિ-
હરજે, ક્રૂણ સંદેહ મ રાખો રે. પ્રાં સં ॥ ૫ ॥ મૂઢપણું
છંડો પરશંસા, ગુણુવંતને આદરીએ; સામીને ધરમે કરી
થિરતા, ભક્તિ પરભાવના કરીએ રે. પ્રાં સં ॥ ૬ ॥ સંઘ
ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવકો

જે વિણુસાહ્યો, વિણુસંતો ઉવેખ્યો રે. પ્રાં સં ૧૭ ૧૧
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સમક્રિત ખંડયું જેહ; આ લવ પર-
 લવ વળી રે લવોલવ; મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રાંસં ૧૮ ૧૧

પ્રાણી ચારિત્ર દ્યો ચિત્ત આણી. પંચ સમિતિ ત્રણ
 ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય; સાધુ તણે ધરમે પર-
 માદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે. પ્રાં ચાં ૬ શ્રાવકને
 ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી; જે જયણાપૂર્વક જે
 આઠે, પ્રવચન માય ન પાળી રે. પ્રાં ચાં ૧૦ ઇત્યાદિક
 વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડોહોળ્યું જેહ; આ લવ પરલવ
 વળી રે લવોલવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રાં ચાં ૧૧
 ભારે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ શકતે; ધર્મે
 મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફેરવીયું લગતે રે. પ્રાં ચાં
 ૧૨ તપ વીરજ આચાર એણી પરે, વિવિધ વિરાધ્યા જેહ;
 આ લવ પરલવ વળી રે લવોલવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ
 રે. પ્રાં ચાં ૧૩ વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર
 આલોધએ; વીર જિણેસર વચણ સુણીને, પાપ મેલ સવિ
 ધોધયે રે. પ્રાં ચાં ૧૪

ઢાળ ૨ જી. (પામી સુગર પસાય-એ દેશી.)

પૃથ્વી પાણી તેહ, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે થાવર કહ્યા
 એ. ૧ કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; ફૂવા તળાવ
 અણાવીયા એ. ૧૨ ૧૧ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભોંયરાં;
 એડી માળ અણાવીયા એ. ૩ લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણી-
 પરે પરપરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીયા રે. ૪ ધોયણ નાહણ પાણી,
 ઝીલણ અપકાય; છોતિ ધોતિ કરી દુહ્યા એ. ૫ ભાડીગર

કુંભાર, લોહ સોવનગરા; લાડભુંબ લીડા લાગરા એ. ૬
તાપશ્વ શેકશ્વ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ; રંગશ્વ રાંધન રસવતી
એ. ૭ એણી પરે કર્માદાન, પરે પરે કેળવી; તેઉ વાચુ
વિરાધીયા એ. ૮ વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ; પાન
કુલ ફળ ચુટીયાં એ. ૯ પુંહક પાપડી શાક, શેકયાં સૂકવ્યાં;
છેદ્યાં છુદ્યાં આથીયાં એ. ૧૦ અળસી ને એરંડા, ઘાણી
ઘાલીને; ઘણા તિલાદિક પીલીયા એ. ૧૧ ઘાલી કોલુ માંહે,
પીલી સેલડી; કંદ મૂળ ફળ વેચીયાં એ. ૧૨ એમ એકેંદ્રી
જીવ, હણ્યા હણાવીયા; હણતાં જે અનુમોદિયા એ. ૧૩
આ ભવ પરભવ જેહ, વળીય ભવોભવે; તે મુજ મિચ્છામિ
હુઝડં એ. ૧૪ કૃમિ સરમીયા કીડા, ગાડર ગંડોલા; ઇચળ
પૂરા ને અળશીયાં એ. ૧૫ વાળા જળો ચુડેલ, વિચલિત
રસ તણાં; વળી અથાણાં પ્રમુખનાં એ. ૧૬ એમ બેઈંદ્રી
જીવ; જેહ મેં હુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ હુઝડં એ. ૧૭
ઉધેહી જૂં લીખ, માકડ મકોરા; ચાંચડ કીડી કંથુઆ એ.
૧૮ ગધહીયાં ધીમેલ, કાનખજુરીઆ; ગીંગોડા ધનેરીયાં
એ. ૧૯ એમ તેઈંદ્રિ જીવ, જેહ મેં હુહવ્યા; તે મુજ
મિચ્છામિ હુઝડં એ. ૨૦ માખી મચ્છર ડાંસ, મસા પતં-
ગીયા; કંસારી કોલિયાવડા એ. ૨૧ ઠીંકણ વીછુ તીડ, ભમરા
ભમરીયો; કુતા બગાઈ ખડમાંકડી એ. ૨૨ એમ ચઉરિંદ્રી જીવ;
જેહ મેં હુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ હુઝડં એ. ૨૩ જળમાં
નાખી જળ, જળચર ફહવ્યા; વનમાં મૃગ સંતાપીયા એ.
૨૪ પીડ્યા પંખી જીવ, પાડી પાશમાં, પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે
એ. ૨૫ એમ પંચેંદ્રી જીવ. જે મેં હુહવ્યા; તે મુજ
મિચ્છામિ હુઝડં એ. ૨૬

ઢાળ ત્રીજી. (વાણી વાણી હિતકારી જી—એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ લય હાસ્યથી જી, જોડ્યા વચન અસત્ય;
કૂડ કરી ધન પારકાં જી, લીધાં જેહ અદત્ત રે; જિનજી,
મિચ્છામિ દુક્કડં આજ. તુમ શાખે મહારાજ રે જિનજી,
દેઈ સાડ કાજ રે જિનજી; મિચ્છામિ દુક્કડં આજ. ॥ ૧ ॥
એ આંકણી. ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યચનાં જી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ;
વિષયારસ લાંપટપણે જી, ઘણું વિડંબ્યો દેહ રે. જિનજી ૦
॥ ૨ ॥ પરિચડની મમતા કરી જી, લવ લવ મેલી આથ;
જે જિહાં તે તિહાં રહું જી, કોઈ ન આવે સાથ રે. જિનજી ૦
૩. રચણી લોજન જે કર્યા જી, કીધાં લક્ષ અલક્ષ; રસના
રસની લાલચે જી, પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષ રે. જિનજી ૦ ૪ વ્રત
લેઈ વિસારીયાં જી, વળી લાંગ્યાં પચ્ચખખાણુ; કપટ હેતુ
કિરિયા કરી જી, કીધાં આપ વખાણુ રે. જિનજી ૦ ૫ ત્રણે
ઢાળે આઠે દુહે જી, આલોચા અતિચાર, શિવગતિ આરા-
ધન તણે જી, એ પહેલો અધિકાર રે જિનજી. મિચ્છામિ
દુક્કડં આજ. ૬

ઢાળ ચોથી. (સાડેલડી—એ દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો સાહેલડી રે, અથવા દ્યો વ્રત
બાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી સાહેલડી રે, પાળો નિર-
તિચાર તો. ૧. વ્રત લીધાં સંભારીએ, સાં, હૈડે ધરીએ
પિચાર તો; શિવ ગતિ આરાધન તણે સાં, એ બીજો
અધિકાર તો. ૨. જીવ સવે ખમાવીએ સાં, યોનિ ચોરાશી
લાખ તો; મન શુદ્ધે કરી ખામણાં સાં, કોઈશું રોષ ન
રાખ તો. ૩. સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સાં, કોઈ ન બાણુ

શત્રુ તો; રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો સાં, કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪. સાહુમિ સંઘ ખમાવીએ સાં, જે ઉપની અપ્રીત તો; સન્નજન કુટુંબ કરી ખામણાં સાં, એ જિનશાસન રીતિ તો. ૫. ખમીએ ને ખમાવીએ સાં, એકજ ધર્મનો સાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સાં, એ ત્રાજો અધિકાર તો. ૬. મૃષાવાદ હિંસા થોરી સાં, ધનમૂર્ચા મૈથુન તો; ક્રોધ માન માયા તૃણુ સાં, પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો. ૭ નિંદા કલહ ન કીજીએ સાં, કૂડો ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તજો સાં, માયા મોહ જંજળ તો. ૮. ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવીએ સાં, પાપસ્થાનક અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સાં, એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

ઢાળ પાંચમી. (હવે નિસુણો છઠ્ઠાં આવીયા—એ દેશી)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો; કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો. ૧. શરણુ એક અરિહંતનું એ, શરણુ સિદ્ધ લગવંત તો; શરણુ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ શરણુ ગુણવંત તો. ૨. અવર મોહ સવિ પરિહરી એ, આર શરણુ ચિત્ત ધાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ પાંચમો અધિકાર તો. ૩. આ લવ પરલવ જે કર્યાં એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો; આત્મશાખે તે નિંદીએ એ, પડિઝ્કમીએ ગુરૂ શાખ તો. ૪. મિથ્યા મતિ વર્તાવીયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમત્તિ કદાચહને વશે એ, જે ઉત્થાખ્યાં સૂત્ર તો. ૫. ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ, ઘંટી હામ હથિયાર તો; લવ લવ મેલી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો. ૬. પાપ કરીને પોષીયા

એ, જનમ જનમ પરિવાર તો; જનમાંતર પોહોત્યા પછી
 એ કોઈ ન કીધી સાર તો. ૭. આ ભવ પરભવ જે કર્યા
 એ, એમ અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ
 એ, આણી હૃદય વિવેક તો. ૮. દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી
 એ, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ,
 એ છઠો અધિકાર તો. ૯.

ઢાળ છઠ્ઠી. (આધે તું જોઈ ને જીવડા-એ દેશી.)

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ; દાન
 શીયળ તપ ભાવના, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ. ધન ધન ૦ ૧. શત્રં-
 જ્યાદિક તીર્થની, જે કીધી જાત્ર, જીગતે જિનવર પૂજ્યા,
 વળી પોષ્યાં પાત્ર. ધન ૦ ૨ પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જિન-
 હર જિન ચૈત્ય; સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર.
 ધન ૦ ૩ પડિઝમણાં સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન; સાધુ સૂરિ
 ઉવજાચને, દીધાં બહુ માન. ધન ૦ ૪ ધર્મ કાજ અનુમોદીયે,
 એમ વારોવાર; શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમે અધિ-
 કાર. ધન ૦ ૫ ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ;
 સમતા ભાવે ભાવીયે, એ આતમરામ. ધન ૦ ૬ સુખ દુઃખ
 કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યાં,
 ભોગવીયે સોય. ધન ૦ ૭ સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી
 પુણ્ય કામ; છાર ઉપર તે લીંપણું, આંખર ચિત્રામ. ધન ૦ ૮
 ભાવ ભલી પરે ભાવીયે, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરા-
 ધન તણો, એ આઠમે અધિકાર. ધન ૦ ૯.

ઠાળ ૭ મી.

(રૈવતગિરિ હુઆ, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણ—એ દેશી.)

હવે અવસર જાણી, કરી સંલેખણ સાર; અણસણ આદ-
રીયે, પચ્ચખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી, છાંડી
મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ. ૧
ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિઃશંક; પણ તૃપ્તિ ન
પામ્યો, જીવ લાલચીયો રંક, દુલહો એ વળી વળી, અણ-
સણનો પરિણામ; એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨
ધન ધનો શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર; અણસણ આરાધી,
પામ્યા ભવનો પાર; શિવ મંદિર જાશે, કરી એક અવતાર;
આરાધન કેરો એ, નવમો અધિકાર. ૩ દશમે અધિકારે,
મહામંત્ર નવકાર; મનથી નવિ મૂકો, શિવસુખ ફલ સુખકાર;
એહ જપંતાં જાણે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર; સુપરે એ સમરો,
ચૌદ પૂરવનો સાર. ૪ જનમાંતર જાતાં, જો પામે નવકાર;
તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર; એ નવપદ સરિખો,
મંત્ર ન કોઈ સાર; એહ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ
દાતાર. ૫ જ્યું ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય; નવપદ
મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનાવતી, એહ પામ્યા
છે સુરભોગ; એક ભવ પછી દેશે, શિવવધૂ સંભોગ. ૬
શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર કલ્યો તત્કાલ; કૃષ્ણધર પ્રીટીને,
પ્રગટ થઈ કુલમાળ, શિવકુમારે જોગી, સોવન પુરૂષો કીધ;
એમ એણે મંત્રે, કાજ ઘણાંનાં સિદ્ધ. ૭ એ દશ અધિકારે,
વીર જિજ્ઞેસર ભાખ્યો; આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્ત-
માંડી રાખ્યો; તેણે પાપ પખાળી, ભવભય દૂરે નાખ્યો;
જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃતરસ ચાખ્યો. ૮

ઢાળ ૮ મી. (નમો ભવિ ભાવશું—એ દેશી.)

સિદ્ધારથ રાય કુળ તિલો એ, ત્રિશક્તા માત મલ્હાર
તો; અવનિતલ તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર;
જ્યો જિન વીરજી એ. ૧ મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ,
કહેતાં ન લહું પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા લાણી એ, જો
તારે તો તાર. જ્યો ૦ ૨ આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે
મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખશો એ, તો કેમ રહેશે લાજ
જ્યો ૦ ૩ કરમ અલુજણ આકરાં એ, જન્મ મરણ જન્મલ
તો; હું છું એહથી ઉભગો એ, છોડવ દેવ દયાળ. જ્યો ૦ ૪
આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુઃખ દંદોલ તો, તુઠો
જિન ચોવીશમો એ, પ્રગટ્યાં પુણ્ય કલ્લોલ, જ્યો ૦ ૫.
લવે લવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો;
દેવ દયા કરી દીજીયે એ, બોધિ બીજ સુપસાય. જ્યો ૦ ૬

(કળશ)

ઇહ તરણ તારણ સુગતિ કારણ, દુઃખ નિવારણ જગ જ્યો;
શ્રી વીર જિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉલ્લંઠ થયો. ૧
શ્રી વિજયદેવ સૂરીદ પટધર, તીરથ જંગમ એણી જગે;
તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિ તેજે ઝગમગે. ૨
શ્રી હીરવિજયસૂરિ શિષ્ય વાચક, કીર્તિવિજય સુરગુર સમો;
તસ શિશ્ય વાચક વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીશમો. ૩
સય સતર સંવત યોગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચોમાસ એ;
વિજય દશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪
નરભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ;
નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુણ્ય પ્રકાશ એ. ૫.

શ્રી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

જવા પાંત્રીશી,

મોહ મિથ્યાતકી નિદમે, જવા સૂતો કાલ અનંત;
 ભવ ભવ માંહે ભટકીઓ, જવા તે સાંભળ વીરતંત ॥ ૧ ॥
 જવા તું તો ભૂલો રે, પ્રાણી એમ રહીઓ રે સંસાર. એ
 આંકણી. ॥ અનંતા જિન હોવે કેવલી, જવા ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાની
 અગાધ; ઇશુ ભવશું લેખો લીએ, જવા તારી ન કહે કો આદ.
 જ. ॥ ૨ ॥ પૃથવી પાણી અગ્નિમાં, જવા ચઢી વાઉકાય;
 એકેકી કાયા મધ્યે, જવા કાલ અસંખ્યાતો જાય. જ. ॥
 ૩ ॥ પાંચમી કાચે વણુસસઈ, જવા સાધારણ પ્રત્યેક;
 સાધારણમાં તું વસ્યો, જવાતે વિવરો તું દેખ. જ. ॥ ૪ ॥
 સોઈ અથ નિગોદમે, જવા શ્રેણિ અસંખ્યાતી જાણ;
 અસંખ્યાતા પ્રતર કહ્યા, જવા ગોલા અસંખ્યાતા જાણ.
 જ. ॥ ૫ ॥ એકુકા ગોલા મધ્યે, જવા અસંખ્યાતા શરીર;
 એક શરીરમાં જવડા, જવા અનંત કહ્યા મહાવીર. જ. ॥
 ૬ ॥ તિણુ માંહેથી નીકલી. જવા મોક્ષ જાયે નિરધાર;
 એક શરીર ખાલી ન હુઓ, જવા ન હોશે અનંત કાલ.
 જ. ॥ ૭ ॥ એક અલવીને સંગે, જવા લવી અનંતા હોય;
 વલી વિશેષે તેહના, જવા જનમ મરણ તું જાય. જ. ॥
 ૮ ॥ દોય ઘડી કાચી મધ્યે, જવા પાંસકુંસડસ સેં પાંચ;
 છત્રીશ અધિકા જાણીએ, જવા જનમ મરણની ખાંચ. જ. ॥
 ૯ ॥ છેદન લેદન વેદના, જવા નરકે સહી ખડું વાર;
 તીણુ થકી નિગોદમે, જવા અનંત ગુણી તું જાણ. જ. ॥
 ૧૦ ॥ એકેંદ્રી માંહેથી નિકલી, જવા બેઇન્દ્ર માંહે જાય;
 તવ પુનાહી તેહની, જવા અનંતગુણી કહેવાય. જ. ॥ ૧૧ ॥
 એમ ત્રેંદ્રી ચૌરેન્દ્રી; જવા દોએ દોએ લાખ જાત; દુઃખ

દીકાં સંસારમાં, જીવા સુણુતાં અચરજ વાત. જી ૧૨ ॥
 જલચર થલચર ખેચરૂ, જીવા ઉરપુરી ભુજપુરી જાણુ; તાપ શીત તરષા સહી, જીવા દુઃખ મટાવણુ કોણુ. જી ૧૩ ॥ ઈમ રવડતો જીવડો, જીવા પામ્યો નર અવતાર; ગરભાવાસનાં દુઃખ સહ્યાં, જીવા તે જાણુ જગનાથ. જી ૧૪ ॥ મસ્તક તો હેઠો હોવે, જીવા ઉપર હોવે પાય; આંખ આડી દોય મુઠીઓ, જીવા રહ્યો વિષ્ટાધર માંહે. જી ૧૫ ॥ ગાપ વીર્ય રૂધિર માતનો જીવા એ તેં લીધો આહાર; ભૂલી ગયો જનમ્યા પછી, જીવા સેવે વિષય વિકાર. જી ૧૬ ॥ ઉઠ કોડ સોડી તાતી કરી, જીવા આંખે રૂર માંહે; આઠગુણી હોવે વેદના, જીવા ગરભાવાસે થાય. જી ૧૭ ॥ જન્મ સમય કોડી ગણી, જીવા મરવાં કોડાકોડ; જન્મ મરણુ દુઃખ દોહેની, જીવા એ લાગી મોટી ખોડ. જી ૧૮ ॥ દેશ અનાર્ય ઉપન્યો, જીવા ઇન્દ્રી હીણી થાય; આઉખો ઓછો હોવે, જીવા ધર્મ કીધો કીમ જાય. જી ૧૯ ॥ કદાચિત નરભવ પામીયો, જીવા ઉત્તમ કુલ અવતાર; દેહ નિરોગી પામીયો, જીવા એલે ગયો અવતાર. જી ૨૦ ॥ ઠંઠ ફાંસીગર ચોરટા, જીવા ધીવર કંસાહી જાત; જન્મીને મૂઝ્યાં નહીં, જીવા એસી ન રહી કોઈ જાત. જી ૨૧ ॥ ચૌદ રાજલોકમેં, જીવા જન્મ મરણુનો જોર; વાલાગ્ર માત્ર ભૂમિકા, જીવા ઠાલી ન રાખી ઠોર. જી ૨૨ ॥ એહિજ જીવ રાજા હુવો, જીવા હસ્તી ખાંધ્યા ખાર; કળહીક કમંને વશે, જીવા ન મદ્યો અન્ન આધાર. જી ૨૩ ॥ એમ સંસાર ભમતાં થકાં, જીવા પામ્યો સામગ્રી સાર; આદર દે છ કાયને, જીવા જાણે જન્મારો હાર. જી ૨૪ ॥

ખોટા દેવજ પૂજ્યા. જીવા લાગ્યો કુચરૂકો પાસ; ખોટો
 ધર્મજ આદ્યો, જીવા લાગી મિથ્યાત્વની વાસ. જી ૧૨૫૥
 કબહીક તો નરકે ગયો, જીવા કબહીક હુઓ દેવ; પુણ્ય
 પાપનાં ફલ થકી, જીવા ચિહું ગતિ કીધો હેવ. જી ૧૨૬૥
 એધા ને વલી મોહપત્તી, જીવા મેરૂ સમા ઢગ કીધ; સાચી
 સરધા બાહેરો, જીવા એકે ન કાર્ય સિદ્ધ. જી ૧૨૭૥
 ચાર જ્ઞાનથી પડ્યા પછી, જીવા નરક સાતમી જાય; ચક્ર
 પૂરવના ભણ્યા, જીવા પડે નિગોદ માંહે. જી ૧૨૮૥
 ભગવંત ધર્મ પામ્યા પછી, જીવા કરણી ન જાયે ફેક; કદાચિત
 પરવાઈ હોવે, જીવા અરધા પુણ્યલમાં મોખ. જી ૧૨૯૥
 ૥ ૨૯ ૥ સૂક્ષ્મ ને બાદરપણે, જીવા મેલી વર્ગણા સાત;
 એક પુણ્યલ પરાવતંની, જીવા ઝીણી ગણી છે વાત. જી ૩૦
 ૥ ૩૦ ૥ પાપ આલોઈએ આપણાં, જીવા આશ્રવ બારાં રોક;
 જાયે અરધા પુણ્યલ મધ્યે, જીવા અનંત ચોવીશી મોક્ષ.
 જી ૩૧ ૥ અનંતા જીવ મોક્ષે ગયા, જીવા ટાલી આતમ
 દોષ; નવી ગયા નવી જાયશે, જીવા ભારીકમી મોક્ષ. જી ૩૨
 ૥ ૩૨ ૥ એહવા ભાવ સુણી કરી, જીવા સરધા આણી
 નાંએ; જિમ આદ્યો તિમ ધન ગયો, જીવા લાખ ચોરાશી
 માંહે. જી ૩૩ ૥ કોઈક ઉત્તમ ચિંતવ્યો; જીવા જાણી
 અથિર સંસાર; સાચો મારગ સરધીને, જીવા પોતા મોક્ષ
 મોઝાર. જી ૩૪ ૥ દાન શીયલ તપ ભાવના, જીવા ઈશ્વરું
 રાખો પ્રેમ; કોડ કલ્યાણ છે તેહનાં, જીવા ઋષિ જેમલ કહે
 એમ. જી ૩૫ ૥

પુણ્ય છત્રીશી.

પુણ્ય તણાં ફલ પરતક્ષ પેખો, કરો પુણ્ય સહુ કોયળ;
 પુણ્ય કરતાં પાપ પલાયે, જીવ સુખી જગ હોય જી.
 પુણ્ય ॥ ૧ ॥ અભયદાન સુપાત્ર અનોપમ, વલી અનુકંપા
 દાન જી; સાધુ શ્રાવકધર્મ તીરથ યાત્રા, શિયળ ધર્મ તપ
 ધ્યાન જી. પુણ્ય ॥ ૨ ॥ સામાયિક પોસહ પડિઠ્ઠમાણું, દેવ-
 પૂજા ગુરૂસેવ જી; પુણ્ય તણા એ લેહ પ્રરૂપ્યા, અરિહંત
 વીતરાગ દેવ જી. પુણ્ય ॥ ૩ ॥ શરણાગત રાખ્યો પારેવો,
 પૂરવ ભવ પરસિદ્ધ જી; શાંતિનાથ તીર્થંકર પદવી, પામી
 ચક્રવર્તીઋદ્ધ જી. પુણ્ય ॥ ૪ ॥ ગજભવે સસલો જીવ ઉગાર્યો
 અધિક દયા મન આણુ જી; મેઘકુમાર હુવો મહા ભોગી,
 શ્રેણિક પુત્ર સુભાણુ જી. પુણ્ય ॥ ૫ ॥ સાધુ તણો ઉપદેશ
 સુણીને, મુક્યાં માછલાં જાલ જી; નલીનીગુદમ વિમાન
 થકી થયો, અવંતી સુકુમાલ જી. પુણ્ય ॥ ૬ ॥ પાંચ
 મચ્છ માલી ભવ રાખ્યા, પાંચ જક્ષ દીયો રાજ જી; રજ-
 કુંવરી લીલા સુખ લાધાં, સુભટ કટક ગયા ભાગ જી.
 પુણ્ય ॥ ૭ ॥ ધન ધન સારથવાહ તે ધન્નો, દીધું દૃતનું
 દાન જી; તીર્થંકર પદવી તિણે પામી, આદીસર અભિધાન
 જી. પુણ્ય ॥ ૮ ॥ ઉત્તમપાત્ર પ્રથમ તીર્થંકર, શ્રેયાંસકુમાર
 દાતાર જી; સેલડી રસ સૂઝતો વહોરાવ્યો, પાખ્યો ભવનો
 પાર જી. પુણ્ય ॥ ૯ ॥ ચંદનબાલા ચઢતે ભાવે, પડિ-
 લાભ્યા મહાવીર જી; દેવ તણી હુંહુલિ તિહાં વાગી, મુંદર
 થયો શરીર જી. પુણ્ય ॥ ૧૦ ॥ સંગમે સાધુ ભણી વહોરાવ્યો,
 ખીર ખાંડ દૃત સાર જી; ગોલદ્ર શેઠ તણે ધર લીધો,
 શાલિલદ્રનો અવતાર જી. પુણ્ય ॥ ૧૧ ॥ સુમુખ નામે

ગાથાપતિ સુણીયે, દીધું સુપાત્રે દાન જી; હુઓ સુબાહુ કુમર
 તે લોગી, વધતાં સુખ વિમાન જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૧૨ ॥ મૂલદેવ
 મુનિવર પડિલાબ્યે, માસખમણ અણગાર જી; રાજઋદ્ધ
 તતજિણુ તે પામી, ઇહાં કોઈ નહિ ઉદ્ધાર જી. ॥ પુણ્ય ૦ ॥
 ॥ ૧૩ ॥ મોટા રૂપિ બલદેવ મુનીશ્વર, પ્રતિબોધ્યા પશુવર્ગ
 જી; દાન સુપાત્રે દીધું રથકારે, પામ્યો પાંચમું સ્વર્ગ જી.
 પુણ્ય ૦ ॥ ૧૪ ॥ ચંપકશેઠ કીધી અનુકંપા, દીધું દાન દુકાલ
 જી; કોડિ જનું સોનધયા કેરી, વિલસે ઋદ્ધિ વિશાલ જી.
 પુણ્ય ૦ ॥ ૧૫ ॥ સુવ્રત સ્વામી સમીપે કાર્તિક, લીધો સંયમ
 ભાર જી; બત્રીશ લાખ વિમાન તણો ધણી, ઈંદ્ર થયો એ
 સાર જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૧૬ ॥ સનતકુમાર સહી અતિ વેદન,
 સાતસેં વરસા સીમ જી; દેવલોક ત્રીજે સુખ લીધાં, નિશ્ચલ
 પામ્યા નિમ જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૧૭ ॥ રૂપ થકી અનરથ દેખીને,
 ગયો બલભદ્ર વનવાસ જી; તપ સંજમ પાલીને પહોતો,
 પાંચમે સુર આવાસ જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૧૮ ॥ ભદ્રબાહુ સ્વામી
 પૂરવધર, સિજ્જલવ જસભદ્ર જી; સાધુ આચાર થકી સુખ
 લાધાં; વયરસ્વામી શુભભદ્ર જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૧૯ ॥ મહાવીરથી
 નવસેં એંસીયે, સઘલા સૂત્ર સિદ્ધાંત જી; પુસ્તકારૂઢ કીયા
 દેવઢિગણિ, મોટા સાધુ મહંત જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૨૦ ॥ આણુંદ
 કામદેવ દશ શ્રાવક, વૃત્તિ રૂડી પરે રાખી જી; પ્રથમ દેવલોક
 તણાં સુખ પામ્યા, સૂત્ર ઉપાસક સાખી જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૨૧ ॥
 સાઢિ બારહ શેત્રુંજે યાત્રા, કીધી એણે કલિકાલ જી; સંઘપતિ
 થઈ સુરલોકે સીધા, વસ્તુપાળ તેજપાળ જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૨૨ ॥
 પાદ્યો શીલ કળે પણિ પડિયો, કુલધન નામે કુમાર જી;
 ધરત પરત સુખ લાધાં ઉત્તમ, જસ લહીજે સંસાર જી.

પુણ્ય ॥ ૨૩ ॥ અંપાનગરી પોલ ઉઘાડી, સતીય સુલદ્રા નારી જી; કાચે તાંતણે પાણી કાઢ્યો, જિનશાસન જય-કારી જી. પુણ્ય ॥ ૨૪ ॥ કાકંદી નગરીનો વાસી, ધન ધન્નો અણુગાર જી; શ્રેણિક આગલ વીર વખાણ્યો, ઉગ્ર તપ અધિકાર જી. પુણ્ય ॥ ૨૫ ॥ હું તિર્યંચ કીસું વહિરાવું, રથ-કારને સહુ થોક જી; મૃગલો લાવના મન લાવતો, ગયો પાંચમે દેવલોક જી. પુણ્ય ॥ ૨૬ ॥ ધિર સામાયિક કીધો થિવરા, રાજકુંવરી રંગ જી; ભોગ સંયોગ તિહાં ઘણા ભોગવી, સુખ લાધા શિવ સંગ જી. પુણ્ય ॥ ૨૭ ॥ શંખ શ્રાવકે પોસો શુદ્ધ પાલ્યો, વીર પ્રશંસે તેહ જી; તીર્થંકર પદવી તે લહેશે, પુણ્ય તણાં ફલ એહ જી. પુણ્ય ॥ ૨૮ ॥ સાગરચંદ્ર કીધો વલી પોસો, રહ્યો કાઉસગે વિરાજ જી; નિશિ નલસેન તણો સહ્યો ઉપસર્ગ, લીધી ઋદ્ધિ અથાગ જી. પુણ્ય ॥ ૨૯ ॥ તુંગીયા નગરી શ્રમણોપાસક, શુદ્ધ ક્રિયા સાવધાન જી; ઉભય કાલ પડિઝમણું કરતાં, પામી મુગતિ પરધાન જી. પુણ્ય ॥ ૩૦ ॥ પૂરવ લવ તીર્થંકર પૂજ્યા, લાધા અઢારહ રાજ જી; પદમનાભનો ગણધર થાશે કુમારપાળ સાર્યાં કાજ જી. પુણ્ય ॥ ૩૧ ॥ રાણો રાવણ શ્રેણિક રાજ, અરચ્યા અરિહંત દેવ જી; બિહુ ગોત્ર તીર્થંકર બાંધ્યું, સુરનર કરશે સેવ જી. પુણ્ય ॥ ૩૨ ॥ કેશી ગુરુ સેવ્યા પરદેશી, સુર ઉપનો સૂર્યાલજી; ચાર હજાર વર્ષ એક નાટિક આપે અનંતા લાલ જી. પુણ્ય ॥ ૩૩ ॥ એમ અનેક વિવેક ધરંતા, જીવ સુખી થયા બહુ જી; સંપ્રતિ જે સુખીયા વલી થાશે, પુણ્ય તણાં પરમાણુ જી. પુણ્ય ॥ ૩૪ ॥ સંવત નિધિ દરસણુ રસ સસીહર, સિંધપુર નગર

મઝાર જી; શાંતિનાથ સુપ્રસાદે કીધી પુણ્ય છત્રીશી સાર
જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૩૫ ॥ યુગપ્રધાન સવાઈ જિજ્ઞ ચંદ્ર, સૂરિ
સકલચંદ શિષ્ય જી; સમયસુંદર વાચક એમ બોલે, ધરમ ફલ
પરતક્ષ જી. પુણ્ય ૦ ॥ ૩૬ ॥

ક્ષમા છત્રીશી.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, મ કરીશ રાગને દ્રેષજી;
સમતાએ શિવસુખ પામીને, ક્રોધે કુગતિ વિશેષ જી. આદર ૦
॥ ૧ ॥ સમતા સંજમ સાર સુણીને, કલ્પસૂત્રની શાખ જી;
ક્રોધ પૂર્વ કોડિ આરિત્ર બાલે, લગવંત એણીપરે લાખ જી.
આદર ૦ ॥ ૨ ॥ કુણુ કુણુ જીવ તર્યા ઉપશમથી, સાંલલ તું
દૃષ્ટાંત જી; કુણુ કુણુ જીવ લમ્યા લવ માંહે, ક્રોધ તણે વીર-
તાંત જી. આદર ૦ ॥ ૩ ॥ સોમિલ સસરે શીષ પ્રજ્ઞદ્યુ,
બાંધી માટીની પાલ જી; ગજસુકુમાલ ક્ષમા મન ધરતો,
મુગતિ ગયો તત્કાલ જી. આદર ૦ ॥ ૪ ॥ કુલવાલુઓ
સાધુ કહાતો, ક્રોધો ક્રોધ અપાર જી; કોણિકની ગણિકા વશ
પડિયો, રડવડીયો સંસાર જી. આદર ૦ ॥ ૫ ॥ સોવનકાર
કરી અતિ વેદન; વાધર શું વીંટયું શીષ જી; મેતારજ ઋષિ
મુગતે પોહોતો, ઉપશમ એહ જગીશ જી. આદર ૦ ॥ ૬ ॥
કુરૂડ અકુરૂડ બે સાધુ કહાતા, રહ્યા કુણાલા ખાલ જી;
ક્રોધ કરી કુગતે તે પહોતા, જનમ ગમાયો આલ જી.
આદર ૦ ॥ ૭ ॥ કર્મ ખપાવી મુગતે પહોતા, ખંધક સૂરિના
શિષ્ય જી; પાલક પાપીએ ઘાણી પીટ્યા, નાણી મનમાં
રીસ જી. આદર ૦ ॥ ૮ ॥ અછંકારી નારી અચુકી;

ત્રોડ્યો પીયુષું નેહ જી; બખ્ખર કુલ સહ્યાં દુઃખ બહુલાં,
ક્રોધ તણાં ફલ એહ જી. આદરં ॥ ૯ ॥ વાઘણે સર્વ શરીર
વહુચું, તત્ક્ષણ છોડ્યા પ્રાણ જી; સાધુ સુકોશલ શિવસુખ
પામ્યા, એહ ક્ષમા ગુણ જાણ જી. આદરં ॥ ૧૦ ॥ કોણ
ચંડાલ કહી જે બિહુમેં, નિરતી નહી કહે દેવ જી; ઋષિ
ચંડાલ કહીને વઢતો, ટાલો વેઢની ટેવ જી. આદરં ॥ ૧૧ ॥
સાતમી નરક ગયો તે પ્રહ્લદત્ત; કાઢી પ્રાણજી આંખ જી;
ક્રોધ તણાં ફલ કડવાં જાણી, રાગ દ્રેષ ઘો નાંખ જી. આદરં
॥ ૧૨ ॥ બંધક ઋષિની ખાલ ઉતારી, સહ્યો પરિસહ જેણ જી;
ગર્ભાવાસના દુઃખથી છુટ્યો, સબલ ક્ષમા ગુણ તેણજી આદરં
॥ ૧૩ ॥ ક્રોધ કરી બંધક આચારજ, હુંઓ અમિકુમારજ;
દંડકે નૃપનો દેશ પ્રબલ્યો, ભમશે ભવહ મઝાર જી.
આદરં ॥ ૧૪ ॥ ચંદ્રરોદ્ર આચારજ મલતાં, મસ્તકે દીધ
પ્રહારજી; ક્ષમા કરતો કેવલ પામ્યો, નવદીક્ષિત અણુ-
ગાર જી. આદરં ॥ ૧૫ ॥ પાંચ વાર ઋષિને સંતાપ્યો,
આણી મનમાં દ્રેષ જી; પંચ ભવ સીમ દહ્યો નંદનાદિક,
ક્રોધ તણાં ફલ દેખ જી. આદરં ॥ ૧૬ ॥ સાગરચંદનું
શીષ પ્રબલ્લી, નિશિ નભસેન નરિંદ જી; સમતા ભાવ ધરી
સુરલોકે, પહોતો પરમાનંદ જી. આદરં ॥ ૧૭ ॥ ચંદના
ગુરૂણીએ ઘણું નિબ્રંજી, ધિગ ધિગ તુજ આચાર જી; મૃગા-
વતી કેવલ સિરિ પામી, એહ ક્ષમા અધિકાર જી. આદરં
॥ ૧૮ ॥ શાંખ પ્રધુમ્ન કુમારે સંતાપ્યો, કૃપણ દ્રૈપાયન
સાહ જી; ક્રોધ કરો તપનું ફલ હાર્યો, ક્રીચો દારિકા દાહજી.
આદરં ॥ ૧૯ ॥ ભરતને મારણ મૂડી ઉપાડી, બાહુબલ
બલવંત જી; ઉપશમ રસ મનમાંહે આણી, સંજમ લે મતિ-

મંત્રે જી. આદરં ॥ ૨૦ ॥ કાઉસગ્ગમાં ચડીયો અતિ ક્રોધે,
પ્રસનચંદ્ર ઋષિરાય જી; સાતમી નરક તણાં દુઃખ મેલ્યાં,
કડુઆં તેણુ કષાય જી. આદરં ॥ ૨૧ ॥ આહાર માંહે ક્રોધે
ઋષિ થુંકયો, આણ્યો અમૃત ભાવ જી; ફૂરગડુએ કેવલ પામ્યું,
ક્ષમાતણે પરભાવ જી. આદરં ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વનાથને ઉપ-
સર્ગ કીધા, કમઠ ભવાંતર ધીઠ જી; નરક તિર્યંચ તણાં દુઃખ
લાધાં, ક્રોધતણાં ફલ દીઠ જી. આદરં ॥ ૨૩ ॥ ક્ષમાવંત
દમદંત મુનીશ્વર, વનમાં રહ્યો કાઉસગ્ગ જી; કૌરવ કટક
હણ્યો ઇટાણે, તોડ્યા કર્મના વર્ગ જી. આદરં ॥ ૨૪ ॥
શય્યાપાલક કાને તરૂઓ, નામ્યો ક્રોધ ઉદીર જી; બિહું
કાને ખીલા ઠોકાણા, નવિ છુટ્યા મહાવીર જી. આદરં
॥ ૨૫ ॥ ચાર હત્યાનો કારક હું તો, દહપ્રહાર અતિ-
રેક જી; ક્ષમા કરીને મુકતે પહોતો, ઉપસર્ગ સહ્યા અનેક જી.
આદરં ॥ ૨૬ ॥ પોહોર માંહે ઉપજંતો હાર્યો, ક્રોધે કેવલ
નાણુ જી; દેખો શ્રી દમસાર મુનીસર, સૂત્ર ગણ્યો ઉઠાણુ જી.
આદરં ॥ ૨૭ ॥ સિંહ ગુફાવાસી ઋષિ કીચો, થુલિભદ્ર
ઉપર ક્રોધ જી; વેશ્યા વચન ગયો નેપાલે, કીચો સંજમ
લોપ જી. આદરં ॥ ૨૮ ॥ અંદ્રાવતંસક કાઉસગ્ગ રહિયો,
ક્ષમા તણો ભંડાર જી; દાસી તેલ ભર્યો નિશિ દીવો, સુર
પહવી લાહી સાર જી. આદરં ॥ ૨૯ ॥ એમ અનેક તર્થો
ત્રિભુવનમેં, ક્ષમા ગુણે ભવિ જીવ જી; ક્રોધ કરી કુગતે તે
પહોતા, પાડંતા મુખ રીવ જી. આદરં ॥ ૩૦ ॥ વિષ
હલાહલ કહીયે વિરૂઓ, તે મારે એક વાર જી; પણ કષાય
અનંતી વેલા, આપે મરણુ અપાર જી. આદરં ॥ ૩૧ ॥
ક્રોધ કરંતા તપ જપ કીધાં, ન પડે કાંઈ ઠામ જી; આપ

તપે પરને સંતાપે, ક્રોધશું કેહો કામ જી. આદર ૦ ॥ ૩૨ ॥
 ક્ષમા કરતાં ખસ્ય ન લાગે, ભાંગે કોડ કલેશ જી; અરિહંત દેવ
 આરાધક થાયે, વ્યાપે સુજસ પ્રદેશ જી. આદર ૦ ॥ ૩૩ ॥ નગર
 માંહે નાગોર નગીના, જિહાં જિનવર પ્રાસાદ જી; શ્રાવક
 લોક વસે અતિ સુખિયા, ધર્મતણે પરસાદ જી. આદર ૦
 ॥ ૩૪ ॥ ક્ષમા છત્રીશી ખાંતે કીધી, આતમ પર ઉપગારજી;
 સાંભલતાં શ્રાવક પણુ સમજ્યા, ઉપશમ ધર્યો અપાર જી.
 આદર ૦ ॥ ૩૫ ॥ જુગ પ્રધાન જિણ્યંદ્ર સૂરીસર, સકલચંદ
 તસુ શિષ્ય જી; સમયસુંદર તસુ શિષ્ય ભણે ઇમ, ચતુર્વિધ
 સંઘ જગીશ જી. આદર ૦ ॥ ૩૬ ॥

શ્રી વૈકુંઠ પંથ પ્રારંભ.

વૈકુંઠ પંથ બીહામણો, દોહીલો છે ઘાટ; આપણનો
 તિહાં કોઈ નહિ, જે દેખાડે વાટ. ॥ ૧ ॥ માર્ગ વહે રે
 ઉતાવલો, ઉડે ઝીણેરી ખેડ; કોઈ કોઈને પડખે નહિ, છાંડી
 જાય સનેહ. માર્ગ ૦ ॥ ૨ ॥ એક ચાલ્યા બીજા ચાલશે,
 ત્રીજા ચાલણુહાર; રાત દિવસ વહે વાટડી, પડખે નહિ
 લગાર. માર્ગ ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રાણીને પરિચાણું આવિયું, ન ગણે
 વાર કુવાર; ભદ્રા ભરણી યોગિણી, જો હોય સામો કાલ.
 માર્ગ ૦ ॥ ૪ ॥ જમરૂપે બીહામણો, વાટે દીયે રે માર;
 કૃત કમાઈ પૂછશે, જીવનો કિરતાર. માર્ગ ૦ ॥ ૫ ॥ લોભે
 વાહ્યો જીવડો. કરતો બહુ પાપ; અંતરજાતી આગલે, કેમ
 કરીશ જવાબ. માર્ગ ૦ ॥ ૬ ॥ જે વિષુ ઘડી સરતો નહીં,
 જીવન પ્રાણુ આધાર; તે વિષુ વરસ વહી ગયાં, શુદ્ધ નહીં

સમાચાર, માર્ગે ॥ ૭ ॥ આન્યે તું જીવ એકલો, જાતાં
 નહીં કોઈ સાથ; પુણ્ય વિના તું પ્રાણિયા, ઘસતો જાઈશ
 હાથ. માર્ગે ॥ ૮ ॥ મગ કોરી માંહે પેસીયે, તોહિ ન
 મેલે મોત; ચેતણહારા ચેતજે, જાશે ગોક્ષુ ગોહા સોત.
 માર્ગે ॥ ૯ ॥ છત્રપતિ ભૂપ કેઈ ગયા, સિદ્ધ સાધક લાખ;
 કોઈ ગમે કરણ આવળ્યા, અમર કોઈ જીવ દાખ. માર્ગે
 ॥ ૧૦ ॥ આપણુ દેખતાં જગ ગયો, આપણે પણ જાણુ;
 ઋદ્ધિ મેલી રહેશે નહિં, મહોટા રાય ને રાણા. માર્ગે
 ॥ ૧૧ ॥ દહાડે પહોતે આપણે, સહુ કોઈ જાશે; ધર્મે વિના
 તુમે પ્રાણિયા, પડશે નરકાવાસે. માર્ગે ॥ ૧૨ ॥ સંબલ
 હોય તો ખાઈયે, નહિં તો મરીયે ભૂખ; આપણુડો તિહાં
 કોઈ નહિં, જોહને કહીયે દુઃખ. માર્ગે ॥ ૧૩ ॥ આગલ
 હાટ ન વાણીયા, ન કરે કોઈ ઉધાર; ગાંઠે હોય તો ખાઈયે,
 નહિં કોઈ દેખણહાર. માર્ગે ॥ ૧૪ ॥ નિશ્ચલ રહેવું છે
 નહિં, મ કરો મોડામોડ; પરસ્ત્રી પ્રીત ન માંડિયે, એ
 તો મહોટી ખોડ. માર્ગે ॥ ૧૫ ॥ વસ્તુ પીયારી મત લીયો,
 મ કરો તાંત પીયારી; ધર્મ વિના જગ જીવને, હોશે અંતે
 ખુવારી. માર્ગે ॥ ૧૬ ॥ કૂડ કપટ તમે મત કરો, જીવ
 રાખજો કામ; જીવ દયા પ્રતિપાલજો, જો હોય વૈકુંઠ કામ.
 માર્ગે ॥ ૧૭ ॥ મહોટાં મંદિર માલીયાં, ઘર પણ ઘણેરી
 આથ; હીરા માણેક અતિ ઘણા, પણ કાંઈ નાવે સાથ.
 માર્ગે ॥ ૧૮ ॥ કોહિ ગમે કુકર્મ કિયાં, કેતાં કહું તુમ
 આગલ; લખે કિણુ પરે પોહોંચીયે, પ્રભુજીયું કાગલ.
 માર્ગે ॥ ૧૯ ॥ આગલ વેતરણી વહે, તિહાં કોઈ ન વારે;
 ધર્મી તરી આર પાસશે, પાપી જાશે પાયાલે. માર્ગે ॥ ૨૦ ॥

દીકે મારગ ચાલીયે, ન ભરીયે કૂડી શાખ; કાલ કાયા પડી
 જાયશે, મસાણે ઉડશે રાખ. માર્ગં ॥ ૨૧ ॥ જતન કરતાં
 જાયશે, ઉડી જાયે સાસ; માટી તે માટી થાયશે, ઉપર
 ઉગશે ઘાસ. માર્ગં ॥ ૨૨ ॥ માય ખાપ એ કેહના, કેહનો
 પરિવાર; પુત્ર પૌત્રાદિક કેહનાં, કેહની ઘરનાર. માર્ગં
 ॥ ૨૩ ॥ કોઈ મ કરશે ગારવો, ધન જોખન કેરો; અંતે
 ઉગર્યો કોઈ નહી, આપણથી ભલેરો. માર્ગં ॥ ૨૪ ॥ મહારૂં
 મહારૂં કરતો થકો, પડ્યો માયા ને મોહ; લોચન બે મીચા-
 જીડાં, (તવ) ઘણી અનેરાઈ હોય. માર્ગં ॥ ૨૫ ॥ જે
 જિહાં તે તિહાં રહું, ચાલ્યો એકલો આપ; સાથે સંગતે
 બે થયાં, એક પુણ્ય ને પાપ. માર્ગં ॥ ૨૬ ॥ સુગર સુ-
 સાધુ વંદિયે, મંત્ર મહોટો નવકાર; દેવ અરિહંતને પૂજીયે,
 જેમ તરીયે સંસાર. માર્ગં ॥ ૨૭ ॥ શાલિભદ્ર સુખ
 લોગવ્યાં, પાત્ર તણે અધિકાર; ખીર ખાંડ ઘૃત વહોરાવીયાં;
 પોહોતા મુક્તિ મગાર. માર્ગં ॥ ૨૮ ॥ તસ ઘર ઘોડા
 હાથીયા, રાજા દિયે બહુ માન; દાન દયા કરી દીજીયે, ભાવે
 સાધુને માન. માર્ગં ॥ ૨૯ ॥ ધર્મે પુત્રજ રૂઆડા, ધર્મે
 રૂડી નાર; ધર્મે લક્ષ્મી પામીયે, ધર્મે જય જયકાર. માર્ગં
 ॥ ૩૦ ॥ નવ નંદ મિત્તા મેલી ગયા, ડુંગર કેરા પાણી;
 સમુદ્રમાં થયા શંખલા, રાજા નંદનાં નાણાં. માર્ગં ॥ ૩૧ ॥
 પૂંજ મેલી મરી જાયશે, ખાવે ખરચવે ખોટા; તે કડાહ
 ઉપર થઈ, અવતર્યા મણિધર મહોટા. માર્ગં ॥ ૩૨ ॥
 માલ મેલી કરી એકઠા, ખરચે નવિ ખાય; લેઈ ભંડારે
 ભૂમિમાં, તિહાં કોઈ કાઢી જાય. માર્ગં ॥ ૩૩ ॥ મુંજ લક્ષ્મી
 મેલશે, કેહને પાણી ન પાય; ધર્મ કાર્ય આવે નહી, તે

શૂલધાણી થાય. માર્ગં ॥ ૩૪ ॥ જીવતાં દાન જે આપશે,
 પોતે જમણે હાથ; શ્રીભગવાન એમ ભાંખિયું, સહુ આવશે
 સાથ. માર્ગં ॥ ૩૫ ॥ દયા કરી જે આપશે, ઉલટે અન્નનું
 દાન; અડસઠ તીર્થ ઇહાં અછે, વળી ગંગાસ્નાન. માર્ગં
 ॥ ૩૬ ॥ ભોગી જગમ ઘણા થાયશે, દુખિયા ઇણ સંસાર; ખીચડી
 ખાએ ખાંતશું, સાચો જિનધર્મ સાર. માર્ગં ॥ ૩૭ ॥
 ખાંડાની ધારે ચાલવું, સુણજો એ સાર; પરસ્ત્રી માત કરી
 નાણવી, લોભ ન કરવો લગાર. માર્ગં ॥ ૩૮ ॥ કનક કામિની
 જેણે પરિહરી, તે તો કર્મથી છૂટા; ભીખારી ભમે ઘણા,
 ખીંજા ખીચડ ખુટા. માર્ગં ॥ ૩૯ ॥ પાથરણે ધરતી લલી,
 એઠણુ લલું આકાશ; શણગારે શિયલ પહેરવું, તેહને
 મુક્તિનો વાસ. માર્ગં ॥ ૪૦ ॥ ઉપવાસ આંખિલ નિત કરે,
 નિત અરિહંત ધ્યાન; કામ ક્રોધ લોભ પરિહરે, તેહને મુક્તિ
 નિધાન. માર્ગં ॥ ૪૧ ॥ મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, જે કરશે
 ધર્મ; સુખ સઘલાં એ સંપજે, છૂટે સર્વે કર્મ. માર્ગં ॥ ૪૨ ॥
 ધર્મે ધનજ પામીએ, ધર્મે સવિ સુખ થાય; અરિહંત નામ
 આરાધિયે, પાપ પ્રલયે જાય. માર્ગં ॥ ૪૩ ॥ ખાટ પથરણે
 સુઈ રહી, ખાઓ નિત્ય ખાણું; એક અરિહંત નામ સંભા-
 રતાં, કયાં ખેસે તુઝ નાણું. માર્ગં ॥ ૪૪ ॥ મનસા વાચ્ય
 કાયથી, લીજે ભગવંત નામ; સુખ સ્વર્ગનાં સંપજે, સીઝે
 વંછિત કામ. માર્ગં ॥ ૪૫ ॥ ખાતાં પીતાં ખરચતાં, હઈડા મ
 કરે ખલખંચ; કાયા માયા કારમી, જોળન દહાડા પંચ. માર્ગં
 ॥ ૪૬ ॥ કેહી સુચંગી વાડીયો, કેહી સુચંગી નાર; કેતે માટી હોઈ
 રહી, કેતે ભયે અંગાર. માર્ગં ॥ ૪૭ ॥ હંસ રાજા જળ ઉડીયો,
 તવ કોઈ ન કરે સાર; સગાં કુટુંબ સહુ એમ લણે, વહી

કાઢો બાર. માર્ગ ૦ ॥ ૪૮ ॥ મિત્ર પુત્રાદિક તિહાં લગે, તિહાં
 લગે સ્નેહ ભરપૂર; હંસરાજ જળ ચાલિયા, તવ થયા સહુ
 ફર. માર્ગ ૦ ॥ ૪૯ ॥ જેવો જાણ્યો તેવો કાઢ્યો, નવિ
 માગીયો ભાગ; આગલ ખોખર હાંડલી, માંહે અધબલતી આગ.
 માર્ગ ૦ ॥ ૫૦ ॥ પતિત પાવન પ્રભુજી તમે, સુણો હો દિન-
 નાથ, સંસાર સાગરમાંહિ બુડતાં, દેજો તુમે હાથ. માર્ગ ૦
 ॥ ૫૧ ॥ સાંભલો સ્વામી શામલા, મોરી અરદાસ; હું મારું
 પ્રભુ એટલું, દેજો વૈકુંઠ વાસ. માર્ગ ૦ ॥ ૫૨ ॥ અહંકાર
 ચિત્ત ન આણીયે, કેહને ગાલ ન દીજે; કામ ક્રોધ લોભ
 મારિયે, તો અમરફલ લીજે. માર્ગ ૦ ॥ ૫૩ ॥ કરત કમાઈ
 જોડિયે, કેહને દોષ ન દીજે; વિષનાં ફલ જો વાવીએ, તો
 અમૃત ફલ કેમ લીજે. માર્ગ ૦ ॥ ૫૪ ॥ છતી ઋદ્ધે ખરચે
 નહિ, તે પશુ મુરખ મહોટા; કાલો આવ્યો ભૂલો જાયસે,
 આગલ પડશે સોટા. માર્ગ ૦ ॥ ૫૫ ॥ ચોરાશી લાખ જીવ
 જોનિમાં, ફિરિયા વાર અનંત; મુનિ ભીમ ભણે અરિહંત.
 જપો, જિમ પામે ભવ અંત. માર્ગ ૦ ॥ ૫૬ ॥ સંવત સોલ
 નંવાણુંયે, બીજ ને બુધવાર; આસો માસે ગાઈયો. છીકારી
 નગરી મઝાર. માર્ગ ૦ ॥ ૫૭ ॥ ભીમ ભણે સહુ સાંભળો,
 મત સંચો દામ; જિમણે હાથે વાવરો, તો સહિ આવશે
 કામ. માર્ગ ૦ ॥ ૫૮ ॥ ભીમ ભણે સહુ સાંભળો, નવિ કીજે
 પાપ; ઓછો અધિકો જે મેં કહ્યો, તે તમે કરશે. માફ.
 માર્ગ ૦ ॥ ૫૯ ॥

શ્રી પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણસાગરનું ત્રિદાસીયું.

દુહા.

શાસન નાયક સુખકર; વંદી વીર જિજ્ઞન્દ,
 પૃથ્વીચંદ્ર ગુણ ગાઢશું, ગુણસાગર ગુણકન્દ. ॥ ૧ ॥
 ઉત્તમના ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
 વાત ઘણી વૈરાગ્યની, સાંભળજે મન રંગ. ॥ ૨ ॥
 શંખ કળાવતી ભવ થકી, ભવ એકવીશ સંબન્ધ;
 ઉત્તરોત્તર સુખ ભોગવી, એકવીશમે ભવે સિદ્ધ. ॥ ૩ ॥
 પણ એકવીશમા ભવ તણો. અદ્ય કહું અધિકાર;
 સાંભળજે સનસુખ થઈ, આતમને હિતકાર. ॥ ૪ ॥

ઢાળ પહેલી, કંત તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.

નગરી અયોધ્યા અતિ ભલી, રાજ કરે હરિસિંહ, મેરે
 લાલ; પ્રિયા પદ્માવતી તેહને, સુખ વિલસે ગુણ ગેહ; મેરે
 લાલ, ચતુર સનેહી સાંભળો. ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ સર્વાર્થથી
 સુર ચવી, તસ કુખે અવતાર; મેં રૂપ કળા ગુણ આગલો,
 પૃથ્વીચંદ્ર કુમાર. મેં ચં ॥ ૨ ॥ સમ પરિણામી મુનિ
 સમો, નિરાગી નિરધાર; મેં પિતા પરણાવે આગ્રહે, કન્યા
 આઠ ઉદાર. મેં ચં ॥ ૩ ॥ ગીત વિલાપની સમ ગણે,
 નાટક કાય કલેશ; મેં આભૂષણ તનુભાર છે, ભોગને રોગ
 ગણેશ. મેં ચં ॥ ૪ ॥ હું નિજ તાતને આગ્રહે, સંકટ
 પડિયો જેમ; મેં પણ પ્રતિજોધું એ પ્રિયા, માત પિતા
 પણ એમ. મેં ચં ॥ ૫ ॥ જે સવિ સંયમ આદરે, તો
 થાયે ઉપકાર; મેં એમ શુભ ધ્યાને ગુણનિલો, પહોત્યો
 ભવન મોઝાર. મેં ચં ॥ ૬ ॥ નારી આઠને ઈમ કહે,

સાંભળો ગુણની ખાણ; મેં ભોગવતાં સુખભોગ છે, વિપાક
કડવા જાણ. મેં ચં ॥ ૭ ॥ કિંપાક ફળ અતિ મધુર છે,
ખાધે છંડે પ્રાણ; મેં તેમ વિષય સુખ જાણ્યો, એહવી
જિનજીની વાણ. મેં ચં ॥ ૮ ॥ અગ્નિ જો તૃપ્તિ ઇંધણે;
નદીએ જલધિ પૂરાય; મેં તો વિષય સુખ ભોગથી, જીવ
ને તૃપ્તિ થાય. મેં ચં ॥ ૯ ॥ લવ લવ ભમતાં જીવડે,
જેહ આરોગ્યાં ધાન; મેં તે સવિ એકઠાં જો કરે, તો
સવિ ગિરિવર માન. મેં ચં ॥ ૧૦ ॥ વિષય સુખ પર-
લોકમેં, ભોગવિયાં ઇણ જીવ; મેં તો પણ તૃપ્તિજ નવિ
થયો, કાળ અસંખ્ય અતીવ. મેં ચં ॥ ૧૧ ॥ ચતુરા
સમજો સુંદરી, મુઝો મત વિષયને કાજ; મેં સંસાર અટવી
ઉતરી, લહિએ શિવપુર રાજ. મેં ચં ॥ ૧૨ ॥ કુંવરની
વાણી સાંભળી, જુગી ચતુર સુજાણ; મેં લઘુકર્મી કહે
સાહિબા, ઉપાય કહો ગુણખાણ. મેં ચં ॥ ૧૩ ॥ કુંવર
કહે સંયમ ગ્રહો, અદ્ભુત એહ ઉપાય; મેં નારી કહે એમ
વિસરજો, સંયમે વાર ન થાય. મેં ચં ॥ ૧૪ ॥ કુંવર
કહે પડખો તુમે, હમણા નહિં ગુરૂ જોગ; મેં સદ્ગુરૂ જોગે
સાધશું, સંયમ છાંડી ભોગ. મેં ચં ॥ ૧૫ ॥ માત પિતા
મન ચિંતવે, નારીને વશ નવી થાય; મેં ઉલટી નારી વશ
કરી, કુંવરનું ગાયું ગાય. મેં ચં ॥ ૧૬ ॥ જો હવે રાજા
કીજો, તો લગશે રાજ્યને કાજ; મેં નરપતિ ઈશ મન
ચિંતવી, થાપે કુંવરને રાજ. મેં ચં ॥ ૧૭ ॥ પિતા ઉપ-
રોધે આદરે. ચિંતે મોહના ઘાટ; મેં પાળે રાજ્ય વૈરા-
ગીયો, જોતો ગુરૂની વાટ. મેં ચં ॥ ૧૮ ॥ રાજ્ય સલાજો
અન્યઠા, પૃથ્વીચંદ્ર સોહંત; મેં ઇણ અવસર વ્યવહારીઓ,

સુધન નામે આવંત. મેં ચં ॥ ૧૬ ॥ રાજ પૂછે તેહને
કોણ કોણ જોયા દેશ; મેં આશ્ચર્ય દીકું જે તુમે, ભાંખો
તેહ વિશેષ. મેં ચં ॥ ૨૦ ॥ શેઠ કહે સુણ સાહીબા,
એક વિનોદના વાત; મેં સાંભળતાં મુખ ઉપજે, ભાખું તે
અવદાત. મેં ચં ॥ ૨૧ ॥

કહા.

કોતુક જોતાં બહુ ગયે, કાળ અનાદિ અનંત;
પણ તે કોતુક જગ વડું. સુણતાં આતમ શાંત. ॥ ૧ ॥
કોતુક સુણતાં જે હુવે, આતમનો ઉપકાર;
વક્તા શ્રોતા મન ગહગહે, કોતુક તેહ ઉદાર.

ઢાળ બીજી (ગિરિ વૌતાઢ્યની ઉપર—એ દેશી.)

આવ્યા ગજપુર નયરથી, તિહાં વસે વ્યવહારી રે લો;
અહો તિહાં વસે વ્યાવહારી રે લો. રત્નસંચય તસ નામ
છે, સુમંગલા તસ નારી રે લો. અહો સુમંગલા તસ નારી
રે લો. ॥ ૧ ॥ ગુણસાગર તસ નંદનો, વિદ્યા ગુણનો
દરિયો રે લો; અં વિદ્યાં ગોખે જોડો અન્યદા, જુએ
તે મુખ લરિયો રે લો. અં જુએં ॥ ૨ ॥ રાજપંથે
મુનિ મલપતો, દીઠો સમ લરિયો રે લો; અં દીં તે દેખી
શુભચિંતને, પૂરવ ચરણ સાંભરિયો રે લો. અં પૂં ॥ ૩ ॥
માત પિતાને એમ કહે, સુખીઓ મુજ કીજે રે લો; અં
સું સંયમ લેશું હું સહી, આજ્ઞા મુજ દીજે રે લો. અં
આં ॥ ૪ ॥ માત પિતા કહે નાનડા, સંયમે ઉમયો રે લો;
અં સંં તો પણ પરણો પદમણી, અમ મન હરખાવો રે
લો. અં અં ॥ ૫ ॥ સંયમ લેજો તે પછી, અન્તરાય ન

કરશું રે લો. અં અં વિનયી વાત અંગી કરી, પછી
 સંયમે વરશું રે લો. અં પછીં ॥ ૬ ॥ આઠ કન્યાના તાતને,
 ઈમ ભાષે વ્યવહારી રે લો; અં ઈં અમ સુત પરણવા
 માત્રથી, થાશે સંયમધારી રે લો; અં થાં ॥ ૭ ॥ ઈંચ
 સુણી મન ચમકિયા, વર બીજો કરશું રે લો; અં વં
 કન્યા કહે નિજ તાતને, આ ભવ અવર ન વરશું રે લો.
 અં આં ॥ ૮ ॥ જે જે કરશે ગુણનિધિ, અમો તેહ આદ-
 રશું રે લો; અં અં રાગ વૈરાગે દોયમાં, તસ આણી શીર
 ધરશું રે લો. અં તં ॥ ૯ ॥ કન્યા આઠના વચનથી,
 હરખ્યા તે વ્યવહારી રે લો; અં હં વિવાહ મહોત્સવ
 માંડીયા, ધવલ મંગલ ગાવે નારી રે લો. અં ધં ॥ ૧૦ ॥
 ગુણસાગર ગિરઓ હવે, વરઘોડે વર સોહે રે લો; અં વં
 ચોરી માંહે આવીયા, કન્યાનાં મન મોહે રે લો. અં કં
 ॥ ૧૧ ॥ હાથ મેળાવો હર્ષશું, સાજન જન સહુ મળિયા રે
 લો; અં સાં હવે કુમર શુભ ચિત્તમે, ધર્મધ્યાન સાંભ-
 રિયા રે લો. અં ધં ॥ ૧૨ ॥ સંયમ લેઈ સુગુર કને
 શ્રુત લણશું સુખકારી રે લો; અં શ્રું. સમતા રસમાં જીલશું
 કામ કષાયને વારી રે લો. અં કાં ॥ ૧૩ ॥ ગુરૂ વિનય
 નિત્ય સેવશું, તપ તપશું મનોહારી રે લો; અં તં દોષ
 ખેંતાલીશ ટાલશું, માયા લોભ નિવારી રે લો. અં માં
 ॥ ૧૪ ॥ જીવિત મરણે સમપણું, સમ તૃણ મણિ ગણશું રે
 લો; અં સં સંયમયોગે થિર થઈ, મોહ રિપુને હણશું રે
 રે લો. અં મોં ॥ ૧૫ ॥ ગુણસાગર ગુણ અણિયે, થયા
 કેવળનાણી રે લો. અં થં નારી પણ મન ચિંતવે, વરીએ
 અમે ગુણખાણી રે લો. અં વં ॥ ૧૬ ॥ અમે પણ સંયમ

સાધશું, નાથ નગીના સાથે રે લો, અં નાં. એમ આઠે
અર્ધ કેવળી, તે સવિ પિયુડા હાથે રે લો. અં તેં ॥ ૧૭ ॥
અંબર ગાળે હુંદલી, જય જયસ્વ કરતા રે લો; અં જં
સાધુ વેષ તે સુરવરા, સેવાને અનુસરતા રે લો. અં સેં
॥ ૪૮ ॥ ગુણસાગર મુનિરાજના, માતા પિતા તે દેખી રે લો,
અં માં શુભ સંવેગે કેવળી, ઘાતી ચાર ઉવેખી રે. અં
ધાં ॥ ૧૯ ॥ નરપતિ આવે વાંદવા, મન આશ્ચર્ય આણી
રે લો; અં મં. શંખ કળાવતી ભવધકી, નિજ ચરિત્ર
વખાણી રે લો. અં નિં ॥ ૨૦ ॥ ભવ એકવીશ તે સાંભળી,
ગુણ્યા કેઈ પ્રાણી રે લો; અં ગું. સુધન કહે સુણે સાહેબ
અત્ર આવ્યો ઉમાહી રે લો. અં અં ॥ ૨૧ ॥ પણ તે
કૌતુક દેખવા, મનડો મુજ હરખાયો રે લો; અં મં
કેવળજ્ઞાની મુજ કહે, કૌતુક ઉદ્ધાસે રે લો. અં કૌં ॥ ૨૨ ॥
એહથી અધિકું દેખશે, અયોધ્યા નામા આમે રે લો; અં
અં તે નિસુણી મુનિ પાય નમી, આવ્યો ઇષ્ટ ઠામે રે લો.
અં આં ॥ ૨૩ ॥ કૌતુક તુમ પ્રસાદથી, જોશું સુખકામી
રે લો; અં જોં એમ કહીને સુધન તિહાં, ઉભો શીર
નામી રે લો. અં ઉં ॥ ૨૪ ॥

હુહા.

પૃથ્વીચંદ્ર તે સાંભળી, વાધ્યો મન વૈરાગ્ય;
ધન ધન તે ગુણસાગર, પામ્યો ભવજળ તાગ. ॥ ૧ ॥
હું નિજ તાતને દાક્ષિણે, પડિયો રાજ્ય મોઝાર;
પણ હવે નીસરશું કદા, થાશું કબ અણગાર. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ત્રીજી. (પૂજ્ય પધારૌ હો નગરી અમ તણી-એ દેશી)

ધન ધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે, કરતા આતમ શુદ્ધ
મુનીસર; રાજાચિતે સદ્ગુરુ સેવના, કરશું નિર્મળ બુદ્ધ. મુનીસર;
ધન ધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કળ
હું સમ દમ સુમતિ સેવશું, ધરશું આતમ ધ્યાન; મું ઇમ
ચિતવતા અપૂરવ ગુણ ચઢે, શ્રેણીએ શુકલ ધ્યાન, મું
ધનં ॥ ૨ ॥ ધ્યાન બળે સવિ આવરણ ક્ષય કરી; પામ્યા
કેવળજ્ઞાન; મું હર્ષ ધરી સોહમપતિ આવિયા, વેષ દીયે
બહુ માન. મું ધનં ॥ ૩ ॥ સાંભળી માત પિતા મન
સંબ્રમે, આવ્યા પુત્રની પાસ; મું એ શું એ શું એણી
પેરે બોલતા, હરિસિંહ હર્ષ ઉદ્દાસ. મું ધનં ॥ ૪ ॥
દયિતા આઠ સુણી મન હર્ષથી, ઉલટ અંગ ન માય; મું
સંવેગ રંગ તરંગમાં ઝીલતી, આઠે કેવળી થાય. મું ધનં
॥ ૫ ॥ સારથ સુધન પણ ચિંતવે, કૌતુક અદ્ભુત દીઠ; મું
નરપતિ પૂછે મુનિ ચરણે નમી, સ્નેહનું કારણ જિઠું. મું
ધનં ॥ ૬ ॥ કેવળી કહે પૂરવ ભવ સાંભળો, નયરી ચંપા
જય રાય; મું સુંદરી પ્રિયમતી નામે તેહને, કુસુમાયુધ
સુત થાય. મું ધનં ॥ ૭ ॥ દંપતિ સંયમ પાળી શુભમના,
વિજય વિમાન તે જાય; મું અનુત્તર સુખ વિલસી સુર તે
ચલ્યા, થયા તુમે રાણી ને રાય. મું ધનં ॥ ૮ ॥ કુસુમા-
યુધ પણ સંયમ સુર ચવી, થયો તુમ સુત તણે નેહ; મું
માતપિતા પણ પૃથ્વીચંદ્રના, સુણી થયા કેવળી તેહ. મું
ધનં ॥ ૯ ॥ સારથ પૂછે પૃથ્વીચંદ્રને, ગુણસાગર તુમે કેમ,
મું મુનિ કહે પૂરવ ભવ અમ નંદનો, કુસુમકેતુ તસ

નામ. મું ધનં ॥ ૧૦ ॥ એહિજ દયિતા દોયને તે ભવે,
સંયમ પાળી તે સાર; મું સમ ધર્મે સવિ અનુત્તર ઉપન્યા
આ ભવ પણ થઈ નાર. મું ધનં ॥ ૧૧ ॥ સાંભળી
સુધન શ્રાવક વ્રત લહે, બીજા પણ બહુ બોધ; મું પૃથ્વી
વિચરે પૃથ્વીચંદ્રજી, સાદિ અનંત થયા સિદ્ધ. મું ધનં ॥ ૧૨ ॥
નિત નિત ઉઠી હું તસ વંદન કરું, જેણે જગ જીત્યો રે
મોહ; મું ચડતે રંગે હો સમસુખ સાગર, કરતો શ્રેણી
આરોહ. મું ધનં ॥ ૧૩ ॥ જગ ઉપકારી હો જગ હેતુ
વછલું, દીઠે પરમ કલ્યાણ; મું વિરહ મ પડશે હો
એહવા મુનિ તણો, બાવ લહું નિરવાણ. મું ધનં ॥ ૧૪ ॥
મુનિવર ધ્યાને હો જન ઉત્તમ પદ વરે, રૂપ કળા શુણ
જ્ઞાન; મું કીર્તિ કમળા હો વિમળા વિસ્તરે, જીવવિજય
ધરે ધ્યાન. મું ધનં ॥ ૧૫ ॥

શ્રી ગજસુકુમાલની સજ્જાય.

સોના કેરા કાંગરા ને, રૂપા કેરા ગઢ રે; કૃષ્ણજીની
દારિકા, ભેવાની લાગી રહ રે; ચીરંજીવો કુમર તમે ગજ-
સુકુમાલ રે, આ પુરા પુણ્યે પામીયા. ॥ ૧ ॥ નેમ બાણી
આવ્યા વંદન આલ્યા ભાઈ રે, ગજસુકુમાલ વીરો સાથે બોલાઈ
રે; ચીરંજીવો ॥ ૨ ॥ વાણી સુણી મીઠી લાગી, મન
મોટું એમાં રે; શ્રી જૈન ધર્મ વિના, સાર નથી શેમાં રે;
ચીરંજીવો ॥ ૩ ॥ ઘરે આવી એમ બોલે, આજ્ઞા આપો
માડી રે; સંજમ લેશું સુખે જેથી, જેમ પામું શાતા રે; ચીરં-
જીવો ॥ ૪ ॥ કુમરની વાણી સુણી, મુરછાણી માડી રે;
કુમર કુમર કેતાં આંખે, નથી માતાં પાણી રે; ચીરંજીવો

॥ ૫ ॥ હૈયા કેરા હાર જાયા, તજ કેમ જાસો રે; દેવનો
 દીધેલ તુમ વિના, સુખ નવિ થાયે રે; ચીરંજીવો ॥ ૬ ॥
 સંજમ ખાંડાની ધાર, એમાં નથી સુખ રે; ખાવીશ પરીસહ
 જીતવા, એ છે અતિ દુઃખ રે; ચીરંજીવો ॥ ૭ ॥ દુઃખથી
 બળેલો દેખો, સંસાર આ ખોટો રે; કાયાને માયાને જાણું,
 પાણીનો પરપોટો રે; ચીરંજીવો ॥ ૮ ॥ જાદવ કૃષ્ણ એમ
 જણે, રાજ કરો લાઈ રે; આજ્ઞા આપો આજ્ઞા સ્થાપો, છત્ર
 શીર ધારો રે; ચીરંજીવો ॥ ૯ ॥ સોનયાની થેલી કાઢી,
 લંડારી ખોલાવો રે; એઘો પાત્રા લાવો તમે, દીક્ષા આપો
 લાઈ રે; ચીરંજીવો ॥ ૧૦ ॥ આજ્ઞા પામી મોહવ કીધો,
 દીક્ષા આપે લીધી રે; દેવકી કહે છે જાયા, સંજમે ચિત્ત
 સ્થાપો રે; ચીરંજીવો ॥ ૧૧ ॥ મુજને તજીને જાયા,
 માતા મતી કરજે રે; કરમ ખપાવી ઈશુ ભવે, વેલો મુક્તિ
 વરજે રે; ચીરંજીવો ॥ ૧૨ ॥ ગુરૂ આજ્ઞા લઈ કરી, મસાણે
 કાઉસસગ કીધું રે; સસરાએ ખેરા ઠવ્યા, શાંત રસ પીધું
 રે; ચીરંજીવો ॥ ૧૩ ॥ વેદના અનંત સહી, દોષ નવી
 જોયું રે; ઘર ભાતું લઈ કેવલ, મુક્તિએ મોહ્યું રે; ચીરં-
 જીવો ॥ ૧૪ ॥ ધન કુમર જન્મ્યા, ગજસુકુમાલ નામે રે;
 સમરથ થઈ જોણે, તાર્યા આતમકાજ રે; ચીરંજીવો ॥ ૧૫ ॥

શ્રી દ્વારિકા નગરીની સજાયા.

દોતું અંધન આરડે, દુઃખ ધરતાં મન માહિ;
 બલતી દેખી દ્વારિકા, કીજે કવણ ઉપાય. ॥ ૧ ॥
 રતન ભીંત સોવન તાણી, તેહ બલે તતકાલ;
 સોવન થંભા કાંગરા, જાણે બલે પરાલ. ॥ ૨ ॥

(દાળ)-બળતી દારિકા દેખી રે, ભાઈ ઘણા થયા દિલગીર રે;
હૃદયું તે લાગ્યું ફાટવા રે, ભાઈ નયણે વધુઆં નીર રે.
માધવ એમ બોલે. ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ બે બંધવ મળીને
તિહાં રે, ભાઈ વાત કરે કરણાય; દુઃખ સાલે દારિકા તણું
રે, ભાઈ અબ કીજે કવણ ઉપાય રે. માં ॥ ૨ ॥ ક્યાં રે
દારિકાની સાહીબી રે, ભાઈ કિહાં ગજદલનો ઠાક; સન્ન-
નનો મેળો કિહાં રે, ભાઈ ક્ષણમાં હુવા ઘણધાટ રે. માં
॥ ૩ ॥ હાથી ઘોડા રથ બળે રે, ભાઈ બેંતાલી બેંતાલી
લાખ; અડતાળી કોડ પાળા હતા રે, ભાઈ ક્ષણમાં હુઈ ગયા
રાખ રે. માં ॥ ૪ ॥ હળધરને હરિજી કહે રે, ભાઈ ધિક્ક
કાયરપણું મોય; નગરી બળે મુજ દેખતાં રે, ભાઈ મુજ
જેર ન ચાલે કોય રે. માં ॥ ૫ ॥ નગરી બળે મુજ દેખતાં
રે, ભાઈ રાખી ન શકું રે જેમ; ઈંદ્ર ધનુષ મેં ચડાવીયું રે,
ભાઈ એ બળ લાગ્યું કેમ રે. માં ॥ ૬ ॥ જેણે દિશે
જોતાં તેણી દિસે રે, ભાઈ સેવક સહસ્ર અનેક; હાથ જોડી
ઉભા ખડા રે, ભાઈ આજ ન દીસે એક રે. માં ॥ ૭ ॥
મોટા મોટા રાજવી રે, ભાઈ શરણે રહેતા આય; ઉલટો
શરણો તાકીયો રે, ભાઈ વેરણ વેળા આય રે. માં ॥ ૮ ॥
વાઘળ વીજ તણી પરે રે, ભાઈ ઋદ્ધિ બદલાયે સોય;
ઇંદ્ર દોહિલીમેં આપણો રે, ભાઈ સગો ન દીસે કોય રે.
માં ॥ ૯ ॥ મહેલ ઉપગરણ આયુધ બળે રે, ભાઈ બળે
સહુ પરિવાર; આ આપદા પૂરી પડી રે, ભાઈ કીજે કવણ
બિચાર રે. માં ॥ ૧૦ ॥ વળતા હળધર ઇંમ કહે રે. ભાઈ
પ્રગટ્યાં પૂર્વનાં પાપ; બીજું તો સઘળું રહ્યું રે, ભાઈ માંહિ
બળે માય બાપ રે. માં ॥ ૧૧ ॥ દોનું બંધવ માંહ.

ધસ્યા રે, લાઈ નગરીમાં ચાલ્યા જાય; રથ જોડી તેણે સમેરે
 લાઈ માંહે ઘાલ્યા માય તાય રે. માં ॥ ૧૨ ॥ દોનું બંધવ
 જુતીયા રે, લાઈ આવ્યા પોળને માંય; દોનું બંધવ
 બહાર નીકળ્યા રે, લાઈ દરવાજે પડિયો આય રે. માં
 ॥ ૧૩ ॥ પાછું વાળી જુએ તિહાં રે, લાઈ ઘણા થયાં
 દિલગીર; છાતી તે લાગી ફાટવા રે, લાઈ નયણે વધુત્યાં
 નીર રે. માં ॥ ૧૪ ॥ હજધર ને હરિજી કહે રે, લાઈ
 સાંભળ બંધવ વાત; કિણી દિશિ આપણુ જાઈશું રે, લાઈ
 તે દિશા મોય બતાય રે. માં ॥ ૧૫ ॥ વચન સુણી બંધવ
 તણાં રે, લાઈ હજધર બોલે એહ; પાંડવ લાઈ કુંતા તણા રે
 લાઈ અબ ચાલો તેહને ગેહ રે. માં ॥ ૧૬ ॥ વચણ સુણી
 હજધર તણાં રે, લાઈ માધવ બોલે એમ; દેશવટો દેઈ
 કાઢીયા રે, લાઈ તે ઘેર જાવું કેમ રે. માં ॥ ૧૭ ॥ વળતાં
 હજધર એમ કહે રે, લાઈ દેખી હોશે દિલગીર; તે કેમ
 અવગુણ આણશે રે, લાઈ ગિરઆ ગુણ ગંભીર રે. માં
 ॥ ૧૮ ॥ તેં તેહનાં કારજ કીધાં રે, લાઈ ધાતકીખંડમેં
 જાય; દ્રૌપદી સોંપી આણીને રે લાઈ તે કેમ ભૂલશે ભાય રે.
 માં ॥ ૧૯ ॥ અહંકારી શિર શેફરો રે, લાઈ એહવી સંપદા
 પાય; તે નર પાળા ચાલીયા રે, લાઈ આપદા પડી બહુ
 આય રે. માં ॥ ૨૦ ॥ પાંડવ મથુરા પ્રગટી જિહાં રે, લાઈ
 અગ્નિ ખુણ સમુદ્ર તીર; તે નગરી ભણી ચાલીયા રે, લાઈ
 બંધવ બેહુ સધીર રે. માં ॥ ૨૧ ॥ જે નર શય્યાએ
 પોઢતા રે, લાઈ તે નર પાળા હોય; કર જોડી વિનયવિજે
 એમ ભણે રે, લાઈ આ ભવ પાર ઉતાર રે. માં ॥ ૨૨ ॥

પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત. પંચ ભાવના

દુહા.

સ્વસ્તિ શ્રી મંદિર પરમ, ધર્મ ધામ સુખ ઠામ;
સ્વાદવાદ પરિણામ ધર, પ્રણમું ચેતન રામ. ॥ ૧ ॥

મહાવીર જિનવર નમું, ભદ્રબાહુ સૂરીશ;
વંદી શ્રી જિનભદ્ર ગણી, શ્રી ક્ષેમેંદ્ર મુનીશ. ॥ ૨ ॥

સદ્ગુરૂ શાસન દેવ નમી, બૃહત્કદંપ અનુસાર;
શુદ્ધ ભાવના સાધુની, ભાવીશ પંચ પ્રકાર. ॥ ૩ ॥

ઈન્દ્રિય યોગ કષાયને, જિપે મુનિ નિશંક;
ઈણ જીતે કુધ્યાન જય, જાયે ચિત્ત તરંગ. ॥ ૪ ॥

પ્રથમ ભાવના શ્રુતતણી, ખીજી તપ તિય સત્ત્વ;
તુરિય એકત્વ ભાવના, પંચમ ભાવ સુતત્ત્વ. ॥ ૫ ॥

શ્રુત ભાવના મન સ્થિર કરે, ટાલે ભવનો ખેદ;
તપ ભાવના કાયા દમે, વમે વેદ ઉમેદ. ॥ ૬ ॥

સત્ત્વભાવ નિર્ભય દશા, નિજ લઘુતા એકભાવ;
તત્ત્વભાવના આત્મગુણ, સિદ્ધિ સાધના દાવ. ॥ ૭ ॥

ઠાળ ૧ લી. લોકસ્વરૂપ વિચારો આત્મા રે—એ દેશી

શ્રુત અભ્યાસ કરો મુનિવર સદા રે, અતિચાર સહુ ટાલ;
હીન અધિક અક્ષર ભત ઉચ્ચરો રે, શબ્દ અર્થ સંભાલ.
શ્રુત ॥૧॥ સૂક્ષ્મ અર્થ અગોચર દષ્ટિથી રે, રૂપી રૂપ વિહીન;
જેહ અતીત અનાગત વર્તતાં રે, જાણે જ્ઞાની લીન. શ્રુત ॥

॥ ૨ ॥ નિત્ય અનિત્ય એક અનેકતા રે, સહસ્રભાવ સ્વરૂપઃ
 છએ ભાવ એક દ્રવ્ય પરિણમ્યા રે, એક સમયમાં અનુપ. શ્રુત૦
 ॥ ૩ ॥ ઉત્સર્ગ અપવાહ પદે કરી રે, જાણે સહુ શ્રુત ચાલઃ
 વચન વિરોધ નિવારે યુક્તિથી રે, થાપે દૂષણ ટાલ. શ્રુત૦
 ॥ ૪ ॥ દ્રવ્યાર્થિક પર્યાયાર્થિક ધરે રે, નયગમ ભંગ અનેકઃ
 નય સામાન્ય વિશેષે બિહુ ગ્રહે રે, લોકાલોક વિવેક. શ્રુત૦
 ॥ ૫ ॥ નંદીસૂત્રે ઉપગારી કહ્યો રે, વળી અસુચ્યા ઠામઃ
 દ્રવ્યશ્રુતને વાંઘો ગણધરે રે, ભગવદ્ અંગે નામ. શ્રુત૦
 ॥ ૬ ॥ શ્રુત અભ્યાસે જિનપદ પામિયે રે, છદ્દે અંગે શાખ,
 શ્રુતનાણા કેવલનાણી સમો રે, પત્રવણિજ્ઞે ભાખ. શ્રુત૦ ॥ ૭ ॥
 શ્રુતધારી આરાધક સર્વનો રે, જાણે અર્થ સ્વભાવ; નિજ
 આત્મ પરમાત્મ સમ ગ્રહે રે, ધ્યાવે તે નય-દાવ શ્રુત૦
 ॥ ૮ ॥ સંયમ દરસન તે જ્ઞાને વધે રે, ધ્યાને શિવ સાધનંતઃ
 ભવ સ્વરૂપ ચઉગતિનો તે લખે રે, તેણે સંસાર તજનંત. શ્રુત૦
 ॥ ૯ ॥ ઇન્દ્રિય સુખ ચંચલ જાણી તજે રે, નવ નવ અર્થ
 તરંગ; જીમ જીમ પામે તિમ મન ઉદ્વેગે રે, વસે ન ચિત્ત
 અનંગ. શ્રુત૦ ॥ ૧૦ ॥ કાલ અસંખ્યાતાના ભવ લખે રે,
 ઉપદેશક પણ તેહ; પરભવ સાથી આલંબન ખરો રે, ચરણ
 વિના શિવગેહ. શ્રુત૦ ॥ ૧૧ ॥ પંચમ કાલે શ્રુતભલ પણ
 ઘટ્યો રે, તો પણ એહ આધાર; દેવચંદ્ર જિનમતનો તત્ત્વ
 એ રે, શ્રુતશુ ધરજો પ્યાર. શ્રુત૦ ॥ ૧૨ ॥

... ૨ જી. અનુમતિ દીધી માયે રોવતી—એ દેશી

રચણાવલી કનકાવલી, સુકતાવલી ગુણરચણ; વજ્રમધ્ય ને
 ભવમધ્ય એ, તપ કરીમે હો જીપો રિપુ મયણ. ॥૧૫૫૫ લવિયજી

તપગુણ આદરો. એ આંકણી ॥ તપ તેજે રે, છીજે સહુ કર્મ;
 વિષય વિકાર સહુ ટલે, મન ગંજે રે ભંજે ભવ ભર્મ. ભવિં
 ॥૨॥ ભોગ જય ઇંદ્રિય જય તદા, તપ બણો હો કર્મસૂદન સાર;
 ઉવહાણે યોગ દુહા કરી, શિવ સાધે રે સૂધા અણુગાર, ભવિં
 ॥૩॥ જીમ જીમ પ્રતિજ્ઞા દઢ થકો, વૈરાગીએ તપસી મુનિરાય;
 તિમ તિમ અશુભ દલ છીજવે, રવિ તેજે રે જીમ શીત વિલાય.
 ભવિં ॥ ૪ ॥ જે લિષ્ઠ પડિમા આદરે, આસન અકંપ
 સુધીર; અતિ દીન સમતા ભાવમા, તૃણની પરે હો બાણુંત
 શરીર. ભવિં ॥ ૫ ॥ જિણુ સાધુ તપ તરવારથી, સૂંઝ્યો છે
 હો અરિ મોહ ગયંદ; તિણુ સાધુનો હું દાસ છું, નિત્ય
 વંદું રે તસ પય અરવિંદ. ભવિં ॥ ૬ ॥ આચાર સૂયગડાં-
 ગમાં, તિમ કદ્યો ભગવર્ધ અંગ; ઉત્તરાધ્યયન ગુણ તીસમે,
 તપસંગે હો સહુ કર્મનો ભંગ. ભવિં ॥ ૭ ॥ તે દુવિધ
 દુક્કર તપ તપે, ભવપાશ આશવિરક્ત ધન્ય; સાધુ ઢંઢણ મુનિ
 સમા, ઋષિ ખંધક હો તીસગ કુરૂદત્ત. ભવિં ॥ ૮ ॥ નિજ
 આતમ કંચન ભણી, તપ અગ્નિ કરી શોધંત; નવ નવિ
 લઙ્ગિબલ છતે, ઉપસર્ગે હો તે સહંત મહંત. ભવિં ॥ ૯ ॥
 ધન્ય તેહ જે ધન ગૃહ તણ, તન સ્નેહનો કરી છેહ; નિસંગ
 વનવાસે વશે, તપધારી હો તે અભિગ્રહ ગુણ ગેહ. ભવિં
 ॥ ૧૦ ॥ ધન્ય તેહ ગચ્છ ગુફા તણ, જિનકદંપ ભાવ અર્ચંદ;
 પરિહાર વિશુદ્ધિ તપ તપે, તે વંદે હો દેવચંદ મુનીંદ.
 ભવિં ॥ ૧૧ ॥

ઢાળ ૩ જી. હવે રાણી પદ્માવતી—એ દેશી

રે જીવ સાહસ આદરો, મત થાઓ દીન; સુખ દુઃખ
 સંપદ આપદા, પૂર્વ કર્મ આધીન, રે જીવ ॥ ૧ ॥
 ક્રોધાદિક વશે રણ સમે, સદ્વા દુઃખ અનેક; તે જો સમતામાં
 સહે, તો તુજ ખરો વિવેક. રે જીવ ॥ ૨ ॥ સર્વ અનિત્ય
 અશાશ્વતો, જેહ દીસે એહ; ધન તન સયણ સગા સહુ,
 તિણસ્યું સ્યો નેહ. રે જીવ ॥ ૩ ॥ જિમ બાલક વેલુ તણા,
 ઘર કરિય રમંત; તેહ છતે અથવા ઢહે, નિજ નિજ ગૃહ
 જાંત. રે જીવ ॥ ૪ ॥ પંથી જેમ સરાહમાં, નદી નાવની
 રીતિ; તિમ એ પરિયણ તો મલ્યો, તિણથી શી પ્રીતિ.
 રે જીવ ॥ ૫ ॥ જ્યાં સ્વાર્થ ત્યાં સહુ સગા, વિણ સ્વાર્થ
 દૂર; પર કાજે પાપે ભલે, તું કેમ હોય શૂર. રે જીવ ॥
 ૬ ॥ તણ બાહિર મેલાવડો, મિલિયો બહુ વાર; જે પૂર્વ
 મલ્યો નહિ, તિણસ્યું ધર ખ્યાર. રે જીવ ॥ ૭ ॥ ચક્રી
 હરિ બલ પ્રતિહરિ, તસ વિભવ અમાન; તે પણ કાલે
 સંહ્યા, તુજ ધન શેં માન. રે જીવ ॥ ૮ ॥ હા હા હું
 તો તું પ્રીરે, પરિયણ નિચિંત; નરક પજ્યાં કહે તાહરી, કેણ
 કરશે ચિંત. રે જીવ ॥ ૯ ॥ રોગાદિક દુઃખ ઉપજે, મન
 અરતિ મ ધરેવ; પૂરવ નિજકૃત કર્મનો, એ અનુભવ હેવ.
 રે જીવ ॥ ૧૦ ॥ એહ શરીર અશાશ્વતો, ખીણમેં સીજંત;
 પ્રીતિ કિસિ તે ઉપરે; જે સ્વાર્થવંત. રે જીવ ॥ ૧૧ ॥
 જ્યાં લગે તુજ ઇણ દેહથી, છે પૂરવ સંગ; ત્યાં લગે કોટી
 ઉપાયથી, નવિ થાય લંગ, રે જીવ ॥ ૧૨ ॥ આગલ
 પાછળ ચિહું દિને, જે વિણસી જાય; રોગાદિયથી નવિ

રહે, કીધે કોટી ઉપાય. રે જીવં ॥ ૧૩ ॥ અંતે પણ એને તન્યાં, થાય શિવ સુખ; તે જો છુટે આપથી, તો તુજને સ્યો દુઃખ. જીવં ॥ ૧૪ ॥ એ તન વિણસે તાહરે, નવિ કાંઈ હાણુ; જો જ્ઞાનાદિક ગુણ તણો, તુજ આવે જાણ. રે જીવં ॥ ૧૫ ॥ તું અજરામર આતમા, અવિચલ ગુણ ખાણુ; ક્ષણભંગુર આ દેહથી, તુજ કીડાં પિછાણુ. રે જીવં ॥ ૧૬ ॥ છેદન લેદન તાડના, વધ બંધન દાહ; પુદ્ગલને પુદ્ગલ કરે, તું તો અમર અગાહ. રે જીવં ॥ ૧૭ ॥ પૂર્વ કર્મ ઉદયે સહી, જે વેદના થાય; ધ્યાવે આતમ તિણુ સમે, તે ધ્યાવી રાય. રે જીવં ॥ ૧૮ ॥ જ્ઞાન ધ્યાનની વાતડી, કરણી આસાન; અંત સમય આપદ પડયાં; વિરલા કરે ધ્યાન.

જીવં ॥ ૧૯ ॥ અરતિ કરી દુઃખ ભોગવે, પરવશ જેમ કીર; તો તુજ જાણપણ તણો, ગુણ કેવો ધીર. રે જીવં ॥ ૨૦ ॥ શુદ્ધ નિરંજન નિરમલો, નિજ આતમ ભાવ; તે વિણસે કહે દુઃખ કિશ્યો, જે મિલિયો દાવ, રે જીવં ॥ ૨૧ ॥ દેહ ગેહ ભાડા તણો, એ આપણો નાહિ; તુજ ગૃહ આતમ જ્ઞાન એ, તિણુ માંહે સમાહિ. રે જીવં ॥ ૨૨ ॥ મેતારજ સુકોસલો, વલી ગજસુકુમાલ; સનતકુમાર ચક્રી પરે, તન મમતા ટાલ. રે જીવં ॥ ૨૩ ॥ કષ્ટ પડયા સમતા રમે, નિજ આતમ ધ્યાય; દેવચંદ્ર તિણુ મુનિ તણા, નિત વંદું પાય. રે જીવં ॥ ૨૪ ॥

ઢાળ ૪ થી, (પ્રાણી ધરીયે સંવેગ વિચાર-એ દેશી.)

જ્ઞાન ધ્યાન ચારિત્રને રે, જો દૃઢ કરવા ચાહ્ય; તો એકાકી વિહરતા રે, જિન કલ્યાણ સાહ્ય રે; પ્રાણી એકલ

ભાવના ભાવ, શિવમારગ સાધન દાવ રે. પ્રાણીં ॥ ૧ ॥
 સાધુ ભણી ગૃહવાસની રે, છુટી મમતા તેહ; તે પણ ગચ્છ-
 વાસી પણે રે, ગણુ ગુરૂ પર છે નેહ રે. પ્રાણીં ॥ ૨ ॥
 વનમૃગની પરે તેહથી રે, છોડી સકલ પ્રતિબંધ; તું એકાકી
 અનાદિનો રે, કિણથી તુજ સંબંધ રે. પ્રાણીં ॥ ૩ ॥
 શત્રુ મિત્રતા સર્વથી રે, પામી વાર અનંત; કોણ સન્નન
 દુશ્મન કિસ્યો રે, કાળે સહુનો અંત રે. પ્રાણીં ॥ ૪ ॥
 બાંધે કરમ જીવ એકલો રે, ભોગવે પણ તે એક; કિણ ઉપર
 કિણ વાતની રે, રાગ દ્વેષની ટેક રે. પ્રાણીં ॥ ૫ ॥
 ને નિજ એકપણું ગ્રહે રે, છોડી સકલ પરભાવ; શુદ્ધાતમ જ્ઞાના-
 દિશું રે, એક સ્વરૂપે ભાવ રે. પ્રાણીં ॥ ૬ ॥ આંચો છે તું
 એકલો રે, બાઈશ પણ તું એક; તે એ સર્વ કુટુંબથી રે,
 પ્રીતિ કિસી અવિવેક રે. પ્રાણીં ॥ ૭ ॥ વનમાંહે ગજ
 સિંહાદિથી રે, વિહરતાં ન ટલે જોહ; જિણ આસન રવિ
 આથમે રે, તિણ આસન નિશિ છેહ રે. પ્રાણીં ॥ ૮ ॥ આહાર
 ગ્રહે તપ પારણે રે, કરમાં લેપ વિહીન; એક વાર પાણી
 પીવતા રે, વનચારી ચિત્ત અદીન રે. પ્રાણીં ॥ ૯ ॥ એહ
 દોષ પર ગ્રહણથી રે, પરસંગે ગુણહાણ; પરધન ગ્રાહી ચોર
 તે રે, એકપણે સુખ ઠાણ રે. પ્રાણીં ॥ ૧૦ ॥ પરસંયોગથી
 બંધ છે રે, પર વિયોગથી મોક્ષ; તેણે તણ પર મેલાવડોરે,
 એકપણે નિજ પોષ રે. પ્રાણીં ॥ ૧૧ ॥ જન્મ ન પામ્યો
 સાથ કો રે, સાથ ન મરશે કોય; દુઃખ વેંચાઉ કો નહિ રે,
 ક્ષણ ભંગુર સહુ લોય રે. પ્રાણીં ॥ ૧૨ ॥ પરિજન મરતો
 દેખીને રે, શોક કરે જન મૂઢ; અવસરે વારો આપણો રે,
 સહુ જનની એ રૂઢ રે. પ્રાણીં ॥ ૧૩ ॥ સુરપતિ ચક્રી હરિ

બલી રે, એકલા પરભવ જાય; તન ધન પરિજન સહુ મિલિ
રે, કોઈ સખાઈ ન થાય રે. પ્રાણીં ॥ ૧૪ ॥ એક આતમા
માહરો રે, જ્ઞાનાદિક ગુણવંત; બાહ્ય યોગ સહુ અવર છે રે,
પામ્યો વાર અનંત રે. પ્રાણીં ॥ ૧૫ ॥ કરકંડુ નામિ નહ-
અઈ રે, દુસ્મુહ પ્રમુખ ઋષિરાય; મૃગાપુત્ર હરિ કેશીના રે,
વંદુ હું નિત્ય પાય રે. પ્રાણીં ॥ ૧૬ ॥ સાધુ ચેલાતીસુત
ભલો રે, વલી અનાથી તેમ; એમ મુનિગુણ અનુમોદતા રે,
દેવચંદ્ર સુખ ખેમ રે. પ્રાણીં ॥ ૧૭ ॥

ઠાળ ૫ મી. (એણી પરે ચંચલ આઉખો-એ દેશી.)

ચેતન એ તન કારિમો, તુમે ધ્યાવો રે; શુદ્ધ નિરંજન
દેવ ભવિક તુમેં, શુદ્ધ સ્વરૂપ અનુપ; ભવિક તુમેં ॥ ૧ ॥
નરભવ શ્રાવક કુલ લહ્યો તુમેં, લીધો સમક્ષિત સાર ભવિકં;
જિન આગમ રૂચીશું સુણો તુમેં, આલસ નિંદ નિવાર.
ભવિકં ॥ ૨ ॥ સમયાંતર સહુભાવનો તુમેં, દર્શન જ્ઞાન
અનંત. ભવિકં; આતમ ભાવે થિર સદા તુમેં, અક્ષય
ચરણ મહંત. ભવિકં ॥ ૩ ॥ તિન લોક ત્રિહું કાલની તુમેં,
પરિણતિ તીન પ્રકાર ભવિકં; એક સમયે જાણે તિણે તુમેં,
નાણ અનંત અપાર. ભવિકં ॥ ૪ ॥ સકલ દોષહર શાશ્વતો
તુમેં, વીરજ પરમ અદ્વીન ભવિકં; સૂક્ષ્મ તનુ બંધન વિના
તુમેં, અવગાહના સ્વાધીન. ભવિકં ॥ ૫ ॥ પુદ્ગલ સકલ
વિવેકથી તુમેં, શુદ્ધ અમૂર્તિરૂપ ભવિકં; ઈંદ્રિય સુખ નિરૂપ
થઈ તુમેં, અકથ અખાહ સ્વરૂપ. ભવિકં ॥ ૬ ॥ દ્રવ્યતણા
પરિણામથી તુમેં, અગુરૂ લઘુત્વ અનિત્ય ભવિકં; સત્યસ્વભા-
વમય સદા તુમેં, છોડી ભાવ અસત્ય. ભવિકં ॥ ૭ ॥ નિજ-

શુભ રમતો રામ એ તુમેં, સકલ અકલ શુભ ખાણ લવિકં;
 પરમાત્મ પરજ્યોતિ એ તુમેં, અલખ અલેખ વખાણ લવિકં
 ॥ ૮ ॥ પંચ પૂજ્યથી પૂજ્ય એ તુમેં, સર્વ ધ્યેયથી ધ્યેય
 લવિકં; ધ્યાતા ધ્યાન રૂપે એ તુમેં, નિષ્ઠે એક અલેક્ષ
 લવિકં ॥ ૯ ॥ અનુભવ કરતાં એહનો તુમેં, થાય પરમ
 પ્રમોદ લવિકં; એક સ્વરૂપ અભ્યાસ શું તુમેં, શિવસુખ છે
 તસ ગોદ. લવિકં ॥ ૧૦ ॥ બંધ અબંધ એ આત્મા તુમેં.
 કરતા અકરતા એહ લવિકં; એહ ભોગતા અભોગતા તુમેં,
 સ્વાદવાદ શુભગેહ. લવિકં ॥ ૧૧ ॥ એક અનેક સ્વરૂપ એ
 તુમેં, નિત્ય અનિત્ય અનાદિ લવિકં; સદસદ્ભાવે પરિણમ્યા
 તુમેં, મુક્ત સકલ ઉન્માદ. લવિકં ॥ ૧૨ ॥ તપ જપ ક્રિયા
 ખપ થકી તુમેં, અષ્ટકર્મ ન વિલાય લવિકં; તે સહુ આત-
 મધ્યાનથી તુમેં, ક્ષિણમેં ખેડે થાય. લવિકં ॥ ૧૩ ॥ શુદ્ધા-
 ત્મ અનુભવ વિના તુમેં, બંધ-હેતુ શુભ ચાલ લવિકં;
 આત્મ પરિણામે રમ્યા તુમેં, એહજ આશ્રવ પાલ. લવિકં
 ॥ ૧૪ ॥ ઇમ જાણી નિજ આત્મા તુમેં, વરજી સકલ ઉપાધિ
 લવિકં; ઉપાદેય અવલંબને તુમેં, પરમ મહોદય સાધ. લવિકં
 ॥ ૧૫ ॥ ભરત ઇલાસુત તેતલી તુમેં, ઇત્યાદિક મુનિ વૃંદ
 લવિકં; આત્મ ધ્યાનથી એ તર્યા તુમેં, પ્રણમે તે દેવચંદ્ર.
 લવિકં ॥ ૧૬ ॥

ઠાળ ૬ કૃતી. (સેલંગ શેત્રુંજે સિદ્ધ થયા-એ દેશી.)

ભાવના મુક્તિ નિશાની જાણી, ભાવો આસક્તિ
 આણી જી; યોગ કષાય કપટની હાનિ, થાયે નિર્મલ જાણી
 જી. ભાવના ॥ ૧ ॥ પાંચ ભાવના એ મુનિ મનને, સંવર

ખાણી વખાણી જ; બૃહત્કેદપસૂત્રની વાણી, દીઠી તેમ કહા-
ણીજી. ભાવના૦ ॥ ૨ ॥ કર્મ કંતરણી શિવ નિસરણી, બાણ
ઠાણ અનુસરણીજી; ચેતનરામ તાણી એ ઘરણી, લવસમુદ્ર
દુઃખ હરણીજી. ભાવના૦ ॥ ૩ ॥ જયવંતા પાઠક ગુણધારી,
રાજસાગર સુવિચારીજી; નિર્મલ જ્ઞાન ધર્મ સંભાલી, પાઠક
સહુ હિતકારીજી. ભાવના૦ ॥ ૪ ॥ રાજહંસ સહગુરુ સુપ-
સાયે, દેવચંદ્ર ગુણ ગાવેજી; લવિક જીવ જે ભાવના ભાવે,
તેહ અમિત સુખ પાવેજી. ભાવના૦ ॥ ૫ ॥ જેસલમેરી સાહ
સુત્યાગી. વર્ધમાન વડ ભાગીજી; પુત્ર કલત્ર સકલ સુભાગી,
સાધુ ગુણના રાગી જી. ભાવના૦ ॥ ૬ ॥ તસ આગ્રહથી
ભાવના ભાવી, ઢાલ બંધમાં ગાઇજી; લણશે ગણશે જે એહ
જ્ઞાતા, લહેશે તે સુખશાતાજી. ભાવના૦ ॥ ૭ ॥ મન શુદ્ધે પંચે
ભાવના ભાવો, પાવન નિજગુણ પાવોજી; મન મુનિવર ગુણ
સંગ વસાવો, સુખ સંપત્તિ ગૃહ થાવોજી. ભાવના૦ ॥ ૮ ॥

બાર ભાવના.

દુહા

પાસ જિનેશ્વર પય નમી; સહગુરુને આધાર;
લવિયણ જનને હિત લણી, લણશું ભાવના બાર. ॥ ૧ ॥
પ્રથમ અનિત્ય અશરણપણું, એહ સંસાર વિચાર;
એકલપણું અન્યત્વ તિમ, અશુચિ આશ્રવ સંભાર. ॥ ૨ ॥
સંવર નિજજર ભાવના, લોકસ્વરૂપ સુખોધી;
દુલ્લહ ભાવન જિનધરમ, એણી પરે કર જીવશોધી. ॥ ૩ ॥
રસકુંપી રસ વેધીઓ, લોહ થકી હોય હેમ;
જીવ ઈણ ભાવન શુદ્ધ હુએ, પરમ રૂપ લહે તેમ. ॥ ૪ ॥

લાવ વિના દાનાદિકા. જાણો અલ્પાણું ધાન;
લાવ રસાંગ મલ્યા થકી, ત્રુટે કરમ નિદાન. ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૧ લી.

પહેલી લાવના એણી પરે લાવીએ છ, અનિત્યપણું
સંસાર; ડાલ અણી ઉપર જલ બિંદુઓ છ, ઇંદ્રધનુષ અનુ-
હાર; સહજ સંવેગી સુંદર આતમા છ. ॥૧॥ એ આંકણી ॥
ધર જિન ધરમશું રંગ; ચંચલ ચપળા પરે ચિંતવે છ,
કૃત્રિમ સવિહું સંગ. સં ॥ ૨ ॥ ઇન્દ્રજાળ સુહણું શુભ
અશુભશું છ, ફૂડો તોષ ને રોષ; તિમ ભ્રમ ભૂલ્યો અથિર
પદારથે છ, શ્યો કીજે મન શોષ. સં ॥ ૩ ॥ ઠાર ત્રેહ
પામરના નેહ જ્યું છ, એ જોખન રંગ રોળ; ધન સંપદ
પણ દીસે કારમીછ, જેહવા જળાધ કલ્લોલ. સં ॥ ૪ ॥
મુંજ સરિખે માગી ભીખડી છ, રામ રહ્યો વનવાસ; એણે
સંસારે એ સુખ સંપદા છ, સંધ્યા રાગ વિલાસ. સં
॥ ૫ ॥ સુંદર એ તનુ શોભા કારમી છ. વિણસંતાં નહિ
વાર; દેવ તણે વચને પ્રતિબુઝીએ છ, ચક્રી સનતકુમાર.
સં ॥ ૬ ॥ સૂરજ રાહુ ગ્રહણે સમજ્યો છ, શ્રી કીર્તિધર
રાય; કરકંડુ પ્રાતબુઝ્યો દેખીનેછ, વૃષભ જરાકુળ કાય. સં
॥ ૭ ॥ કિહાં લગે ધૂઆ ધવલહરા રહે છ, જળ પરપોટો
જોય, આઉખું અથિર તેમ મનુષ્યનું છ, ગર્વ મ કરશે કોય.
સં ॥ ૮ ॥ અતુલીબલ સુર જિનવર જીશ્યા છ, ચક્રી
હરિ બલ જોડી; ન રહ્યો એણે જગ કોઈ ચિર થઈ છ,
સુર નર ભૂપતિ કોડી. સં ॥ ૯ ॥

ઢાહા.

પળ પળ છીને આઉખું, અંજલિ જલ જ્યું એહ;
ચલતે સાથે સંબલો, લેઈ શકે તો લેહ. ॥ ૧ ॥
લે અચિત્ય ગલશું ગ્રહી, સમય સીંચાણો આવ;
શરણુ નહી જિન વચણુ વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવ. ॥૨॥
ઢાળ ૨ છ (રાગ સામેરી, રામ ભણે હરી ઉઠીએ-એ દેશી,)

ખીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મઝાર રે; ધરમ
ભવના પર ભવ જતાં, પાપે ન લહીશ પાર રે; જાઈશ નરક
હવાર રે, તિહાં તુજ કવણુ આધાર રે. લાલ સુરંગા રે
પ્રાણિયા. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. મુકને મોહ જંજલ રે, મિથ્યા-
મતિ સવિ ટાલ રે; માયા આળ પંપાલ રે. લાં ॥ ૨ ॥
માત પિત સુત કામિની, ભાઈ ભગિની સહાય રે; જો જો
કરતાં રે અજ પરે, કર્મે ગ્રહો જીવ જાય રે; તિહાં આડો
કો નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીયે વહેંચાય રે. લાં ॥૩॥ નંદની
સોવન ડુંગરી, આખર નાવિ કો કાજ રે; ચક્રી સુભૂમ તે
જલધિમાં, હાર્યો છ ખંડ રાજ રે; ખૂડ્યો ચરમ જહાજ રે,
દેવ ગયા સવિ ભાજ રે; લોલે ગઈ તસ લાજ રે. લાં
॥ ૪ ॥ દ્વીપાયન દહી દારિકા, બલવંત ગોવિંદ રામ રે;
રાખી ન શક્યા રે રાજવી, માત પિતા સુત ધામ રે; તિહાં
રાખ્યાં જિન નામ રે, શરણુ કિયો નેમિ સ્વામ રે; વ્રત લેઈ
અભિરામ રે, પહોંચ્યા શિવપુર ઠામ રે. લાં ॥૫॥ નિત્યમિત્ર
સ્રમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય રે; જિનવર ધર્મ ઉગારશે,
જીમ તે વંદનિક ભાય રે; રાખે મંત્રિ ઉપાય રે, સંતોખ્યો
વલી રાય રે; ટાલ્યા તેહના અપાય રે. લાં ॥ ૬ ॥

જનમ જરા મરણાદિકા, વૈરિ લાગ્યા છે ફેડ રે; અરિહંત
શરણું તે આદરી, ભવ બ્રમણ દુઃખ ફેડ રે; શિવ સુંદરી ઘર
તેડ રે, નેહ નવલ રસ રેડ રે; સીંગી સુકૃત પેડ રે
લાં ॥ ૭ ॥

દોહા

થાવચ્ચા સુત થરહર્યો, ભેર દેખી જમ ધાડ;
સંયમ શરણું સંગ્રહું ધણ કણ કંચન છાંડ ॥ ૧ ॥
ધણે શરણે સુખીયા થયા, શ્રી અનાથી અણગાર;
શરણુ લઘ્યા વિણુ જીવડા, ઈણી પરે રૂલે સંસાર. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૩ જી. (રાગ મારણી)

ત્રીજી ભાવના ઈણી પરે ભાવીયે રે, એહ સ્વરૂપ સંસાર;
કર્મ વશે જીવ નાચે નવ નવ રંગશું રે, ઐ ઐ વિવિધ
પ્રકાર; ચેતન ચેતીયે રે. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ લહી માનવ
અવતાર; ભવ નાટકથી જો હુએ ઉભગો રે, તો છંડો વિષય
વિકાર. ચેં ॥ ૨ ॥ કબહી ભૂ જળ જલણાનિલ
તરૂમાં ભમ્યો રે, કબહી નરક નિગોદ; ખિ તિ ચઉરિંદ્રિય
માંહે કેઈ દિન વસ્યો રે, કબહીક દેવ વિનોદ. ચેં ॥ ૩ ॥
ક્રીડી પતંગ હરિ માતંગપણું ભજે રે, કબહી સર્પ શિયાળ;
આત્માણુ ક્ષત્રીય વૈશ્ય કહાવતો રે, હોવે શુદ્ધ ચંડાલ. ચેં
॥ ૪ ॥ લખ ચોરાશી ચઉટે રમતો રંગશું રે, કરી કરી
નવ નવ વેષ; રૂપ કુરૂપ ધની નિર્દ્રવ્ય સોભાગીયો રે, હુભાગી
દરવેશ. ચેં ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર સૂક્ષ્મ ને બાહર ભેદશું રે,
કાળ ભાવ પણ તેમ; અનંતાનંત પુદ્ગલ પરાવર્તન કર્યા રે,
કહ્યો પન્નવણુ એમ. ચેં ॥ ૬ ॥ ભાઈ બહેન નારી તાત-

પણું લજે રે, માત પિતા હોયે પુત્ર; તેહિ જ નારી વૈરિ
ને વળી વાલહો રે, એહ સંસાર સૂત્ર. ચે० ॥ ૭ ॥ ભુવન-
લાનુ જિન લાખ્યાં ચરિત્ર સુષી ઘણાં રે, સમજ્યા ચતુર
સુજાણુ; કર્મવિવર વશ મુકે મોહ વિટંબના રે, મલ્યા મુગતિ
જિનલાણુ. ચે० ॥ ૮ ॥

દોહા.

ઈમ ભવ ભવ જે દુઃખ સહ્યાં, તે જાણે જગનાથ,
ભય ભંજન ભાવઠ હરણુ, ન મલ્યો અવિહડ સાથ. ॥ ૧ ॥
નિષુ કારણુ જીવ એકલો, છોડી રાગ ગલપાસ;
સવિ સંસારી જીવશુ, ધર ચિત્ત ભાવ ઉદાસ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ચોથી.

(રાગ ગોડી, પૂત ન કીજે હો સાધુ વિસાસડો—એ દેશી.)

ચોથી ભાવના ભવિયણુ મન ધરો, ચેતન તું એકાકી રે;
આંચો તિમ જાઈશ પરભવ વલી, ઇહાં, મૂકી સવિ ખાકી રે;
મ મ કર મમતા રે, સમતા આદરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥
આણો ચિત્ત વિવેકો રે; સ્વારથીઆ સજ્જન સહુયે મલ્યાં,
સુખ દુઃખ સહશે એકો રે. મ મં ॥ ૨ ॥ વિત્ત વહેંચણુ
આવી સહુએ મલે, વિપતિ સમય જાય નાસી રે; દવ બળતો
દેખી દશ દિશે પુગે, જેમ પંખી તરવાસી રે. મ મં
॥ ૩ ॥ ષટખંડ નવનિધિ ચૌદ રચણુ ધણી, ચોસઠ સહસ્ત્ર
સુનારી રે; છેહડે છોડી આલ્યા એકલા, હાર્યો જેમ જુગારી
રે. મ મં ॥ ૪ ॥ ત્રિભુવન કંટક ગિરદ ધરાવતા, કરતાં
ગર્વ ગુમાનો રે; ત્રાગા વિષુ નાગા તે સહુ આલ્યા, રાવણુ
સરિખા રાજનો રે. મ મં ॥ ૫ ॥ માલ રહે ધર સ્ત્રી.

વિશ્રામિતા, પ્રેતવના લગે લોકો રે; ચય લગે કાયા રે
આખર એકલો, પ્રાણી ચલે પરલોકો રે. મ મં ॥ ૬ ॥
નિત્ય કલહો બહુ મલે દેખીઓ, બિહું ખટપટ પણ થાય
રે; વલયાની પરે વિહરીશ એકલો, ઇમ બુઝયો નમિરાય
રે. મમ કરં ॥ ૭ ॥

દોહા.

ભવસાયર બહુ દુઃખ જલે, જન્મ મરણ તરંગ;
મમતા તંતુ તિણે ગ્રહો, ચેતન ચતુર માતંગ. ॥ ૧ ॥
ચાહે જો છોડણુ ભણી, તો ભજ તું ભગવંત;
દૂર કરે પરબંધને, જિમ જલથી જલકંત. ॥ ૨ ॥

ઢાળ પ મી. (કપૂર હોયે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી.)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જુઓ અન્યત્વ વિચાર
આપ સવારથી એ સહુ રે, મલીઓ તુજ પરિવાર; સવેગી
સુંદર, બુઝ મા મૂઝ ગમાર. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ ત્હાઈં કે
નહી ઇણુ સંસાર, તું કેડનો નહિ નિરધાર. સં ॥ ૨ ॥
પંથ શિરે પંથી મલ્યા રે, કીજે કિણુશું પ્રેમ, રાત્રિ વસે
પ્રહ ઊઠ ચલે રે, નેહ નિવાહે કેમ. સં ॥ ૩ ॥ જેમ મેળો
તીરથ મલે રે, જન વણજની ચાહ; કે ત્રોટો કે કાયદો રે,
લેઈ લેઈ નિજ ઘર જાહ. સં ॥ ૪ ॥ જીહાં કારજ જેહનાં
સરે રે, તિહાં તે દાખે નેહ; સૂરિકંતાની પરે રે, છટકી
દેખાડે છેહ. સં ॥ ૫ ॥ ચૂલણી અંગજ મારવા રે; કૂડં
કરી જતુ ગેહ; ભરત બાહુબળ બુઝીયા રે, જોજ્યો બંધવ
નેહ. સં ॥ ૬ ॥ શ્રેણિક પુત્રે બાંધીઓ રે, લીધું વહેંચી
ગાજ્ય; દુઃખ દીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતનાં કાજ. સં ॥

॥ ૭ ॥ ઇષ્ટ ભાવન શિવપુર લહ્યુ રે, શ્રી મરૂદેવી માય;
વીર શિષ્ય કેવલ લહ્યું રે, શ્રી ગૌતમ ગણરાય. સં ૦ ॥ ૮ ॥

ઢાહા.

મોહ વસુ મન મંત્રવી, ઇંદ્રિય મલ્યા કલાલ;
પ્રમાદ મદિરા પાયકે, ખાંધ્યો જીવ ભૂપાલ. ॥૧॥
કર્મ જંજીર જડી કરી, સુકૃત માલ સવિ લીધ;
અશુભ વિરસ દુર્ગંધમય, તનગો તહરે દીધ. ॥૨॥

ઢાળ ૬ કૂં. (રાગ સિંધુ- સામેરી.)

છટ્ટી ભાવના મન ધરો, જીવ અશુચિ ભરી એ કાયા રે;
શી માયા રે, માંડે કાયા પિંડશું એ. ॥૧॥ નગર ખાળ પરે
નિત વહે, કફ મળ મૂત્ર લંડારો રે; તેમ દારો રે, નર
નવ દ્વાદશ નારીના એ. ॥૨॥ દેખી દુરગંધ દૂરથી તું મુહ
મચકોડે માણે રે; નવિ જાણે રે, તિણ પુદ્ગલ નિજ તનુ
ભર્યું એ. ॥૩॥ માંસ રૂધિર મેદા રસે, અસ્થિ મજ્જા
નર ખીજે રે; શું રીઝે રે, રૂપ દેખી દેખી આપણું એ.
॥૪॥ કૃમિ વાળાદિક કોથળી, મોહરાયની ચેટી રે; એ
પેટી રે, ચર્મ જડી ઘણા રોગની એ. ॥૫॥ ગર્ભવાસ
નવ માસમાં, કૃમિ પરે મળમાં વસિયો રે; તું રસીયો રે,
ભાથે માથે ઇંદ્રિય રહ્યો એ. ॥૬॥ કનક કુમરી લોજન
ભરી, તીહાં દેખી દુર્ગંધ ખૂંચ્યા રે; અતિ ખુંચ્યા રે. મલ્લિ
મિત્ર નિજ કર્મશું એ. ॥૭॥

ઢાહા.

તન છિદ્ધર ઇંદ્રિય મછા, વિષય કલણ જંખાળ;
પાપ કલુષ પાણી ભર્યું, આશ્રવ વહે ઘડનાળ. ॥૧॥

નિર્મલ પંખ સહેજે સુગતિ, નાણુ વિનાણુ રસાલ;
શું બગની પરે પંકજલ, ચુંથે ચતુર મરાલ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૭ મી. (રાગ ધોરણી)

આશ્રવ ભાવના સાતમી રે, સમજે સુગુર સમીપ; ક્રોધા-
દિક કાંઈ કરો રે, પામી શ્રી જિન દીપો રે; સુણુ સુણુ
પ્રાણીયા, પરિહર આશ્રવ પંચો રે; દશમે અંગે કહ્યા, જેહના
દુષ્ટ પ્રપંચો રે. સુ૦ ॥ ૧ ॥ હોંશે જે હિંસા કરે રે, તે લહે
કટુક વિપાક; પરિહોંસે ગોત્રાસની રે, જોજ્યો અંગ વિપાકો
રે. સુ૦ ॥ ૨ ॥ મિથ્યા વચણે વસુ નડ્યો રે, મંડિક પરધન
લેઈ; ઈણે અપ્રદે રોળવ્યા રે, ઈંદ્રાદિક સુર કેઈ રે, સુ૦
॥ ૩ ॥ મહા આરંભ પરિગ્રહે રે, પ્રભદત્ત નરક પહુંત;
સેવ્યા શત્રુપણું લજે રે, પાંચે દુરગતિ દૂતો રે. સુ૦ ॥ ૪ ॥
છિદ્ર સહિત નાવા જળે રે, ખૂડે નીર ભરાય; તિમ હિંસા-
દિક આશ્રવે રે, પાપે પિંડ ભરાયો રે. સુ૦ ॥ ૫ ॥ અવિરતિ
લાગે એકેંદ્રિયા રે, પાપ સ્થાન અઢાર; લાગે પાંચે હી ક્રિયા
રે, પંચમ અંગ વિચારો રે. સુ૦ ॥ ૬ ॥ કટુક ક્રિયા થાનક
ફળે રે, બોલ્યા બીજે રે અંગ; કહેતાં હીયડું કમકમે રે,
વિરૂઓ તાસ પ્રસંગો રે. સુ૦ ॥ ૭ ॥ મૃગ પતંગ અલિ
માછલો રે, કરિ એક વિષય પ્રપંચ; દુઃખીયા તે કિમ સુખ
લહે રે, જસ પરવશ એહ પંચો રે, સુ૦ ॥ ૮ ॥ હાસ્ય
નિદ વિકથા વશે રે, નરક નિગોદે રે જાત; પૂરવધર શ્રુત
હારીને રે; અવરાની શી વાતો રે. સુણુ ॥ ૯ ॥

ઢાહા

શુભ માનસ માનસ કરી, ધ્યાન અમૃત રસ રેલ;
નવદળ શ્રી નવકાર પય, કરી કમલાસન કેલ. ॥ ૧ ॥

પાતક પંક પખાળીને, કરી સંવરની પાળ;

પરમ હંસ પદવી લળે, છોડી સકળ જંજાળ . ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૮ મી. (શ્રી ગુરૂ પદપંકજ નમીજી-એ દેશી.)

આઠમી સંવર ભાવના જી, ધરી ચિત્તશું એક તાર;
સમિતિ ગુપ્તિ સૂધી ધરો જી, આપો આપ વિચાર. સદૃશી
શાંતિ સુધારસ ચાખ. એ આંકણી. ॥ વિરસ વિષય ફળ ફૂલડે
જી, અટતો મન અલિ રાખ. સં ॥ ૧ ॥ લાલ અલાલે
સુખ દુઃખે જી, જીવિત મરણ સમાન; શત્રુ મિત્ર સમ ભાવતો
જી, માન અને અપમાન. સં ॥ ૨ ॥ કહીયે પરિચહ
છાંડશું જી, લેશું સંયમ ભાર; શ્રાવક ચિંતે હું કદા જી,
કરીશ સંચારો સાર. સં ॥ ૩ ॥ સાધુ આશંસા ધમ કરેજી,
સૂત્ર લાણીશ ગુરૂ પાસ; એકલ મદ્દ પ્રતિમા વહી જી, કરીશ
સંલેષણ ખાસ. સં ॥ ૪ ॥ સર્વ જીવ હિત ચિંતવે જી,
વૈર મ કર જગ મિત્ત; સત્ય વચન મુખ ભાખીયે જી, પરિ-
હર પરનું વિત્ત. સં ॥ ૫ ॥ કામ કટક લેદન લાણી જી,
ધર તું શીલ સન્નાહ; નવવિધ પરિચહ મૂકતાં જી, લહીએ
સુખ અથાહ. સં ॥ ૬ ॥ દેવ મણ્ડા ઉપસર્ગશું જી,
નિશ્ચલ હોય સધીર; ખાવીશ પરિચહ જીતીયે જી, જીમ
જીત્યા શ્રીવીર. સં ॥ ૭ ॥

ઢાહા

દઢપ્રહારી દઢ ધ્યાન ધરી, ગુણનિધિ ગજસુકુમાલ;

મેતારજ મદન બ્રમો, સુકોશલ સુકુમાલ. ॥ ૧ ॥

ધમ અનેક મુનિવર તર્યા, ઉપશમ સંવર ભાવ;

કઠિન કર્મ સવિ નિર્જર્યા, તેણે નિર્જર પ્રસ્તાવ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૯ મી. (રાગ ગોડી, મન ભમરા રે-એ દેશી.)

નવમી નિર્જર લાવના, ચિત્ત ચેતો રે; આદરો મત
પચ્ચખખાણુ, ચતુર ચિત્ત ચેતો રે, પાપ આલોવો ગુરૂ કને,
ચિં ધરીયે વિનય સુખાણુ. ચં ચિં ॥ ૧ ॥ વૈચાવચ્ચ બહુ-
વિધ કરો, ચિં, શિષ્ય સાધર્મિક જાણુ. ચં ॥ ૨ ॥ તપસી
કુળ ગણ સંધનો, ચિં સ્થવિર પ્રવર્તક વૃદ્ધ; ચં ચૈત્ય લક્ષિત
બહુ નિર્જરા, ચિં દશમે અંગ પ્રસિદ્ધ. ચં ॥ ૩ ॥ ઉભય
ટંક આવશ્યક કરો, ચિં સુંદર કરી સજ્જાય ચં; પોસહ
સામાયિક કરો, ચિં નિત્ય પ્રત્યે નિયમ મન લાય. ચં
॥ ૪ ॥ કર્મસૂડન કનકાવલી ચિં, સિંહ નિઠીડિત હોય;
ચં, શ્રી ગુણરચણ સંવત્સર, ચિં સાધુ પડિમા દશ
હોય. ચં ॥ ૫ ॥ શ્રુત આરાધન સાચવો, ચિં યોગવહન
ઉપધાન; ચં શુકલ ધ્યાન સૂધું ધરો, ચિં શ્રી આયંબિલ
વર્ધમાન. ચં ॥ ૬ ॥ ચૌદ સહસ્સ અણુગારમાં, ચિં ધન
ધન્નો અણુગાર; ચં સ્વયંમુખ વીર પ્રશંસીયો, ચિં બંધક
મેઘકુમાર. ચતુર ચિત્તં ॥ ૭ ॥

દોહા

મન દારૂ તન નાળ કરી, ધ્યાનાનળ સળગાવ;
કર્મ કટક લેદન લણી, ગોલા જ્ઞાન ચલાવ. ॥ ૧ ॥
મોહરાય મારી કરી, ઉંચો ચઢી અવલોચ;
ત્રિભુવન મંડપ માંડણી, જીમ પરમાનંદ હોય. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૧૦ મી. (રાગ ગોડી, જંદીપ મઝાર-એ દેશી.)

દશમી લોક સ્વરૂપ રે, લાવના લાવીયે; નિસુણી ગુરૂ
ઉપદેશથી એ. ॥ ૧ ॥ ઊર્ધ્વ પુરૂષ આકાર રે, પગ પહોલા
કરી; કર દોય કટી રાખીયે એ. ॥ ૨ ॥ એણે આકારે લોક
રે, પુદ્ગલ પૂરીઓ જિમ; કાજલની કૂંપલી એ. ॥ ૩ ॥ ધર્મ
અધર્મ આકાશ રે, દેશ પ્રદેશ એ; જીવ અનંતે પૂરીઓ એ.
॥ ૪ ॥ સાત રાજ દેશોન રે, ઊર્ધ્વ તિરિય મળી; અઘોલોક
સાત સાધિકું એ. ॥ ૫ ॥ ચૌદરાજ ત્રસ નાડી રે, ત્રસ
જીવાલય; એક રજજી દીર્ઘ વિસ્તર એ. ॥ ૬ ॥ ઊર્ધ્વ સુરા-
લય સાર રે, નિરય જીવન નીચે; નાલિ નર તિરિ દો સુરા
એ. ॥ ૭ ॥ દ્વીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભળી;
રાય ઋષિ શિવ સમજીયો એ. ॥ ૮ ॥ લાંબી પહોળી પથુ-
ચાલ રે, લખજોયણ લહિ; સિદ્ધશિલા શિર ઉજળી એ. ॥ ૯ ॥
ઊંચાં ધનુ સય તીન રે, તેત્રીશ સાધીકે; સિદ્ધ યોજનને
છેહડે એ. ॥ ૧૦ ॥ અજર અમર નિકલંક રે, નાણુ દંસણુ-
મય; તે જોવા મન ગહગહે એ. ॥ ૧૧ ॥

ઢાહા.

વાર અનંતી ફરસીયો, છાલી વાટક ન્યાય;
નાણુ વિના નવિ સંભવે, લોક જમણુ લડવાય. ॥ ૧ ॥
રત્ન ત્રિહુ જીવનમેં, દુલ્લહ જાણી દયાળ;
ઝોધિ રચણુ કાળે ચતુર, આગમ ખાણુ સંભાળ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૧૧ મી. (રાગ ખંભાતી)

દશ દષ્ટાંતે દોહિલો, લાધ્યો માણુ અ જન્મારો રે; દુલ્લહો
ઉંખરકૂલ જ્યું રે, આરજ ઘર અવતારો રે; મોરા જીવન રે,

ઝાધિ ભાવન અગ્યારમી રે, ભાવો હૃદય મઝારો રે. મોં
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ ઉત્તમ કુલ તિહાં દોહિલો રે, સફુર
 ધર્મ સંયોગો રે; પાંચે ઇન્દ્રિય પરવડાં, દુલ્લહો દેહ નિરોગો રે
 મોં ॥ ૨ ॥ સાંભળવું સિદ્ધાંતનું રે, દોહિલું તસ ચિત્ત
 ધરવું રે; સૂધી સદહણુ ધરી, દુક્કર અંગે કરવું રે. મોં
 ॥ ૩ ॥ સામગ્રી સઘળી લહી રે, મૂઠ મુઘા મ મ હારો રે;
 ચિંતામણિ દેવે દીયો, હાર્યો જેમ ગમારો રે. મોં ॥ ૪ ॥
 લોહ કીલકને કારણે, કુણુ યાન જળધિમાં ફેડે રે; ગુણુ કારણુ
 કોણુ નવલખો, હાર હિયાનો ત્રોડે રે. મોં ॥ ૫ ॥ ઝાધિ-
 રચણુ ઉવેખીને, કોણુ વિષયાર્થે દોડે રે; કાંકર મણિ સમોવડ
 કરે, ગજ વેચે ખર હોડે રે. મોં ॥ ૬ ॥ ગીત સુણી નટડી
 કને રે, કુલ્લેક ચિત્ત વિચાર્યું રે; કુમરાદિક પણુ સમજ્યા રે,
 ઝાધિ રચણુ સંભાર્યું રે. મોં ॥ ૭ ॥

દોહા.

પરિહર હરિહર દેવ સવિ, સેવ સદા અરિકંત;
 દોષ રહિત ગુર ગણુધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત. ॥ ૧ ॥
 કુમતિ કદાગ્રહ મૂક તું, શ્રુત ચારિત્ર વિચાર;
 લવજળ તારણુ પોત સમ, ધર્મ હૈયામાં ધાર. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૧૨ મી. (ચેતન જ્ઞાન અભુવાળીએ—એ દેશી.)

ધન ધન ધર્મ જગ હિતકર, ભાંખ્યો લલો જનદેવ રે;
 ઇંદ પરભવ સુખ દાયકો, જીવડા જનમ લગે સેવ રે. ॥ ૧ ॥
 ભાવના સરસ સુરવેલડી, રોપ તું હૃદય આરામ રે; સુકૃત
 તર લાહિય બહુ પસરશે, સફલ ફલશે આલેરામ રે. ભાં
 ॥ ૨ ॥ ખેત્ર શુદ્ધિ કરિય કરૂણા રસે, કાઠિ મિથ્યાદિક સાલ
 રે; ગુપ્ત ત્રિહું ગોપી રૂડી પરે, નીક તું સુમતિની વાળ રે.

ભા૦ ॥ ૩ ॥ સીંચજે સુગુર વચનામૃતે, કુમતિ કંથેર તણ
સંગ રે; ક્રોધ માનાદિક સૂકરા, વાનરો વાર અનંગ રે. ભા૦
॥ ૪ ॥ સેવતાં એહને કેવલી, પન્નરસય તીન અણુગાર રે;
ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવતા દેવ ગુરૂ સાર રે. ભા૦
॥ ૫ ॥ શુક પરિવ્રાજક સિદ્ધલો, અર્જુનમાળી શિવવાસ રે;
રાય પરદેશી હુતો પાપીઓ, કાપીઓ તાસ દુઃખ પાશ રે.
ભા૦ ॥ ૬ ॥ દુઃખમ સમય દુઃખસહ લગે, અવિચલ શાસન
એહ રે; ભાવશું ભવિયણ જે ભજે, તેહ શુભ મતિ ગુણગેહ
રે. ભાવના૦ ॥ ૭ ॥

દાહા.

તપગચ્છ પતિ વિજયદેવ ગુરૂ, વિજયસિંહ મુનિરાય;
શુદ્ધ ધર્મ દાયક સદા, પ્રભુમો એહના પાય. ॥ ૧ ॥

ઢાંગ ૧૩ મી. (રાગ ધન્યાશ્રી)

તુમે ભાવો રે, ભવિ ઇણી પરે ભાવના ભાવો; તન મન
વચણ ધર્મ લય ભાવો રે, જિમ સુખ સંપદ પાવો રે. ભ૦
॥ ૧ ॥ લલના લોચન ચિત ન ડોલાવો, ધન કારણ કાંઈ ધાવો
રે; પ્રભુશું તારો તાર મિલાવો, જે હોય શિવપુર જાવો
રે; કાંઈ ગર્ભાવાસ નવિ આવો રે. ભ૦ ॥ ૨ ॥ જંબુની પરે
જીવ જગાવો, વિષય થકી વિરભાવો; એ હિત શિખ અમારી
માની, જગ જશ પડહ વજાવો રે. ભ૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીજસસોમ
વિબુધ વૈરાગી, જગ જસ ચિહું ખંડ ચાવો; તાસ શિષ્ય કહે
ભાવના ભણતાં, ઘર ઘર હોયે વધાવો રે. ભવિ૦ ॥ ૪ ॥

દાહા.

લોજન નલ ગુણ વરસ શુચિ, સિત તેરશ 'કુજવાર;
ભગતિ હેતુ ભાવન ભણી, જેસલમેર મઝાર. ભ૦ ॥ ૫ ॥

વૈરાગ્ય પચ્ચીશી.

માતાને ઉદરે ઉપનો, નવ માસ રહ્યો ગોપત છાનો;
 પછે જનમ્યો ત્યારે માતા હુલારાવે, પુણ્ય કરેા ધર્મ જીવ
 સાથે આવે. ॥ ૧ ॥ પાલી પોપી મોટો કીધો, માત તાત
 જાણે રે મારો કારજ સીધો; વય જોખન જાણીને પરણાવે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૨ ॥ જીવ જાણે છે રે મારી આથી પોથી, એ તો
 પડ્યો રૈશે તારું કાંઈ નથી; કરણી વિના જીવ ગોથા ખાવે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૩ ॥ પુણ્ય યોગે તુ નરભવ પામ્યો, જ્યારે જનમ્યો
 ત્યારે તુ શું લાવ્યો; આવ્યો તું એક એકલો જાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૪ ॥
 પરદેશી પરદેશથી આવ્યો, મેરો ધન મેરો કરીને ધાયો;
 અંતકાળે તુજ સાથે કાંઈ નાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૫ ॥ સંસારની
 માયા મમતા ખોટી, એક પ્રીત રાખો પ્રભુશું મોટી; જેમ
 ગરલાવાસમાં ફિર નાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૬ ॥ કેઈ તરીયા જીવ કેઈ
 તરશે, શાલીલદ્ર ધનો મુનિ મોક્ષ વરશે; છતી ઋદ્ધિના ત્યાગી
 કહેતાં પાર નાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૭ ॥ મદ આઠ છોડો તુમે અહં-
 કારી, સુણી સમજો ધર્મના વેપારી; સોદો પુણ્ય તણા કરો
 જાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૮ ॥ કોટી ધ્વજ લખપતિ ઘણા થયા, રાણા
 રાજ્યા કેઈ વઈ ગયા; રામ રાવણ રાજ સમ કોણુ આવે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૯ ॥ પર નારી પુરૂષ પ્રીત નવી કરીયે, વિષય સુખ
 દુઃખ એ પરિહરીયે; શીયલ ચિંતામણી નરનારી સુહાવે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૧૦ ॥ માત તાત સગા બંધવ ભાઈ, સાસુ સસરો
 કેઈ ન સગાઈ, પછે પડીશ જીવ તું પસ્તાવે. ॥ ૧૧ ॥
 મેડી મંદિર મંડાલ ને માળીયા, ઘરે ગરાસ ઘોડા ને ખેતી
 વાડીયા; આખર અસ્થિર એ કહાવે, ॥ પુ૦ ॥ ૧૨ ॥ લય

મરણ તણા જીવને મોટો, જાણ સુજાણ એ સંસાર ખોટો;
 આજીવિકાથે તું ધન કમાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૩ ॥ માયાને વશ
 ખોટું જાણે, પણ પુણ્યની વાત કોઈ નવિ તોણે; સુજાણ
 હોય તે સમજણ આવે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૪ ॥ દીઠે મારણ ન્યાયે
 ચાલો, જળવંત થઈ ક્રોધાદિકને ટાળો; પંચ ઇન્દ્રિયે તું
 જીપાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૫ ॥ દાન દીજીયે ને શીલ પાલીજે,
 તપ આદરીયે ને ભાવના ભાવીજે; જીવ દયા વળી પાળીજે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૧૬ ॥ હસતાં હસતાં કર્મ બાંધીજે, તે રોવંતા
 નવિ છુટીજે; બોલ વિચારીને બોલીજે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૭ ॥ માફ
 માફ કહેતાં શું હીંડો, એક પ્રીત પ્રભુજીશું માંડો; મીઠી
 વાણી જેહની સુહાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૮ ॥ દિન દિન તેડો આવે
 વેલો, ચેત ચેત મૂઠ તું કાં થયો ઘેલો; નદી કાંઠે રૂપ કેમ
 ઠેરાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૧૯ ॥ કાચા કુંલ તણી પરે એ કાચા,
 અધિર બાજી ને ફૂડી રે માચા; બાદલ છાયા સમ કહાવે.
 ॥ પુ૦ ॥ ૨૦ ॥ દેવ અરિહંત ને સુસાધ ગુરૂ, સ્મરણ કરીયે
 નવકાર તણા; મયણા ધ્યાને ઉંબર રોગ ગમાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૨૧ ॥
 દિન રાતની સાઠ ઘડી જાણો, તેમાં ચાર ઘડી ધરમની આણો;
 જીપન ઘડી ધધો કમાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૨૨ ॥ અંતર આંતમા
 સૌ સાંભળશે, જેની જેવી પોખ તે તેવીજ લુણશે; બીજ
 ધર્મ તણા પોખાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૨૩ ॥ સંવત અઢાર ચુમેત્તરે
 સહી, વૈરાગ્ય પચ્ચીસી હાલાપુરમે કહી; જિહાં જૈન ધર્મ
 સૌ દીપાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૨૪ ॥ તેજલાલનો શિષ્ય એણી પરે
 ભાખે, ભાઈ ધર્મની વાત કોઈ ચિત્ત રાખે; મેઘ લાલ કહે
 હેતે ભાવે. ॥ પુ૦ ॥ ૨૫ ॥

શ્રી સમ્યક્ત્વના સડસઠ બોલની સજ્જાય

(ઢાહા.)

સુકૃત વહ્ની કાઢંજિની, સમરી સરસતી માત;
 સમક્તિ સડસઠ બોલની, કહીશું મધુરી વાત. ॥ ૧ ॥
 સમક્તિ દાયક ગુરૂ તણે, પરચુવચાર ન થાય;
 ભવ કોડાકોડે કરી, કરતાં સર્વ ઉપાય ॥ ૨ ॥
 દાનાદિક કિરિયા ન દિયે, સમક્તિ વિણ શિવ શર્મ;
 તે માંહે સમક્તિ વડું, જાણે! પ્રવચન મર્મ. ॥ ૩ ॥
 દર્શન મોહ વિનાશથી, ઉપજ્યું જે ગુણ ઠાણ;
 તે નિશ્ચય સમક્તિ કહ્યો, તેહનાં એ અહિઠાણ. ॥ ૪ ॥

(ઢાળ. (દેઈ દેઈ દરિસણ આપાગું—એ દેશી.)

ચઉ સદહણા તિલિંગ છે, દશવિધ વિનય વિચારો રે;
 ત્રણ શુદ્ધિ પણ દૂષણ, આઠ પ્રભાવક ધારોરે. ॥ ૫ ॥

(ત્રુટક.) પ્રભાવિક અડ પંચ ભૂષણ, પંચ લક્ષણ
 જાણીએ; ષટ જયણા ષટ આગાર ભાવના, છવિહા મન
 આણીયે; ષટ ઠાણ સમક્તિ તણા સડસઠ, લેદ એહ ઉદાર એ;
 એહનો તત્ત્વ વિચાર કરતાં, લહીજે ભવ પાર એ. ॥ ૬ ॥

(ઢાળ.) ચઉવિહ સદહણા તિહાં, જીવાદિક પરમતથો રે;
 પ્રવચનમાંહેં જે ભાંખિયા, લીજે તેહનો અતથો રે. ॥ ૭ ॥

(ત્રુટક.) તેહનો અર્થ વિચારીએ એ, પ્રથમ સદહણા
 ખરી; ખીજી સદહણા તેહની, જે જાણ મુનિગણ ગવહરિ;
 સંવેગરંગ તરંગ ઝીલે, માર્ગ શુદ્ધ કહે બુધા, તેહની સેવા
 કીજીયે જિમ, ખીજીયે સમતા સુધા. ॥ ૮ ॥

(ઢાળ.) સમકિત જેણે અહી વમિયું, નિન્દવને અહઁઁઁ
રે; પાસથા ને કુશીલિયા; વેષ વિડંબક મંદા રે. ॥ ૯ ॥

(ત્રુટક.) મંદા અનાણી દૂર છંડો, ત્રીજી સદહણા
અહી; પર દર્શનીનો સંગ તજીએ, ચોથી સદહણા કહી;
હીણા તણે જે સંગ ન તજે, તેહનો ગુણ નવિ રહે; જ્ય
જલધિ જલમાં ભલ્યું ગંગા-નીર લૂણપણું લહે. ॥ ૧૦ ॥

(ઢાળ.) (કપૂર હોવે અતિ ઉજ્જે રે—એ દેશી.)

ત્રણ લિંગ સમકિત તણું રે; પહિલો શ્રત અભિલાષ;
જેહથી શ્રોતા રસ લહે રે; જેહવો સાકર દ્રાખ રે; પ્રાણી
ધરીયે સમકિત રંગ, જીમ લહીયે સુખ અભંગ રે. પ્રાણી૦
॥ ૧૧ ॥ તરૂણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યો રે, ચતુર સુણે સુરગીત;
તેહથી રાગે અતિ ઘણે રે, ધર્મ સુણ્યાની રીત રે. પ્રાણી૦
॥ ૧૨ ॥ ભૂખ્યો અટવી ઉતર્યો રે, જીમ દ્વિજ ઘેબર અંગ;
ધ્રુષ્ટે તિમ જે ધર્મને રે. તેહિજ ખીનુલિંગ રે. પ્રાણી૦
॥ ૧૩ ॥ વેચાવચ્ચ ગુરૂ દેવનું રે, ત્રીજું લિંગ ઉદાર; વિદ્યા-
સાધક પરે કરે રે, આલસ નવિય લગાર . પ્રાણી૦ ॥ ૧૪ ॥

(ઢાળ) (પ્રથમ ગોવાડા તણે ભવે જ—એ દેશી)

અરિહંત તે જિન વિચરતા જી, કર્મ ખપી હુઆ સિદ્ધ;
ઝેઘ્ય જિનપડિમા કહીજી, સૂત્ર સિદ્ધાંત પ્રસિદ્ધ; ચતુર નર
સમજો વિનય પ્રકાર, જીમ લહિયે સમકિત સાર. ચ૦ ॥ ૧૫ ॥
ધર્મ ખિમાદિક ભાખીયો જી, સાધુ તેહના રે ગેહ; અચ્ચ-
સ્થ અચ્ચારના જી, દાયક નાયક જેહ. ચ૦ ॥ ૧૬ ॥ ઉપા-
ધ્યાય તે શિષ્યને જી, સૂત્ર ભણાવણુદાર; પ્રવચન સંભ

જાપાણિયે જી, હરિસણ સમકિત સાર. ચ૦ ॥ ૧૭ ॥ લક્ષિ
બાદઃ પ્રતિપત્તિથી જી, હૃદય પ્રેમ બહુમાન; ગુણ સ્તુતિ અવ-
ગુણ ઢાંકવા જી, આશાતનની હાણ. ચ૦ ॥ ૧૮ ॥ પાંચ લેહ
એ દશ તણે જી, વિનય કરે અનુકૂલ; સિંચે તેહ સુધારસે
જી, ધર્મવૃક્ષનું મૂલ. ચ૦ ॥ ૧૯ ॥

(હાળ.) (ધોખીડા તું ધેને મનનું ધોતિયું રે. -એ દેશી.)

ત્રણ શુદ્ધિ સમકિત તણી રે, તિહાં પહેલી મન શુદ્ધિ
રે; શ્રીજિન ને જિનમત વિના રે, જીઠ સકલ એ જીદ્ધિ રે.
ચતુર વિચારો ચિત્તમાં રે. એ આંકણી. ॥ ૨૦ ॥ જિન
લગતે જે નવિ થયું રે, તે ખીજથી નવિ થાય રે; એવું જે
મુખે બાળિયે રે, તે વચન શુદ્ધિ કહેવાય રે. ચ૦ ॥ ૨૧ ॥
છેલો લેલો વેદના રે, જે સહેતો અનેક પ્રકાર રે; જિન વિણ
પર સુર નવિ નમે રે, તેહની કાયા શુદ્ધિ ઉદાર રે. ચ૦ ॥ ૨૨ ॥

હાળ. (મુનિજન મારગની દેશી.)

સમકિત દૂષણ પરિહારે, તેમાં પહેલી છે શંકા; તે જિન-
વચનમાં મત કરો, જેહને સમ નૃપ રંકા. સમકિત ॥ ૨૩ ॥ કંખા
કુમતની વાંછના, ખીજું દૂષણ તણ્યે; પામી સુરતરૂ પર-
ગડો, કેમ બાઉલ લણ્યે. સ૦ ॥ ૨૪ ॥ સંશય ધર્મના
ફલ તણે, વિતિગિચ્છા નામે; ત્રીજું દૂષણ પરિહારે, નિજ
શુભ પરિણામે. સ૦ ॥ ૨૫ ॥ મિથ્યામતિ ગુણ વર્ણનો, ટાલો
ચોથો દોષ; ઉન્માર્ગ શુણતાં હુવે, ઉન્માર્ગ પોષ. સ૦ ॥ ૨૬ ॥
પાંચમો દોષ મિથ્યામતિ, પરિચય નવિ કીજે; એમ શુભ-
મતિ અરવિદની, લલી વાસના લીજે. સ૦ ॥ ૨૭ ॥

ઢાળ. (ભોલિડા હંસા રે વિષય ન રાચીયે—એ દેશી.)

આઠ પ્રભાવક પ્રવચનના કહ્યા, પાવયણી ધુરિ જાણુ;
વર્તમાન શ્રતના જે અર્થનો, પાર લહે ગુણ ખાણુ; ધન ધન
આસનમંડન મુનિવરા. ॥ ૨૮ ॥ ધર્મ કથી તે ખીજો જાણીયે,
નંદિષેણુ પરે જેહ; નિજ ઉપદેશે રે રંજે લોકને, લંજે
હૃદય સંદેહ. ધન૦ ॥ ૨૯ ॥ વાદી ત્રીજો રે તર્ક નિપુણ
લણી, મદ્દવાદી પરે જેહ; રાજદારે રે જયકમલા વરે, ગાજંતો
જિમ મેહ. ધન૦ ॥ ૩૦ ॥ લદ્દગાહુ પરે જેહ નિમિત્ત કહે,
પરમત જીપણુ કાજ; તેહ નિમિત્તિ રે ચોથો જાણીયે, શ્રી
જિનશાસન રાજ. ધન૦ ॥ ૩૧ ॥ તપગુણ ઓપો રે રોપે ધર્મને,
ગોપે નવિ જિનઆણુ; આશ્રવ લોપે રે નવિ કોપે કહા,
પંચમ તપસી તે જાણુ. ધન૦ ॥ ૩૨ ॥ છઠો વિદ્યા રે મંત્ર-
તણો ખલી, જીમ શ્રી વચર મુણીંદ, સિદ્ધ સાતમો રે અંજન
યોગથી, જીમ કાલિક મુનિચંદ. ધન૦ ॥ ૩૩ ॥ કાવ્ય સુધા-
રસ મધુર અર્થ લયા, ધર્મ હેતુ કરે જેહ; સિદ્ધસેન પરે
નરપતિ રીઝવે, અઠમ વર કવિ તેહ. ધન૦ ॥ ૩૪ ॥ જળ
નવિ હોવે પ્રભાવક એહવા; તવ વિધિપૂર્વ અનેક; જાત્રા
પૂજાદિક કરણી કરે, તેહ પ્રભાવક છેક. ધન૦ ॥ ૩૫ ॥

ઢાળ. (સતીય સુભદ્રાની દેશી.)

સોડે સમકિત જેહથી, સખિ જિમ આલરણે દેહ;
ભૂષણ પાંચ તે મન વસ્યાં, સખિ તેહમાં નહીં સંદેહ;
મુજ સમકિત રંગ અચલ હોજો. એ આંકણી. ॥ ૩૬ ॥
પહેલું કુશલપણું તિહાં સખિ વંદન ને પચ્ચખખાણુ; કિરિયાનો
નિધિ અતિ ધણો. સખિ આચરે તેહ સુખાણુ. મુજ૦ ॥ ૩૭ ॥

બીજું તીરથ સેવના, સખિ તીરથ તારે જેહ; તે ગીતારથ
 મુનિવસા, સખિ લેહશું કીજે નેહ. મુજ૦ ॥ ૩૮ ॥ ભક્તિ
 કરે ગુરૂ દેવની, સખિ ત્રીજું ભૂષણ હોય; કિણહિ ચલાવ્યો
 નવિ ચલે; સખિ ચોથું ભૂષણ જોય. મુજ૦ ॥ ૩૯ ॥ જિન-
 શાસન અનુમોદના, સખિ જેહથી બહુજન હુંત; કીજે તેહ
 પ્રભાવના, સખિ પાંચમું ભૂષણ ખંત. મુજ૦ ॥ ૪૦ ॥

ઢાળ. (ઇમ નવિ કીજે હો—એ દેશી.)

લક્ષણ પાંચ કહ્યાં સમકિત તણાં, ધુર ઉપશમ અનુકલ;
 સુગુણ નર; અપરાધીશું પણ નવિ ચિત્ત થકી, ચિંતવિયે
 પ્રતિકૂલ; સુગુણ નર, શ્રીજિન ભાષિત વચન વિચારિયે. એ
 આંકણી. ॥ ૪૧ ॥ સુર નર સુખ જે દુઃખ કરી લેખવે, વંછે
 શિવસુખ એક; સુ૦ બીજું લક્ષણ તે અંગી કરે, સાર
 સંવેગ સુટેક. સુ૦ શ્રીજિન૦ ॥ ૪૨ ॥ નારક ચારક સમભવ
 હિલગ્યો, તારક જાણીને ધર્મ; સુ૦ ચાહે નિકલવું નિર્વેદ
 તે, ત્રીજું લક્ષણ મર્મ. સુ૦ શ્રીજિન૦ ॥ ૪૩ ॥ દ્રવ્ય થકી
 દુઃખીયાની જે દયા, ધર્મ હિણાની રે ભાવ્ય; સુ૦ ચોથું લક્ષણ
 અનુકંપા કહી, નિજશક્તે મન ભાવ્ય. સુ૦ શ્રી જિન૦ ॥ ૪૪ ॥
 જે જિન ભાગ્યું તે નહિ અન્યથા, એહવો જે દહ રંગ;
 સુ૦ તે આસ્તિકતા લક્ષણ પાંચમું, કરે કુમતિનો એ ભંગ.
 સુ૦ શ્રી જિન૦ ॥ ૪૫ ॥

ઢાળ (જિન જન પ્રતિ વંદન દિસે—એ દેશી.)

પર તીર્થી પરના સુર તેણે, ચેત્ય ગ્રહા વલી જેહ;
 વંદન પ્રમુખ તિહાં નવિ કરવું, તે જયણા પદ લેય રે;

ભવિકા સમકિત ચતના કીજે. એ આંકણી. ॥ ૪૬ ॥ વંદન
તે કર્યોજન કહિયે, નમન તે શીશ નમાવે; દાન ઇષ્ટ
અન્નાદિક દેવું, ગૌરવ ભક્તિ દેખાડે રે. લાં ॥ ૪૭ ॥ અનુ-
પ્રદાન તે તેહને કહીયે, વાર વાર જે દાન; દોષ કુપાત્રે
પાત્ર મતિયે; નહિ અનુકંપા માન રે. લાં ॥ ૪૮ ॥
અણુબોલાવે જેહ બોલવું, તે કહીયે આલાપ; વાર વાર
આલાપ જે કરવો, તે કહીયે સંલાપ રે. લાં ॥ ૪૯ ॥ એ જય-
ણાથી સમકિત દીપે, વલ્લી દીપે વ્યવહાર; તેમાં પણ કારણથી
જયણા, તેહ અનેક પ્રકાર રે. લાં ॥ ૫૦ ॥

ઢાળ (લલનાની દેશી.)

શુદ્ધ ધર્મથી નવિ ચલે, અતિદહ ગુણ આધાર લલના;
તો પણ જે નવિ તેહવા, તેહને એહ આગાર. લાં ॥ ૫૧ ॥
બોલ્યું તેવું પાલીયે, દંતિ દંત સમ બોલ; લાં સજ્જનના દુર્મન
તણા, કચ્છપ કોટીને તોલ. લાં બોં ॥ ૫૨ ॥ રાજ નગરાદિક
ઘણી, તસ શાસન અભિયોગ; લાં તેહથી કાર્તિકની પરે, નહિ
મિથ્યાત્વ સંયોગ. લાં બોં ॥ ૫૩ ॥ મેલો જનનો ઘણુ કહ્યો,
બલ ચોરાદિક બાણ; લાં ક્ષેત્રપાલાદિક દેવતા, તાતાદિક ગુરૂ ઠાણ.
લાં બોં ॥ ૫૪ ॥ વૃત્તિ દુર્લભ આજીવિકા, તે ભીષણ કંતાર;
લાં તે હેતે દૂષણ નહિ. કરતા અન્ય આચાર. લાં બોં ॥ ૫૫ ॥

ઢાળ (રાગ-મહાર.)

ભાવિજે રે સમકિત જેહથી રૂઝડું, તે ભાવના રે ભાવો.
મન કરી પરવડું; જે સમકિત રે તાણું સાણું મૂલ રે. તો વત
તરૂ રે દીપે શિવપદ અનુકૂલ રે. ॥ ૫૬ ॥ ત્રુટક.

અનુકૂલ મૂલ રસાલ સમક્તિ; તેહ વિષ્ણુ મતિ અંધ રે;
જે કરે કિરિયા ગર્વ ભરિયા, તેહ જૂઠો ધંધ રે;
એ પ્રથમ ભાવના ગુણે રૂઝડી, સુણો બીજી ભાવના;
આરણ્ય સમક્તિ ધર્મપુરનું, એહવી તે પાવના. ॥ ૫૭ ॥

ઢાળ. ત્રીજી ભાવના રે સમક્તિ પીઠ જો દઢ સહી,
તો મોટો રે ધર્મ પ્રાસાદ હો નહીં; પાયે ઝોટે રે મોટો
મંડાણ ન શોભીયે, તેહ કારણ રે સમક્તિશું ચિત્ત
થોભીયે. ॥ ૫૮ ॥

ઝુટક-થોભીયે ચિત્ત નિત એમ ભાવી, ચોથી ભાવના
ભાવિયે; સમક્તિ નિધાન સમસ્ત ગુણનું, એહવું મન ભાવિયે;
તેહ વિષ્ણુ છૂટા રત્ન સરીખા, મૂલ ઉત્તર ગુણ સવે કિમ
રહે તાકે જેહ હરવા, ચોર જોર ભવે ભવે. ॥ ૫૯ ॥

ઢાળ.ભાવો પંચમીરે ભાવના શમ દમ સાર રે, પૃથ્વી
પરે રે સમક્તિ તસુ આધાર રે; છઠી ભાવના રે સમક્તિ
ભાજન જો મલે; શ્રુત શીલનો રે તો રસ તેહમાં નવિ
ઢલે. ॥ ૬૦ ॥

ઝુટક-નવિ ઢલે સમક્તિ ભાવના રસ, અભિય સમ
સંવર તણો; ષટ્ ભાવના એ કહી એહમાં, કરો આદર અતિ
ધણો; ઇમ ભાવતાં પરમાર્થ જલનિધિ, હોય નિત ગકઝોલ
એ ધન પવન પુણ્ય પ્રમાણ પ્રગટે. ચિદાનંદ કહ્યોલ એ. ॥ ૬૧ ॥

ઢાળ. (જે સુનિવેષ શકે નવિ છંડી-એ દેશી.)

ઠરે જિહાં સમક્તિ તે થાનક, તેહના પડવિધ કહીયે
; તિહાં પહેલું થાનક છે ચેતન, લક્ષણ આતમ લહીયે રે;
ખીર નીર પરે પુદ્ગલ મિશ્રિત, પણ એહથી છે અલગો રે;

અનુભવ હંસ ચંચુ બે લાગે, તો નવિ દિસે વલગો રે. ॥ ૬૨ ॥
 બીજું થાનક નિત્ય આત્મા, જે અનુભૂત સંભારે રે, ખાલ-
 કને સ્તન્યપાન વાસના; પૂરવ ભવ અનુસારે રે; દેવ મનુજ
 નરકાદિક તેહના, છે અનિત્ય પર્યાય રે; દ્રવ્ય થકી અવિચ-
 લિત અખંડિત, નિજ ગુણ આતમ રાય રે. ॥ ૬૩ ॥ ત્રીજું
 સ્થાનક ચેતન કર્તા, કર્મ તણે છે ચોગે રે; કુંભકાર જિમ
 કુંભ તણો જે, દંડાદિક સચોગે રે; નિશ્ચયથી નિજ ગુણનો
 કર્તા, અનુપચરિત વ્યવહારે રે; દ્રવ્ય કર્મનો નગરાદિકનો,
 તે ઉપચાર પ્રકારે રે. ॥ ૬૪ ॥ ચોથું થાનક છે તે ભોક્તા,
 પુણ્ય પાપ ફલ કેરો રે; વ્યવહારે નિશ્ચય નય દષ્ટે, ભુંજે
 નિજ ગુણ નેરો રે; પંચમ થાનક છે પરમ પદ, અચલ
 અનંત સુખ વાસો રે; આધિ વ્યાધિ તન મનથી લહિયે,
 તસુ અભાવ સુખ ખાસો રે. ॥ ૬૫ ॥ છઠું થાનક ભોક્ષતાણું
 છે, સંયમ જ્ઞાન ઉપાયો રે; બે સહિને લહિયે તો સધલે, કારણ
 નિષ્ફલ થાયો રે; કહે જ્ઞાન નય જ્ઞાન જ સાચું, તે વિષુ જૂઠી
 કિરિયા રે; ન લહે રૂપ રૂપ જાણી, છીપ ભણી જે કિરિયા
 રે. ॥ ૬૬ ॥ કહે કિરિયા નય કિરિયા વિષુ જે, જ્ઞાન તેહ શું
 કરશે રે; જલ પેસી કર પદ ન હલાવે, તારૂં તે કિમ તરશે
 રે; દૂષણ ભૂષણ છે ઈલાં બહુલાં, નય એકેકને વાદે રે;
 સિદ્ધાંતી તે બેહુ નય સાધે, જ્ઞાનવંત અપ્રમાદે રે. ॥ ૬૭ ॥
 ઇણી પરે સડસઠ બોલ વિચારી. જે સમક્ષિત આરાહે રે;
 રાગદ્રેષ ટાલી મન વાલી, તે સમ સુખ અવગાહે રે; જેહનું મન
 સમક્ષિતમાં નિશ્ચલ, કોઈ નહિ તસ તોલે રે, શ્રીનયવિજય
 વિબુધ પય સેવક, વાચક જસ ઇમ બોલે રે. ॥ ૬૮ ॥

શ્રી પ્રભંજનાની સજ્જાય.

ઢાળ ૧ લી (દેશી નાટકીયાની-)

ગિરિ વૈતાલ્યની ઉપરે, ચક્રાંકા નયરી રે, લો, અહો ચક્રાં
 ચક્રાયુધ રાજા તિહાં, જીત્યા સવિ વયરી રે લો. અહો
 ॥ ૧ ॥ મદનલતા તસ સુંદરી, ગુણશીલ અચંભા રે લો; અહો
 પુત્રી તાસ પ્રભંજના, રૂપે રતિ રંભા રે લા. અહો ॥ ૨ ॥
 વિદ્યાધર ભૂચર સૂતા, બહુ મલી એક પંતે રે લો; અહો
 રાધાવેધ મંડાવિયો, વર વરવા ખંતે રે લોલ અહો ॥ ૩ ॥ કન્યા
 એક હજારથી, પ્રભંજના ચાલી રે લો; અહો આર્ય ખંડમાં
 આવતાં, વનગણડ વિચાલી રે લો. અહો ॥ ૪ ॥ નિર્ગંથી
 સુપ્રતિષ્ઠિતા, બહુ ગુણથી સંગે રે લો; અહો સાધુ વિહારે
 વચરતા, વંદે મન રંગે રે લો. અહો ॥ ૫ ॥ આર્યા પૂછે
 એવડો, ઉમાહો સ્યો છે રે લો; અહો વિનયે કન્યા વિનવે;
 વર વરવા ધ્રુવે રે લો. અહો ॥ ૬ ॥ એ સ્યો હિત જાણો
 તુમે, એહથી નવિ સિદ્ધિ રે લો; અહો વિષય હલાહલ
 વિષ જિહાં, શી અમૃત ખુદ્ધિ રે લો. અહો ॥ ૭ ॥ લોગ
 સંગ કારમા કહ્યા, જિનરાજ સદાર્થ રે લો; અહો રાગદ્રેષ
 સંગે વધે, ભવ ભ્રમણ સાદાર્થ રે લો. અહો ॥ ૮ ॥ રાજ-
 સુતા કહે સાચ એ, જે ભાખો વાણી રે લો, અહો પણ
 એ ભૂલ અનાદિની, કેમ જાએ છંડાણી રે લો, અહો ॥ ૯ ॥
 જેહ તજે તે ધન્ય છે, સેવક જિનજના રે લો; અહો અમે
 જડ પુદ્ગલ રસ રમ્યા, મોહે લયલીના રે લો. અહો ॥ ૧૦ ॥
 અધ્યાતમ રસ પાનથી, ભીના મુનિરાયા રે લો; અહો જે
 પર પરિણુતિ રતિ તજી, નિજ તત્વ સમાયા રે લો. અહો

૩૧ ૧૧ ॥ અમને પણ કરવો ઘટે, કારણ સંયોગે રે લો.
અહોં પણ ચેતનતા પરિણમે, જડ પુદ્ગલ ભોગે રે લો;
અહોં ॥ ૧૨ ॥ અવર કન્યા પણ ઉચ્ચરે, ચિંતિત હવે
કીજે રે લો; અહોં પછી પરમ પદ સાધવા. ઉદમ સાધીજે
રે લો. અહોં ॥ ૧૩ ॥ પ્રભંજના કહે હે સખી, એ કાયર
પ્રાણી રે લો; અહોં ધર્મ પ્રથમ કરવો સદા, દેવચંદ્રની
વાણી રે લો. અહોં ॥ ૧૪ ॥

ઢાળ બીજી (રાગ-સારંગ હો ધન્ના એ-દેશી)

કહે સાહુણી સુણ કન્યકા રે ધન્યા, એ સંસાર કલેશ;
એહને જે હિતકારી ગણે રે ધન્યા, તે મિથ્યા આવેશ રે;
સુજ્ઞાની, કન્યા સાંલલ હિત ઉપદેશ; જગ હિતકારી જિનેશ છે
રે કન્યાં, કીજે તસુ આદેશ રે. સુજ્ઞાં સાં ॥ ૧ ॥ ખરકી
ને જે ધોયવું રે, કં તેહ ન શિષ્ટાચાર; રત્નત્રયી સાધન
કરો રે, કં મોહાધીનતા વાર રે. સું સાં ॥ ૨ ॥ જેહ
પુરૂષ વરવા તણી રે, કં ઈચ્છે છે તે જીવ, રૂપો સંબંધ;
પણે લણો રે કં, ધારી કાલ સદૈવ રે. સુ. સાં ॥ ૩ ॥ તવ
પ્રભંજના ચિંતવે રે અખ્યાં, તું છે અનાદિ અનંત; તે
પણ મુજ સત્તા સમો રે, અં સહજ અકૃત મહંત રે. સું
સાં ॥ ૪ ॥ લવ લમતા સવી જીવથી રે, અં પામ્યા સર્વ
સંબંધ; માત પિતા જ્ઞાતા સુતા રે, અં પુત્ર વધૂ પ્રતિબંધ
રે. સું સાં ॥ ૫ ॥ રૂપો સંબંધ ઇહાં કહું રે, અં શત્રુ
મિત્ર પણ થાય; મિત્ર શત્રુતા વલી લહે રે, અં એમ સંસરણ
સ્વભાવ રે. સું સાં ॥ ૬ ॥ સત્તા સમ સવિ જીવ છે રે,
અં બોતાં વસ્તુ સ્વભાવ; એ મહારો એહ પારકો રે, અં

સવિ આરોપિત લાવ રે. સું સાં ॥ ૭ ॥ શુરણી આગલ
એહવું રે. અં બુદ્ધિ કિમ કહેવાય; સ્વપર વિવેચન કીજતાં
રે, અં માહરો કોઈ ન થાય રે. સું સાં ॥ ૮ ॥ લોગ્ય-
પણું પણ ભૂલથી રે, અં મારે પુઠ્ઠલ બંધ; હું લોગી
નિજ લાવનો રે, અં પરથી નહિ પ્રતિબંધ રે. સું સાં
॥ ૯ ॥ સમ્યક્ જ્ઞાને વહેંચતાં રે, અં હું અમુદૂર્ત ચિદ્વરૂપ;
કરતો ભોક્તા તત્વનો રે, અં અક્ષય અક્રિય રૂપ રે. સું સાં
॥ ૧૦ ॥ સર્વ વિલાવ થકી બુદ્ધો રે, અં નિશ્ચય નિજ અનુભૂત;
પૂર્ણાનંદી પરમ એહ રે, અં નહિ પર પરિણતિ રીત રે. સું
સાં ॥ ૧૧ ॥ સિદ્ધ સમો એ સંગ્રહે રે, અં પર રંગે પલટાય;
સંગાંગી ભાવે કરી રે. અં, અશુદ્ધ વિલાવ અપાય રે. સું સાં
॥ ૧૨ ॥ શુદ્ધ નિશ્ચય નયેં કરી રે, અં આતમ ભાવ અનંત;
તેહ અશુદ્ધ નયેં કરી રે, અં હુષ્ટ વિલાવ મહંત રે. સું સાં
॥ ૧૩ ॥ દ્રવ્યકર્મ કર્તા થયો રે, અં નય અશુદ્ધ વ્યવ-
હાર; તેહ નિવારો સ્વપદે રે, અં રમતા શુદ્ધ વ્યવહાર રે.
સું સાં ॥ ૧૪ ॥ વ્યવહારે સમરે થકી રે, અં સમરે
નિશ્ચય આચાર; પ્રવૃત્તિ સમારે વિકલ્પને રે, અં તે સ્થિર
પરિણતિ સાર રે. સું સાં ॥ ૧૫ ॥ પુઠ્ઠલને પર જીવથી
રે, અં કીધો ભેદ વિજ્ઞાન; બાંધકતા દૂરે ટલી રે, અં હવે
કોણ રોકે ધ્યાન રે. સું સાં ॥ ૧૬ ॥ આલંબન લાવન
વસે રે, અં ધર્મ ધ્યાન પ્રગટાય; દેવચંદ્ર પદ સાધવા રે,
અં એહજ શુદ્ધ ઉપાય રે. સું સાં ॥ ૧૭ ॥

ઢાળ ત્રીજી. (રાગ-ધન્યાશ્રી)

આયો આયો રે, અનુભવ આતમયો આયો; શુદ્ધ
 નિમિત્ત આલંબન ભજતાં, આત્માલંબન પાયો રે. આં ॥૧॥
 આતમ ક્ષેત્રે ગુણ પર્યાય વિધિ, તિહાં ઉપરોગ રમાયો;
 પર પરિણુતિ પર રીતે જાણી, તાસ વિકલ્પ સમાયો રે. આં
 ॥ ૨ ॥ પૃથક્કૃત્વ વિતર્ક શુક્લ આરોહી, ગુણ ગુણી એક
 સમાયો; પરજય દ્રવ્ય વિતર્ક એકતા, દુરધર મોહ ખપાયો
 રે. આં ॥ ૩ ॥ અનંતાનુબંધી સુભટને કાઢી, દર્શન મોહ
 ગમાયો; તિરિગતિ હેતુ પ્રકૃતિ ક્ષય કીધી, થયો આતમ રસ
 રાયો રે. આં ॥ ૪ ॥ દ્વિતીય તૃતીય ચોકડી ખપાવી, વેદ-
 યુગલ ક્ષય થાયો; હાસ્યાદિક સત્તાથી ધ્વંસી, ઉદય વેદ મિટાયો
 રે. આં ॥ ૫ ॥ થઈ અવેદી ને અવિકારી, હણ્યો સંજલનો
 કષાયો; માર્યો મોહ ચરણ ક્ષાયક કરી, પૂરણ સમતા
 સમાયો રે. આં ॥ ૬ ॥ ઘનઘાતિ ત્રિક યોધા લડીયા, ધ્યાન
 એકત્વને ધ્યાયો; જ્ઞાનાવરણાદિક ભટ પડિયા, જીત નિશાન
 ધૂરાયો રે. આં ॥ ૭ ॥ કેવલજ્ઞાન દર્શન ગુણ પ્રગટ્યા,
 મહારાજ પદ પાયો; શેષ અઘાતિ કર્મ ક્ષીણ દલ, ઉદય
 અબાધ દિખાયો રે. આં ॥ ૮ ॥ સયોગી કેવલી થયા
 પ્રભંજના, લોકાલોક જણાયો; ત્રણ કાલની ત્રિવિધ વર્તના,
 એક સમયે ઉલખાયો રે. આં ॥ ૯ ॥ સર્વ સાધવીએ વંદના
 કીધી, ગુણી વિનય ઉપજાયો, દેવ દેવી તવ સ્તવે ગુણ સ્તુતિ,
 જગ જય પડહ વળાયો રે. આં ॥ ૧૦ ॥ સહસ કન્યકાને
 દીક્ષા દીધી, આશ્રવ સર્વ તળાયો; જગ ઉપકારી દેશ વિહારી,
 શુદ્ધ ધર્મ દીપાયો રે. આં ॥ ૧૧ ॥ કારણ ચોખે કારણ સાધે,

તેહ ચતુઃ ગાઘજે; આતમ સાધન નિર્મલ સાધે, પરમાનંદ પાઘજે રે. આં ॥ ૧૨ ॥ એહ અધિકાર કહ્યો ગુણરાગે, વૈરાગે મન લાવી, વસુદેવહિંડ તણે અનુસારે, મુનિ ગુણ લાવના લાવી રે. આં ॥ ૧૩ ॥ મુનિગુણ થુણતાં, લાવ વિશુદ્ધે, લવ વિચ્છેદન થાવે; પૂર્ણાનંદ ઇહાંથી ઉત્તરે, સાધન શક્તિ જમાવે રે. આં ॥ ૧૪ ॥ મુનિગુણ ગાવો લાવો લાવના, ધ્યાવો સહજ સમાધિ; રત્નત્રયી એકત્વે ખેલો, મેલી અનાદિ ઉપાધિ રે. આં ॥ ૧૫ ॥ રાજસાગર પાઠક ઉપકારી, જ્ઞાનધર્મ દાતારી, દીપચંદ્ર પાઠક જરતરવર, દેવચંદ્ર સુખકારી રે. આં ॥ ૧૬ ॥ નયર લીંબડીમાંહે રહીયે; વાચંચમ સ્તુતિ ગાધ; આત્મરસિક શ્રોતાજન મનને, સાધન રૂચિ ઉપજઈ રે. આં ॥ ૧૭ ॥ એમ ઉત્તમ ગુણમાલા ગાવો, પાવો હર્ષ વધાર્ધ; જૈન ધર્મ માર્ગ રૂચિ કરતાં, મંગલ લીલ સદાઈ રે. આં ॥ ૧૮ ॥

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ.

દુહા) વંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિનશાસન સાર; નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જય જયકાર. ॥૧॥ અડસઠ અક્ષર અધિક ફળ, નવવદ નવે નિધાન; વીતરાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રધાન. ॥ ૨ ॥ એક જ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા સંપતિ થાય; સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર પલાય. ॥ ૩ ॥ સકળ મંત્ર શિર મુકુટમણિ, સદ્ગુણભાષિત સાર; સો ભવિયાં મન શુદ્ધશું, નિત્ય જપીએ નવકાર. ॥૪॥

છંદ) નવકાર થકી શ્રીપાલ નરેશર, પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ; શ્મશાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવનપુરિસો સિદ્ધ; નવ લાખ જપંતા નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર; સો

લવિયાં લકતે ચોખ્ખે ચિત્તે, નિત્ય જપીએ નવકાર. ॥ ૫ ॥
 આંધી વડશાખા શિંકે બેસી, હેઠલ કુંડ હુતાશ; તસ્કરને
 મંત્ર સમર્થો શ્રાવક, ઉઝ્યો તે આકાશ; વિધિ રીત જપતાં
 વિષધર વિષ ટાલે, ઢાલે અમૃતધાર. સોં ॥ ૬ ॥ બીજેરાં
 કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ; જેણે નવકારે
 હત્યા ટાળી, પામ્યો યજ્ઞ પ્રતિબોધ; નવ લાખ જપંતા થાએ
 જિનવર, ઇસ્યો છે અધિકાર. સોં ॥ ૭ ॥ પદ્મિપતિ શિખ્યો
 મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મનશુદ્ધ; પરભવ તે રાજસિંહ
 પૃથ્વીપતિ, પામ્યો પરિગલ ઋદ્ધ; એ મંત્ર થકી અમરાપુર
 પહોતો, ચાડ્દત્ત મુવિચાર. સોં ॥ ૮ ॥ સંન્યાસી કાશી
 તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરબળે; દીઠો શ્રી પાસકુમારે
 પત્રગ, અધ બળતો તે ટાળે; સંભળાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયં-
 મુખ, ઇંદ્રભુવન અવતાર. સોં ॥ ૯ ॥ મન શુદ્ધે જપતાં
 મયણામુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ; ઇણે ધ્યાન થકી ટળ્યો
 કુષ્ઠ ઉંબરનો, રક્તપિત્તનો રોગ; નિશ્ચેશું જપતાં નવનિધિ
 થાયે, ધર્મતણો આધાર. સોં ॥ ૧૦ ॥ ઘટમાંડિ કૃષ્ણ
 ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત; પરમેષ્ઠિ પ્રભાવે હાર
 કૂલનો, વસુધામાંડિ વિખ્યાત; કમલાવતીએ પીંગલ ક્રીધો,
 પાપતણો પરિહાર. સોં ॥ ૧૧ ॥ ગયણાંગણુ જાતિ રાખી
 ગ્રહિને, પાડી બાણુ પ્રહાર; પદ પંચ સુણુંતા પાંડુપતિ ઘર,
 તે થઈ કુંતા નાર, એ મંત્ર અમૂલક મહિમા મંદિર,
 લવદુઃખ લંજનહાર. સોં ॥ ૧૨ ॥ કંબલ ને સંબલ કાદવ
 કાઢ્યા, શકટ પાંચશે માન; દીધે નવકારે ગયા દેવલોકે, વિલસે
 અમર વિમાન; એ મંત્ર થકીસંપત્તિ વસુધાતલે, વિલસે જૈન
 વિહાર સોં ॥ ૧૩ ॥ આગે ચોવીશી હુઈ અનંતી, હોશે

વાર અનંત; નવકાર તણી કોઈ આદિ ન જાણે, એમ ભાણે
 અરિહંત; પૂરવદિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે, સમર્થા સંપત્તિ સાર.
 સોં ॥ ૧૪ ॥ પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણુ પામે, જે કૃત કર્મ
 કઠોર; પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેળ્યો, મણિધર ને એક
 મોર, સહયુગ્ સન્મુખ વિધિએ સમરતાં, સફળ જન્મ સંસાર.
 સોં ॥ ૧૫ ॥ શૂલિકારોપણુ તસ્કર કીધો, લોહખુરો પર-
 સિદ્ધ, તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની ઋદ્ધ;
 શેઠને ઘર ચાવી વિદ્ય નિવાર્યાં, સુરે કરી મનોહાર. સોં ॥ ૧૬ ॥
 પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાન જ પંચહ, પંચ દાન ચારિત્ર; પંચ
 સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સમિતિ સમકિત, પંચ
 પ્રમાદ વિષય તળે પંચહ, પાળો પંચાચાર. સોં ॥ ૧૭ ॥

કૃપાશ

નિત્ય જપીએ નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખદાયક;
 સિદ્ધમંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જંપે શ્રી જગનાયક;
 શ્રી અરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય લાણીજે;
 શ્રી ઉવજ્જાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણીજે;
 નવકાર સાર સંસાર છે, કુશળલાલ વાચક કહે;
 એક ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ ઋદ્ધિ વંછિત લહે. ॥૧૮॥

શ્રી જ્વરનો (તાવનો) છંદ. દુહા.

નમો આનંદપુર નગર, અજયપાલ રાજન;
 માતા અજયા જનમિયો, જ્વર તું કૃપા નિધાન. ૧

સાત રૂપ શક્તિ હુવો, કરવા ખેલ જગત;

નમ્ર મધરાવે બુબુવા, પસર્યો તું ઇત ઉત્પા. ૨.

એકાંતરો બેયાંતરો, ત્રધયો ચોથો તામ;

શીત ઉષ્ણ વિષમ જવરો, એ સાતે તુજ નામ. ૩

છંદ. એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતા પૂરે કોડિ
ઉમંગા તેં નામ્યા જે જલિમ જંગા, જગમાં વ્યાપી તુજ
જસ ગંગા. ॥ ૪ ॥ તુજ આગે ભૂપતિ સળ રંકા, ત્રિભુ-
વનમાં વાજે તુજ ડંકા; માને નહિ તું કેહની શંકા, તુક્યો
આપે સોવન ટંકા. ॥ ૫ ॥ સાધક સદ્ગ તણા મદ મોડે,
અસુર સુરા તુજ આગલ દોડે; દુઃખ ધિકૂનાં કંધર તોડે,
નમી ચાલે તેહને તું છોડે. ॥ ૬ ॥ આવંતો થરહર કંપાવે,
હાહ્યાને જિમ તિમ બહકાવે; પહિલો તું કેડમાંથી આવે,
સાત શિખર પશુ શીત ન આવે. ॥ ૭ ॥ હીં હીં હું હુંકાર
કરાવે, પાંસળિયાં હાડાં કકડાવે; ઉનાળે પશુ અમલ જગાવે,
તાપે પહિરણમાં મૂતરાવે. ॥ ૮ ॥ આસો કાર્તિકમાં તુજ જોરો,
હુક્યો ન માને દાગો દોરો; દેશ વિદેશ પડાવે સોરો, કરે
સળળ તું તાતો તોરો. ॥ ૯ ॥ તું હાથીનાં હાડાં ભંજે,
પાપીને તાડે કર પંજે; ભક્તિવત્સલ ભાવે જો રંજે, તો સેવ-
કને કોય ન ગંજે. ॥ ૧૦ ॥ ફોડક તોડક ડમરૂ ડાકં, સુરપતિ
સરિખા માને હાકં; ધમકે ધુસડ ધાંસડ ધાકં, ચઢતો ચાલે
ચંચળ ચાકં. ॥ ૧૧ ॥ પિશુન પછાડણુ નહી કો તોથી,
તુજ જસ બોલ્યા જાય ન કોથી; શી અણુખીલ કરો એ
ચોથી, મહેર કરી અળગા રહો મોથી. ॥ ૧૨ ॥ ભક્ત થકી
એવડી કાં ખેડો, અવલ અમીના છાંટા રેડો; લાખા ભક્તનો
એ નિવેડો, મહારાજ મૂકો મુજ કેડો. ॥ ૧૩ ॥ લાજ-
વશેમાં અજયા રાણી, ગુરૂ આણા માનો ગુણુ ખાણી; ધરે

સિધાવો કરૂણા આણી, કહું છું નાકે લેંટી તાણી. ॥ ૧૪ ॥
મંત્ર સહિત એ છંદ જે પઢશે, તેહને તાવ કદિ નવ ચઢશે;
કાંતિ કળા દેહ નીરોગં, લહેશે લખમી લીલાલેગં. ॥૧૫॥

કલશ. (છંદ)

ૐ નમો ધરી આદિ બીજં; ગુરૂ નામ વદીજે; આનંદ-
પુર અવનીશ, અજયપાલ આખીજે; અજયા ઝાત અઢાર,
વાંચિયે સાતે બેટા; જપતાં એહિજ જપ, લક્ષ્મણું ન કરે
લેટા, ઉતરે ચઢ્યો અંગ, પળમેં તુજ વચણે મુદા; કહે કાંતિ
રોગ નાવે કદિ, સાર મંત્ર અહિયે સદા. ॥ ૧૬ ॥

એ છંદ સાત વાર, ચૌદ વાર અથવા એકવીશ વાર
સાંભળે અથવા ગણે તો તાવ જતો રહે.

અથ શ્રી નાની આરાધના.

તિથ્યનાથ જીનવર નમું, ત્રિભુવન તિલક સમાન; આસન્ન
ઉપકારી હુવા, મહાવીર લગવાન. ॥ ૧ ॥ ચેત ચતુર લઈ
જીવડા, શ્રી જિન વચને જાગ; મોહતણી મતિ પરિહરિ, સૂઘે
મારગ લાગ. ॥ ચેત ॥ ૨ ॥ ગૌતમ ગણધર તેહનાં, જગગુરૂ
જગ આધાર; તસુ પ્રણામ ત્રિવિધેં કરું, જિમ પામું લવપાર
॥ ચેત ॥ ૩ ॥ સહગુરૂ પય પ્રણુમી કરી, કહિસ્યું જંકિંપિ
વિચાર; આતમ સુખને ઠારણે, આરાધના પ્રકાર. ॥ ચેત ॥ ૪ ॥
ત્રીજે અંગે જિનવર લણ્યો, ત્રીયજાણે તિયઠાણ, ત્રિહું પ્રકારે
આરાધના, આરિત્ર દંશણ નાણ ॥ ચેત ॥ ૫ ॥ તિણ વિહું
કીધે પ્રાણિયો, લભિયો વાર અનંત; ચઉ ગતિ માંહે કર્મ
વશે; નહી લાધો દુઃખ અંત ॥ ચેત ॥ ૬ ॥ ભાગ્ય વશે હવે
ગુરૂ મિલ્યા, તિણું દેખાડ્યું મર્મ: લવ જલ તરવા બેડલી,

દેવ ગુરૂ અને ધર્મ ॥ ચેત ॥ ૭ ॥ દેવ એક સુઝ જિણવર,
 ગુરૂ તે સુગુરૂ વિચાર; જિન પ્રવચન સાચો કહે, ગણધરને
 અનુસાર ॥ ચેત ॥ ૮ ॥ પદમ અંગે જિણવર કહ્યો, તૃતીયઝયણે
 ધર્મ; ત્રિણુ તત્વ ઈમ સદ્દી, પાળી ટાળે કર્મ ॥ ચેત ॥ ૯ ॥
 જીવ ન કોઈ તુઝ સગો, શત્રુ ન કોઈ સંસાર રાગ દોષ
 અળગા કરી, પહુંચીને ભવપાર ॥ ચેત ॥ ૧૦ ॥ કર્મ વશે
 સંગતિ મલિ, તરૂ પંખી અહિનાણુ; સ્વારથ બાંધ્યો સેવિયે,
 છાંહી જાય નિદાન ॥ ચેત ॥ ૧૧ ॥ અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુનુ,
 કેવલી ભાખ્યો ધર્મ; ચ્યાર શરણુ ભવભવ હોજો, જેહથી
 લહું શિવશર્મ ॥ ચેત ॥ ૧૨ ॥ કર્મભૂમિ પનરહ લગે,
 અરિહંત કેવલી સાધુ; તેહની સાખે જમાવિયે, સવિ હું
 જીવ અપરાધ ॥ ચેત ॥ ૧૩ ॥ જીએ કાય વિસ્તર ભણી,
 પન્નવણુ ભગવંત; અંત કાલે કિમ સાંભરે, તિણે સંખેપે
 ખમંત ॥ ચેત ॥ ૧૪ ॥ પુઠવી સૂક્ષ્મ બાદર, પજ્જત્તાપજ્જત્ત;
 ઇણિપરે સઘલા જાણવા, ખામું તે એક ચિત્ત ॥ ચેત ॥ ૧૫ ॥
 લોહાદિક શસ્ત્રે કરી, અરથે અનરથે જેહ; ધરણિ વિરાધના
 જે હુઈ, મનશયું હર્ષ ધરેહ ॥ ચેત ॥ ૧૬ ॥ પાહાણુ માટી
 ફિટકડી; હિંચુલ લુણ હરિયાલ; ઇત્યાદિક ત્રિવિધે કરી, ખામું
 તેય ત્રિકાલ ॥ ચેત ॥ ૧૭ ॥ પાણી લોચણુ પીવણું, ધોવણુ
 તનુ ને ન્હાણુ; ભેદ સંભેલા જે કર્યા, નિંદું તે સવિ ઠાણુ
 ॥ ચેત ॥ ૧૮ ॥ દીવે ચુદ્દે સંધુષણે, સિગડી સુખને હેત;
 ઇત્યાદિક કાજે ગાણી, આલોણું તે ચિત્ત ॥ ચેત ॥ ૧૯ ॥
 પરવંદન પૂજા ભણી, તાલ ઘંટ ચમશદ્ધિ; ધમિવઈ લોચણિ
 કુંકવે, નિંદું વાયું અપ્રમાદ્ધિ ॥ ચેત ॥ ૨૦ ॥ બિંદું ભેદે
 વણસઈ ભણી, સાધારણુ પ્રત્યેક; હણી હણાવી અનુમતી,

નાવ્યો ચિત્ત વિવેક ॥ ચેત ॥ ૨૧ ॥ ખાંડી પીસી વાવરી,
છેદી જીંહા સ્વાદ; ખાર ભેદ તે સૂકવી, નાણ્યો મન વિષ-
વાદ ॥ ચેત ॥ ૨૨ ॥ આતમ સરીખી વરણવી, તિથ્યનાહ
પદમંગ; સાંભળી તાસુ વિરાધના, આલોપું મનરંગ ॥ ચેત ॥
૨૩ ॥ બેઇદ્રી પ્રમુખાવલી, આરંભીએ ત્રસકાય; પંચ પ્રમાદે
ફહવી, ખામું તે જિનરાય ॥ ચેત ॥ ૨૪ ॥ પ્રાણ હણી મુખે
ભાળિયો, અલીય લીએ અદત્ત; મૈથુન સેવ્યો મન વસે,
નિજ પરતિયશ્યું રત ॥ ચેત ॥ ૨૫ ॥ પરિગ્રહ બહુ એકઠ
કર્યો, વિવરોવી છયે કાય; ક્રોધ માન માયા ઘણી, લોભ
કિયો મન લાય ॥ ચેત ॥ ૨૬ ॥ રાગ દોષ કલહ કર્યા,
અલખખાણુ પરસ્સ, પરચાડી અરતિ રતિ, પર અપવાદ વિરસ્સ.
॥ ચેત ॥ ૨૭ ॥ માયા કરી કૂડો લવ્યો, મિથ્યાદરશણુશક્તિ;
પાપ અઠાર જે આચર્યા, આળોપું નિસક્તિ ॥ ચેત ॥ ૨૮ ॥
કુશુર નમ્યો શુર ભૂલમે, કુદેવ સ્તવ્યો કરી દેવ; કુધર્મ
કર્યો ધર્મ તોલિમે, દસવિધ મિથ્યા સેવ ॥ ચેત ॥ ૨૯ ॥

॥ ઢાળ ॥ બીજી ॥ અધર્મે ધર્મ સન્ના કરી. અભાગ્ય
વશે તે આદરી, પરિહરી શ્રુત બુદ્ધિ તે વેગલીએ ॥ ઇણિપરે
ધર્મ અધર્મ વલી, માર્ગે ઉન્માર્ગે મન રલી, ઉન્માર્ગે માર્ગે
થઈ મતિ ભંભલીએ. ॥ ૩૦ ॥ અજીવે જીવ તે જાણીએ, જીવ
અજીવ વખાણીએ; પ્રાણિય ઇમ કિમ જીવે પામીયેએ ॥
અસાધુ સાધુ મતિ વંદિય, સાધુ અસાધુએ નિંદિય. છિંદિય
સંશય શ્રુત સુણી નામીયેએ ॥ ૩૧ ॥ નવિ મુક્યા સંસારથી,
કેવલ જ્ઞાન રતી નથી; દુઃખથી છૂટા ઇમ મુખ લાળિયેએ ॥
સકલ કરમનો ક્ષય કરી, પુહંતા જે શિવ પદ પુરી; જમ ધરી

અઊગતિ તિહને રાખીયેંએ ॥ ૩૨ ॥ ઠણાંએ ઇમ સદ્દહો, દશ
વિધ મિથ્યા ગુરૂ કહ્યો, હવે લહ્યો સમકિત તણેં તે પરિહ-
રૂંએ ॥ પાપ અઠારહ સેવિય, ત્રિવિધ ત્રિવિધ તે નિષેધિય,
છેદીય આઠ કરમ લવજળ તરૂંએ ॥ ૩૩ ॥ શ્રાવક ભાવે
ભાવણ, કહિયે ત્યજશ્યું ધન સયણ, શુદ્ધલયણ સંજમિ ગ્રહિ
હું સેવિશ્યુંએ ॥ પંચ મહાવ્રત ઉચરી, નીરતિ કરણા મન
ધરી, આણસરી ગુરૂ પય મૂલેં વિહરશ્યુંએ ॥ ૩૪ ॥ સંલેખણ
પહિલું કરી, અસનાદિક છેહ પરિહરી; ઉત્સરી સંલેહણના
દોષથીએ, ઇણિપરે મનોરથ કરે, અવસર આઠ્યે આદરે,
ગુરૂમુખેં ચિત્તે ધર્મ સમાધિથીએ ॥ ૩૫ ॥ ઇણિપરે હુઈ
આરાધના અહનિશિ જે વલી સાધના; તે ધન્ના પંડિતમરણેં
જે મરેએ ॥ બાળમરણ બહુપરે કરી; જીવડલે ચિહું ગતિ
ફિરી, મન ધરી મમતા તિણે કિમ લવતરેએ ॥ ૩૬ ॥ પુત્ર
કલત્ર ધન મન રમ્યો, ઓલેં માનવ લવ ગમ્યો; નહુ દમ્યો
તપ સંજમ એ પ્રાણિયોએ ॥ સુગુરૂ વચન શ્રવણે સુણી,
મૂઢપણે તે અવગણી, વિણ ધણી દૂર્ગતી જાએ ત્રાણિયોએ
॥ ૩૭ ॥ તે દુઃખ સાંભળી ઊભગો, જિનવર વચને ચિત્ત લગો,
નહું લગો આરત ધ્યાનેં મન રતીએ ॥ રૌદ્રધ્યાન નહું
ધ્યાઈએ; ધર્મ ચુકત આરાધીએ, સાધીએ શિવરમણી ઇમ
સંતતીએ ॥ ૩૮ ॥ આણસણ કરી પંડિત મરે, સદલ હૈયાથી
ઊધરે, તે તરે ભવજળ શુભભાવેં થયાંએ ॥ કર્મ્મ બોજ
બાળી કરી; લવ અંકુર નિરા કરી, સનં ઠરી સુખ વિલસે
સિદ્ધિ ગયાએ ॥ ૩૯ ॥ ॥ દોહા ॥ વિહરમાન જગદીપતા,
શ્રીપાર્શ્વચંદ્રસૂરિરાય; કીધી નિશિ આરાધના, સમરસિંધ મન

ભાય ॥ ૪૦ ॥ સાધુ શ્રમણી જે મન ધરે, શ્રાવક શ્રાવિકા
એહ; અનુક્રમે તે શિવગતિ લહે; ઇશુ વચને ન સંદેહ ॥ ૪૧ ॥

અથ શ્રી સંક્ષેપ આરાધના.

દોહા—પરમ પુરૂષ પય પ્રભુમીએ, પરમાણુંદ પ્રકાશ;
લવજળ તારણુ તરણિસમ, પૂરે વંછિત આશ. ॥ ૧ ॥ પહેલું
મુઝ જે ધર્મશુર, પરમ પુરૂષ તે જાણુ; જેણે પરમારથ દાખ-
વ્યું, પ્રવચન વચન પ્રમાણુ. ॥ ૨ ॥ તિર્થંકર વલી સિદ્ધ
ભણી, આચરિયા ઉવઝાય; સાધુ નાણુ દંસણુ ચરણુ, સાધક
સુવિહિત રાય. ॥ ૩ ॥ કાલ અનાદિ અનંત લગે, પરમ પુરૂષ
એ પંચ; તેહનાં પય લવલવ શરણુ, મન ન કરું ખલણંચ.
॥ ૪ ॥ ચોપાઈ ॥ ઉઠ અહો તિરયલોચ મઝાર, સાસયપડીમા
શ્રુત અનુસાર; ચિહું નામે જે જિનવર ભણી, તે હું વંદું
લકિતયે ઘણી. ॥ ૫ ॥ રિષભ અને ચંદ્રાનનદેવ, વારિસેણુ
પ્રભુ કિજે સેવ; વર્ધમાન જિણુવર વંદીયે, હિયડે અહનિશિ
આણુંદીયે ॥ ૬ ॥ બીજે જે અનુયોગદુવાર, તેહ તણા છે
ચાર પ્રકાર; નામ ઠવણુ દ્રવ્ય ને ભાવ; ચિહું ઉપર નિરતો
એક ભાવ ॥ ૭ ॥ આવે ભાવ તો સૌ પ્રમાણુ, નાવે તો સ્થું
કરું વખાણુ; ચિહું ભેદે વંદું અરીહંત, અકલ અજ્ય અનાદિ
અનંત ॥ ૮ ॥ શત્રુંજય તીરથ ગિરનાર, અષ્ટાપદ વલી ગિરિ
વૈભાર; શિખરસમેત વિપુલગિરીંદ, તસુ સમરણુ મુઝ મન
આણુંદ ॥ ૯ ॥ ઇહાં હુઆ જે સિદ્ધ અનંત, સંજમ પાડી
બહુ ગુણવંત; તેહનું અહનિશિ સમરું નામ; કર જોડીને કરું
પ્રણામ ॥ ૧૦ ॥ નગર ગામ આગર બહુ ઠામ, અસાસતિ
પડીમા અભિરામ; તે સવી વંદું મનની સુદ્ધ, આણી શ્રી

આરેહંતની ખુદ્ધ ॥ ૧૧ ॥ તેહ નીશંક સાચું જિન કહ્યાં, એ
પરમ અક્ષર મેં સદ્દેહો; લાવશુદ્ધ એહજ દોહેલું, એહ થકી
સહુએ સોહિલું ॥ ૧૨ ॥ જીવ અનાદી લભ્યો લવ ભૂર,
દંસણુ નાણુ ચરણુ કરી દૂર; કીધાં પાપ ઠાણુ જે બહુ, તે
હું ખામું સ્વામી સહુ ॥ ૧૩ ॥ હિંસા કુડ અદત્ત આરંભ,
મેલ્યું પરિગ્રહ બહુ આરંભ; ક્રોધ માન માયા ને લોભ,
રાગ દ્રેષ ને દિધી થોભ ॥ ૧૪ ॥ કર્યા કલહ બહુ દીધાં આલ,
પીસુનપણું રતિ અરતિ વિશાલ; રસવસેં યોદ્યા પરપરીવાદ;
માયા મૃષા મોહ ઉનમાદ ॥ ૧૫ ॥ મિથ્યાસદ્ય અઢારહ
પાપ, લવ લવ એહ જ થયો સંતાપ; જનમ મરણુ કરી
ચઉદ્ધરાજ, પુર્યાં કિંપી ન સીધા કાજ ॥ ૧૬ ॥ જીવ્યોની
ચઉરાસીલક્ષ, તે સહુએ કેવલી પ્રત્યક્ષ; ઇણુ લવ હણ્યા અનરે
લવે, સુગુર સામે તે ખામું સવે ॥ ૧૭ ॥ જે કાંઈ કહીએ
અધિકરણુ, આપે જનન અનંતા મરણુ; જન્મ જન્મ જે
કીધા બહુ, વોસિરામિ હિવડાં તે સહુ ॥ ૧૮ ॥ દંસણુ નાણુ
ચરણુ જગ સાર, અવર ન કાંઈ ગુણુ લંડાર; વિરાધના તેહની
નિંદીયે, આરાધ્યા તે અનુમોદીયે ॥ ૧૯ ॥ આલોચણુ નીંદણુ
ગરહણું, ખામણુ આણુસણુ લવલાવણું; એહજ મુજને આરા-
ધના, પરમારથ શિવસુખ સાધના ॥ ૨૦ ॥ ચ્યાર શરણુ દુષ્કૃત
ગરહણું, સુકૃત કર્યાની અનુમોચણું; સંબલ સખા એહ
આધાર, આપો મુજને લવનો પાર ॥ ૨૧ ॥ અંતકાલેં
વિસ્તાર નહુ થાય, જેણું એતલડો કહેવાય, પાર્શ્વચંદ્ર-
સૂરિ આનંદે કહે, આરાધક તે શિવ સુખ લહે ॥ ૨૨ ॥

અથ શ્રી ચારિત્ર મનોરથ-માલા

ઠાલ પહેલી (ચોપાઇની દશી)

સુહુરુરુપ્ય પ્રણમું નિશદ્દીસ, કરજોડીને નામિય સીર
 જાસુ પસાયેં નિરમલ નાણુ, લહિયેં મુક્તિતણુ અહિના
 ॥ ૧ ॥ તે ગુરુ લાખે પ્રવચન શુદ્ધ, જાણી કે લેદ્યું સા
 દ્ધ; શ્રવણ પુટેં પીતાં સુખ હોય, એ જામલિ ખીજે ન
 કોય. ॥ ૨ ॥ માહણુ ક્ષત્રી વૈશ્યને શુદ્ધ, ચાર વર્ણુ એ લ
 અલદ્ર; કરે સદા બહુ વિધ આરંભ, નમુણેં નરભવ ન
 સુલંભ ॥ ૩ ॥ પરિગ્રહ વિણુ આરંભ ન થાય, આરં
 છકાય હણાય; જીવ હણતાં વચર વિવૃદ્ધિ, ઇણિપરે કા
 લોગની સિદ્ધિ ॥ ૪ ॥ તેહ થકી સુખની શી આશ ? છ
 નહી દુઃખમય પાસ; કાલે પ્રાણી પામે મરણુ, કામલોગ ધ
 થાય ન શરણુ ॥ ૫ ॥ સર્જન મિલી બાહિર લઈ જા
 અગની તતુ જારહડો થાય; લોગવે જીવ કરમ એકલે
 કીધો પાપ ન હુવે લલો ॥ ૬ ॥ લોગકાજેં મહેલી આ
 તે નહું ચાલે કાંઈ સાથ; વેંહચી સજ્જન તાસુ ધન ખા
 દુઃખ વિલાગી કોય ન થાય ॥ ૭ ॥ માય પિતા બંધવ બ
 નારી, પુત્ર સજ્જન જે છે સંસારી; દુર્ગતિ પડતાં ન હુ
 ત્રાણુ, કાંઈ ન કુરે પ્રાણી વિનાણુ ॥ ૮ ॥ ઇણિપરે
 સંસાર અસાર, દુઃખસાગર જસુ ઉપમા જાર; ઇમ જા
 મમતા પરિહરે, તે માનવ ભવસાયર તરે. ॥ ૯ ॥
 સાંભળી મન ધરે વૈરાગ, છાંડી સહુ સજ્જન ધન રા
 પંચ મહાવ્રત એક આદરે, શુદ્ધ પાલી કેવલસિરી
 ॥ ૧૦ ॥ કેઈ શ્રુત સાચું સફેડે, બહુ સંવેગજ હિયડે વાં
 કરે મનોરથ સમરસિંધણુ, તે રાગેં ઉત્તમ ગુણુ તણુ ॥ ૧

ઢાલ ખીલ દિવદીની દેશી

કહિયેં સંયમ લેશું, સુહગુરુ સંગમેં; સંગ સયણ
 ધન પરિહરીએ; વિધિએં વિહાર કરીશ્યું, નિર્મળ લાવિય;
 ગામાગર નયરે પ્રીરીએ, પંચ મહોવય ભાર, ગિરિનિમ
 દુહર; કહિયેં નિરંતર ધારિશ્યું એ, વહ મુસ ચોરીકાર,
 મેહુણ પરિગહ; રાધ ભોયણ વારિશ્યું એ ॥ ૧૨ ॥ બહુ
 ગુણ તણેા નિવાસ, દોષ વિણાસણ; શમ સરવર જલ ઝીલી-
 શ્યું એ, કહિયેં ગુરુકુલવાસ, આદિલ મુણિવર, સેવ્યો હું
 પણ સેવિશ્યું એ ॥ શરણ વારણ સાર, દીધીય ચોયણ;
 પડિચોયણ સહિશ્યું ઘણીએ ॥ તે દિન હુશ્યે કિવાર;
 શીખેં આલીશ્યું; નિય ગુરુ ગીતારથ તણીએ ॥ ૧૩ ॥
 રચણાયર ગુરુજી, ગિરુઓ ગંભીર; નિરમલ ગુણરથણેં
 ભર્યોએ ॥ ધન ધન ગુરુની વાણી, ડોલ્યો મુનિવર; મેઘ-
 કુમરજીણુ ઊલર્યોએ ॥ ચેલણુ શ્રેણિક રાય, સાહુણી મુનિ-
 ગણ; પેખી નિયાણાં જે કર્યા એ ॥ ટાલ્યા તે ગુરુરાયેં,
 કહિયેં વંદિશ્યું ! ઈસ્યા સુગુરુ ભવજી તર્યાએ ॥ ૧૪ ॥
 અચપલ અતુરિત આલ; પગ પગ નિરખતો; જીગ પ્રમાણ
 ધર શોધતો એ ॥ આલીશું ઈરિયવિહાર, કહિયેં ઉત્તમ;
 માનવ ઈમ પ્રતિભોધતો એ ॥ મૃદ્ધ વાણી નિરવધ, મધુર
 અકર્કસ; પ્રાણઘાત જિહથી નહીએ ॥ પ્રીતિ ઉપાવે સધ,
 ત્રિભુવન જીવને; હિત કારણ જીણવર કહીએ ॥ ૧૫ ॥ મિશ્ર
 મૃષા પરિહાર; સંર્વત સંમત; આગમ જામલિ તોલીશ્યું
 એ ॥ સત્ય અને વ્યવહાર, સુમતિ સુનિરતિય, કહિયેં ભાષા
 ઝોલીશું એ ॥ ૧૬ ॥ કુસુમેં જિમ અમધુકાર, ભક્તતાં ધર ધર

કરીશ્યું સુધી ગોચરીએ; લેશ્યું ઉચ્છ્રાધાર, કહિયેં દૂષણ,
 વીસખીગુણએ (૪૨) પરિકરીએ ॥ ૧૬ ॥ મંડલી પંચદોષ,
 ટાલી સાહમ્મીય, સંવિભાગ કરી ભુંછશ્યું એ ॥ છંડી
 રાગ વલી દોષ, કહિયેં શમ મન, મોહ મહાભડ લપીશું
 એ ! જીવ જતન મૂકેશું, દ્રષ્ટીએ નિરખીય, પૂંછ ઉપધિ-
 પડિત્રાહીશું એ; સમય તે સફળ ગણેશું, જઇયેં સંજમ,
 સાચર ભુજબલ ગાહશ્યું એ ॥ ૧૭ ॥ પાસવણ ઉચ્ચાર,
 ખેલસિધાણુય. જલ્લ ઉપધિતનુ તેહવોએ; ચઉપચાર આહાર,
 વધીય અનેરડો, પરિઠવણ ઉચિત જેહવો એ; દશગુણથંડિલ
 જોઇ, સુખપડિલેહીય, સુખમજ્જય વલી વલી વિહીએ; તમ
 તિમ જયણા હોય, પ્રવચન લાપિત, કહિયેં પરિઠવિશ્યું
 સહીએ ! ॥ ૧૮ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥ આરત રૌદ્ર નિવારિય, સમતા રસ
 જલ ઠારિય, સારિય ગુપતિ સહિત મન રાખિશ્યું એ;
 કહિયેં ભાષા સંવરી, મૌનાલંબન આદરી, સુંદરિ વચનગુ-
 પતિ ચિત્ત આણિશ્યુંએ ॥ ૧૯ ॥ સહતો દુસહ ઉવસગ્ગ,
 કરતો નિરતો કાઉસગ્ગ, ઉસગ્ગ માર્ગે ગિરિ જિમ થિર
 હુશ્યે એ; ફલગ જિમ ડોલે નહિ, કાય હાણી તો મુજસહી,
 નિરવહી કહિયેં તે દિન આવશ્યે એ ॥ ૨૦ ॥ છંડી વિષય
 વિષ દૂષણ, વંછિસુ નહિય વિભૂષણ, લહીક્ષણ વસ્ત્ર મલિન
 કહીયે પહિરશ્યું એ ! તે પુણ ક્ષાટા જીરણ, કોઈ ન કરે
 ઉદીરણ; હરિણી નિર્ભય થઈ ઈમ વિહરશ્યું એ ॥ ૨૧ ॥
 પ્રથમ સામાયક ઉચરી, છહ કાય રક્ષા કરી, આકરી કિરીયા
 કહિયેં પાલિશ્યું એ ! છક્યમાસ થતિ તિહતણી, ઉકોસેં

પ્રવચન ભણી, મુખભણી છ જીવાણી સંભાલિશ્યુંએ ॥૨૨॥
 આવશ્યક દશવેચાલી, આઠ પત્તર દિન તપપાલી, મંડલી
 સાત વિધે આરાધિશ્યુંએ; પામિય સુહુરૂ સંજોગ, તેહનો
 તસુમુખ આણુઓગ; સંલોગ સામ્મિયું સાધિશ્યુંએ ॥ ૨૩ ॥
 ગુરૂ સાખે ઉવઠાવણુ, તપ કરી લેઈય વાયણુ; પાવણુ શ્રત-
 ભણિ કહિયેં થાઈશ્યું એ ॥ કહિયેં કાત્રવાધાઈય, વેરતિ-
 પાલાઈય, રાઈય કરી સજ્જાય પઢાવિશ્યું એ ॥ ૨૪ ॥ પઢમ
 સજ્જાય વિધેં કરી, બીજે ધ્યાન સમાચરી, બગરી ત્રીજે
 બદમે બગીશ્યું એ; ચાથે ભણુણુ ગુણુણુ વલી; દિવસ ક્રિયા
 કરી મનરલી, કેવડી મારગ કઈયેં લાગશ્યું એ ॥ ૨૫ ॥
 અઢાર સહસ શિલંગેં, રથરૂપેં અતિ ચંગે, રંગીએ કહિયેં
 ધુરિધર ધારિશ્યું એ ॥ દશવિધ સાધુ સમાચારી, નિજ થુઈ
 પરદૂષણુવારી; મણુહારી નિરતિ કહિયેં પાલિશ્યું એ !
 ॥ ૨૬ ॥ સહિસ્યું પરિસહ ધાત્રીશ, નવ કંડપીએં મન
 સજ્જીશ, ધન દિવસ ઉમ્ર વિહારેં વિહરશ્યું એ ॥ પરપરિ-
 વાય વિરતો, શત્રુ મિત્રસમ ચિત્તો, તત્તો ગૃહિયેં સંગ
 કહિયેં છંડીશ્યું એ ॥ ૨૭ ॥ આરામેં ઉજાણિહિં, સુન્નાગર
 સુસાણિહિં, ઠાણિહિં કહિયેં વસિશ્યું અહનિશેં એ ॥ રમિશ્યું
 ધર્મ આરામીએ, સમકિત તરૂ અભિરામી એ, નામીએ
 દમ શિવ ફલ સંવરસેંએ ॥ ૨૮ ॥ પઢિય પુવ્વ પડિમા-
 બાર, કહિયેં વહિશ્યું સવિચાર, આચાર આદર કરીને આદરી
 એ ॥ ગજસુકુમાલ તણીપરે, પ્રાણુજ કોઈ નર હરે, તિહ
 હરે મન પ્રવૃત્તિ અતિ માહરી એ ॥ ૨૯ ॥

ઢાલ ચોથી દોહા.

વિકથા સહુએ વારી કરી, એક ચિત્ત સજગાય, કહિયે
 કરીશ્યું વનગહને, બેસી નિરમળ ઠાય ॥ ૩૦ ॥ થિવિરકદપી
 હું વિહરતો, જિનકદપી જિમ જાણુ, કરીશ્યું વન મૃગ-
 ચારિકા, નિપડિકમ્મ મતિ આણુ ॥ ૩૧ ॥ તે દિન કહિયે
 આવશે, એકાકી ગીયથ્ય; ગુરૂપ્રસાદી જઈયે થશે, સાધીશું
 નિય પરમથ્ય ॥ ૩૨ ॥ કચ્છપની પરે ગોપવી, ઇન્દ્રિય પંચ-
 પ્રપંચ; અપ્રતિબદ્ધો વાયુ જિમ, છંડી છળખળવંચ ॥ ૩૩ ॥
 નિરાલંગ આકાશ જિમ, જલહિ જિમ ગંભીર; સૌમ્ય લેશ
 શશિ તણિપરે, મંદરગિરિ જિમ ધીર ॥ ૩૪ ॥ દિનકર
 જિમ તપી દીપતો, વિહંગ જેમ ભારંડ; અપ્રમત્ત કહિયે
 હોશ્યું, પામી ધર્મ અખંડ ॥ ૩૫ ॥ દંસણુનાણુ ચારિત્ત
 તવ, વીર્યનાં આચાર; નિરતે નિરતા આચરિર્યું, કહિયે
 નિરતાચાર ॥ ૩૬ ॥ ધન્ય સુખાહુ મુણિદ્વર, ધન્ય ધન્ના
 અણુગાર; ધન અધર્મતો બાલ ઋષિ, અરજુનમાલાગાર
 ॥ ૩૭ ॥ એહ સરિસ હું સંગ્રહિશું, જઈયે સંજમ સાર;
 ધન્ય દીહ તે લેખવિશું, મન વંચિત સુખકાર ॥ ૩૮ ॥
 વિવિધ ભાવ ગુંથી કુસુમ, એહ મણ્ણારહ માલ; કંઠે ઠવી
 ઉત્તમ જણે, સોદે ગુણ સુવિશાલ ॥ ૩૯ ॥ પરમારથ પરિ-
 મળ બહુલ, પસરે દહ દિશિ જોય, ભમર ભવિક ઇણુ રસે
 રસિક, પામે વંચિત સોય ॥ ૪૦ ॥ પાર્શ્વચંદ્ર સૂરિ વિનવે,
 સાંભલજ્યો સહુકોય; આણુ સહિત કરિયામલી, શિવ સુખ
 દાયક હોય. ॥ ૪૧ ॥

અથ શ્રી શ્રાવક મનોરથ માલા

દાસ પહેલી—દેશી ચોપાઇની

વીરજિણેસર પય પ્રણમેસું, નામ મંત્ર ગુરૂનો સમ-
રેસું, ત્રણ મનોરથ શ્રાવક તણા, કહિસ્યું હીયડે ધરિ ધારણા
॥ ૧ ॥ અધ્યયન ત્રીજે શ્રીઠાણાંગ, તે બોલ્યા જિનવરે પ્રસંગ,
પૂરા પુન્યતણે એ ઉદય; પુન્યવંતને આવે હૃદય. ॥ ૨ ॥
વલી કિવારે જઇને ફલે, તો ફિરી સોવન સોરભ મિલે,
તિણુ કારણ સાંભલી ગુરૂમુખે, તસુ પરમારથ લહીયે સુખે
॥ ૩ ॥ બીયઝયણે બોલ્યા બે ઠાણુ, ન બોલખે બે તેય
સુખાણુ, તો નહુ ધર્મ સુણેવાં લહે, કેવલી ભાષિત જિન
ધર્મ કહે ॥ ૪ ॥ એવમાદિ છે બોલ ઇગ્યાર, કેવલી કહ્યો
બોધ ગુણુ સાર, પવ્વજ્જન તપ સંજમ બંલ, સંવર સમકિત
તણે અવઠંલ ॥ ૫ ॥ મધ સુય ઓહિનાણુ મણુનાણુ, કેવલ
કેવલિ ભાષિત ઠાણુ; ઇણિપરે બોલ્યા બોલ ઇગ્યાર, પામે નહી
ભમે સંસાર ॥ ૬ ॥ કેહાં બોલ્યા તે બે ઠાણુ; બહુલા દૂષણુ તણા
નિદાણુ; એક પરિગ્રહ બીજે આરંભ, હીયડે ધારો ટાલી દંભ
॥ ૭ ॥ એહ કહ્યા કિણિ પરે ઓગખે, કિમ લહીએ ગુરૂ
ભાષિત પખે; અનરથ કારણ દુરગતિ મૂળ, છે પડિકુળ મગણુ
આણુકુળ ॥ ૮ ॥ એહ વશે જીવ બહુ ભવ ભમે, ધર્મ બાણે તે
શિવપુર રમે; ઇણુ કારણ ટાલો આરંભ, વલી વલી નરભવ
નથી સુલંભ ॥ ૯ ॥ એહનો કારણપરિગ્રહ બાણુ; એ બે બેઅવ-
ગુણુની ખાણુ; એ બે બે જિણે છંડ્યા સહિ, મંડ્યો ધર્મ
રંગ મતિ લહિ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ બીજી “ગૌતમ સમુદ્ર કુમાર, સાગર ગંભીર એ દેશી” ॥

સાંભળી ઈમ સુવિચાર; ભવિષ્ય ભાવેહિ, પૂરો; સંજમ આદરે એ ॥ કરી પરિગ્રહ પરિહાર; કરમ ખપાવીય, લહિ કેવલ શિવસિરિ વરેએ ॥ કેઈ ન શકે પાલ; સર્વતસંવર, વ્રત ધારે સમક્ષિત ધણીએ ॥ આવશ્યક બિહુ કાલ, તે હુએ શ્રાવક, મન ભાવના ભાવે ઘણીએ ॥૧૧॥ જસુ તને ગણુ એકવીશ; સહજેં દીપએ, છીપેં મિથ્યા મતિ નહિએ ॥ પ્રવચન ધરે જગીશ, એ પરમારથ, અવર અસાર સહુ સહીએ ॥ ખોભવિ ન શકે કોઈ, સુર ગણુ નિગ્રંથ, પ્રવચનથી દહતા ઈસીએ ॥ કામદેવ સમ હોય, તેહના ગુણુનીય, વર્ણવણુ કરીએ કીસીએ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી—અરણીક મુનિવર ચાડ્યા ગોચરી એ દેશી ॥

શ્રમણોપાસક પાસક સારના, ત્રણ મનોરથ એહ; કરતો કરે તે બહુલિ નિર્જરા, પામે ભવ દુહ છેહ ॥શ્રમણો૧૦૧૩॥ ધણુ કણુ કરસણ મંદિર માલિયા, રૂપ સોવન લંડાર, કુવિય દુપય પશુ જાતિ છે ઘણુ, ઈમ એ નવય પ્રકાર ॥શ્રમણો૧૪॥ શ્રમણો પાસક પાસક સારના, પ્રથમ મનોરથ એહ; કરતો કરે તે બહુલિ નિર્જરા, પામે ભવ દુહ છેહ ॥શ્રમણો૧૫॥ ક્રમ્યેં પ્રભુજી તે દિન આવશ્યે, આણી સમતા ઠાણિ; જમ્યેં પરિગ્રહ સંગ્રહ છંડિયું, મમતા કારણુ જાણિ ॥શ્રમણો૧૬॥ પરિગ્રહ પૂઠે આરંભ છે સહિ, લજના આરંભે થાય; પરિગ્રહ કેરી આગામેં ઈમ લણ્યું, તિણેં ભવ મૂળ કહાય ॥શ્રમણો૧૭॥ જાલિ મયાલિ પ્રમુખ તે ધન ભણું, પરિગ્રહ આરંભ ટાલ; જેણેં સુંધું સંજમ આદર્યું, તે પ્રણમું ત્રિહુ-કાલ ॥શ્રમણો૧૮॥ શ્રમણો પાસક પાસક સારના, બીય મનોરથ એહ; કરતો કરે તે બહુલિ નિર્જરા, પામે ભવ દુહ છેહ ॥

શ્રમ૦૧૧૬૥ કહિયે હું પુણ્યમુંડપણે ધરી, દશ વિધ તજીય
આગાર; થાશ્યું આણી મનની લાવના, સરવ થકી આણુગાર
૥શ્રમ૦૧૧૭૥ પંચ મહાવ્રત નિરતા પાલિસ્યું, કરિસ્યું ઉચ્ચ
વિહાર; શુરકુલ વાસે વસતો અહનિશિ, પ્રયુજિપંચ આચાર
૥શ્રમ૦૧૧૮૥ સરિસ્યું પરિસહ વીશ બે આગલા, ઉવસગ-
ચિહું પ્રકાર; કરિસ્યું મસાણે કાઉસગ એકલો, પૂરવ મુનિ
સંભાર ૥શ્રમ૦૧૧૯૥ સમતિયે સમિતિ નિરતિ રાખિશ્યું
બંલ તણિ નવવાડિ; કર્મ તણાં દળ કહિયે ચૂરીશ્યું, પૂરીશ્યું
મનની રૂહાડી ૥શ્રમ૦૧૨૦૥ ગિરિશંભેતે શત્રુજયગિરિ
ચઢી, વિપુલગિરિ વૈભાર; ધન ધન અણુસણ સૂધે મને કરી,
જે પહુતા ભવ પાર ૥શ્રમ૦૧૨૧૥ શ્રમણેપાસક પાસક
સારના, તીજે મનોરથ એહ, કરતો કરે તે બહુલિ
નિર્જરા, પામે ભવ દૂહ છેહ ૥શ્રમ૦૧૨૨૥ હું પણ કહિયે
કરીય સંલેખણા, દ્રવ્યત ભાવત દોષ; શ્રદ્ધાનીરે નિરમલ
થાઈશ્યું; પાવ પંક મલ ધોઈ. ૥શ્રમ૦૧૨૩૥ પાઓગમણ
બીજે ઇંગિણી, ત્રીજે ભત્તપચ્ચખાણ; આદર આદરિ એ ત્રિહું
માંહિલો, પાલિશું જિનની આણ ૥શ્રમ૦૧૨૪૥ તે દિન
કઇયે મુજને આવશે, આરાધી શુભ જાણ; સહિત સમાધિએ
કાલ અવંછતું. વસિશ્યું પરમપદ ઠાણ ૥શ્રમ૦૧૨૫૥ ઇણિ
પરે આગમે જિણુવર લાખિયા, શ્રાવકને અધિકાર; પાર્શ્વચંદ્ર-
સૂરિ ભવિયણ આગલે, કહે તેહીજ અનુસાર ૥શ્રમ૦૧૨૬૥

દોહા-ત્રણ મનોરથ ઈમ કરે, જેશ્રાવક સુવિચાર; જિમ
શ્રાવક તિમ શ્રાવિકા, હુત્તર તરે સંસાર. ૥૩૦૥

॥ અથ શ્રી અગ્યાર ખોલની સજ્જાય ॥

॥ શ્રી શાંતિનાથજીના છંદની ચાલઃ ॥

તીર્થંકર ચઉવીસહું, વંદું સુગુર સુસાધ, પ્રવચન જે
 સૂઘો કહે, ખટજીવ નિરાખાધ ॥૧॥ શ્રી ગુરુ દિનકર ઉગીયો,
 નાઠો તમ અન્નાણુ; કરી વિવેક જાગો જના, હિયડે કરો
 વિન્નાણુ ॥ શ્રી ગુરુ ॥૨॥ ગુરુ વિષુ માગ ન પામીએ, સૂઘો
 ઈણુ સંસાર; પર તારે આપણુ તરે, પહુંચાવે લવપાર ॥ શ્રી
 ગુરુ ॥૩॥ જિમ ખેડી આશ્રાવણી, ખોળે પર ને આપ; તિમ
 ગુરુ ગ્રંથ સહિત કરે, નિજ પરને સંતાપ ॥ શ્રી ગુરુ ॥૪॥
 જ્ઞાન ક્રિયા બિહુ સંબુતો, અસંદ્દીન દ્રીપ સમાન, તેહને આશ્રય
 જે રહ્યા, પામે તે સુખસ્થાન ॥ શ્રી ગુરુ ॥૫॥ ગુરુ પ્રસન્ન
 જેહને હુઆ, જાગ્યો તેહનો ભાગ; કર્મ નિવિઝ થયાં વેગલાં,
 મોહ તણો નવી લાગ ॥ શ્રી ગુરુ ॥૬॥ ખીરનીર પટંતરો,
 રાજહંસ જિમ લોઈ; કરે એમ વિગતેં કહે. ધર્મ તે વિરલો
 કોઈ ॥ શ્રી ગુરુ ॥૭॥ સૂત્ર માંહે સઘલે અછે, ધર્મ અધર્મ
 વિચાર; પુણુ તે જાણે ચતુર જે, તેહનાં વિવિધ પ્રકાર ॥ શ્રી
 ગુરુ ॥૮॥ ધર્મ અધર્મ મિશ્રહ, જ્ઞેય હેય આદેય; વિધિ-
 ચરિતાનું યથાસ્થિતે, જાણે એ નવ ભેય ॥ શ્રી ગુરુ ॥૯॥
 અનુયોગે સાત નય કહ્યા, તે સર્વી બિહુ અવતાર; તે પુણુ
 જાણ્યા જોઈયે, નિશ્ચે ને વ્યવહાર ॥ શ્રી ગુરુ ॥૧૦॥ બીઅ
 અંગે બીજે ગુણે; બીયગ્રયણે જિનદેવ, ત્રિષ્ટિપક્ષ વિસ્તરી
 લણ્યા, કહિશ્યું તે સંખેવ ॥ શ્રી ગુરુ ॥૧૧॥ ગૃહ કરસણુ
 વડી આપણુ, તેહનો સર્વી વ્યાપાર; પંચ વિષયનો પોષવો,
 પુત્રાદિક પરિવાર ॥ શ્રી ગુરુ ॥૧૨॥ શેષ પરીગ્રહ સર્વી મિલી

અર્થ કામ આરંભ; પાપ અઢારનો સેવવો, કૂડ કપટ છલ દંભ
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૧૩॥ મિથ્યાતી જે મિશ્રશુ, કરે ક્રિયા અવિ-
 ચાર; જ્ઞાન હીન તે બાપડા, ત્રિણિસય ત્રેસઠ પ્રકાર ॥ શ્રી
 ગુરૂ ॥૧૪॥ અધર્મ પક્ષ માંહે સહુ, લાખે ઇમ અરહિંત;
 ધર્મપક્ષ હવે મન ધરો, સાધુ સુગુરૂ ગુણવંત ॥ શ્રી ગુરૂ
 ॥૧૫॥ પંચ મહાવ્રત આદરી; પાલે પંચાચાર, સુમતિ ગુપતિ
 બ્રહ્મ સંબુઆ, છાંડ્યાં પાપ અઢાર ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૧૬॥ જયણા
 ચાલે ઉઠુ રહે; બેસે સુએ આઉંત; જયણે લાસે ભુજએ,
 ધર્મ પક્ષ સંબુત ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૧૭॥ મિશ્ર પક્ષ શ્રાવક
 કહ્યા; બાણે તત્વ વિચાર; દેશવિરતિ નિરતિધરે, ટાલે તસુ
 અતિચાર ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૧૮॥ જીવ ઘાત આદે જીહાં, અંતે
 બસુ મિથિત; એક થકી વિરત્યા અછે; એક થકી અવિરત
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૧૯॥ સાધુ અપેક્ષા અણુવ્રતી, તેહનાં પંચપ્રકાર;
 સાત શિક્ષાવ્રત તેહ મિટ્યા, ઇમ સવી મિટ્યાં બાર ॥ શ્રી
 ગુરૂ ॥૨૦॥ પોષહશાલા પ્રમુખ જે, ધર્મ તણા અવઠંભ; કરે
 કરાવે અનુમતે, મનમાં નાણે દંભ, ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૧॥ જિન
 ગુરૂ વંદેવા લણી, ચતુરંગ દલ મેલેવિ; દિક્ષા ઉછવ આદે દધ,
 સાહમી ભગતિ કરેવિ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૨॥ એહનાં લેદ અછે
 ઘણા, અધર્મ મિશ્રને ધર્મ; નિશ્ચય વ્યવહારે કરી, સમક્ષિત
 ચારિત મર્મ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૩॥ અર્થ કામ આરંભ જે વ્યવ-
 હારે તે અધર્મ; સમક્ષિતશ્યુ દાઝે રહે, નિશ્ચે તિણે એ ધર્મ
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૪॥ ધર્મકાજ આરંભ જે ઉભય પ્રકારે મીશ; છંડેવા
 મન નવિ કરે, કરિવા ચિત્ત જગીસ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૫॥ પોસહ
 સામાયિક કરે, વ્યવહારે છે ધર્મ; નિશ્ચે મિશ્ર તે
 બાણીએ, લાખે મમતા કર્મ. ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૬॥ નેય વસ્તુ

હિવે મન ધરો, ખટ દ્રવ્ય ખટજીવ કાય; દ્વીપ જલધિ ગિરિ-
કંઠરા, ચઉગઈ સાસયભાય ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૭॥ દેવલોક સિદ્ધિ
ધનોદહી, ધન અથ તનુ તિહવાત; લોક અલોકાદિક બહુ, જ્યે
વસ્તુ વિખ્યાત ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૮॥ હેય તે કહીયે છાંડીવે
દુખકર વિષય કષાય; પંચ પ્રમાદ તેર કાઠીયા; કર્મારંભ છહ-
કાય ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૨૯॥ વિકહા ચઉ સઘલી ક્રિયા, મદ અક-
પાપ અઠાર; એ દેખાડી વાનગી, ટાલી લહે ભવપાર ॥ શ્રી
ગુરૂ ॥૩૦॥ આદેય સુખ સંપતિકરૂ, દંસણ નાણ ચરિત; તપ
સંજમ સમિતી ગુત્તિ, પ્રહ્લચર્ય નવ ગુત્તિ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૩૧॥
સામાચારી દશવિધે; શમ દમ દશ વિધ ધર્મ; ઉપાદેય
ઈત્યાદિ જે, પાલી ટાલે કર્મ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૩૨॥ વિધિ તે
જે વિધટે નહી; આવશ્યક બિહુ કાલ; ચઉવિહ સંઘ સમાચરે,
દીવસ નીશા અંતરાલ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥૩૩॥ શ્રી વીરે જે વિધિ આહરી,
ભાખી તે પઠમંગ; તે વિધિ સાધુ સમાચરે, ઈત્યાદીક મન રંગા ॥ શ્રી
ગુરૂ ॥૩૪॥ ચરીત તે નામ લેઈ કહે, તેહનાં ત્રણ પ્રકાર;
અધર્મ મીસ વલી ધર્મ તે, હેયોપાદેય અવતાર ॥ શ્રી ગુરૂ ॥
૩૫ ॥ ચેડા કોણિક નરપતિ, ઝુંઝા વિણુઠા લોક; દુખ વિપાક દશ
જે કહ્યાં, પાપે પડ્યા બહુ શોક ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૩૬ ॥ ગોશાલે
રૂપી બાલિયા, નાગસિરી રિપી ઘાત; સોમલ ચરિત અધર્મ એ,
કરી પામ્યા અતિપાત ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૩૭ ॥ હેયચરિત એ જાણિયે,
હવે મિશ્ર અધિકાર; શ્રાવક સમકિતદષ્ટી એ, ધર્મ કાળે વ્યાપાર
॥ શ્રી ગુરૂ ૩૮ ॥ રૂપલહત્ત રથ જોતરી, ઉદાયન કોણિકરાય;
ચતુરંગ દલ મેલી કરી, જઈ વંદા ગુરૂપાય ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૩૯ ॥
સાહુમ્મી લોજન પુખલી, મહોછવ ચરણ જમાલ; કુણિક દીધી

વધામણી, પરદેશી દાનશાલ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૦ ॥ પ્રતિમા પૂજી
 દ્રોપદી, વિજયાદિક વલીદેવ; સૂરિયાભેં નાટક કર્યો, બત્રીશ વિધ
 મંડેવ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૧ ॥ ચિત્તિચાર હય વર દમ્યા, ફરહોદક
 ધર્મકાજ; મંત્રિસુખદ્વીસુરહિકર્યો, બોધ્યો જીતશત્રુરાજ ॥ શ્રી
 ગુરૂ ॥ ૪૨ ॥ મૂકી જિન છઉમત્થપણે શીતલ તેજીલેશ; ખંદક
 સનમુખ ઉઠીઓ, ગૌતમ ગયો તિણેદેશ ॥ શ્રી ગુરૂ ૪૩ ॥
 નાગસિરી ધર્મધોષએ, હીલી શીશ સમક્ષ; સીહોરોયો ગુરૂખે
 કાછેંજિનપ્રત્યક્ષ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૪ ॥ ચરિતમિશ્ર ઇત્યાદીજે,
 હિયકાશ્યું અવધાર; નિંદ પ્રશંસા નહું કરે, સાધુસુગુરૂ વ્રતધાર
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૫ ॥ નિંદે તસુ ધર્મ હેલના, થાપે તસુ
 આરંભ, દૂષણ લાગે બિહુપરે, વળતો ધર્મ દુલંભ ॥ શ્રી
 ગુરૂ ॥ ૪૬ ॥ આણુંદાદક શ્રાવકે, બારવ્રત ઉચાર; કીધો
 પાલ્યો નિર્મલો, પ્રતિમા વહિ ઇગ્યાર ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૭ ॥
 અતેઅણુસણુ આદરી, પામ્યા સર્ગનિવાસ; એકલંવતરે પામશે,
 શિવપુર સુખ સંવાસ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૮ ॥ મેઘકુમાર
 ચારિત્ર લિયો, ગજસુકુમાલ સુખાહુ; ઢંઢણુ ધન્ને તપ કીયો
 અર્જુન આદિ સુસાહુ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૪૯ ॥ ગજસુકુમાલ
 અહિષ્માસિઉ, સોમલકૃત અતિ દુઃખ; તતખિણુ કર્મ ખયેકરી
 લીધો શિવપુર સુખ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૦ ॥ ધર્મરૂચી કહુંતુંબડો
 આહાર્યો તતકાલ; જીવ દયાને કારણે, લાધો સુખ વિશાલ
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૧ ॥ ચરિત ધર્મ એ સાંલડ્યો, એ
 સહુને આદેય; ઇત્યાદિક જે આદરે, તે પામે શિવ ગ્રેય ॥
 શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૨ ॥ પદમઉવંગેં જિન લણ્યો, જહહિયવાદિએ
 બાણુ; જે જગ હુંતો જેહવો; કેવલદર્શનનાણુ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥

૫૩ ॥ ઠાણુંગે એકાદિથી, લોકાદિક દસ ઠાણું; ચોથે અંગે
 ઇણિપરે, કોડકોડિપ્રમાણું; ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૪ ॥ પન્નવણા-
 દિકઆગમેં, પ્રાએજહડિયહોય; જેય હેય આદેયએ, હિયે-
 વિચારીનેય ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૫ ॥ લગવઇ અંગે જેમ કહ્યો,
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર; સંખેપે સુણી એહથી, સઘલે કરો
 વિચાર ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૬ ॥ મંજીઠા રાતી કહી, નીલી
 શુકનીપંખ; પીલી હલદ કાલી ગુલી, ધવલો ખીર શશિ
 શંખ ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૭ ॥ મીઠી સાકર લેખજ; કડુઓ
 લીંબ સુતિખ; ઇત્યાદિ રસ જાણિવા, ફરસિયેં છારી લુખ ॥
 શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૮ ॥ વ્યવહારે નિશ્ચે હવે, પંચ વરણ રસ
 પંચ; ગંધ દુ અડ ફરસા તિહાં, ઇકર્ક નહીંજલ ખંચ ॥
 શ્રી ગુરૂ ॥ ૫૯ ॥ ખોલ અગ્યાર શ્રવણે સુણી, મનસું કરો
 વિચાર; જે જિહાં મિલતો તે તિહાં, ભાંખો શ્રુત અનુસાર
 ॥ શ્રી ગુરૂ ॥ ૬૦ ॥ કલથ ॥ ઇગ્યાર પદએ સૂત્રસાખે,
 સુગુરૂ મુખ અવધારીયે ॥ આદેય પદ મન વચકાયે આદરી
 હેય વારીયે ॥ જેયવસ્તુ સ્વરૂપ જાણી ધર્મશું મન રાખીએ
 ॥ સૂરિંદ્ર શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર શિષ્યે સમરસિંધે ઇમ લાખિએ
 ॥ ૬૧ ॥

અથ શ્રી ઓગણત્રીસી ભાવના.

॥ દોહા ॥ અવિચલ પદ મન થિર કરી, જિહાં છે
 સુખખ અપાર ॥ પ્રતિખોધિશું મન આપણો, જિમ પામીશું
 ભવપાર ॥ ૧ ॥ રે મન તે અસ્થિરપણે, કીધાં કરમહ કોડ
 ॥ રાગતણે રંગે કરી, જીવહ આણી ખોડ ॥ ૨ ॥ પંચેંદ્રી
 પરવશપણે, મેં જે કીધાં પાપ ॥ તે મુખેં કહિયેં કેટલા,

હુઓ સંસારહ વ્યાપ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાનદષ્ટિ જીવજેઠ તું, મોહતણી
 મતિ મૂક ॥ વલી વલી પામીશ નહી, નરભવ આલેખ ચુક ॥ ૪ ॥
 ॥ જે દીસેં પ્રહ ઉગતે, તે સંધ્યા નવિ હોય; ધણુ ધન્નહ
 પરિવારની, મમતા મ કરે કોય ॥ ૫ ॥ નાહણુ લોચણુ
 આભરણુ, જે પોસિયેં અપાર; એકે જાતે જીવંત, તે દહિ
 કીજેં જાર ॥ ૬ ॥ મંદિર માંહે ધન ધરણી, સીમ રહે
 પરિવાર; કાયા અગની પરજલેં, જીવ જાણે નિરધાર ॥ ૭ ॥
 જાવજીવ ધન મેલીયો ॥ એ તુજ આવ્યો ભાગ; સકટ એક
 કાઠી ભર્યા, જોખરી હાંડિ આગ ॥ ૮ ॥ માણસને પામે
 મરણુ, શોયે સગા અપાર; આપણુપેં જાણુ સહી, ઇંમ નવિ
 ગણુ ગમાર ॥ ૯ ॥ ઇંદ્રાદિકનેં ચક્રિ ગણુ, રાય રાણુ
 અવલોક; ગજ રથ તુરંગે પરિવર્યા, તે પહુંતા પરલોક ॥
 ૧૦ ॥ વસ્ત્રહિન તું જનમીઓ, જાઈશ તેણેં રૂપ; પાપેં
 પિંડજ પોષિઓ; પડ્યો સંસારહ કૃપ ॥ ૧૧ ॥ માય
 તાય બંધવ બહિન, ભજજ સુત ભંડાર, માહરૂં કરતાં
 માનવી; ગયા સર્વે નિરધાર ॥ ૧૨ ॥ ગામ ગયો આવે
 વલી, હરખે મિલે સહુ કોઈ; ઇંણ પંથે પંથી હુવા, તેહને
 ન મિલે કોઈ ॥ ૧૩ ॥ પરભવ જાતાં જીવનેં; આડો કોઈ
 ન થાય; પ્રમદા ચોસઠ સહસનો, પતિ પરલોકે જાય ॥ ૧૪ ॥
 ॥ ઇંદ્રાદિક સેવે સદા, જેહરેં ત્રિગડો વાસ; તેહુ જિન થિર
 નવિ રહ્યા, અવર જીવ કુણુ આશ ॥ ૧૫ ॥ લાખ બત્રીશ
 ૧૫ માનનાં, પતિ જેહનેં સેવંત; કાજ કરે મનશું સદા, તેહુ
 ઇંદ્ર અવંત ॥ ૧૬ ॥ માય તાય બંધવ કવણુ, કુણુ વૈરી
 કુણુ મિત્ત; એ તાહરો સહુએ સગો, સાંભલ તું એક ચિત્ત

॥ ૧૭ ॥ સૂર્ય અગ્ને ભુયં આંખીયેં, ચૌદહ રાજ પ્રમાણુ;
 તેં સઘળી ફરસી સહી, સરિસી ચારે ખાણુ ॥ ૧૮ ॥ તેં
 નિગોદભવ પૂરીઆ, સાત નરક કીયો વાસ; બંધન વધ્યો
 કર્મને, કીધો કુડ અભ્યાસ ॥ ૧૯ ॥ સાચર સલિલ થકી અધિક
 તેં પીધો માયથાન; બહુ પર્વત પ્રાયેં ઘણા, તે આરોગ્ય
 ધાન ॥ ૨૦ ॥ સમુદ્ર નદી પ્રાયેં ઘણા, જીવ તેં પાણી પીધ;
 ભૂરિ ભવંતર પૂરતો, તોહી તૃપત્તિ ન લીધ ॥ ૨૧ ॥ ઈમ
 ભમતાં સહુએ સગો, શત્રુ ન કો સંસાર; સમતાશું મન
 સંવરે, મૈત્રીભાવ વિચાર ॥ ૨૨ ॥ કુશ અગ્નિ જલગિંદુ સમ,
 જલબુદ્ધ બુદ્ધ જિમ હોઈ; ઈંદ્રધનુષ ગજ કન્નપરેં, જીવિય
 ચપલ ઈમ જોઈ ॥ ૨૩ ॥ સુહૃણુ સમવડ જાણિયેં, એ સઘલો
 સંયોગ; ધર્મ મ છંડિશ મન થકી, તેહનો લહી વિયોગ
 ॥ ૨૪ ॥ આપ સવારથ આવિયો, એ સહુએ તું જાણુ;
 મોહતણે મદ મોહિયો, મ કરીશ પરતાણી હાણુ ॥ ૨૫ ॥
 દશ દ્રષ્ટાંતેં દોહિલો તેં શ્રાવકનું કુલ લદ્ધ, શીલવ્રત
 સાચો વહે, પાલે સમક્ષિત સુદ્ધ ॥ ૨૬ ॥ જરા ન આવે
 જ્યાં લગે, પંચેંદ્રિ સમરથ; વ્યાધિ ન આવે દેહને, ત્યાં
 સાધે પરમતથ ॥ ૨૭ ॥ ગણ્યા આઉળા દીહડા, જે ગયા
 તે ન વલંત; એમ જાણી આદર સહિત, ધર્મ કરે દૃઢ
 ચિત્ત ॥ ૨૮ ॥ નરભવ ચિંતામણિ સમો, આલેં તું મમ
 હાર; જિનશાસન મન થિર કરી, જીવ જતન સંભાર ॥ ૨૯
 ॥ ભોગ ભલા તે નર લહે, હરખે જે દે દાન; સમક્ષિતવિણું
 શિવપદ નહી, જેહ અનંત સુખ ઠાણુ ॥ ૩૦ ॥ એ ઓગ-
 લુત્રીશી ભાવના, પાર્શ્વચંદ્રમરિ સુવિચાર, જે મનમાંહે સમ-
 રસે, તે તો તરસ્યે સંસાર ॥ ૩૧ ॥

ચાર શરણાં.

મુજને ચાર શરણ હજો, અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુજ;
કેવલી ધર્મ પ્રકાશીયો, રત્ન ત્રણ અમુલ્ય લાધોજ. મુજને૦
૧ ચક્રગતિ તણાં દુઃખ છેદવા, સમર્થ શરણાં એહો જ; પૂર્વે
મુનિવર જે હુઆ, તેણે કીધાં શરણાં તેહો જ. મુજને૦ ૨
સંસારમાંહી જીવને, સમરથ શરણાં ચારો જ; ગણી સમય-
સુંદર એમ કહે, કલ્યાણ મંગળકારો જ. મુજને૦ ૩

લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી પરમ.
વિવેક જ; મિચ્છામિ દુક્કડં દીજીએ, ધરી જિનવચને ટેક જ.
લાખ૦ ૧ સાત લાખ ભૂ દગ તેઉ વાઉ, દશ ચૌદે વનના
લેદો જ; ખટ વિગલ સુર તિરિ નારકી, ચાર ચાર ચક્ર
નરના લેદો જ. લાખ૦ ૨ મુજ વૈર નહિ છે કોઈશું, સહુશું
મૈત્રી લાવજ; ગણી સમયસુંદર એમ કહે, પામીયે પુન્ય
પ્રભાવો જ. લાખ૦ ૩

પાપ અઢારે જીવા પરિહરો, અરિહંત-સિદ્ધની શાખે જ;
આલોબ્યાં પાપ છૂટીએ, ભગવંત એણી પેરે લાખે જ.
પાપ૦ ૧ આશ્રવ કષાય દોય બંધના, કલહ અભ્યાખ્યાન
જ; રતિ અરતિ પૈશુન નિંદના, માયા મોસ મિથ્યાત્વ જ.
પાપ૦ ૨ મન વચન કાયાએ જે કર્યાં, મિચ્છામિ દુક્કડં
તેહો જ; ગણી સમયસુંદર એમ કહે, જૈન ધર્મનો મર્મ
એહો જ. પાપ૦ ૩

ધન ધન તે દિન મુજ કદિ હોશે, હું પામીશ સંજમ
સૂધો જ; પૂર્વ ઋષિ પંથે ચાલશું, ગુરૂ વચને પ્રતિબુધો જ.
ધન૦ ૧ અંત પંત લિક્ષા ગોચરી, રણવટ કાઉસગ્ગ.

કરશું જ; સમતા ભાવ શત્રુ મિત્રશું, સંવેગ સૂધો ધરશું
જ. ધન૦ ૨ સંસારનાં સંકટ થકી, છૂટીશ જિનવચન
અવધાર જ; ધન ધન સમયસુંદર તે ઘડી, તો હું પામીશ
લવનો પારો જ. ધન૦ ૩

પદમાવતી આરાધના.

હવે રાણી પદ્માવતી, જીવરાશિ જમાવે; જાણપણું જગતે
લલું ઇણ વેળા આવે ॥ ૧ ॥ તે મુજ મિચ્છામિ દુષ્કંડ,
અરિહંતની શાળ, જે મેં જીવ વિરાધિયા, ચંડિરાશી લાખ.
તે મુજ ૦ ॥ ૨ ॥ સાત લાખ પૃથ્વી તણા, સાતે અપકાય;
સાત લાખ તેઉકાયના, સાતે વળી વાય. તે ૦ ॥ ૩ ॥ દશ
પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચંડિદહ સાધારણ; ખી ત્રિ ચંડિરિંદ્ર જીવના,
એ એ લાખ વિચાર. તે ૦ ॥ ૪ ॥ દેવતા તિર્યંચ નારકી,
ચાર ચાર પ્રકાશી; ચંડિદહ લાખ મનુષ્યના એ લાખ ચારાશી.
તે ૦ ॥ ૫ ॥ ઈણ લવ પરલવે સેવીયા, જે પાપ અઢાર;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી પરિહરે, દુર્ગતિના દાતાર. તે ૦ ॥ ૬ ॥
હિંસા કીધી જીવની, બોદ્યા મૃષાવાદ; દોષ અદત્તાદાનના,
મૈથુન ઉન્માદ. તે ૦ ॥ ૭ ॥ પરિગ્રહ મેલ્યો કારમો, કીધો
ક્રોધ વિશેષ; માન માયા લોભ મેં કીધાં, વળી રાગ ને
દ્રેષ. તે ૦ ॥ ૮ ॥ કલહ કરી જીવ દુહવ્યા, દીધાં કૂડાં કલંક;
નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિઃશંક. તે ૦ ॥ ૯ ॥ ચાડી
કીધી ચોતરે, કીધો થાપણ મોસો; કુચુર કુદેવ કુધર્મનો,
લલો આણ્યો ભરેસો. તે ૦ ॥ ૧૦ ॥ ખાટકીને લવે મેં
કીધા, જીવ નાનાવિધ ઘાત; ચીડીમાર લવે ચરકલાં; માર્યા
દિન રાત. તે ૦ ॥ ૧૧ ॥ કાજી મુદ્દાને લવે, પઢી મંત્ર કઠોર;

જીવ અનેક અભિ ક્રીયા, ક્રીધાં પાપ અધાર. તે૦ ॥૧૨॥
 માછીને ભવે માછલાં, ઝાડ્યાં; જળવાસ; ધીવર ભીલ કોળી
 ભવે, મૃગ પાડ્યા પાશ. તે૦ ॥૧૩॥ કોટવાળને ભવે મેં
 ક્રીયા, આકરા દર દંડ; બંદીવાન મરાવીયા, કોરડા છડી દંડ.
 તે૦ ॥૧૪॥ પરમાધામીને ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ; છેદન
 લેદન વેદના, તાડન અતિ તિજ્જ. તે૦ ॥૧૫॥ કુંભારને
 ભવે મેં ક્રીયા, નીમાહર^૨ પચાવ્યા તેડી ભવે તિલ પીડીયા,
 પાપે પીંડ ભરાયાં. તે૦ ॥૧૬॥ હાલી ભવે હળ ખેડીયાં,
 ફાડ્યાં પૃથ્વીનાં પેટ; સુડ નિદાન ઘણાં ક્રીધાં, દીધાં બળદ
 ચપેટ. તે૦ ॥૧૭॥ માળીને ભવે રોપીયાં, નાનાવિધ વૃક્ષ;
 મૂળ પત્ર ફળ ફુલનાં, લાગ્યાં પાપ તે લક્ષ. તે૦ ॥૧૮॥
 અધોવાઈયાને^૩ ભવે, ભર્યા અધિક ભાર; પોઠી^૪ પુઠે કીડા
 પડ્યા, દયા નાણી^૫ લગાર. તે૦ ॥૧૯॥ છીપાને ભવે
 છેતર્યા, ક્રીધા રંગણ પાસ; અગ્નિ આરંભ ક્રીધા ઘણા, ધાતુ-
 વાદ અભ્યાસ. તે૦ ॥૨૦॥ શૂરપણે રણ ઝુઝતાં, માયા
 માણસ વૃંદ; મદિરા માંસ માળણુ લખ્યાં. ખાધાં મૂળ ને
 કંદ. તે૦ ॥૨૧॥ ખાણુ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં;
 આરંભ ક્રીધા અતિ ઘણા, પોતે પાપજ સંચ્યાં. તે૦ ॥૨૨॥
 કર્મ અંગાર ક્રીયા વળી, ધરમે^૬ દવ દીધા; શમ ખાધા
 વીતરાગના, ફૂડા કોલજ ક્રીધા. તે૦ ॥૨૩॥ ખીલ્લી ભવે
 ઉંદર લીયા, ગીરોલી હત્યારી; મૂઠ ગમાર તણે ભવે, મેં
 જૂ લીખ મારી. તે૦ ॥૨૪॥ લાડભુંજ તણે ભવે, એકે-
 દ્રિય જીવ; જવારી ચણા ગાહું શેકીયા, પાડંતા રીવ.^૭ તે૦

૧ વિનાશ. ૨ નીંભાડા. ૩ ખેડુત. ૪ ગાડાં ભાડે ફેરવનાર.
 ૫ પોઠીયો-બળદ. ૬ ન આણી. ૭ ભટ્ટીથી ચણા વિગેરે અનાજ.
 શેકનાર. રાડો.

॥ ૨૫ ॥ ખાંડણ પીસણ ગારના, આરંભ અનેક; રાંધણ
 ધંધણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્દેક.^૧ તેં ॥ ૨૬ ॥ વિકથા
 આર કીધી વળી, સેવ્યા પાંચ પ્રમાદ; ઇષ્ટ વિયોગ પાડ્યા
 કીયા, રૂદન વિખવાદ. તેં ॥ ૨૭ ॥ સાધુ અને શ્રાવક તણાં,
 મત લઈને લાંગ્યાં; મૂળ અને ઉત્તર તણાં, મુજ દૂષણ લાગ્યાં.
 તેં ॥ ૨૮ ॥ સાપ વીંછી સિંહ ચીતરા, શકરા ને સમળી;
 હિંસક જીવ તણે ભવે. હિંસા કીધી સખળી. તેં ॥ ૨૯ ॥
 સૂવાવડી દૂષણ ઘણાં, વળી ગર્ભ ગળાવ્યા; જીવાણી ધોળ્યાં
 ઘણા, શીળ મત ભંજવ્યાં. તેં ॥ ૩૦ ॥ ભવ અનંત ભમતાં
 થકાં. કીધા દેહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં,
 તીણુશું પ્રતિબંધ. તેં ॥ ૩૧ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધાં
 પરિચ્છેદ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, તીણુશું
 પ્રતિબંધ. તેં ॥ ૩૨ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા
 કુટુંબ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, તીણુશું પ્રતિ-
 બંધ. તેં ॥ ૩૩ ॥ ઇણી પરે ઇહ ભવ પરભવે, કીધાં પાપ
 અખંત; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં, કંઈ જન્મ પવિત્ર. તેં
 ॥ ૩૪ ॥ એણી વિધે એ આરાધના, ભવિ કરશે જેહ; સમય-
 સુંદર કહે પાપથી, વળી છુટશે તેહ. તેં ॥ ૩૫ ॥ રાગ
 વેરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજી ઢાળ; સમયસુંદર કહે પાપથી,
 છુટે તત્કાળ. તેં ॥ ૩૬ ॥

કામતાનિ કહાણી.

શી કહું કથની મહારી હો રાજ, શીં કહું મને
 કર્મે કરી મહીયારી હો રાજ, શીં કં શિવપુર ગામમાં

માધવદ્વિજની, હું કામલતાભિધ નારી; રૂપ કલાભાર યૌવન-
 ભાવે, ઉરવશી રંભા હારી હો રાજ. શીં ॥૧॥ પાલણે
 કેશલ પુત્ર પોઢાડી, હું ભરવા ગઈ પાણી; શિવપુર દુશ્મન
 રાયે ઘેરી, હું પાણીહારી લુંટાણી. હોં શીં ॥ ૨ ॥ સુભ-
 ટોએ નિજ રાયને સોંપી, રાયે કરી પટ્ટરાણી; સ્વર્ગનાં
 સુખથી પણ પતિ માધવ, વિસરી નહી ગુણખાણી. હોં શીં
 ॥ ૩ ॥ વર્ષ પંદરનો પુત્ર થયો તવ, માધવ દ્વિજ મુજ
 માટે; ભમતો યોગી સમ ગોંખેથી, દીઠો જતાં વાટે. હોં
 શીં ॥ ૪ ॥ દાસી દ્વારા દ્વિજને બોલાવી, દ્રવ્ય દઈને
 દુઃખ કાપ્યું; ચૈદશ નિશિ મહાકાલી મંદિર, મલશું વચન
 મેં આપ્યું. હોં શીં ॥ ૫ ॥ કારમી ચુકે ચીસ પોકારી
 મહીપતિને મેં કીધું; એકાકી મહાકાલી જવા તુમ દુઃખે
 મેં વ્રત લીધું. હોં શીં ॥ ૬ ॥ વિસરી બાધા કોપી
 કાલી, પેટમાં પીડ ઘઈ ભારી; રાય કહે એ બાધા કરશું,
 તત ક્ષણ ચુકે મટી મારી હોં શીં ॥ ૭ ॥ ચૈદશને દીન
 રાજા રાણી, એકાકી પગપાલી; મહિપતિ આગલ ને હું પાછલ
 પહોંચ્યા બિહું મહાકાલી, હોં શીં ॥ ૮ ॥ રાજાએ નીજ
 ખર્જ વિશ્વાસે, મારા કરમાં આપ્યું; જળ નૃપ મંદિર માંહિ
 પેસે, તવ મેં તસ શિર કાપ્યું. હોં શીં ॥ ૯ ॥ રાયને
 મારી પતિને જગાડું, ઢંઢોળતાં નવ જાગે; નાગ ડસ્યો
 પતિ મરણ લયો તવ, ઉભય બ્રહ્મ થઈ ભાગી હોં
 શીં ॥૧૦॥ નાઠી વનમાં ચોરે લુંટી; ગણીકાને ઘરે વેચી,
 ચાર પુરૂષથી ચારી રમતાં, કર્મની વેલ મેં સીંચી. હોં
 શીં ॥૧૧॥ માધવ સુત કેશવ પિતુ શોધન, ભમી વેશ્યા
 ઘર આવે; ધન દેખી જેમ દૂધ મિંજારી, ગણીકાને મન ભાવે.

હોં શીં ॥૧૨॥ વેશ્યાએ દિજ મુજને સોંખ્યો, જાણ્યું
 ન મેં લલચાવ્યો; ધીકધીક પુત્રથી ચારી ખેલું, કર્મે નાચ
 નચાવ્યો. હોં શીં ॥૧૩॥ જારી રમતાં કાલ ગયો કેઇ, એક
 દિન કીધી મેં હાંસી; ક્યાંના વાસી ને ક્યાં જવાના, તવ
 તેણે અથથી પ્રકાશી. હોં શીં ॥ ૧૪ ॥ દઠ મન રાખી
 વાત સુણીને, ગુહ્ય મેં રાખી મારી; પુત્રને કહ્યું તમે દેશ
 સીધાવો, મેં દુનિયા વિસારી, હોં શીં ॥ ૧૫ ॥ પુત્ર ખોલાવી
 કહ્યું ગણિકાને, હા હા ધિક તુજ મુજને; મહાપાતકની શુદ્ધિ
 માટે, અગ્નિશરણ હો મુજને. હોં શીં ॥ ૧૬ ॥ સરિતા
 કાંઠે ચય સળગાવી, અગ્નિ પ્રવેશ મેં કીધો; કર્મે નદીના પૂરમાં
 તણાણી, અગ્નિએ ભોગ ન લીધો. હોં શીં ॥૧૭॥ જલમાં
 તણાણી કાંઠે આવી, આહીરે જીવતી કાઠી; મુજ પાપિણીને
 સંઘરી ન નદીએ, આહીરે કરી ભરવાડી. હોં શીં ॥૧૮॥
 તે ભરવાડી દહીં દૂધ લઇને હું, વેચવા પુરમાં પેઠી; ગજ
 છૂટ્યો કોલાહલ સુણીને, પાણીહારી ને હું નાઠી. હોં શીં
 ॥ ૧૯ ॥ પાણીહારીનું કુટ્યું ખેડું, ધૂસકે રોવા લાગી; દહીં
 દુધની મટુકી મમ કુટી, હું તો હસવા લાગી. હોં શીં
 ॥૨૦॥ હસવાનું કારણ તેં પૂછ્યું, વીરા મેં અથ ઇતિ કીધું;
 કેને રોવું ને વલી કેને જોવું, દૈવે દુઃખ મને દીધું. હોં શીં
 ॥ ૨૧ ॥ મહીચારીનાં દુઃખની કહાણી, સુણી મૂર્છા થઇ
 દિજને; મૂર્છા વલી તવ હા હા ઉચરે, દિજ કહે ધીક ધીક
 મુજને. હોં શીં ॥ ૨૨ ॥ માતા પુત્ર ખેડું પસ્તાવો કરતા,
 જ્ઞાની ગુરને મતીયા; ગુરની દીક્ષા શીક્ષા પાલી, લવના ફેરા
 ટલીયા. હોં શીં ॥ ૨૩ ॥ એક લવે લવજાળ રમતાં,
 ઉલટ સુલટ પડે પાસા; નાનાવિધ લવોલવ સાકલચંદ, ખેલે
 કર્મ તમાસા. હોં શીં ॥ ૨૪ ॥

॥ શ્રી આદીનાથની વીનતિ ॥

શ્રીજિન નાયક જગ ધણીજીરે, કરૂણાના અવતાર
નાભિરાય કુલ દિનમણિ જીરે, જગત જંતુ હિતકાર ॥દીનાનાથ
સાંભલ મુજ અરદાસ ॥૧॥

તુમ આણાવિણ હું ભમ્યોજીરે, આ ભવ સાગર માંય;
દુઃખ સદ્યાં બહુ જાતિના જીરે, મુખથી કહ્યા ન જાય ॥દીનાનાથ॥
સુક્ષ્મ નિગોદે હું રહ્યોજી રે, પ્રભુજી કાલ અનંત;
અનાદિથી હું તિહાં ભમ્યોજી રે, જન્મમરણને સહંત ॥દીનાનાથ॥
એકજ સ્વાસોસ્વાસમાંજી રે. સાર્ધ સતર ભવ કીધ;
પડ્યો વ્યવહારની રાસિએજીરે, થાવરકાય પ્રસિદ્ધ ॥દીનાનાથ॥
પૃથ્વી પાણી અગ્નિમાંજીરે, ને વદી પવનની માંહ;
અસંખ્યાતા ઉત્સર્પિણીજી રે, અવસરપિણીજાય ॥દીનાનાથ॥
વનસ્પતિ સાધારણેજીરે, તે હવી જાય અનંત;
વર્ણન સુણતા માહરંજી રે, અંતર અતિ કંપત ॥દીનાનાથ॥
બેઠંદ્રિ તેઠંદ્રિયમાંજીરે, ગયો ચૌરેંદ્રિયમાંય;
નવ નવે વેશે નાચીઓજીરે, જાણો છો જિનરાય ॥દીનાનાથ॥
જલચર થલચર ખેચરેજી, ઉરપરિ ભુજપરિ માંય;
સંકટ દુખ વેઠ્યા ઘણાજી, જીભે કહી ન શકાય ॥દીનાનાથ॥
ઉગ્ર પાપ કરતાં થકાંજીરે, પડિઓ નરક મજાર;
છેદન ભેદન દુઃખ સદ્યાંજીરે, કહેતાં નાવે પાર ॥દીનાનાથ॥
પરમાધામિ વશ પડ્યોજીરે ગાંધી મારેરે માર;
સહેતાં દુઃસહવેદનાંજીરે, કરતો ત્યાં પોકાર ॥દીનાનાથ॥
કર્કશ ભાષા સાંભલીજીરે, સુણતાં ભય બહુ થાય;
કરવત ભાલેં વિદારીઓજીરે, શેકયો અગ્નિમાંય ॥દીનાનાથ॥

વૈતરણી સરિતા મહિંજીરે, તાર્યો કરતો રે રીવ;
 કુંભીમાંય પચાવીઓજીરે, કરગર તો આ જીવ ॥દીનાં ॥૧૨॥
 વનતરૂ છાયામાં જતાંજીરે, ત્યાં અસિ પત્ર પડંત;
 ખંડ ખંડ તનુને કરેજીરે, ક્ષણક્ષણ ચીસ કરંત ॥દીનાં ॥૧૩॥
 ત્રપુ તપાવી તૃષિતનેજી રે, પીવરાવે તત કાલ;
 ભૂખ્યાને ખવરાવતાજીરે, સ્વતનુ માંસવિકરાલ ॥દીનાં ॥૧૪॥
 યંત્રે ઘાલી પીલતાજીરે, દૂર કાઢતારે તેલ;
 પાટા બાંધી ફેરવેજીરે, ઘાણીમાં જિમ બેલ ॥દીનાં ॥૧૫॥
 એમ નરક દુખ વર્ણવતાંજીરે, સુણતાં કંપેરે કાય;
 વાર વાર તે મેં સહ્યાંજીરે, શરણ હવે તુમપાય ॥દીનાં ॥૧૬॥
 ભવન વાણ વ્યંતરપણેજીરે, જ્યોતિષમાહે ભમંત;
 વૈમાનિકમાં હું ફર્યોજીરે, વિષયે મતિવિકસંત ॥દીનાં ॥૧૭॥
 દુર્લભ માનવભવ મલ્યોજી રે, ઉતમ કુલ અવતાર; ॥
 તુંમ આણુ શિર નવધરીજી રે, સેવ્યો મિથ્યાચાર ॥દીનાં ॥૧૮॥
 ભમતભમત ભવસાગરેજી રે, નાથ કરો હવે સાર;
 અવર શરણ દીસે નહિજી રે એક તુંમ આધાર ॥દીનાં ॥૧૯॥
 નિજસેવક સમજી કરીજી રે, ઉતારો ભવપાર;
 મુજ દીન તણી આ વિનતિજી રે, અવધારો આવાર ॥દીનાં ॥૨૦॥
 ॥ કલશ ॥ શ્રી આદિજિનવર જગત હીતકર સાંભલો
 અમવિનતિ, સંસાર તારણ મોહવારણ થાપજો મુજ ધર્મે મતિ;
 શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરીશ અરુંદે હર્ષચંદ્રસૂરિ થયા,
 શ્રી કુશલદીપ ગુરૂચરણ સેવક દેવચંદ્રે વિનવ્યા ॥ ૨૧ ॥

॥ શ્રી મહાવીર પ્રભુની વીનતિ ॥

જગ બંધન પરમેશ્વરજી રે, ત્રિશલા માત મહાર;
 સિદ્ધારથ કુલ ભૂખણીજી રે, સાહેબ જગદાધાર ॥ કૃપા કર
 સેવકની કરો સાર ॥૧॥

હું સંસારે રણવડીજી રે. જન્મ મરણ જંજલ;
 કહેતા મનડું થરથરેજી રે, જાણો જગત દયાલ ॥ કૃપાવાર ॥
 હિંસાએ પ્રેર્યો થકોજી રે, માર્યા જીવ અપાર;
 લેશ ન કરૂણા ઉપનીજી રે, તું જગ જન સુખકાર ॥ કૃપાવાર ॥
 કપટ કોટિને કેળવીજી રે, મિથ્યા વચણે રે લીન;
 પરધન હરતાં હું મુઘાજી રે, રાચ્યો જગ જિમ મીન ॥ કૃપાવાર ॥
 પરનારીના સંગતેજી રે, રમીઓ હું દીન રાત;
 વિષયરસે હું મારી ચોજી રે, સમજો છો જગતાત ॥ કૃપાવાર ॥
 પરછિદ્રોને પેખતાંજી રે, કરતાં પાપ પ્રપંચ
 વાંકી મતિ ગતિ માહરીજી રે, ડૂંન મનમાં રંચ ॥ કૃપાવાર ॥
 આર્તી રોદ્ર ધ્યાને કરીજી રે, બાંધ્યાં બહુલાં રે પાપ;
 અનરથદંડે દંડીઓજી રે, પામું લવ સંતાપ ॥ કૃપાવાર ॥
 મિથ્યામોહ મોહીઓજી રે, રાચ્યો વિષય કષાય;
 સમકિત રત્ન ન સાચવ્યુંજી રે, નરલવ એળેજી ॥ કૃપાવાર ॥
 ગર્ભાવાસતણાં દુઃખેજી રે, પ્રાણી બહુ મુંઝાય;
 તો પણ રમણી રૂપ માંજી રે, મુઠ બની અંજાય ॥ કૃપાવાર ॥
 તૃષ્ણા તરૂણીના વશેજી રે, ભમીઓ દેશવિદેશ;
 ધન કારણ હું ધસમસ્યોજી રે, મુણ્યો ન ગુરૂ ઉપદેશ ॥ કૃપાવાર ॥
 તુમ દર્શન વિષ્ણુ બહુ ભમ્યોજી રે, હું ભવજલધિ મોઝાર;
 ત્રાથ નિહાલો નેહીજી રે, એ મોટો ઉપકાર ॥ કૃપાવાર ॥

અધમાધમ પણ ઓધર્યાજી રે, નોધારાના આધાર;
 પ્રણત પાલ પરમાત્માજી રે, તું ત્રિભુવન શિરદાર ॥કૃપા॥૧૨॥
 બહુલા અવગુણ મુજમહીજીરે, તુમે તો ગુણભંડાર; જેવો
 તેવો હું તાહરોજી રે, તું મુજતારણહાર ॥ કૃપા ॥૧૩॥
 ઈદ્રભૂતિ અભિમાનથીજી રે, આબ્યો તાહરી પાસ;
 ગણધર પદવી આપીનેજી રે, કીધો અનુપમ દાસ ॥કૃપા॥૧૪॥
 પંચ મહાવ્રત ત્યાગીનેજી રે, માંડ્યો ઘરનો રે વાસ;
 આર્દ્રકુમાર ઉગારીઓજી રે, તોડી મિથ્યા પાસ ॥કૃપા॥૧૫॥
 એમ બહુ જન તારીઆજી રે, ચરણ શરણ મુખકાર;
 ભવ બંધનને કાપવાજી રે, આણી તીવ્ર કુઠાર ॥કૃપા॥૧૬॥
 જલધર વસુધા વરસંતાંજી રે, ગણે ન કામ કુઠામ;
 શરદ્ધાગત વત્સલ તુમેજી રે, પુરો વંછિત કામ ॥કૃપા॥૧૭॥
 તુમ સેવક મુજ સમ ઘણાંજી રે; તું મુંજ એકજ નાથ,
 ધ્યાન તુમારું હું ધરુંજી રે, વંદું જોડી હાથ ॥ કૃપા ॥૧૮॥
 મુજ અવગુણ મત પેખજોજી રે, તુમ ગિરિઆ ભગવંત;
 ત્રિશલાનંદન જગદાણીજી રે, લયભંજન અરિહંત ॥કૃપા॥૧૯॥
 નિજગિરદ સંભારીનેજી રે, શાસનના શિરદાર,
 સ્વીકારો મુજ વિનતિજી રે, કરીએ ભવજલ પાર ॥કૃપા॥૨૦॥
 ॥ કલશ ॥ ઇમ ભીડભંજન ત્રિજગરંજન શ્રી વીર જિનવર
 સંસ્તવ્યા, અતિ ભકિત રંગે ભાવ અભંગે મનોવંછિત સવિકલ્યા,
 શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ પરંપર શ્રી કુશલચંદ્ર ગચ્છપતિ,
 તસ ચરણ પસાય કહે ઉત્સાહે દીપદેવ જિન વીનતિ. ॥૨૧॥

॥ શ્રી ગર્વની સઝાય ॥

ગરવ મ કરશોરે ગાત્રનું, આખર એહ અસારરે;
 રાખ્યો કોઈનોરે નવિ રહે, કર્મ કરે કીરતાર રે ॥ ગર્વ ॥૧॥

સડણુ પડણુ વિધ્વંસણુ, જેહુવો માટીનો લંડરે;
 ક્ષિણમાં વાગેરે ખોખરો, તેકિંમ રહેશે અખંડરે ॥ગર્વ॥૨૧॥
 મો ને પુછી પુછી જીમતો, પાન ચુટી ચુટી ખીટરે;
 તે નર બંધાણુ બલમાં, કાગડા ચરકે છે વિઠરે ॥ગર્વ॥૨૨॥
 મો મરડે મોજે કરે, કામનીશું કરતો કલોલરે;
 તે નર પડયારે કષ્ટમાં, મોહ માયા ને છોડરે ॥ગર્વ॥૨૩॥
 ચિહુદ્દિશ ખેલતો હેજમાં, નરનારી લાખ કોડરે;
 તે જઈ સુતા સમશાનમાં, સઘળી માયાને છોડરે ॥ગર્વ॥૨૪॥
 કોડ ઉપાય જો કીજીએ, તો પણ નવિ તે રખાય રે;
 સજ્જન મેળાવેરે તેહનો, કીધો અગ્નિ સું દાહરે ॥ ગર્વ ॥ ૨૫ ॥
 જરા કુમર જંગલ વસે, વનમાં ખેલે શિકાર રે;
 હરિપગ પદ્મને પેખીને, મૃગની પ્રાંતિ તેણીવાર રે ॥ગર્વ॥૨૬॥
 કૃષ્ણ સરીખોરે રાજવી, બલભદ્ર સરીખો છે ભાઈ રે;
 જંગલમાં જઈ તે જીએ, તાકી નાખ્યો છે તીર રે ॥ગર્વ॥૨૭॥
 સહસ બત્રીશ અંતેઉરી, ગે.પી સોળ હજાર રે;
 તરસે તરફડે ત્રીકમો, નહી કોઈ પાણી પાનાર રે. ॥ગર્વ॥૨૮॥
 કોટીસિલા ઉંચી કરી, ગીરધારી ધરાવતો નામ રે;
 બેઠો નથવાણો તે થકી, જીએ જીએ કર્મના કામ રે ॥ગર્વ॥૨૯॥
 જણતાં કોઈ નવિ જાણીઓ, મરતાં ન નહિ કોઈ રોનાર રે;
 મહાઅટવીમાં એકલો, પડિઓ પાડે પોકાર રે ॥ગર્વ॥૩૦॥
 ગજ ઉપરે બેસીને ગાજતો, દેતો નગારાની ઠોરરે;
 વાસુદેવ વનમાં રે એકલો, જાણીએ વનકેરો રોજરે ॥ગર્વ॥૩૧॥
 છખીલો છત્ર ધરાવતો, ફિરાવતો ચિહુદ્દિશે ફોજ રે;
 હોહર હોલા તીહાં ધુધવે, સાવજ કરે છે સોર રે ॥ગર્વ॥૩૨॥

તીર નાંખ્યો ત્યાં તાણીને, પગતલે બળ ભાર રે;
 પગ ભેદી તીર નીસર્યો, જઈ પડિયું તે દૂર રે ॥ગર્વ॥૧૪૥
 આપ બળે ઉઠી કહે, હું છું કૃષ્ણ નરેશરે;
 કિણુ મુજ બાણેરે વીધીઉં, એવો કોણ પાપીષ્ઠરે ॥ગર્વ॥૧૫૥
 શબ્દ કૃષ્ણનોરે સાંભળી, વિલખાણો જરાકુમાર રે;
 હું છું વસુદેવ બેટડો, રહું છું વન મુઝારરે ॥ગર્વ॥૧૬૥
 કૃષ્ણ રક્ષણના કારણે, વર્ષ ગયા સુજ ખારરે;
 પણુ નવી દીઠોરે માનવી, આજલગે નિરધાર રે ॥ગર્વ॥૧૭૥
 દુષ્ટ કર્મના ઉદયે કરી, ઇહાતમે આવ્યા વળી આજ રે;
 મુજને હુતારે આપવા, વલી લગાડવા લાજરે ॥ગર્વ॥૧૮૥
 કૃષ્ણ કહે આવો બંધવા, જેણે કાજ સેવ્યો છે વન રે;
 તે કૃષ્ણને તેં મારીઓ, ન મટે શ્રીનેમના વચનરે ॥ગર્વ॥૧૯૥
 આંખે આસુડાં નાખતો, આવ્યો કૃષ્ણને પાસ રે;
 તબ મોરારી એમ બોલીઆ, લેઈ અંકુશ ઉલાસરો ॥ગર્વ॥૨૦૥
 એ નીશાની પાંડવને આપજે, ઇહાથી ભાગી જા દુર રે;
 બલભદ્ર આવશે તો મારશે, ઉપજશે બહુ ઉદ્ધેગરે ॥ગર્વ॥૨૧૥
 આ સમય કેમ જાઉં વેગલો, જો તમે મોકલો મોરારી રે;
 ફરીફરી મોંસામો જોવતો, આંખે આંસુ જલધાર રે ॥ગર્વ॥૨૨૥
 દુષ્ટ કર્મના ઉદયે કરી, એ થઈ વીસમી ઢાલ રે;
 ઉદય રતન કહે એહુની, આગલ વાત રસાંલ રે ॥ગર્વ॥૨૩૥

શ્રીગૌતમાષ્ટકમ્ (ઉપજાતિછંદ)

શ્રીઈંદ્રભૂતિં વસુભૂતિ પુત્રં, પૃથ્વીભવં ગૌતમગોત્રરત્નમ્;
 સ્તુવંતિ દેવા સુરમાનવેંદ્રા, સ ગૌતમો યજ્ઞતુ વાંછિતંમે ॥૧૧૥

શ્રીવર્દ્ધનાનાત્ ત્રિપદીમવાપ્ય, મુહુર્તમાત્રેણ દૃતાનિ યેન;
અંગાનિ પૂર્વાણિ ચતુર્દશાપિ, સ ગૌતમોચચ્છતુ વાંછિતંમે ॥૨૥॥
શ્રીવીરનાથેન પુરા પ્રણીતં, મંત્રં મહાનંદ મુખાય ચસ્ય;
ધ્યાયાંત્યમી સૂરિવરાઃ સમગ્રાઃ, સ ગૌતમો ચચ્છતુ વાંછિતંમે ॥૩૥॥
ચસ્યાલિધાનં મુનયોપિ સર્વે, ગૃહનતિ લિક્ષાબ્રમણસ્ય કાલે;
મિષ્ટાન્નપાનાંઞર પૂર્ણકામા, સ ગૌતમો ચચ્છતુ વાંછિતંમે ॥૪૥॥
અષ્ટાપદાદ્રૌ ગગને સ્વશકત્યા, યયૌ જિનાનાં પદ વંદનાય,
નિશમ્ય તીર્થાતિશયં સુરેભ્યઃ, સ ગૌતમો ચચ્છતુવાંછિતંમે ॥૫૥॥
ત્રિપંચ સંખ્યા શત તાપસાનાં, તપઃ કૃશાનામ પુનર્લવાય;
અક્ષીણુલબ્ધી પરમાન્નદાતા, સ ગૌતમોચચ્છતુ વાંછિતંમે ॥૬૥॥
સદક્ષિણું લોજનમેવદેયં, સાધર્મિકં સંઘ સપર્ય યેતિ;
કૈવલ્ય વસ્ત્રં પ્રદદૌ મુનીનાં, સ ગૌતમો ચચ્છતુવાંછિતંમે ॥૭૥॥
શિવં ગતે ભર્તરિ વીરનાથે, યુગપ્રધાનત્વમિદૈવ મત્વા,
પદ્માલિપેકો વિદ્ધે સુરેદ્રૈઃ, સ ગૌતમો ચચ્છતુ વાંછિતંમે ॥૮૥॥
શ્રીગૌતમસ્યાષ્ટકમાદરેણ, પ્રબોધકાલે મુનિ પુંગવા યે;
પઠંતિતે સૂરિપદં ચ દેવા, નન્દં લલતે સુતરાંકમેણ ॥૯૥॥

શ્રી શત્રુંજયનો રાસ રાગ-ગાડી

ભલીલાવના વિમલગિરિભેટવાની, વગ્નીચિત્ત કસવ ટન્જિમ
હેમવાની; તિણે ઉલટે તીરથ રાય ગાઉં, મહાધોર સંસારનો
તીર પાઉં ॥૧૥॥ લહેલિહ તન રૂઝડી તેજ છહ; થુણે તેહના
ગુણગણુંધનસુદીહ; વહેપાય તસુપંથીતેધન્યજાણું, કરે અંજલી
જેયકર તે વખાણ ॥૨૥॥ જિણે જોધયે રંગી તે ધન્ય નેત્ર, હિયોતે
જિણે સમરિએસિદ્ધક્ષેત્ર; હરેભાવિલયભૂરિભવબ્રમણકેરો, ધણે-

જામંડી નહીયતીરથ અનેરો ॥૩૥॥ જિમધ્યાનમાંહે લલું શુભ
ધ્યાન, મણિમાંહે ચિંતામણી જેમ પ્રધાન; જિમગિરિવરે મેરૂ
તરૂવરમંદાર, તિમ તીરથ માંહિ શત્રુંજય સાર ॥૪૥॥ વળીજાંબુદીપે
નદીમાંહિસીતા, સતીશીલગુણુનારીગણુ ગણીયસીતા; જિનધર્મ-
કરૂણાનરેજિમઉદાર, તિમતીર્થમાંહિશેત્રુંજ સાર ॥૫૥॥ જિમ
વંશમાંહિ વડોઝૈનવંશ, વિહંગમાંજિમ રૂડો રાજહંસ; જિમ
મંત્ર નવકાર મહિમા અપાર, તિમતીર્થમાંહિ શેત્રુંજે સાર ॥૬૥॥
અછેકમળ વન પરિ મળેજલ ઘણેરા, નહી મનવિના માનમહંસ
કેરા જગે ભવિયણુ ચિત આનંદકાર; તિમતીર્થ માંહિશેત્રુંજે
સાર ॥૭૥॥ ઢાલ ॥ પૃથ્વી મંડલુ તીર્થ ઘણાએ, છે જણુ જણુ મણુ
ઠકૃતો; શત્રુંજય શમવડ અવરમે, કોઈ ન તીરથદીકતો ॥૮૥॥
ગાવો ગાવો આપણાએ, એમનમાણો ખાતતો; જેહ છે ગુણનાં
બ્યારખીએ; તે પરખી ગુણલિંત તો ॥ ગાવો ॥ ૯૥॥
જિણુ દીકે ગુણવંતનાએ, ગુણ સમરીએ અનેક તો; લેખ
તણે અહિનાણુ તિહાં, મન આણીયે વીવેક તો ॥ ગાવો ॥ ૧૦ ॥
સાધારણુ ભાવે લણ્યોએ, પગ પગ સિદ્ધ અનંત તો;
શત્રુંજયજેમ સવિશેષ તિહાં, નહુ લાભે ગુણવંત તો ॥ ગાવો ॥ ૧૧ ॥
નિરતો જ્ઞાન ન ઉપજેએ, જ્યાંલગે નર છદમસ્થ તો; ત્યાં
મન આલંબન ક્રિયાએ, અક્ષર પ્રતિમા તિત્થતો ॥ ગાવો ॥ ૧૨ ॥
લહીજિન શાસન જેહનોએ, એ ઉપર નવિ રાગતો; તે
મિથ્યાતિ જાણીએ એ, કે કેવલી વૈરાગ્યતો ॥ ગાવો ॥ ૧૩ ॥
જે પણુ રાગ લલો નથીએ, થાય તો જિનમત થાઉ તો;
સિદ્ધરાગ મન સાંભરે એ, વલીવલી તીર્થ રાઉ તો ॥ ગાવો ॥ ૧૪ ॥

ઢાલ ॥ શત્રુંજય ગિરિગિરિ અવર સમાણુ, એહવી મતિનો

ભાવમઆણે; જાણેહિએ વિચારી સોવન પીતલ રજત કથીર,
કાચ રતન એ પૃથ્વી શરીર, ધીર ભીર નર નારી ॥ ૧૫ ॥
અંખાનેંખ તડવરની જાત, કાલ કિશેષ દીવસને રાત, જાતિ કનક
જે ફૂલ; દૂધ નામ ગોચક સરીખો, એ સહુ એ સમવડ
જઈ દેખો, લેખો ગિરિ ગિરિ તુલ્ય ॥૧૬॥ ઈસ્યુ જાણી ગણિ
શત્રુંજય તીર્થ, ઈણગિરિ આવી સિદ્ધા સમર્થ, અર્થ સિદ્ધિ
જે પામી, સિદ્ધતણે ગુણ રાગે રમીએ, માણસનો
ભવ એલે ન ગમીએ, નમિએ તે સીરનામી ॥૧૭॥
છંડીરાજ સિદ્ધિની મમતા, ઈંદ્રીયને દમી આદરી સમતા, કરતા
વિધિએ વિહાર, નેમ જિનેશ્વર સાલલી, સિદ્ધ ગતિ, ચિતવી
ધિક્ધિક્ કર્મતણી ગતિ, નિદિઅ અથીર સંસાર ॥૧૮॥ ધરિ
વૈરાગ રાગ મતિ પરિહરી; પાંચ પાંડવ ચડ્યા વિમલગિરિ, શિવ-
પુરી પામ્યા રાજ; ઈણગિરિ સહસ સાધુ પરિવરિઓ, થાવચ્ચો
ગુણ માણિક ભરીઓ, તરીઓ સારી કાજ ॥૧૯॥ સહસ
સહિત ઇહ શુક પરિવ્રાજક, તેહતણાં ગુણ જાણે સહુ જગ,
મગમગ તે જસ લીધો, પૂર પ્રમાદે પાપહ ચિલગ, વિનય ક્ષમા
દેખી ઋષિ સેલગ, પંચકગુણે પ્રતિબુધો ॥૨૦॥ પંચ સયાસ્યું
શત્રુંજે આવ્યો, કર્મતણો મળદ્ધર ખપ વ્યો, પામ્યો શિવ-
પુર ઠાણ; છઠે અંગે ઈણિપરે લણિયે, ભાવે તેહ તણાં ગુણ
શુણિએ, ગણિય જનમ પ્રમાણ ॥૨૧॥ ઢાલ ॥ ધન ધન
ધારણી નામ એ માય, પુત્ર રતન જેણે ઉદ્યાર્ય એ; અંધક
વિષ્ણુ ધન યાદવરાય; જેહનો તાત તે જે ભર્યો એ; ગૌતમ
ઉત્તમ પુરૂષ પ્રધાન, આઠ રમણી તણ વ્રત ધર્યોએ; પામીય
કેવલજ્ઞાન નિર્વાણ, શેત્રુંજે દરિશણ સાંભર્યો એ ॥ ૨૨ ॥
નવય સહોદર તાસુ ઉદાર, અથીર સંસાર મન સંભરીએ;

આદરે આદરી સંયમ ભાર. રિદ્ધિ રમણી સર્વ પરિહરીએ,
 સમ દમ ન ધરે આલસ અંગ; સમુદ્ર પ્રમુખ આગમ ભર્યાએ,
 કરીઅ સલેખાણુ શત્રુંજેસંગ, રંગે મુકિત નારી વર્યાએ ॥૨૩૥॥
 સુલસા નંદન નાગ આનંદન, કુમર અણિઅસ જસનિલો એ;
 દંસણે શીતલ નયણુ જેમ ચંદન, દોષ નિકંદન કુલ તિલો
 એ; એક દિન પરણીઅ નારી બત્રીસ, કોડીબત્રીસ સોવન મિલ્યોએ;
 ઇણિપરે પુરીય સજ્જન જગીશ, દીશે દોગુંદક સુર તિલોએ ॥૨૪૥॥
 છંડી ગૃહવાસ ધરી ધર્મ અભ્યાસ, સાસ વેસાસ ન આવીઓ એ
 તતક્ષણુ તોડીય મોહ દૃઢ પાસ, માસ સલેખાણુ ભાવિઓ એ;
 શીખર શેત્રુંજતણો કરી ય નિશ્રેણિ, નિશ્રેણીવેગે ચડ્યો એ;
 ગિરિઓ ગિરવર કારણુ તેણુ, વીસરે તે કિમચિત અડ્યો એ ॥૨૫૥॥
 ઢાલ ॥ અજીત સેનાદિક જસ જગીસ, કોડી રમણી બત્રીસ બત્રીસ;
 સહોદર તાસુ પંચયમત ધરી, શેત્રુંજે ચડી પહુંતા શીવપુરી
 ॥૨૬૥॥ વસુદેવ નંદન સારણુ કુંવર, દારૂક ખીજો રૂપે અમર
 કોડી પંચાસ રમણી પંચાસ, છંડી રિદ્ધિ મંડ્યો શિવવાસ
 ॥૨૭૥॥ દુમુહ સુમુહ કુમર કુમાર, એ ત્રણે બલદેવ મહાર;
 સાંભલી ધર્મ કથા પ્રતિબુદ્ધ, વિમલગિરિ શિખરે થયા સિદ્ધ ॥૨૮૥॥
 સાંખ પ્રદ્યુમ્નને જાલી મયાલી, પ્રમુખ કુંવર દસ કુલ ઉજાલી;
 એક એક ધન કોડી પચાસ, લોગવી રમણી પચાસ વિલાસ ॥૨૯૥॥
 એ બોલ્યા છે અષ્ટમ અંગ, સયલ સંગી છંડી મન રંગ;
 શત્રુંજગિરિ સંથારોકરી, સિદ્ધિ પહુંતા ભવસાયર તરી ॥૩૦૥॥
 એણીપરે શત્રુંજે સિદ્ધા અનંત, તોહતણો કુણુ પામે અંત;
 જ્ઞાન હીન હું છું છદમસ્થ, પણુ જાણુ એ મોટો તીર્થ ॥૩૧૥॥
 ઇસિપરે શિખર સમેત ગિરિદં, જ્યાં સિદ્ધા શ્રી વીશજિણુંદ;
 અષ્ટાપદ ગિરિઓ ગિરનાર, ગિરિવર વિપુલ અને વૈભાર ॥૩૨૥॥

જિનવર સાધુ મુકિતનો ઠામ, દીઠે નિર્મલ મન પરણામ;
આણી હિયડે તેહનું નામ, ત્રિકરણ શુદ્ધે કરું પ્રણામ ॥૩૩॥
દુહા:—અતિશય વિણું નાંવ બાણીએ, સિદ્ધતણે એ ઠાણુ;
રાગ તિહો પ્રતિમા ઠવી, ભક્તિતણે અહી નાણુ ॥૩૪॥

કર્મયોગ શત્રુંઘે ચડું, ગણુ સફલ અવતાર;
દર્શન દેખી વીનવું, વલી વલી નાભી મદહાર ॥૩૫॥
રિસહ જિણેસર જગતિલો, જયો જયો જગદીશ;
દ્યો દરિશણુ કર્ણા કરી, પુરો મનહુ જગીશ ॥૩૬॥

દાહ—સ્વામી તુંમ દરિશણુ વિનાતો ભમરલી,
ભવભવ ભમ્યો અનંત તો;
વેરી વિષય કષાય વસે તો ભમરલી, ચહુગતિ દુઃખ સહંત તો;
દશ દ્રષ્ટાંતે દોહિલો તો ભમરલી, લાધ્યો નરભવ સાર તો;
આર્યદેશમાં મુજ હુએતો ભમરલી, ઉત્તમ કુલ અવતાર તો ॥૩૭॥
સદ્ગુરુ દેશના સાંભલી તો ભમરલી, જાણ્યો જિન વર ધર્મ તો;
પુરોપાલી નવી શકું તો ભમરલી, પોતે બહુલા કર્મ તો; કર્મહ
ગંજણુ બાણી એ તો ભમરલી, ભવભંજણુ જગનાથ તો; હું તુંમ
શરણે આવીઓ તો ભમરલી, સ્વામી ઝહો મુજ હાથ તો ॥૩૮॥
તુમ પસાય પામીઓ તો ભમરલી, દુસ્તર ભવ દુઃખ પાર તો;
જો પ્રભુ તુમે ઉવેખશે તો ભમરલી, તો કુણુ કરશે સાર તો;
હું પ્રભુ સેવક તુમ તણો તો ભમરલી, ઓલગ કરૂં પ્રસાદ તો;
બાણુ તેતુમ મન ધરું તો ભમરલી, જનહુ કરૂં પ્રસાદ તો ॥૩૯॥
સરવર તરવર નહુ કરે તો ભમરલી, જલ ફલ તણા આહાર તો;
ગિરવા ગુણુ સંચે ઘણા તો ભમરલી, કારણુ પર ઉપગાર તો;
જિમ જગ જલધર વરસંત તો ભમરલી, સમવિસમ ન ગણેય તો;

એ ગુણ તુમને જોઈયે' તો ભમરલી, ગિરવા કરે સુહોય તો ॥૪૦॥
 પુરે સંયમ ન હું પળે તો ભમરલી, દુષ્કર તપ ન કરાય તો;
 તહતી કરી તુમ ભાખીએ તો ભમરલી, સદહિયે' મનમાંય તો;
 અવર કિંપિનહુ માગીયે' તો ભમરલી, રાજ રમણી ભંડાર તો;
 પ્રભુએક સેવા તાહરી તો ભમરલી, હો જો ભવ ભવ સાર તો ॥૪૧॥
 કાવ્ય' ॥ પુંડરિકગિરિ મંડનરાયા, કરે એવ સુરનર વર રાયા;
 શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરિ ચરણે લાગે, બોધીલાલ જિન મારગ માગે ॥૪૨॥

શ્રી જ્ઞાન પંચમીનું પંચદાસિયું

ઢાગ પહેલી—(ઇશુ પુર કંબલ કોય ન લેસી-એ દેશી)

પ્રણમી પાસ જિનેશના, ચરણ કમલ સુખદાર્ઠ રે;
 પંચમી તપ મહિમા લલો, કહિસ્યું તેહ બનાર્ઠ રે. ભવિ
 પંચમી તપ આદરો. ॥ ૧ ॥ ઇમ નેમીસર શ્રી મુખે, કહે
 પંચમી તુમહે કરજો રે; ગુણમંજરી વરદત્ત જ્યું, આરાધક
 ફલ વરજો રે, ભવિં ॥ ૨ ॥ જંબુદ્વીપે ભરતમાં, નયર પદ-
 મપુર ખાસ રે; અજિતસેન રાજ તિહાં, રાણી યશોમતી
 તાસ રે. ભવિં ॥ ૩ ॥ વરદત્ત કુંવર તેહનો, કોઠી જોહની
 દેહો રે; નાણ વિરાધન કર્મ જો, તેહ તણો ફળ એહો રે.
 ભવિં ॥ ૪ ॥ સિંહદાસ મહા ધની, તેણે નયરે વ્યવહારી
 રે; કપૂરતિલકા તસમુંદરી, રૂપેરંભાહારીરે ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥
 તસ બેટી ગુણમંજરી, રોગિણી સા અસરાલા રે; મુંગી પણ
 વચને ખરી, એહવી છે તે બાલા રે. ભવિં ॥ ૬ ॥ શ્રી
 વિજયસેન સૂરીસર, ચઢનાણી તિહાં આવ્યા રે; રાય શેઠાદિ
 વંદવા ગયા, દેશના સુણી સુખ પાવ્યારે ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥
 સિંહદાસ પૂછે ગુરૂ પ્રતે, ભાખો ભગવન એક રે; મુજ પુત્રી

છે રોગિણી, મૂંખી તે વલી છેક રે. ભવિં ॥ ૮ ॥ તેહથી
કોઈ પરણે નહિ, એ કહો એ શ્યાં કર્મ રે; ગુર કહે તુમ્હે
સાંભલો, પૂર્વ ભવનાં મર્મ રે. ભવિં ॥ ૯ ॥

ઢાળ બોલ—(મોહો મુજ મન તુમ ગુણે--એ દેશી)

ખેટકપુર શાહ જિનદેવ, સુંદરી છે તસુ ઘરણી રે; ખેટા
પાંચ અછે વલી તેહને, પુત્રી ચાર છે કરણી રે; હવે પૂરવ
ભવ સાંભલજો તુમ્હે. ॥ ૧ ॥ ભણવા મૂકયા પાંચે સુતને,
અધ્યાપકને પાસે રે; ચપલાઈમાં દિન તે ખોવે, ખ્યાલ
વિનોદ તમાસે રે. હવેં ॥ ૨ ॥ રીસ કરી પંડિત શીખાડે,
તે નવિ શીખે કોઈ રે; છુટી પામી માતા પાસે, આવી કહે
તે રોઈ રે. હવેં ॥ ૩ ॥ માતા અધ્યાપક ઘણું અમ મારે,
તે કહો કેમ ખમાય રે; ભણવા ગુણવાની અમ વાતો, તેમને
નાવે દાય રે. હવેં ॥ ૪ ॥ માત કહે તવ સુતને ગમતું,
ભણીયે શું થાએ ભાઈ રે; ભણિયાથી મૂરખને બહુ સુખ,
જાશે મ ભણવા ભાઈ રે. હવેં ॥ ૫ ॥ ભણીયેં મરવું
અભણીયે મરવું, બેહુનિ ગતિ સરખી રે; ઈમ જાણીને ૧
ગહું તોડા, બેશી રહો ઘરે હરખી રે. હવેં ॥ ૬ ॥ તેહણ
આવે પંડિત જખ તુમે, ધાઓ પથ્થર ઝાલી રે; શીખ દેઈ
ઇસી પાટી પોથી, લેઈ અગ્નિમેં ઘાલી રે. હવેં ॥ ૭ ॥
સાંભલી શેઠ ઘણું તે ખીજ્યો, ભદ્રે એ શ્યું કીધું રે; પુત્ર
અમારા મૂરખ રાખ્યા, એ કાંઈ કામ ન સીધું રે. હવેં
॥ ૮ ॥ મૂરખને કોઈ પુત્રી ન દેશે, નવિ કોઈ બેસાડશે પાસે
રે; ધીરપશે નહિ એહ પુત્રોને, વલી જિહાં તિહાં હાંસી
ચાશે રે. હવેં ॥ ૯ ॥ એહ વચન સુણી નારી બોલી, વાંકું

જિનદેવ સાથે રે; ક્રોધ કરી તવ શેઠે નાખ્યો, પાપાણુ
તેહને માથે રે. હવે ૦ ॥ ૧૦ ॥ મરણુ લહિ સા થઈ તુજ
પુત્રી, રોગિણી મૂંગી બાલા રે; પૂરવ કૃત જે નાણુ વિરા-
ધન, તેહના ફલ સુવિશાલા રે. હવે ૦ ॥ ૧૧ ॥

ઢાળ ત્રીજી—(ચારા મહિલ પર મેહ ઝખૂકે વીજળી—એ દેશી)

જિન પૂરવલવ વાત સુણી ગુણમંજરી હો લાલ, સુણી ૦
જાતિ સ્મરણુ લહ્યું તામ ગુરને વયણે કરી હો લાલ, ગુર ૦
કરે પ્રશંસા લોક ગુરના જ્ઞાનની હો લાલ, ગુર ૦ તવ શેઠ
પૂછે વાત રોગ સમાધાનની હો લાલ. રોગ ૦ ॥ ૧ ॥ ગુર
કહે સાંભલો એહ તેણી વિધિ જે કહું હો લાલ, એહ ૦
જે કહી શાસ્ત્ર મઝાર વલી જે હું લહું હો લાલ, વલી ૦
કાર્તિક શુદ્ધિ જે પંચમી પુસ્તક પુર ધરી હો લાલ, પુસ્તક ૦
દીવો પંચ દીવટ તણે સ્વસ્તિક વળી કરી હો લાલ. સ્વસ્તિક ૦
॥ ૨ ॥ નમે નાંણુસ્સ એ ગણણું ગણો ઉપવાસશું હો લાલ ૦
ગણો ૦ પડિકમણું એ ટંક કરો ઉદ્ધાસશું હો લાલ; કરો ૦
દેવવંદન ત્રણ વારના વંદો ભવિ ભાવશું હો લાલ, વંદો ૦
પંચ વરસ પંચ માસ કીજે ચાખ્યા ભાવશું હો લાલ.
કીજે ૦ ॥ ૩ ॥ જો નહિ થાયે એમ તો વરસ દિવસ તણી
હો લાલ, વરસ ૦ કાર્તિક શુદ્ધિ પંચમી કરો ભવિયણુહિતભણી
હો લાલ, ભવિ ૦ જેહથી નાસે રોગ સર્વ વાંછિત મિલે હો
લાલ; સર્વ ૦ હુઝ દોહગ જાયે દૂર અતિ અલગી ટલે હો
લાલ. અર ૦ ॥ ૪ ॥ હવે ઉજમણું પારણે વિધિશું બનાધને
હો લાલ, વિધિ ૦ પોથી આગે સઉ વાનાં પંચ પંચ ઠધરે હો
લાલ; પંચ ૦ પ્રાઠં ઠવની પુજણી નવકારવાલિદ્રા હો લાલ, નવ ૦

પ્રતિલેખણ ડાળી ડાળલા કાંળી માલિકા હો લાલ. કાંળીં
 ॥ ૫ ॥ પાટી કવલી ધાન્ય ફલાદિક ઢોઈએ હો લાલ, ફલાં
 કીજે જ્ઞાનની ભગતિ જુગતે પાપ ખોઈયે હો લાલ; જુગં
 શકિત યથોચિત દ્રવ્ય તુમ્હે તિહાં ખરચ કરે હો લાલ,
 તિહાંં તેહ સુકૃત કૃત પુન્ય કરિ કોશકુ ભરે હો લાલ.
 કરીં ॥ ૬ ॥ ઉજમણું એમ કીજે ભવિ ભલા ભાવણું હો
 લાલ, ભવિં ગુરુવાણી સુણી પંચમી કીધી ખાંતણું હો લાલ;
 કીધીં ગુણમંજરીના રોગ ગયા દૂરે વહી હો લાલ, ગયાં
 મૂંગીપણું થયું દૂર સુજસ વાધ્યો સહી હો લાલ. સુજં ॥૭॥

ઢાળ ચોથી (શ્રી જિન આણ આગધીએ—દેશી.)

રાજા પૂછે રે વંદી સાધુને, વરદત્ત કુંવરને અંગે રે; કોઠ
 રોગ કિમ એહને ઉપનો, તે કારણ કહો રંગે રે. ધન ધન
 સાધુ તુમ્હયા જ્ઞાનને ॥ ૧ ॥ ગુરુ કહે જંબુકીપના ભરતમાં,
 નયર શ્રીપુર નામ ખાસ રે; વસુનામા વ્યવહારી તિહાં વસે,
 દોય પુત્રો છે તાસ રે, ધનં ॥ ૨ ॥ વસુસાર અને વસુદેવજી,
 બે બંધવ એક વાર રે; વનકીડાએ ગયા તિહાં ગુરુ કને,
 દીક્ષા ગ્રહી સુવિચાર રે. ધનં ॥ ૩ ॥ બે ભાઈમાં રે લઘુ
 પંડિત થયો, ગુરુ સોંપ્યો તસ પાટ રે; પંચસયા આણગારને
 વાચના, તે આપે ગહગાટ રે. ધનં ॥ ૪ ॥ સૂતા સૂરિ
 સંથારે એકઠા, પદ પૂછણ મુનિ એક રે; આચારજને પાસે
 આવીયો, સૂરિ કહ્યો સુવિવેક રે. ધનં ॥ ૫ ॥ તે મુનિ
 પૂછી વલીયો જેટલે, તેટલે બીજે સાધુ રે; ઈમ બહુ મુનિ-
 વર પદને પૂછવા, આવે બાવે અખાધ રે. ધનં ॥ ૬ ॥
 આચારજને ઉંધ તણો, ઘણો, ઘાત થયો તિણ વેલા રે;

સૂરિ તદા મનમાં ઈમ ચિંતવે, એ શ્યા કર્મના મેક્ષા રે.
 ધન૦ ॥ ૭ ॥ જો મેં એટલા રે શાસ્ત્ર લખ્યા અછે, તો
 મુઝ પુછણ આવે રે; પદ ન કહું હવે મૂલ્યું ભૂલ્યું,
 જ્ઞાનશું કોધ ઉપાવેરે ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ એમ વિચારીને મૌન
 ગ્રહી રહ્યા, બાર દિવસ તિહાં જાણી રે; રૌદ્ર ધ્યાન વશે
 મરણ લહી કરી, એ તુજ સુત તે પ્રાણી રે. ધન૦ ॥ ૯ ॥
 વાણી સાંભલી વરદત્ત કુંવરને, જાતિ સ્મરણ લહ્યું તામ રે;
 કોઠ રોગ એ દૂરે કિમ ટલે, તે મુજ ભાખો સ્વામ રે. ધન૦
 ॥ ૧૦ ॥ સદ્ગુરુ ભાખે પંચમી તપ કરો, જ્ઞાન આરાધો ભાવે રે;
 વચણ સુણીને તેણે તિમ ક્યું, દૂરે રોગ ગમાવે રે. ધન૦
 ॥ ૧૧ ॥ રાજપાટની રે લીલા ભોગવી, પછી સંજમ લીધું
 રે, ગુણમંજરી પરણી જિનચંદ્રને, તેણીયે પછે તેમ કીધું
 રે. ધન૦ ॥ ૧૨ ॥ ચારિત્ર પાલી રે તે બે જણા, પોહતા
 વિજય વિમાને રે; તિહાં સુરતું આઉપું ભોગવી, જંબુ
 વિદેહ પ્રધાને રે. ધન૦ ॥ ૧૩ ॥ તિહાં માનવ અવતાર ગ્રહી
 કરી, ભોગવી રાજ્ય ઉદાર રે; અંતે ચારિત્ર કેવલ લહિ
 કરી, પામ્યા ભવનો પાર રે. ધન૦ ॥ ૧૪ ॥

ઢાળ પાંચમી (શેત્રુંજી કરી વાતડી એ દેશી.)—

જગજીવન નેમીસરે, એહ કહ્યો ઉપદેશ હો ભવિયાં,
 ખરખદા બારે આગલે, છંડી મનનો કલેશ હો ભવિ.
 ૧૧ ॥ પંચમીનો તુમે તપ કરો, ધારો જ્ઞાનનું ધ્યાન હો ભવિ;
 દુઃખ દારિદ્ર દૂરે દહો, લહો જિહાં તિહાં સનમાન હો
 ભવિ. ૧૨ ॥ પંચમી ॥ ૨ ॥ એમ સુણી લલે ભવિયાં, પંચમી તપને
 તૈયાર હો ભવિ; કરવા અતિ ઉતાવળા, જ્ઞાન સેવણ હુશિયાર

રહો ભવિ. પંચમીં ॥ ૩ ॥ કાર્તિક શુદ્ધિ જે પંચમી, સૌભાગ્ય
પંચમી કહાય હો ભવિ; યશ વાધે એહથી ઘણો, વંછિત કારજ
થાય હો ભવિ. પંચમીં ॥ ૪ ॥ એહથી સંપત્તિ પામીયે,
દુઃખ જાયે દહવદ્દ હો ભવિ; દૂર હુવે જેમ આંખનો,
જ્ઞાનાવરણી પદ્મ. હો ભવિં પંચમીં ॥ ૫ ॥ એહથી
સુગમ શિવસુંદરી, વરીયે ઝાકઝમાલ હો ભવિ; જે એહને
કરશે સહી, લહેશે મંગલમાલ હો ભવિ. પંચમીં ॥ ૬ ॥

(કળશ.)

ઈમ દલિદ્ર લંજણુ જગત રંજન મહિમા શ્રી પંચમી તણો,
ગાઈયો રંગે ચિત્તચંગે સુણતાં એહ સોહામણો;
શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીંદ્ર ગરજે શ્રી અખયચંદ્ર સૂરીસરો,
તસ ચરણુ કમલ પસાય પામી ખુશિયાલ મુનિવર સુખ કરો. ૭

વીશ સ્થાનકના દુહા.

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર લગવાન;
ચાર નિશ્કેપે ધ્યાઈએ, નમો નમો જિનભાણુ.

ૐ હ્રીં નમો અરિહંતાણું, ગુણ ૧૨ ૧.

ગુણ અનંત નિર્મલ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉત્તમ;
અષ્ટ કર્મમલ ક્ષય કરી, ભયે સિધ્ધ નમો તાસ.

ૐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણું, ગુણ ૮ ૨.

ભાવામય ઔષધ સમી, પ્રવચન અમૃતવૃષ્ટિ;
ત્રિમુવન જીવને સુખકરી, જય જય પ્રવચન દષ્ટિ.

ૐ હ્રીં નમો પવયણું, ગુણ ૪૫ ૩.

છત્રીશ છત્રીશ ગુણે, યુગપ્રધાન મુણીંદ;
જિનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તેહ સૂરીંદ.

ૐ હ્રીં નમો આયરિયાણું, ગુણ ૩૬ ૪.

તથા પર પરિણતિ રમણતા, લહે નિજભાવ સ્વરૂપ;
સ્થિર કરતા ભવિ લોકને, જય જય થવિર અનુપ.

ૐ હ્રીં નમો થેરાંણું, ગુણ ૧૦ ૫.

બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત;
ભણે ભણાવે સૂત્રને, જય જય પાઠક ગીત.

ૐ હ્રીં નમો ઉવજ્જાયાણું, ગુણ ૨૫ ૬.

સ્થાહવાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો નમો સાધુ શુભ રંગ.

ૐ હ્રીં નમો લોએ સંવસાહૂણું, ગુણ ૨૭ ૭.

અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભીતિ;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ.

ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ, ગુણ ૫ ૮

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવલી લાપિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતા, નમો નમો દર્શન તેહ.

ૐ હ્રીં નમો દંસણુસ્સ. ગુણ ૬૭ ૯

શૌચ મૂલથી મહા ગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર;
ગુણ અનંતનો કંદ એહ, નમો નમો વિનય આચાર.

ૐ હ્રીં નમો વિણુયસ્સ, ગુણ ૧૦ ૧૦

રત્નત્રયી વિણુ સાધુતા, નિષ્કલ કહી સદૈવ;
ભાવરણુનું નિધાન છે, જય જય સંજમ જીવ.

ૐ હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ, ગુણ ૭૦ ૧૧

જિનપ્રતિમા જિનમંદિરાં, કંચનના કરે જેહ;
બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફલ લહે, નમો નમો શિયલ મુદેહ.

ૐ હ્રીં નમો ખંભવ્યધારીણું. ગુણ ૯ ૧૨

આત્મબોધ વિણ જે ક્રિયા, તે તો બાલક ચાલ;
તત્ત્વારથથી ધારીએ, નમો ક્રિયા સુવિશાલ.

ૐ હ્રીં નમો કિરિયાણું, ગુણ ૨૫ ૧૩

કર્મ ખપાવે ચીકણાં, લાવ મંગલ તપ જાણ;
પચાસ લબ્ધિ ઉપજે, જય જય તપ ગુણખાણ.

ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ; ગુણ ૧૨ ૧૪

છઠ્ઠ છઠ્ઠ તપ કરે પારણું, ચઢનાણી ગુણ ધામ;
એ સમ શુભ પાત્ર કો નહોં નમો નમો ગોયમસ્વામ.

ૐ હ્રીં નમો ગોયમસ્સ, ગુણ ૨૮ ૧૫

દોષ અઠારે ક્ષય ગયા, ઉપના ગુણ જસ અંગ;
વૈયાવચ્ચ કરીએ મુદ્દા, નમો નમો જિનપદ સંગ,

ૐ હ્રીં નમો જિણાણું, ગુણ ૨૦ ૧૬

શુદ્ધાતમ ગુણમેં રમે, તણ ઈન્દ્રિય આશંસ;
થિર સમાધિ સંતોષમાં, જય જય સંયમ વંશ,

ૐ હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ, ગુણ ૧૭ ૧૭

જ્ઞાનવૃક્ષ સેવો લવીક, ચારિત્ર સમક્ષિત મૂલ;
અજર અગમ પદ ફલ લહો, જિનવર પદવી ફલ.

ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ, ગુણ ૫૧ ૧૮

વક્તા શ્રોતા યોગ્યથી, શ્રુત અનુભવ રસપીન;
ધ્યાતા ધ્યેયની એક્તા, જય જય શ્રુત સુખલીન,

ૐ હ્રીં નમો સુઅસ્સ, ગુણ ૧૨ ૧૯

તીરથધામ પ્રભાવ છે, શાસન ઉન્નતિ કાજ;
પરમાનંદ વિલાસતાં, જય જય તીર્થ જહાજ.

ૐ હ્રીં નમો તિત્થસ્સ, ગુણ ૫ ૨૦

છન્નું દેવની (ઓલી ૧ લી.)

૧	શ્રી કેવલજ્ઞાનિને નમઃ	૧૩	શ્રી સુમતયે નમઃ
૨	„ નિર્વાણિને „	૧૪	„ શિવગતયે „
૩	„ સાગરાય „	૧૫	„ અસ્તાગાય „
૪	„ મહાયશસે „	૧૬	„ નિમીશ્વરાય „
૫	„ વિમલાય „	૧૭	„ અનિલાય „
૬	„ સર્વાનુભૂતયે „	૧૮	„ યશોધરાય „
૭	„ શ્રીધરાય „	૧૯	„ કૃતાર્થાય „
૮	„ કૃત્તાય „	૨૦	„ જિનેશ્વરાય „
૯	„ દામોદરાય „	૨૧	„ શુદ્ધમતયે „
૧૦	„ સુતેજસે „	૨૨	„ શિવંકરાય „
૧૧	„ સ્વામિને „	૨૩	„ સ્યંદનાય „
૧૨	„ મુનિસુવ્રતાય „	૨૪	„ સંપ્રતયે „

(ઓલી ૨ જી.)

૧	શ્રી ઋષભદેવાય નમઃ	૧૧	શ્રી શ્રેયાંસનાથાય નમઃ
૨	„ અજિતનાથાય „	૧૨	„ વાસુપૃજ્યનાથાય „
૩	„ સંલવનાથાય „	૧૩	„ વિમલનાથદેવાય „
૪	„ અભિનંદનનાથાય „	૧૪	„ અનંતનાથદેવાય „
૫	„ સુમતિનાથાય „	૧૫	„ ધર્મનાથદેવાય „
૬	„ પદ્મપ્રભનાથાય „	૧૬	„ શાંતિનાથદેવાય „
૭	„ સુપાર્શ્વનાથાય „	૧૭	„ કુંથુનાથદેવાય „
૮	„ ચંદ્રપ્રભસ્વામિને „	૧૮	„ અરનાથદેવાય „
૯	„ સુવિધિનાથાય „	૧૯	„ મહિનાથદેવાય „
૧૦	„ શીતલનાથાય „	૨૦	„ મુનિસુવ્રતનાથાય „

૨૧	,, નમિનાથદેવાય,,	૨૩	,, પાર્શ્વનાથાય ,,
૨૨	,, નેમિનાથદેવાય,,	૨૪	,, મહાવીરદેવાય ,,

(ઓળી ૩ છ.)

૧	શ્રી પદ્મનાભાય નમઃ	૧૩	શ્રી. નિષ્કાયાય નમઃ
૨	,, શૂરદેવાય ,,	૧૪	,, નિષ્પુલાકાય ,,
૩	,, સુપાર્શ્વાય ,,	૧૫	,, નિર્મમાય ,,
૪	,, સ્વયંપ્રભાય ,,	૧૬	,, ચિત્રગુપ્તાય ,,
૫	,, સર્વાનુભૂતયે ,,	૧૭	,, સમાધયે ,,
૬	,, દેવશ્રુતાય ,,	૧૮	,, સંવરાય ,,
૭	,, ઉદયાય ,,	૧૯	,, યશોધરાય ,,
૮	,, પેઢાલાય ,,	૨૦	,, વિજયાય ,,
૯	,, પોટ્ટિલાય ,,	૨૧	,, મહલાય ,,
૧૦	,, શતકીર્તયે ,,	૨૨	,, દેવાય ,,
૧૧	,, મુનિસુવ્રતાય ,,	૨૩	,, અનંતવીર્યાય ,,
૧૨	,, અમમાય ,,	૨૪	,, ભદ્રકૃતે ,,

(ઓલી ચોથી.)

૧	શ્રી સીમંધરજિનેશ્વરાય નમઃ	૧૦	શ્રીવિશાલજિનેશ્વરાય નમઃ
૨	શ્રી યુગમંધર ,,	નમઃ	૧૧ શ્રી વજ્રધર ,, નમઃ
૩	શ્રી બાહુ ,,	નમઃ	૧૨ શ્રી ચંદ્રાનન ,, મમઃ
૪	શ્રી સુબાહુ ,,	નમઃ	૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુ ,, નમઃ
૫	શ્રી સુખત ,,	નમઃ	૧૪ શ્રી ભુજંગ ,, નમઃ
૬	શ્રી સ્વયંપ્રભ ,,	નમઃ	૧૫ શ્રી ઇશ્વર ,, નમઃ
૭	શ્રી ઋષભાનન ,,	નમઃ	૧૬ શ્રી નેમિપ્રભ ,, નમઃ
૮	શ્રી અનંતવીર્ય ,,	નમઃ	૧૭ શ્રી વીરસેન ,, નમઃ
૯	શ્રી સુરપ્રભ ,,	નમઃ	૧૮ શ્રી મહાભદ્ર ,, નમઃ

૧૬ શ્રીદેવયશોજિનેશ્વરાય નમઃ ૨૨ શ્રીચંદ્રાનનજિનેશ્વરાય નમઃ
 ૨૦ શ્રીઅજિતવીર્ય , , નમઃ ૨૩ શ્રીવર્ધમાન , , નમઃ
 ૨૧ શ્રીઋષભાનન , , નમઃ ૨૪ શ્રીવારિષેણ , , નમઃ

વર્ધમાનતપની ઓલી.

“ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ” એ પદ્ધતી ગણુણું ગણુ તો આ
 હુહો બોલવો.

કર્મ ખપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપ જાણુ;

પચ્ચાસ લખિં ઉપજે, જય જય તપ ગુણુ ખાણુ.

તપ પદ કેવું છે ? ઉજ્જવળ વર્ણુ છે, બાર લેદે સહિત
 છે, તે તપને મારો નમસ્કાર હોજો. “ધૃચ્છામિ ખમાસમણો”
 કહેવું. એ રીતે બાર ખમાસમણાં દેવાં, ને બાર લોગસ્સનો
 કાઉસગ્ગ કરવો. જો ૐ હ્રીં નમો અરિહંતાણું એ પદ્ધતી
 ગણુણું ગણુ તો નીચે મુજબ હુહો બોલવો.

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;

ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઇએ, નમો નમો જિણુ બાણુ.

અરિહંત ભગવાન કેવા છે ? શ્વેત વર્ણુ છે બાર ગુણુ
 સહિત છે, તેવા અરિહંત ભગવાનને મારો નમસ્કાર હોજો.
 ધૃચ્છામિ ખમાસણો અને બાર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો.

ૐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણું એ પદ્ધતી ગણુણું ગણુ તો
 ખમાસમણા આઠ દેવા, તેનો હુહો—

ગુણુ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજાસ;

અષ્ટ કર્મ મળ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ.

સિદ્ધ પદ કેવું છે ? રક્ત વર્ણ છે, આઠ ગુણે કરી સહિત છે. એવા સિદ્ધ પદને મારો નમસ્કાર હોજો. ઇચ્છામિ ખમાસમણો અને કાઉસગ્ગ આઠ લોગસ્સનો કરવો. આ ત્રણ રીતમાંથી ગમે તે એક રીતે ખમાસમણ કાઉસગ્ગ ગણુણું ગણુણું.

અથ ચૌદ પૂર્વની તપની વિધિ.

ચૌદ પૂર્વની આરાધના માટે જે તપ, તે ચૌદ પૂર્વ તપ કહેવાય છે. તેમાં શક્તિ પ્રમાણે ઉપવાસ અથવા એકાસણાદિક તપ કરવો. આ તપ સુદ્ધિ અથવા કારણવશાત્ વદિ ચૌદશ ને દિવસે આરંભી ને લગોલગ ચૌદ દિવસ એકાસણું કરી પૂરો કરવો.

પ્રથમ આગમની સ્થાપના કરવી, પછી વાસક્ષેપથી તથા યથાશક્તિ રૂપાનાણાથી તેની પૂજા કરવી. જ્ઞાન પાસે નીચે બતાવ્યા પ્રમાણે નિત્ય સાથીઆ કરવા. નિત્ય ચૈત્યવંદન કરવું. સ્તવનના સ્થાને જ્ઞાનનું સ્તવન બોલવું, જ્ઞાનની પૂજા ભણાવવી. છેલ્લે દિવસે વરઘેડો ચડાવવો તથા યથાશક્તિ ઉજમાણું કરવું.

આ તપ કરવાથી સમ્યક્ શ્રુતજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ અગાઉ તપ સાધુસાધ્વી શ્રાવકશ્રાવિકા સૌ કોઈ કરી શકે છે. જે પૂર્વનું તપ ચાલતું હોય તે પૂર્વનું ગણુણું વિગેરે નીચે પ્રમાણે ગણુણું.

દોહા—આચારાદિક નામથી, વસ્તુ નામ શ્રુત ધાર;

અર્થ અનેકવિધેં ગ્રહે, તે પણ એક અધિકાર ॥૧॥

દુગ સય પણવીસ વસ્તુ છે, ચઉદ પૂર્વનો સાર

બાણે તેહને વંદના, શ્વાસ માંહે સોવાર ॥૨॥

ઉત્પાદાદિક પૂર્વ જે, સૂત્ર અર્થ અનુસાર;

વિદ્યામંત્ર તણે ભર્યો, પૂરવ શ્રુત લંડાર ॥૩૩॥

આ ત્રણ દોહામાંથી અનુક્રમે એકેએક દુહો બોલી
એક એક ખમાસમણ દેવું.

ચૌદપૂર્વનાં નામ.

સાથીઆ ખમા૦ લોગ૦ નોક૦

૧ શ્રી ઉત્પાદ પૂર્વાય નમઃ	૧૪	૧૪	૧૪	૨૦
૨ શ્રી આગ્રાયણી પૂર્વાય નમઃ	૨૬	૨૬	૨૬	૨૦
૩ શ્રી વીર્યપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૧૬	૧૬	૧૬	૨૦
૪ શ્રી અસ્તિપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૨૮	૨૮	૨૮	૨૦
૫ શ્રી જ્ઞાનપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૧૨	૧૨	૧૨	૨૦
૬ શ્રી સત્યપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૨	૨	૨	૨૦
૭ શ્રી આત્મપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૧૬	૧૬	૧૬	૨૦
૮ શ્રી કર્મપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૩૦	૩૦	૩૦	૨૦
૯ શ્રી પ્રત્યાગ્યાનપ્રવાહપૂર્વાય નમઃ	૨૦	૨૦	૨૦	૨૦
૧૦ શ્રી વિદ્યાપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૧૫	૧૫	૧૫	૨૦
૧૧ શ્રી કલ્યાણપ્રવાહ પૂર્વાય નમઃ	૧૨	૧૨	૧૨	૨૦
૧૨ શ્રી પ્રાણુવાય પૂર્વાય નમઃ	૧૩	૧૩	૧૩	૨૦
૧૩ શ્રી ક્રિયાવિશાલ પૂર્વાય નમઃ	૩૦	૩૦	૩૦	૨૦
૧૪ શ્રી લોકખિંદુસાર પૂર્વાય નમઃ	૨૫	૨૫	૨૫	૨૦

શ્રી જંબુદ્વીપના મહાવિદેહની ખત્રીશ વિજયની

ખત્રીસ એલી તેમાં પ્રથમ એલી

૧ શ્રી જયદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩ શ્રી લક્ષ્મીપતિ સર્વજ્ઞાયનમઃ

૨ ,, કર્ણભદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૪ ,, અનંતહર્ષ સર્વજ્ઞાય નમઃ

- ૫ શ્રીગંગાધર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૯ શ્રી હરિહર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૬ ,, વિશાલચંદ્ર સર્વજ્ઞાયનમઃ ૨૦ ,, રામેન્દ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૭ ,, પ્રિયંકર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૧ ,, શાંતિદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૮ ,, અમરદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૨ ,, અનંતકૃત સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૯ ,, કૃષ્ણનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૩ ,, ગજેન્દ્રપ્રભ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૦ ,, ગુણગુપ્તિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૪ ,, સાગરચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૧ ,, પદ્મનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૫ ,, લક્ષ્મીચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૨ ,, જલધર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૬ ,, મહેશ્વર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૩ ,, યુગાદિત્ય સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૭ ,, ઋષભ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૪ ,, વરદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૮ ,, સોમકાંતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૫ ,, ચંદ્રકેતુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૯ ,, નેમીલદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૬ ,, મહાકાય સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૦ ,, અજીતલદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૭ ,, અમરકેતુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૧ ,, મહીધર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૮ ,, અરણ્યવાસ સર્વજ્ઞાયનમઃ ૩૨ ,, રાજેશ્વર સર્વજ્ઞાય નમઃ

ધતિ પ્રથમ ઓલી સંપૂર્ણ થઈ

ઓલિ બીજ ધાતકીખંડ પ્રથમ મહાવિદેહની ૩૨ વિજય

- ૧ શ્રીવીરચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૯ શ્રીવિમલનાથસર્વજ્ઞાયનમઃ
 ૨ શ્રીવત્સસેન સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૦ શ્રીઆગમિક સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૩ શ્રીનીલકંઠ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૧ શ્રીપુષ્પોત્તર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૪ શ્રીવજ્રકેશ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૨ શ્રીવસુધાધિપસર્વજ્ઞાયનમઃ
 ૫ શ્રીરૂકમિક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૩ શ્રીમલિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૬ શ્રીખેમંકર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૪ શ્રીવનદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૭ શ્રીમૃગાંક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૫ શ્રીબલભૂત સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૮ શ્રીમુનિમૂર્તિસર્વજ્ઞાયનમઃ ૧૬ શ્રીઅમૃતવાહનસર્વજ્ઞાયનમઃ

- ૧૭ શ્રીપૂર્ણચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૫ શ્રીવશિષ્ઠનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૮ શ્રીરેવાંકિત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૬ શ્રીજલપ્રલ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૯ શ્રીકલ્પશાક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૭ શ્રીમહાભીમ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨૦ શ્રીનીલદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૮ શ્રીઋષીપાલ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨૧ શ્રીવિદ્યાપતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૯ શ્રીકુડમદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨૨ શ્રીસુપાર્શ્વ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૦ શ્રીમહાવીર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨૩ શ્રીલાનુનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૧ શ્રીભૂતાનંદ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨૪ શ્રીપ્રભાંજન સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૨ શ્રીતીર્થેશ્વર સર્વજ્ઞાય નમઃ

ઇતિ બીજી ઓલી સંપૂર્ણ થઇ

ત્રીજી ઓલી ધાતકીખંડ બીજા મહાવિદેહની ૩૨ વિજય

- ૧ શ્રીધર્મદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૫ શ્રીઅમરચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૨ શ્રીભૂમિપતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૬ શ્રીસમાધિ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૩ શ્રીમેરુદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૭ શ્રીમુનિચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૪ શ્રીસુમિત્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૮ શ્રીહિમેંદુ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૫ શ્રીષેણુનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૯ શ્રીશશાંક સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૬ શ્રીપ્રભાનંદ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૦ શ્રીજગદ્દીશ્વર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૭ શ્રીપદ્માંક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૧ શ્રીદેવેંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૮ શ્રીમહાઘોષ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૨ શ્રીગુણુનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૯ શ્રીચંદ્રપ્રભ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૩ શ્રીઉદ્યોતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૦ શ્રીભૂમીપાલ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૪ શ્રીનારાયણ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૧ શ્રીસુમતિષેણુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૫ શ્રીકપિલ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૨ શ્રીઅતિચ્યુત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૬ શ્રીપ્રભાકર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૩ શ્રીતીર્થભૂતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૭ શ્રીજિનરક્ષિત સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ૧૪ શ્રીલલિતાંગ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૮ શ્રીસકલનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ

૨૯ શ્રીસિદ્ધારનાથસર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૧ શ્રીસહસ્વાર સર્વજ્ઞાય નમઃ
૩૦ શ્રીવજ્રધર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૨ શ્રીઅશોક સર્વજ્ઞાય નમઃ

ઇતિ ત્રીજી ઓલી સંપૂર્ણ થઇ

ચોથી ઓલી શ્રીપુષ્કર દ્વીપ પ્રથમ મહાવિદેહની વિજ્ય

૧ શ્રીમેઘવાહન સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૭ શ્રીસિદ્ધાર્થ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨ શ્રીજીવરક્ષિક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૮ શ્રીસફલનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૩ શ્રીમહાપુરુષ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૯ શ્રીવિજયદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૪ શ્રીપાપહર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૦ શ્રીનરસિંધ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૫ શ્રીમૃગાંક સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૧ શ્રીશીતાનંદ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૬ શ્રીસુરસિંધ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૨ શ્રીવૃંદારક સર્વજ્ઞાય નમઃ
૭ શ્રીજગત્પૂજ્ય સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૩ શ્રીચંદ્રાતપ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૮ શ્રીસુમતિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૪ શ્રીચિત્રગુપ્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ
૯ શ્રીમહામૃગેન્દ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૫ શ્રીદ્રઢરથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૦ શ્રીઅમરભૂતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૬ શ્રીમહાયશ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૧ શ્રીકુમારચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૭ શ્રીઉષ્મીક સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૨ શ્રીવારિષેણ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૮ શ્રીપ્રહુઝ્ઞ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૩ શ્રીરમણનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૯ શ્રીમહાતેજ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૪ શ્રીસ્વયંભૂનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૦ શ્રીપુષ્પકેતુ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૫ શ્રીઅચલનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૧ શ્રીકામદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૬ શ્રીમકરકેતુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૨ શ્રીસમરકેતુ સર્વજ્ઞાય નમઃ

ઇતિ ચોથી ઓલી સંપૂર્ણ

શ્રીપુન્ડરધીપ બીજા મહાવિદ્વેહની ૩૨ વિજયની પાંચમી ઓલી

- ૧ શ્રીપ્રસન્નચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૭ શ્રીહરિચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૨ શ્રીમહાસેન સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૮ શ્રીપ્રતિભાધરસર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૩ શ્રીવજ્રનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૧૯ શ્રીઅજીતશ્રેય સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૪ ,, કુરવિંદ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૦ ,, કનકકેતૂ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૫ ,, વજ્રવીર્ય સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૧ ,, અજીતવીર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૬ ,, વિમલચંદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૨ ,, ક્ષેત્રમિત્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૭ ,, યશોધર સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૩ ,, પ્રદ્ધભૂતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૮ ,, મહાબલ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૪ ,, હિતકર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૯ ,, વજ્રસેન સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૫ ,, વરુણદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૦ ,, સુવર્ણબાહુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૬ ,, યશકીર્તિ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૧ ,, વિમલબોધ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૭ ,, નાગેન્દ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૨ ,, ભીમનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૮ ,, મહિધર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૩ ,, મેઝપ્રભ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૨૯ ,, કૃતવર્મ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૪ ,, ચંદ્રગુપ્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૦ ,, મહેન્દ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૫ ,, સુદૃઢસિંધ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૧ ,, વર્ધમાન સર્વજ્ઞાય નમઃ
 - ૧૬ ,, સુવૃતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ૩૨ ,, સૂરેન્દ્રદત્ત સર્વજ્ઞાય નમઃ
- ઇતિ પાંચમહાવિદ્વેહ પાંચમી ઓલી સંપૂર્ણ

હવે પાંચ ભરત તથા પાંચએર વતના દશ ઉપવાસ
જંબુધીપના ભરત ક્ષેત્રમાં ૧ શ્રી અજીતનાથાય નમઃ
ક્ષેત્રજંબુધીપના એરવત ક્ષેત્રમાં ૨ શ્રી ચંદ્રનાથાય નમઃ
ધાતકીખંડના ભરત ક્ષેત્રમાં ૩ શ્રી સિધાંતનાથાય નમઃ
ધાતકી ખંડના એરવત ક્ષેત્રમાં ૪ શ્રી જયનાથાય નમઃ

ધાતકી ખંડે બીજા ભરત ક્ષેત્રમાં ૫ શ્રી કરપટનાથાય નમઃ
 ધાતકી ખંડના બીજા એરવતમાં ૬ શ્રી પુષ્પદત્તનાથાય નમઃ
 પુષ્કરાર્ધ પ્રથમ ભરતમાં ૭ શ્રી પ્રભાસ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 પુષ્કરાર્ધ પ્રથમ એરવતમાં ૮ શ્રી આદિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
 પુષ્કરાર્ધ બીજા ભરતમાં ૯ શ્રી પ્રભાકર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 પુષ્કરાર્ધના બીજા એરવતમાં ૧૦ શ્રી બલભદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ
 ઇતિ સંપૂર્ણ

અથ દશપચ્ચખાણનું ગણણુ

- ૧ શ્રીસમકિત પારંગતાયનમઃ સાથીયા ૬૭ ઉપવાસ
- ૨ શ્રીઅક્ષય સમકિતાયનમઃ સાથીયા ૧૭ એકાસણો
- ૩ શ્રીસમકિતનિધિનાયનમઃ સાં ૮ એકચોખાનો
આંબિલ ચોવિહાર કરવો
- ૪ શ્રીકેવલનાણીનાથાયનમઃ સાં ૨૧ નિવિકરવી
- ૫ શ્રીએકત્વગતાયનમઃ સાં ૩૧ કોલીઓ એકખાવો
ચોવીહાર કરવો
- ૬ શ્રીસ્વર્ગનિધિનાથાયનમઃ સાં ૪૫ એકલસથું
અંગહલાવુર્નાહ
- ૭ શ્રીગૌતમલબ્ધિ નમઃ સાં ૨૮ સ્વોરની એકધાર
ચોવિહાર કરવો.
- ૮ શ્રીઅક્ષયનિધિનાથાયનમઃ સાં ૯ આંબીલ કરવો
ચોવિહાર
- ૯ શ્રીપરવ્રચતાયનમઃ સાં ૧૩ એકાસણોપારકેષરે
ચોવિહાર કરવો

૧૦ શ્રીમુનિશ્વરવ્રતાયનમઃ સાથીયા ૧૨

અવલેણું તે ટાવરો ટાવો તે, અજાણ્યો છોકરો
પીરસે તેટલું ટાવું જેટલા સાથીયા તેટલા લોગસસ તેટલા
સ્વમાસમળા इति વિધિ

॥ અથ સોલ ભાવનાઓ ॥

દોહા-વંદી વીર જિણુંદને, સદ્ગુરૂ ચરણ પસાય; સોલભાવ-
નાવર્ણુવું, સમરી સારદ માયા ॥ ૧ ॥ દાનાદિક કિરિયા સવિ,
જેમ લુણ વિણુધાન; અદભૂત ફલ આપે નહિ, સમજો ભાવ-
પ્રધાન ॥ ૨ ॥ પ્રથમ અનિત્ય^૧ સુભાવના, અશરણને^૨ સં-
સાર^૩; એકલતાને^૪ અન્યતા,^૫ અસુચી^૬ આશ્રવધાર^૭ ॥ ૩ ॥
અષ્ટમસંવર^૮ નિર્જરા,^૯ લોકસ્વરૂપ^{૧૦} વિચાર; બાધિદુલભ^{૧૧}
ભાવના, ધર્મભાવનાસાર^{૧૨} ॥ ૪ ॥ મૈત્રી^{૧૩} કર્ણ^{૧૪} ભાવના,
પ્રમોદ ગુણ મનોહાર;^{૧૫} સમભાવ મધ્યસ્થતા,^{૧૬} સોલ ભાવના
સાર ॥ ૫ ॥ પારસ મણીના સંગથી, લોહ સુ કંચન થાય;
અંતર ભાવ લળે થકે, આતમ ગુણ ઉલસાય ॥ ૬ ॥

॥ પહેલી અનિત્ય ભાવના ॥

દોહા- અથીર પણું સવિ જાણીએ. જેવો સંધ્યા રાગ;
તેમ કુટુંબ પરિવાર છે, એત એત મહા ભાગ ॥૧॥ ગિરિ નદિ
વેગ સમાન આ, યૌવન આદ્યું જાય; એતન તો એતે નહિ, પણ
અંતે પસ્તાય ॥ ૨ ॥ સાલીલદ્ર લોગી રે હોય ॥ એદેથી ॥
પહેલી ભાવના ભાવીએથી જીરે, દીશે અથીર સંસાર; રાજ્ય
ઋદ્ધિ સુખ સંપદા જીરે, અનિત્ય પણે અવધાર રે ॥ એતન ચતુર

થઈ નવ ચૂક ॥ ૧ ॥ આ તન યૌવન જાણીએ જી રે, જેવો
રંગ પતંગ; જીવિત પણ પરવશ પણે જી રે, ॥ ક્ષણમાં પામે
ભંગ રે ॥ ચેતન ॥ ૨ ॥ અંચલ ચપલા સમ કહ્યો જી રે, લક્ષ્મી
પ્રભુતા પ્રકાશ, પાંડવ રામ સરીખડા જી રે. ભોગવતા વન
વાસરે ॥ ચેતન ॥ ૩ ॥ અંજલી જલ સમ આઉખું જી રે, ક્ષણ
ક્ષણ ક્ષીણ જ થાય; કમલ પત્ર જલ ખિંદુઓ જી રે, ક્ષણ
ભંગુર કહેવાયરે ॥ ચેતન ॥ ૪ ॥ રૂપરંગ સવિ દેહના જી રે
પલ પલમાં પલટાય; પતંગ સમ લોભાઈ ને જી રે; મોહવશે
મુંઝાય રે ॥ ચેતન ॥ ૫ ॥ ઇંદ્રજલ બાજી સમા જી રે; દારાસુત
પરિવાર; રાગી થઈ રાખે તિહાં જી રે; લેશ ન સમજે સારે
॥ ચેતન ॥ ૬ ॥ તિર્થંકર સુરપતિ સમા જી રે, ચક્રી હરિ બલ-
વંત, અંતે ધિર ન રહી શક્યા જી રે; સુરનર નૃપ મતિવંત રે
॥ ચેતન ॥ ૭ ॥ એમ અધિર સવિ જાણીને જી રે, મોહ મધ
રિશ લગાર; કુશલ દીપ ગુરૂ સંગથી જી રે દેવચંદ્ર મનોહાર
રે ॥ ચેતન ॥ ૮ ॥

૧૧ બીજી અશરણુ ભાવના ॥

દોહ-પલ પલ પલકારામિષેં, આયુ ઘટતું જાય; શરણુ
નહિ આ જીવને, ધરમ વિના જગ માંય ॥ ૧ ॥ અશરણુ
પ્રાણીને કદા, નવિ કરે કોઈ સાર; જિનવર શરણુ લીજીએ,
જે ભવ તારણુહાર ॥ ૨ ॥ કર્મ ન છુટેરે પ્રાણીઆ ॥ એ
દેશી ॥ બીજી અશરણુ ભાવના, કરીએ હૃદય વિચાર; ધર્મ-
વિના જગજીવને, કોઈ ન શરણુ થનાર ॥ બીજી ॥ ૧ ॥
હય ગય રથ પરિદ્ર બહુ, માતપિતા પરિવાર; શરણુ વિના
જીવ એકલો, પરભવ માંહિ જનાર ॥ બીજી ॥ ૨ ॥ નિજ

બળથી બહુ ગાજતા, મારે કૈકને ઠાર; એકલકા અવલો-
કીઆ, ખાતા જમનો માર ॥ બીજી ॥ ૩ ॥ માતપિતા સુત
સુંદરી, સ્વારથીઓ સંસાર; સુખદુખ સહે જીવ એકલો, ભાગ
ન કોઈ લેનાર ॥ બીજી ॥ ૪ ॥ પંખી મેલા સમ જાણીએ,
સ્વજન કુંટુંબ મેલાપ; અવશરે અલગ થઈ જશે; સ્વાર્થ પામે
સંતાપ ॥ બીજી ॥ ૫ ॥ દારીકા બળતી નીહાળીને કૃષ્ણે કર્યો
પરિહાર, સાગરે પડત સુભુમને; દેવે કીધી ન સાર ॥ બીજી ॥
॥ ૬ ॥ નિત્ય મિત્ર સમ દેહડી, પર્વ મિત્ર પરિવાર; જીહાર
મિત્ર તે ધર્મ છે, સાચો એહ આધાર ॥ બીજી ॥ ૭ ॥ પુણ્યે
નર ભવ પામીયા, શરણુ ગ્રહો ભવિ ચાર; કુશલ દીપ શરણે
જતાં, દેવ સફલ અવતાર ॥ બીજી ॥ ૮ ॥

॥ ત્રીજી સંસાર ભાવના ॥

દોહા—થાવચ્યા સુત સંજમે, રાખું મન અલિરામ;
બાહ્ય સંપદ ત્યાગીને, સાધે ગુણ આરામ ॥ ૧ ॥ અનાથી
મુનિ સંયમગ્રહી, થયા નાથ નિરધાર; ભવ અટવીમાં ભટ-
કતાં, એહ અનુપ આધાર ॥ ૨ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજલો
રે—એ દેશી ॥ ત્રીજી ભાવના મન ધરો રે, આ સંસાર
અસાર; કાલ અનાદિ તું ભમ્યો રે, રૂપે વિવિધ પ્રકાર રે ॥
પ્રાણી જિનવાણી મન ધાર ॥ ૧ ॥ ભવ નાટકમાં નટ થઈ
રે, નાચ્યો લઈ બહુવેશ; કર્મ વશે કદિ કુખડો રે, પંચ
અંધ ધનૈશ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ પૃથ્વી જલ ને અગ્નિમાં રે,
વાયુ વનસ્પતિ કાય; નરક નિગોદે તું ભમ્યો રે, નિત
ચક્રિંદ્રિ માંય રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ દેવપણું કદિ પામીને રે,
લોગવ્યા લોગ રસાલ; ત્યાં પણ તૃપ્તિ ન પામીઓ રે, મૂકે
ન મોહ જંબલ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ પંચાનન ગજ સર્પમાં

રે, ફરીઓ તું બહુવાર; કુરપણે ત્યાં વરતતાં રે, નીચ ગતિ
અવતાર રે ॥ પ્રાણી ॥૫૫॥ સ્ત્રીપુરુષ અને નપુશકે રે, માત
પિતા સુત નાર; નાતરાં અઢારે અનુભવ્યારે, આવ્યો ન જ્ઞાન
વિચારરે ॥ પ્રાણી ॥૬૧॥ અહાર ભોગ બહુ ભોગવ્યારે,
પહેર્યાં વિવિધ શણગાર; જાતિ કે ચોનિ ન કો રહીરે, લોકા-
કાથ મજાર રે ॥ પ્રાણી ॥૭૧॥ શુક્ષ્મ બાદર લેહથીરે, દ્રવ્ય
ક્ષેત્ર કાલભાવ; અનંત પુદ્ગલપરાવતીઆરે, જાણ્યો ન ધર્મ
પ્રભાવરે ॥ પ્રાણી ॥૮૧॥ ભુવન ભાનુ દ્રષ્ટાંતથીરે, ભવસ્વરૂપ
અવધાર; કુશલ દીપ ગુરૂરાજીરે, દેવના દુખ હરનારરે ॥
પ્રાણી ॥૯૧॥

૧૧ ચોથી એકત્વ ભાવના ॥

દોહા—ભવચક્રે ભમતાં થકાં, સુખદુઃખ સહ્યાં અપાર;
કેવલનાણી દાખવે, પણ તસ નાવે પાર ॥૧॥ રાગદ્વેષને વશ
પડી, આપે આપ બંધાય; મિથ્યામતિના કારણે, જિનવાણી
ન સોહાય ॥૨॥

ઝાંઝરીઆ મુનિવર ધન ધન તુમ અવતાર—એ દેશી.

ભાવો ચોથી ભાવનાજી, જીવ એકાકી ભમંત; ચક્ર-
ગતિરૂપ સંસારમાંજી, વેદના વિવિધ ખમંત ॥ ભવિયજી ભવ
તરવા, ભાવના નાવ સમાન ॥૧॥ સ્વાસ્થીઆ સ્વજનો ગણોજી,
લેશ ન સહાય કરંત; આયુ ખુટે પ્રાણીઓજી, નયજી નીર
ધરંત ॥ભવિનારા॥ મરણ થતાં પ્રાણી ચલેજી, એકલો તે
પરદેશ; સ્વકર્મ સાથે સંચીનેજી, રંક કે હોય નરેશ ॥ભવિ
॥૩॥ ભોગવતાં વસુધા સવિજી, કહેવાણા નૃપ નાથ; પ્રહ્લદત્ત
ચક્રી ચલ્યાજી, વસુધા ન આવી સાથ ॥ભવિનારા॥ ધન

ભોગવવા આવતાજી, સ્વજનાદિક પરિવાર; સંકટ સમયે વેગ-
લાજી, ભાગ ન કોઈ લેનાર ॥ભવિનાપા ॥ ચૌદ રત્ન નવનિધિ
ધરેજી, પટખંડ રાજ્ય ઉદાર; ચોસઠ સહસતે સુંદરીજી,
સખલ સૈન્ય જસ સાર ॥ભવિનાદા ॥ આખિર ચાલ્યા એકલાજી
રામ રાવણુ કેઈ રાય; પરભવ સંખલ સંચીએજી, એકલ ધર્મ
સહાય ॥ભવિનાગા ॥ વલય તણાં દષ્ટાંતથીજી, ખૂંચેા મિથિલા-
રાય; કુશલ દીપ ગુરૂ સંગથીજી, દેવ દિલે હરખાય ॥ભવિના

॥ પાંચમી અન્યત્વ ભાવના ॥

દોહા—મમતાથી મારૂં ગણે, તારૂં નહિ જગ કોય; તું
એકલડો જીવડો, હૈયે વિચારિ જોય ॥૧॥ ન્યારો તું સરવે
થકી, ન્યારા તુંથી સર્વ; જ્ઞાની વચન ન મન ધરે, વૃથા કરે
ઉર ગર્વ ॥૨॥

સુંદર ૩૫ વિચાર ચતુરપણું—એ દેશી

પાંચમી ભાવના ભાવે ભવિયાં, અન્યપણે અવધાર; તું
નહિ કોનો કોઈ નહિ તારો, શાને ઉપાડે ભારે ॥ જીવડા
ધરીએ ધર્મ વિચાર ॥૧॥ જેમ મુસાફર મારગે મલીઆ,
એઘડી સાથ નિવાસ; પ્રહ સમય ઉઠીને ચાલે, ત્યાં શી કરવી
આશરે ॥જીવડાનાર ॥ મતલબ સાધવા પાસે આવે, ગરજ
મિટે જાય ભાગી; સ્વારથે કારમો નેહ બતાવે, તેમાં થાયે તું
રાગીરે ॥જીવડાનાગ ॥ ચુલણીએ નિજ સુતને હણવા, લાક્ષા
ગેહ બનાવે; સ્વારથની બાજીથી રમતાં, કોઈ ખોવે કોઈ
ખાવેરે ॥જીવડાનાજા ॥ કૌરવ પાંડવ યુદ્ધ મચાવે, કુલને ડાઘ
લગાવે; તાત શ્રેણીકને પંજરે પૂર્યો, કોણીક દ્રોહ ધરાવેરે.
॥જીવડાનાપા ॥ એહ ભાવના રંગે રમતાં, ગોચમ મરેદેવી

માતા; કેવલજ્ઞાન પ્રભા પ્રગટાવે, થયા જગત વિખ્યાતારે ॥
 ॥જીવડાના૬॥ આપ સ્વામી કુટુંબ કળીલો, મૂરખ મોહ
 વધારે; વિવિધ કલેશ શિર ઉપર પડતાં, પરમારથ ન વિચારેરે
 ॥જીવડાના૭॥ ભરત અને બાહુબલી ભ્રાતા, જીવ્યા રાજ
 રસ રંગે; કુશલ દીપ ગુરુ રાજ પસાય, ગાવે દેવ ઉમંગેરે ॥
 ॥જીવડાના૮॥

॥ છઠ્ઠી અશુચિ ભાવના ॥

દોહા—સુંદરતનું પણુ જે સદા, અશુચી ખાણુ કહેવાય;
 જાસ દ્વાર વહેતાં રહે, સાથી રમ્ય મનાય ॥૧॥ લશણુ પ્રસંગે
 કસ્તૂરી સુરભિહીન ઝટ થાય; ગંદા તનુંના સંગથી, સરસ
 અશુભ થઈ જાય ॥૨॥

વીર જિનેશ્વર વિધિ શું ભાખીએ—એ દેશી.

છઠ્ઠી અશુચિ ભાવના ભાવિયે, કાયા અશુચિનું સ્થાનરે;
 નગરતણી જેમ ખાલ સદા વહે, ચેતન મોહે અજ્ઞાનરે ॥
 છઠ્ઠીના૧॥ દ્વાદશ દ્વાર વહે નારીતણા, વહે નવ નરનાં સદાયરે
 દુર્ગંધિથીરે પૂરણુ એ ભરી, તો પણુ જન લલચાયરે ॥છઠ્ઠીના
 ॥૨॥ માંસ ડહિર અસ્થિ વીરજ ત્વચા, મિંજમેદ સમ ધાતરે;
 અશુચિ રૂપેરે વરતે કાયમાં, એ પ્રત્યક્ષ સુસાતરે ॥છઠ્ઠીના૩॥
 રોમ રોમ પ્રતિ રોગ વસી રહ્યા, કાયનો કુંપો વિચારરે;
 પડિ ભાંગે કદિ નવ સંધાય તે, તેમ દેહ અવધારરે ॥છઠ્ઠીના
 ॥૪॥ નરક દ્વાર સમ નારી વર્ણવી, અશુચિ પૂર્ણું ભંડારરે;
 રાજધાની એ મન્મથરાયની, સમજે વિરલા સારરે ॥છઠ્ઠીના૫॥
 મોહ મુંઝાણા સવિ પ્રાણીઆ, રૂપે જેમ પતંગરે; બાહ્યરૂપે
 અવલોકી મદનવસે, ધારે અંતર રંગરે ॥છઠ્ઠીના૬॥ જન્મ-

સ્થાનમાં રક્ત બની ગયો, પાનસ્થાનમાહિ રાચેરે; વિષયકષાય થકી વિરમે નહી, રાગ વસે જીવ નાચેરે ॥છઠ્ઠી॥૭૭॥ રોગ ભરી નિજ કાયા નિરખતાં, ખૂંચ્યો સનતકુમારે; કુશલદીપ ગુરુનામ સ્મરણ થકી, દેવને જય જયકારે ॥છઠ્ઠી॥૭૮॥

॥ સાતમી આશ્રવ લાવના ॥

દોહા—વિષય કષાય પ્રમાદને, હિંસાદિક પરિણામ; બેંતાલીશ લેદે કરી, આશ્રવ બંધ પ્રમાણ ॥૧॥ પાપવાસના પંકમાં, ડુબ્યો જીવ સદાય; સંવર વિણ સંસારના, જન્મ મરણ નવ જાય ॥૨॥

સહજનંદીરે આતમા—એ દેશી.

સાતમી આશ્રવ લાવના, પંચાશ્રવ દુઃખકારે, પાપનું ફલ વસમું ગણી, કીજે તસ પરિહારે; કર્મવિપાક વિચારે, ગુરુગમથી મન ધારે. શ્રીજિન વચણ વિચારીએ ॥૧॥ જેથી આશ્રવ સંપન્ને, હિંસા મૃષા ભયકારે; ચેતન ચિત્તમારે ચેતીયે, અહત્ત ન લઈએ લગારે; અપ્રદ્ધ પરિગ્રહ વારે, નરક તણા એતો દારે. ॥શ્રીજિન૦૦૨॥ પિષ્ટ કુકુટ વધને કરી, યશોધર બહુ દુઃખ પાયરે; મૃષા થકી વસુ ભૂપતિ, સિધો નરકે સધાયરે. કોણ કરે તસ સહાયરે, પાપે દુર્ગતિ જાયરે. ॥શ્રીજિન૦૦૩॥ મંડીક સાત્યકી ભવ ભમ્યા, પ્રદ્ધત્ત નરકને દારે, વંછે સુખ સવિજીવડા, દુઃખ ન ચાહે લગારે, હિંસા પાપ ભંડારે, એથી દુઃખનો ભારે ॥શ્રીજિન૦૦૪॥ રૂપે પતંગ રસના રસે, જાળે મીન મરાયરે, ગંધે બ્રમર બંધન લહે, શબ્દે હરણ હણાયરે, સ્પર્શે હસ્તી બંધાયરે, ઇન્દ્રિય સુખ દુઃખદાયરે. ॥શ્રીજિન૦૦૫॥ પાંચે ઇન્દ્રિ વશ પડ્યા, પામે દુઃખ અપારે;

કુશલ દીપ ગુરુ ગુણુ ભર્યા, દેવના તારણુહારરે, કર્ણુ તણુ
અવતારરે, ભવિજન પરમ આધારરે ॥શ્રીજિન૦॥૬॥

॥ આઠમી સંવર ભાવના ॥

દોહા—આશ્રવ દ્વાર નિરોધતાં, જ્ઞાનાદિક ગુણુસાર;
આરાધન અવિચલ મને, જે લવોભવ સુખકાર. ॥૧॥ કષાયના
ઉપશમ થકી, પ્રગટે સંવર ભાવ; પરમાતમ પદ પામવા,
જસ અનુપ પ્રભાવ ॥૨॥

આ ભવ રત્નચિંતામણિ સરીખો—એ દેશી.

આઠમી સંવર ભાવના ભાવો, આર્ત રૌદ્ર દુર્ધ્યાનજી;
ક્રોધ માન માયાને લોભ, તજીએ પાપ નિદાનજી ॥આઠમી૦॥
॥૧॥ ક્ષાંતિ માર્દવ આર્જવ તુષ્ટિ, સુમતિ ગુપ્તિ અડમાતજી;
શત્રુ મિત્ર સમભાવે નિરખો, રાખો મન અવદાતજી. ॥
આઠમી૦૨॥ જીવિત મરણુ લાભ નુકશાને, માન અને અપ
માનેજી; સુખ દુખના પડછાયા પડતાં, હર્ષ ખેદ ન માનેજી.
॥આઠમી૦૩॥ પંચેન્દ્રિયને દમવાહેતે, ધર્મ શુકલ મન ધ્યાવેજી;
શુભધ્યાને મનને વશ કરતાં, અનુભવ જ્યોત જગાવેજી.
॥આઠમી૦૪॥ સત્ય વચન નિત્ય મુખથી બોલે, પરધન
પત્થર ધારેજી; મન્મથ બલ દમવા બક્ષર સમ, શીલ ધરે
અવિકારેજી ॥આઠમી૦૫॥ પરિગ્રહ કે આરંભ ન ચાહે, ધર્મે
દ્રઢ મન રાખેજી; કુશલ દીપ ગુરુરાજના ચરણે, દેવધ્યાન રસ
આખેજી. ॥આઠમી૦૬॥

॥ નવમી નિર્જરા ભાવના ॥

દોહા—તપતે ઔષધ રૂપ છે, ક્ષમારૂપ અનુપાન; કર્મ
રોગ ઉન્મૂલવા, સેવો ભવિક સુજન ॥૧॥ દૃઢપ્રહારી આદિક

બહુ, તર્યા; સાધુ સંસાર, કરી કર્મની નિર્જરા ઉપશમ સંવર
સાર ॥૨॥

કર્મતણી ગતિ સાંભળો ॥ એ દેશી ॥

નવમી નિર્જર લાવના, લાવો લવિયણુ લાવે રે; કર્મે-
ધનને બાલવા, અગ્નિરૂપ બતાવે રે । જિનવચનામૃતપીણ્યે
॥૧॥ બાર લેદ છે તપતણા, બાહ્યલેદપટધાર રે; અભ્યંતર
પટ લેદથી, ઉતારે લવપાર રે ॥ જિન ॥૨॥ આધું પર્વત
જેટલું, તેં પીધું જલધી નીર રે; તોય તૃપ્તિ વળી નહિ, કેમ
પામીશ લવતીરે ॥ જિન ॥૩॥ બાહ્યાભ્યંતર શત્રુઓ, તપથી
દુર થનારે; પર્વત સમ અઘ લેદવા, તપતે વજ્ર વિચારે
॥ જિન ॥૪॥ સિદ્ધિ લબ્ધિ પ્રગટ હુવે, આતમ ઋદ્ધિ વિશેષરે;
કર્મ સુદન વર્ધમાનથી, ન રહે કર્મનો લેશરે ॥ જિન ॥૫॥
કનકકેતુ બંધક ધત્તો, નંદન સમ મુનિરાયરે; કુશલ દીપ
ગુરૂ લવજલ તર્યા, દેવ નમે તસ પાયરે ॥ જિન ॥૬॥

॥ દશમી લોકસ્વરૂપ લાવના ॥

દોહા—મોહરાયની ફેાજજે, કર્મ કટક કહેવાય; ધ્યાના
નલને જ્ઞાનના, ગોળાથી લેદાએ ॥૧॥ લોકસ્વરૂપ વિચારતાં,
વસ્તુતત્ત્વ સમજાય; અદ્ભૂત હૃદય પ્રકાશથી, લવબ્રમણા
મિટ જાય ॥૨॥

ઈડર આંખા આંખલીરે ॥ એ દેશી ॥

લોક સ્વરૂપ દશમી કહી રે, લાવના અતિ મનોહાર;
ચૌદ રાજ પરિમાણથીરે, ઉર્ધ્વ પુરૂષ આકાર ॥ લવિકજનવીર-
વચન અવધારા ॥૧॥ કટિલાગે બેકર રહ્યારે, પહોળા પાદપ્રમાણ;
ચોજનસંજ્યાતીતમારે, લોક ક્ષેત્ર પરિમાણ ॥ લવિકા ॥૨॥

ધર્મ અધર્માદિક રહ્યારે, પૂર્ણપંચાસ્તિ કાય; વરતે આપ
સ્વભાવમારે, આદિ અંત ન થાય ॥ભવિકા૩૩॥ રંગમંડપ સમ
લોકમારે; નાટક જીવકરંત; વેશ લીએ વિધવિધ પણેરે, નરસૂર
રૂપ ધરંત ॥ભવિકા૪૪॥ નારક તિર્યંચ વેશમારે, ભમીઓ
કાલ અનંત; દુખ સહ્યા બહુ ભાતીનારે, ભાખે શ્રીભગવંત
॥ભવિકા૫૫॥ ઉંચે સિદ્ધસિલા રહીરે, અવિનાશી સુખધામ;
કુશલદીપગુરૂ બોધથીરે, દેવદિલે આરામ ॥ભવિકા૬૬॥

॥ અગીઆરમી બોધિદુર્લભ ભાવના ॥

દોહા—દાનાદિક તપ જપ ક્રિયા, જેથી સફલ ગણાય,
શુદ્ધતત્ત્વ શ્રદ્ધા થકી, આ ભવ સિંધું તરાય ॥૧॥ મિથ્યાત્વે
ઘેર્યો થકો, ભવમાં જ્રમણ કરંત; બોધિ બીજ નિજ તેજથી,
અંતર તિમિર હરંત ॥૨॥

ઉંચા મંદિર માળીયાં ॥ એદેશી ॥

બોધિદુર્લભ ભાવના, ભવિ અંતર ભાવો; દુર્લભ દશ
દ્રષ્ટાંતથી, મદ્યો નરભવ આવો, ગયો સમય મલતો નથી,
પ્રાણી જો જો વિચારી ॥૧॥ આરજ ક્ષેત્ર ઉત્તમ કુલે, પંચે-
ન્દ્રિય તનુધારી; દેહનિરોગી પામીયો, કેમ જાય તું હારી
॥ગયો૨૨॥ જિન શાસન અતિ દોહિલું, દુર્લભ ગુરૂ મુખ-
વાણી; દુર્લભ શ્રીશ્રુત શ્રવણને; આદરવું મનઆણી ॥ગયો૩૩
॥૧॥ સદૃશ જિનધર્મની, બહુ દુર્લભ જાણો; ઉતરોત્તર એ
સામગ્રી, બહુ પુણ્યે પ્રમાણો ॥ગયો૪૪॥ ચિંતામણિ સમ
સામગ્રિ, પામીને મત હારો, પારસમણિ સમ બોધિને, થીર
હૃદયે ધારો ॥ગયો૫૫॥ ગજ સાટે ખર કાંકરો, મણિ સાટે
ન લીજે; બોધિ સુધાના પાનથી, ભવજ્ઞાંતિ હરીજે ॥ગયો૬૬॥

નદી ગીતથી બુઝીઓ, ક્ષુલક બોધિ સંભારે; કુશલ દીપ ગુરૂ
પ્રેમથી, દેવભાવ વધારે ॥ગયોગા

॥ બારમી ધર્મ ભાવના ॥

દોહા—દુર્ગતિ બંધ નિવારણે, સદ્ગતિ હાયક ધર્મ;
શુદ્ધ મને આરાધતાં, જાવ દીએ શિવ શર્મ ॥૧॥ ભવનિધિ
નાવ સમાન એ, ઉતારે ભવપાર, કુમતિ વાસના વારિને, ધર્મ-
ભાવ ઉર ધાર ॥૨॥

મારગદેશક મોક્ષનોરે ॥એ દેશી॥

બારમી ભાવના ભાવિએરે, ધર્મ એક જગસાર; ધમ-
વિના ભવિ જીવડારે, રજળે આસંસારે ॥ચેતનચેતીએ॥૧॥
ધર્મ વિના શરણ નહિરે, દુખીઆ થાય અપાર; તિર્યચનરક-
ગતિ મહીરે, પડ્યા કરે પોકારે ॥ચેતનાર॥ અહારનિદ્રા
ભય અનેરે, મૈથુન સરવે સમાન; પશુ કરતાં માનવ મહિરે,
ધર્મ અધિક સુવિધાનરે ॥ચેતના૩॥ ધર્મ વિના જગ પ્રાણી-
આરે, પશુઆ સમ રહેવાય; સુરતરૂ સમ જિનધર્મનેરે,
ધરિએ ચાર પ્રકારે ॥ચેતના૪॥ જિનવચનામૃત સિંચતાંરે,
બોધિબીજ ફલદાય; પંદરસે ત્રણ તાપસોરે, ભાવે કેવલપાયરે
॥ચેતના૫॥ અર્જુનમાલી ભાવથીરે, સાધે આતમકાજ; કુશલ-
દીપ ગુરૂરાજીરે, દેવ તણા શિરતાજરે ॥ચેતના૬॥

॥ તેરમી મૈત્રી ભાવના ॥

દોહા—પરહિત ચિતનથી વધે, મૈત્રી ભાવ વિશાલ;
તત્ત્વ વિચારે સુજ્ઞાન, આગમ અર્થ રસાલ ॥૧॥ વસ્તુ
સ્વરૂપ વિચારતાં, શત્રુનકો જગમાંય; રાગ દ્રેષ પરિણામથી,
ચેતન બોથા ખાય ॥૨॥

ધોખીડાતું ધોળે મનનું ધોતીયું રે ॥એ દેશી॥

મૈત્રી ભાવના તેરમીરે, ભાવીએ હૃદય મજરરે; જગત
કુટુંબ કરી લેખવોરે, વૈર ન ધરીએ લગારરે ॥મૈત્રી॥૧॥ ગુણ
વિવેક વધારીએરે, દોષ તણ ગુણધારરે; ક્ષીર નીરના ભેદથીરે,
હંસનો ગુણ મનોહારરે ॥મૈત્રી॥૨॥ સર્વ જગતના જંતુએરે,
માત તાતને બ્રાતરે; નારી સુત લગિની પછેરે, વાર અનંતિ
વિખ્યાતરે, ॥મૈત્રી॥૩॥ કુણ વૈરી કુણ બાંધવારે, સંબંધી
સર્વ સમાનરે; આતં રોદ્રને નિવારીએરે, ભાવો ન કલેશ
નિદાનરે ॥મૈત્રી॥૪॥ કર્મ વશે બહુ પ્રાણીએરે, શત્રુ મિત્ર
પણે થાયરે; રાગ દ્રેષને ન પોષીએરે, શમરસગુણ સુખદાયરે
॥મૈત્રી॥૫॥ જિનવચનામૃત પાનથીરે, કરીએ કુમત વિના-
શરે; કુશલ દીપ ગુરૂ બોધથીરે, દેવહૃદય સુપ્રકાશરે ॥મૈત્રી॥૬

॥ ચૌદમી કરૂણા ભાવના ॥

દોહા—મહા મોહ પંજર વિષે, જગતજીવ મુંઝાય;
કર્મ વશ તે બાપડા, આમ તેમ અથડાય ॥૧॥ કુર ધર્મ
નિંદક સહુ, કરૂણા પાત્ર ગણાય; સન્નજનને તે ઉપરે, ઘટે ન
ક્રોધ કદાય ॥૨॥

સ્વામિ સીમંધર વિનંતી ॥એ દેશી॥

ચૌદથી ભાવના ચિત્તધરો; ભવિક કરૂણા મનોહારરે;
કર્મ વશ પ્રાણીઆ દુઃખ સહે; રડવડે ભીમ સસારે ॥ચૌદમી॥
૧॥ મોહની તીવ્ર મદિરા વશે, સત્વર થાય મતિ હીનરે;
સુગુરૂ ઉપદેશ નવ સાંભળે, વિષય વાસે બને દીનરે ॥ચૌદમી॥
૨॥ કુમત અજ્ઞાન ક્ષેત્રે ક્રૂર્યા, પ્રવચન પંથ ન સુહાયરે;
પથ અમૃત રસને તણ, વિષય વિષપાનને ચહાયરે ॥ચૌદમી॥

॥૩૩॥ ક્રોધ અનલે બને દગ્ધ તે, હૃદય મચ્છર વહે મૂઠરે;
 નરકતિર્યંચ દુખ પામતા; કિમ ધરે બોધિ ગુણ ગૂઢરે ॥
 ॥ચૌદમી॥૪॥ મંદ ભતિ પ્રાણી સંસારમાં, ભમત ન લહે ભવ
 અંતરે; સદ્ગુરુ દેવ સેવે નહી, દેખી કડ્ડણા ઉપજાંતરે ॥
 ॥ચૌદમી॥૫॥ એમ કડ્ડણા સદા ભાવીએ, ધારીએ ક્રોધ નવ
 લેશરે; કુશલચંદ્રસૂરિની રેમથી, દીપને જ્ઞાન સુવિશેષરે,
 ॥ચૌદમી॥૬॥

॥ પંદરમી પ્રમેદ ભાવના ॥

દોહા-—પરગુણ અમૃત પાનથી, બનીયે' હૃદ્ય સદાય;
 ધર્મવંત ગુણવંતને, દેખી દિલ હરખાય ॥૧॥ વિષય કષાય
 નિવારતાં, ધરતાં જિનવર ધ્યાન; ભાગ્યવંત તે ભવિજનના,
 નિત કરીએ ગુણગાન ॥૨॥

ભવિ તુમે વદોરે સૂરીશ્વરગચ્છરાયા ॥એ દેશી॥

અભય સુપાત્ર અને અનુકંપા, દાનગુણો બહુ સોહિ;
 સુકૃતના સંચયને કરતાં, દુરિતપંકને ધોએ ગુણિજન ગાવોરે,
 ॥પરમ પ્રમેદ વધારી॥૧॥ શીલસનાહ ધરે વડભાગી, મદ્દ-
 નની ક્ષેજ હઠાવે; નિર્વિકાર નિજગુણમાં વરતે, સુરનર તસ
 ગુણ ગાવે ॥ગુણિ॥૨॥ દ્વાદશ વિધ તપગુણથી રાજે; મન
 ઇન્દ્રિય વશ રાખે; વિવિધ લબ્ધિને તે પ્રગટાવે, જિનઆગમ
 રસ ચાખે ॥ગુણિ॥૩॥ નિર્મલ ભાવ ધરી સવિ કિરિયા, સાધે
 ધર્મઆચાર; શ્રદ્ધાવાસિતવ્રત અનુઆલે, શાસનના શણગાર
 ॥ગુણિ॥૪॥ સંયમ સમિતિ ગુપ્તિ ધારક, ચરણ કરણ અભિ-
 રામી; જ્ઞાનારાધક હુર્મતિ બાધક, શિવસુંદરીના કામી ॥
 ॥ગુણિ॥૫॥ સુકૃત અને સમતાના સાગર, સંત મુનિ ગુણવંતા;
 કુશલ દીપ ગુણ ગૌરવ કરતાં, દેવ સદા જયવંતા ॥ગુણિ॥૬॥

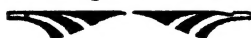
॥ સોલમી માધ્યસ્થ ભાવના ॥

દોહા—લિન્ન લિન્ન કર્મે કરી, લિન્ન લિન્ન મતિ થાયે;
લિન્ન લિન્ન સવિ જીવને, એહ કર્મનો ન્યાય ॥૧॥ શિષ્યાદિક
પરિવાર તે, વરતે કદી અનુકૂલ; કદિ કર્મે વ્યાકુળ બને, વરતે
તે પ્રતિકુળ ॥૨॥

સાંભળજો મુનિ સંયમરાગે—એ દેશી.

ભવિયણ સોલમી ભાવના ભાવે, મધ્યસ્થ ભાવ ઉદારરે;
સમભાવે રહેતા નવ બાંધે, ચેતન બંધ પ્રકારરે ॥ભવિ॥૧॥
જડમતિ પ્રવચન સુરતરૂ ત્યાગી, કુમત બદિરને બાજેરે;
દુર્ગતિના દુખથી નવ છૂટે, મદ અભિમાને ગાજેરે ॥ભવિ॥૨॥
૧૨॥ કર્મ બહુલતાથી ન વિચારે, હિતશિક્ષા હિતકારીરે;
તેહની ઉપર રોષ ન કીજે, મધ્યસ્થ વૃત્તિ ધારીરે ॥ભવિ॥૩॥
૧૩॥ પુણ્યવિના સત્યથ નવ સૂઝે, ધર્મભાવના નહિ આવેરે;
પાપ ઉદયના પ્રબલ પ્રતાપે, મૂઢપણ પ્રગટાવેરે ॥ભવિ॥૪॥
૧૪॥ વંદકજન આવી ગુણ ગાવે, નિદક નિદા રચાવેરે; રાગદ્વેષ
અંતર નવિ લાવે, સમરસ ભાવ જગાવેરે ॥ભવિ॥૫॥ એ
અધ્યાતમ ગુણ અભિરામી, જેથી વરે શીવનારીરે; કુશલચંદ્ર
સૂરિ સમતાધારી, દીપ દેવ હિતકારીરે ॥ભવિ॥૬॥

કેળશ—ઇમ વીરવાણી ધરો પ્રાણી સરસ સ્વાદુ શેલડી;
ભાવઠ ભંજન ભવવિહંન જાણી અમૃત વેલડી; એ સોલ
સારી દેયે વિચારી ભાવના નિત ભાવજો, પૂર્ણ સંચીત કર્મ
ધોવા ભાવ અમંદને લાવજો ॥૧॥ શ્રીગચ્છવડ તપતણા નાયક
પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીશ્વરા, નિઝંથ ધોરી બોધિદાયક કુશલચંદ્ર
સૂરિવરા, તસ શિષ્યદાખે શાસ્ત્ર શાખે દીપદેવ જગહિત ભણી,
ભવિભાવે ભણજો, સદા ગણજો છે મોહનાશન દિનમણિ ॥૨॥

૬૬ સમયમાં બહાર પડે છે.

પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણુસાગર

યાને

એકવીસ લવનો સ્નેહસંબંધ

[મૂલકર્તા : રૂપવિજયજી ગણિ]

અનેક અન્તર્ગત કથાઓથી ભરપૂર, વૈરાગ્યમય છતાં વાંચવામાં રસ ઉત્પન્ન કરે તેવો આ ગ્રંથ હરેક જૈન-જૈનેતરે અવશ્ય વાંચવા તેમજ મનન કરવા યોગ્ય છે.

કાઉન સોલ પેજ સાઇઝમાં, હોલેન્ડના ગ્લેજ કાગળ ઉપર સુંદર છપાઈ તથા આકર્ષક બાઈન્ડીંગ ફરમા લગભગ ૪૦ છતાં કીંમત માત્ર રૂપિયા ત્રણ.

મળવાનાં સ્થાન

૧ મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ
દોશીવાડાની પોળ,
અમદાવાદ.

૨ સંઘવી મુલજીભાઈ જવેરચંદ
પાણીતાણા.

૩ મેઘરાજ જૈન પુસ્તક બંડાર
પાયધુની—મુંબઈ.

૪ જૈનધર્મપ્રસારક સભા
ભાવનગર.

૫ મોહનલાલ રૂઢનાથ
પાણીતાણા.

પ્રકાશક : મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ, દોશીવાડાની પોળ—અમદાવાદ.

મુદ્રક : હીરાલાલ દેવચંદ શાહ, શારદા મુદ્રણાલય, પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

